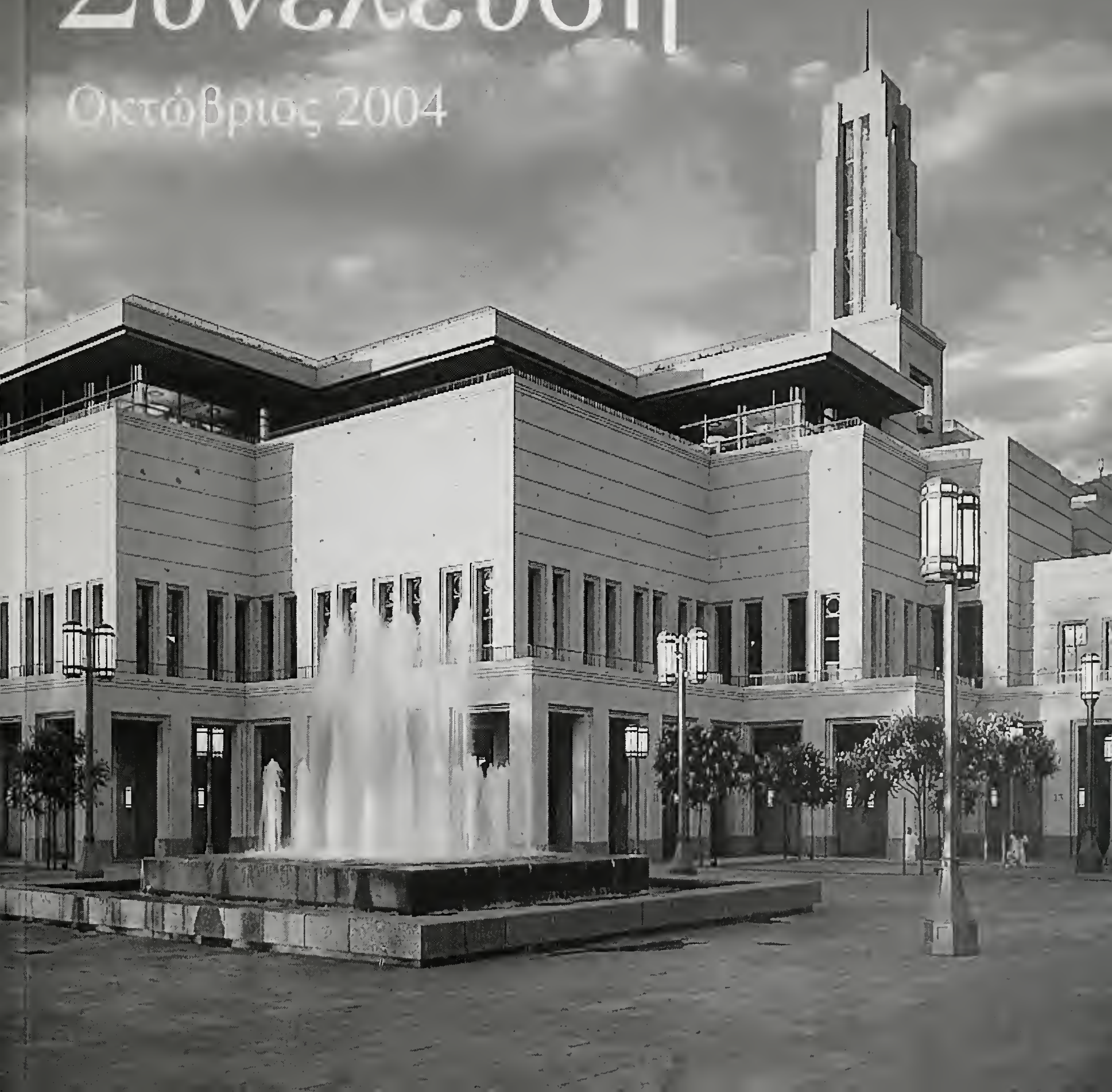
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Γενική Συνέλευση

Οκτώβριος 2004

Printed in Germany
00056 133
Greek

Saturday Morning Session, October 2, 2004

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Καθώς ανοίγουμε αυτή τη μεγάλη συνέλευση, παρατηρούμε την απουσία των Πρεσβυτέρων Ντέιβιντ Χέετ και Νιλ Μάξγουελ, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ο καθένας τους υπηρέτησε για μεγάλο χρονικό διάστημα και πολύ αποδοτικά. Πενθούμε για το θάνατό τους. Μας λείπουν αφάνταστα. Στέλνουμε την αγάπη μας στους αγαπημένους τους. Είμαστε βέβαιοι ότι συνεχίζουν αυτό το σπουδαίο έργο από την άλλη μεριά του πέπλου.

Ανοίγοντας τη συνέλευση, θα ήθελα να σχολιάσω σύντομα την κατάσταση της Εκκλησίας. Κάνοντάς το αυτό, συλλογίζομαι τα λόγια από τον ύμνο Εμπρός, χριστιανοί στρατιώτες.

Σαν μια ισχυρή στρατιά κινείται η Εκκλησία του Θεού

Αδελφοί, ακολουθούμε το παράδειγμα των Αγίων.

Δεν είμαστε διαιρεμένοι· όλοι ένα σώμα είμαστε.

Ένας στην ελπίδα και στη διδαχή, ένας στη χριστιανική αγάπη.

("Onward, Christian Soldiers," Hymns, no. 246)

Υπάρχει μια τρομακτική ζωτικότητα στην Εκκλησία. Εξακολουθεί να μεγαλώνει. Αγγίζει τη ζωή όλο και περισσότερων ανθρώπων κάθε χρόνο. Εξαπλώνεται μακριά και πλατιά σε όλη τη γη.

Για να συμπεριλάβουμε αυτή την ανάπτυξη θα πρέπει, είναι αναγκαίο, να συνεχίσουμε να χτίζουμε οίκους λατρείας. Τώρα έχουμε υπό κατασκευή, σε διάφορα στάδια, 451 οικήματα συγκεντρώσεων διαφορετικών διαστάσεων, σε πολλά μέρη της γης. Αυτό το τρομακτικό πρόγραμμα οικοδόμησης είναι ένα φαινόμενο. Δεν έχω δει όμοιό του. Τα οικοδομήματά μας

είναι όμορφα. Προσθέτουν στην ατμόσφαιρα κάθε κοινότητας όπου βρίσκονται. Είναι καλά διατηρημένα. Έχουμε μακρά πείρα στην οικοδόμηση οίκων λατρείας και από τη μεγάλη αυτή εμπειρία δημιουργούμε καλύτερα οικοδομήματα από όσο έχουν ως τώρα χτιστεί σ' αυτή την Εκκλησία. Συνδυάζουν την ομορφιά με τη λειτουργικότητα. Αν μοιάζουν μεταξύ τους, είναι γιατί αυτό γίνεται σκόπιμα. Ακολουθώντας δοκιμασμένα και ελεγμένα πρότυπα, εξοικονομούμε εκατομμύρια δολάρια, ενώ καλύπτουμε τις ανάγκες των ανθρώπων μας.

Συνεχίζουμε να χτίζουμε ναούς. Πρόσφατα έγινε η τελετή σκαψίματος του εδάφους για έναν καινούριο ναό στο Σακραμέντο της Καλιφόρνια, τον 7° στην πολιτεία αυτή, όπου έχουμε το δεύτερο μεγαλύτερο αριθμό μελών από κάθε άλλη πολιτεία στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ναοί είναι τώρα υπό κατασκευή στην Άμπα της Νιγηρίας, το Ελσίνκι της Φινλανδίας, το Νιούπορτ Μπιτς και το Σακραμέντο της Καλιφόρνια και στο Σαν Αντόνιο του Τέξας. Αντικαθιστούμε το ναό που καταστράφηκε από φωτιά στη Σαμόα.

Όταν οι ναοί που έχουν έως τώρα αναγγελθεί, αφιερωθούν, θα έχουμε ______ ναούς υπό λειτουργία. Θα κατασκευαστούν και άλλοι καθώς η Εκκλησία εξακολουθεί να μεγαλώνει.

Εργαζόμαστε σε ένα πολύ μεγάλο έργο στη Σωλτ Λέηκ Σιτυ. Είναι επιτακτικό να προφυλάξουμε το περιβάλλον γύρω από την Τεμπλ Σκουέαρ. Αυτό κάνει απαραίτητο ένα πολύ μεγάλο κατασκευαστικό πρόγραμμα. Για την κατασκευή αυτή δε θα χρησιμοποιηθούν έσοδα από τα δέκατα. Τα έσοδα από τις επιχειρήσεις της Εκκλησίας, τα ενοίκια από ακίνητα, προσφορές ιδιωτών και άλλες πηγές κάνουν δυνατό αυτό το έργο.

Θα πρέπει να κάνουμε εκτεταμένα έργα στο Ταμπερνάκλ της Σωλτ Λέηκ για να γίνει αντισεισμικό. Το υπέροχο αυτό οικοδόμημα χρησιμοποιείται 137 χρόνια τώρα. Ήρθε ο καιρός να κάνουμε κάποια έργα για να το διατηρήσουμε. Είναι ένα από τα μοναδικότερα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα σε όλο τον κόσμο και ένα οικοδόμημα τεράστιου ιστορικού ενδιαφέροντος. Τα

ιστορικά στοιχεία του θα προστατευθούν προσεκτικά, ενώ θα αυξηθεί η χρηστικότητά του, η άνεση και η ασφάλεια. Είμαστε ευγνώμονες που έχουμε αυτό το Κέντρο Συνελεύσεων, όπου μπορούμε να συγκεντρωνόμαστε σε περιστάσεις όπως αυτή εδώ. Και ρωτάω τώρα τον εαυτό μου, «Τι θα κάναμε χωρίς αυτό;»

Είμαι πολύ ευχαριστημένος που σας αναφέρω ότι το Ταμείο Διαρκούς Εκπαίδευσης εξακολουθεί να μεγαλώνει, όπως και ο αριθμός εκείνων που ευεργετούνται από αυτή την εξαίρετη προσπάθεια.

Ενδυναμώνουμε το ιεραποστολικό πρόγραμμά μας. Προσπαθούμε να φέρουμε μια μεγαλύτερη πνευματικότητα στο έργο του μεγάλου σώματος των ιεραποστόλων μας.

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμά μας εξακολουθεί να αυξάνει, εκτείνοντας την επίδρασή του όπου ιδρύεται η Εκκλησία μας.

Το Βιβλίο του Μόρμον έχει συμπεριληφθεί πρόσφατα στα είκοσι περισσότερο σημαίνοντα βιβλία που εκδόθηκαν ποτέ στην Αμερική. Συνεργαζόμαστε τώρα με μια εταιρεία εκδόσεων για να διευρύνουμε τη διανομή αυτού του ιερού βιβλίου, αυτή τη δεύτερη μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Και έτσι, αδελφοί και αδελφές, θα συνεχίσω. Αρκεί να πω ότι πιστεύω πως η Εκκλησία βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση από κάθε άλλη φορά σε όλη την ιστορία της. Παρατηρώ περίπου 95 χρόνια την ιστορία αυτής της Εκκλησίας και έχω δει προσωπικά πολλές στιγμές της. Είμαι ικανοποιημένος διότι υπάρχει μεγαλύτερη πίστη, υπάρχει μεγαλύτερο ποσοστό υπηρέτησης και υπάρχει μεγαλύτερη ακεραιότητα ανάμεσα στους νέους μας. Υπάρχει μεγαλύτερη ζωτικότητα από κάθε άλλη φορά σε κάθε τομέα του έργου. Ας χαιρόμαστε σε ετούτη την υπέροχη εποχή του έργου του Κυρίου. Ας μην είμαστε υπερήφανοι ή αλαζόνες. Ας είμαστε ταπεινά ευγνώμονες. Και είθε ο καθένας μας να αποφασίσει μέσα του ή μέσα της ότι θα

προσθέσουμε στην ομορφιά αυτού του εξαίρετου έργου του Παντοδύναμου, ώστε να λάμψει σε όλη τη γη σαν πηγή δύναμης και καλοσύνης για να το βλέπει όλος ο κόσμος, είναι η ταπεινή προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Morning Session, October 2, 2004

Προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές

Πρεσβύτερος Τζέφρι Χόλαντ

της Απαρτίας των Δώδεκα

Εκ μέρους των αδελφών μου στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, είθε να είμαι ο πρώτος που θα καλωσορίσει Πρεσβύτερους__________ και __________ στις νέες τους κλήσεις και τη γλυκιά συνεργασία που βρίσκεται μπροστά τους. Όταν οι αρχικοί Δώδεκα κλήθηκαν σε αυτή τη θεϊκή νομή, ειπώθηκε σε αυτούς ότι ο διορισμός τους ήταν «προορισμένος να δημιουργήσει για σας [τους Αποστόλους] στοργή ο ένας για τον άλλο, πιο δυνατή από το θάνατο»1. Έχουμε ήδη μία τέτοια στοργή για σας, τις συζύγους και την οικογένειά σας. Λέμε με μια καρδιά και μια φωνή, «Καλώς ήλθατε, αγαπητοί φίλοι».

Ενώ αισθάνομαι χαρά που βλέπω αυτούς τους δυο νέους άνδρες να έχουν κληθεί, επιτρέψτε μου να εκφράσω επίσης τη βαθιά προσωπική απώλεια που αισθανθήκαμε όλοι μας με το θάνατο των αγαπημένων μας Ντέιβιντ Χέετ και Νιλ Μάξγουελ. Σε αυτούς τους δυο αδελφούς και στις γλυκιές τους Ρούμπι και Κολίν αντίστοιχα, λέμε ότι σας αγαπάμε, εκτιμούμε την υπηρέτησή σας και τιμούμε την υποδειγματική ζωή που έχετε ζήσει. Ο καθένας από μας το θεωρεί ως το μεγαλύτερο των προνομίων να σας ξέρει και να έχει υπηρετήσει στο πλευρό σας. Είστε πολύτιμοι για μας για πάντα.

Λαμβάνοντας υπόψη τέτοιες σημαντικές μεταβάσεις στην πρόοδο αυτού του έργου, θέλω να πω κάτι αυτό το πρωί για την ιδιότητα του αποστόλου και τη σημασία της συνέχειάς της στην αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Κάνοντάς το αυτό δεν μιλώ για τους άνδρες που έχουν ή είχαν αυτή τη θέση, αλλά μάλλον για την ίδια τη θέση, μία κλήση στην Άγια Μελχισεδική Ιεροσύνη την οποία ο ίδιος ο Σωτήρας έχει καθορίσει για την ευημερία του λαού Του και τη

μαρτυρία του ονόματός Του.

Για να εδραιώσει μια εκκλησία που θα συνέχιζε υπό την καθοδήγησή Του ακόμα και αφού θα έφευγε από τη γη, ο Ιησούς «βγήκε... στο βουνό για να προσευχηθεί και διανυχτέρευσε στην προσευχή του Θεού.

»Και όταν έγινε ημέρα, φώναξε τους μαθητές του και διάλεξε απ' αυτούς δώδεκα, τους οποίους ονόμασε αποστόλους»2.

Αργότερα ο Παύλος θα δίδασκε ότι ο Σωτήρας, γνωρίζοντας το αναπόφευκτο του θανάτου του, το είχε κάνει αυτό για να δώσει στην Εκκλησία «θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών»3. Αυτοί οι αδελφοί και οι άλλοι έχοντες υπεύθυνοι θέση της Εκκλησίας, θα υπηρετούσαν υπό την καθοδήγηση του ανεστημένου Χριστού.

Γιατί; Ανάμεσα σε άλλους λόγους, «για να μην είμαστε *πλέον* νήπιοι, με το να κυματιζόμαστε και να περιφερόμαστε με κάθε άνεμο της διδασκαλίας, μέσα στη δολιότητα των ανθρώπων, μέσα στην πανουργία προς μεθόδευση της πλάνης...»4

Έτσι το αποστολικό και προφητικό θεμέλιο της Εκκλησίας ήταν για να ευλογεί σε όλες τις εποχές, αλλά *ειδικά* σε εποχές αντιξοότητας ή κινδύνου, εποχές που μπορεί να αισθανόμαστε σαν παιδιά, συγχυσμένοι ή αποπροσανατολισμένοι, ίσως λίγο τρομαγμένοι, εποχές που οι αμαρτωλές πράξεις των ανθρώπων ή η μοχθηρία του διαβόλου θα προσπαθούσε να αναστατώσει ή να εξαπατήσει ή να αποπροσανατολίσει. Εναντίον τέτοιων εποχών που έρχονται στις ημέρες μας, η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν επιφορτιστεί από τον Θεό και υποστηριχθεί από εσάς ως «Προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές», με τον Πρόεδρο της Εκκλησίας να έχει υποστηριχθεί ως *ο* Προφήτης, Βλέπων και Αποκαλυπτής, ο *μακροβιότερος* Απόστολος και ως τέτοιος, ο μόνος άνδρας με την εξουσιοδότηση να εξασκεί *όλα* τα αποκαλυπτικά και διοικητικά κλειδιά για την Εκκλησία. Στην εποχή της Καινής Διαθήκης,

την εποχή του Βιβλίου του Μόρμον και στη σύγχρονη εποχή, αυτοί οι έχοντες υπεύθυνη θέση αποτελούν τους θεμέλιους λίθους της αληθινής Εκκλησίας, διορισμένοι και κερδίζοντας τη δύναμή τους από την ακρογωνιαία πέτρα, «το βράχο του Λυτρωτή μας, που είναι ο [Ιησούς] Χριστός, ο Υιός του Θεού»5, Εκείνος που είναι ο μεγάλος «απόστολο[ς] και αρχιερέα[ς] της ομολογίας μας» για να χρησιμοποιήσω τη φράση του Παύλου6. Ένα τέτοιο θεμέλιο στον Χριστό ήταν και πάντα είναι μια προστασία σε μέρες «όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους, μάλιστα, τα άχυρά του στον ανεμοστρόβιλο, μάλιστα όταν όλο το χαλάζι του και η τρομερή θύελλά του χτυπάει επάνω σας». Σε τέτοιες μέρες όπως είμαστε τώρα ---και πάνω κάτω πάντα θα είναι--- οι καταγίδες της ζωής «δεν θα σας εξουσιάζ[ουν]... ένεκα του βράχου στον οποίο έχετε οικοδομηθεί, που είναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο επί του οποίου αν χτίσουν οι άνθρωποι δεν μπορούν να πέσουν»7.

Τρεις εβδομάδες πριν, ήμουν σε μια συγκέντρωση πασσάλου στην ορεινή μικρή κοινότητα του Πρέσκοτ της Αριζόνα. Μετά τα ευχάριστα γεγονότα εκείνου του σαββατοκύριακου, μία αδελφή μου πέρασε σιωπηλά ένα σημείωμα καθώς ήλθε μαζί με άλλους να χαιρετήσει και να πει αντίο. Με κάποιο δισταγμό θα μοιραστώ μαζί σας ένα τμήμα του αυτό το πρωί. Παρακαλώ εστιάστε την προσοχή σας στη διδαχή που διδάσκει αυτή η αδελφή, όχι τους ανθρώπους που αναφέρονται στο σημείωμα.

«Αγαπητέ Πρεσβύτερε Χόλαντ, σε ευχαριστώ για τη μαρτυρία που κατέθεσες σε αυτή τη συνέλευση για τον Σωτήρα και την αγάπη Του. Σαράντα ένα χρόνια πριν, προσευχήθηκα ειλικρινά στον Κύριο και Του είπα ότι επιθυμούσα να είχα ζήσει στη γη όταν οι Απόστολοι περπατούσαν πάνω σ'αυτή, όταν υπήρχε αληθινή Εκκλησία και όταν η φωνή του Χριστού ακουγόταν ακόμα. Μέσα σε ένα χρόνο μετά την προσευχή, ο Ουράνιος Πατέρας έστειλε δύο ιεραποστόλους Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε μένα και ανακάλυψα ότι όλες αυτές οι

ελπίδες μπορούσαν να πραγματοποιηθούν. Ίσως κάποια ώρα όταν είσαι κουρασμένος ή ανήσυχος, αυτό το σημείωμα θα σε βοηθήσει να θυμάσαι γιατί το ότι άκουσα τη φωνή σου και το ότι έσφιξα το χέρι σου είναι τόσο σημαντικά για μένα και για εκατομμύρια περισσότερους σαν εμένα. Η αδελφή σου με αγάπη και ευγνωμοσύνη, Γκλόρια Κλέμεντς».

Αδελφή Κλέμεντς, το πολύ τρυφερό σου σημείωμα μου θύμισε μια παρόμοια ελπίδα και σχεδόν την ίδια γλώσσα που κάποτε χρησιμοποιούσε η δική μου οικογένεια. Στα ταραγμένα χρόνια του πρώτου εποικισμού αυτού του έθνους, ο Ρότζερ Γουίλιαμς, ο άστατος και αποφασισμένος δέκατος προπάππος μου, έφυγε ---όχι εντελώς με τη δική του θέληση--- από τον κόλπο της αποικίας της Μασαχουσέτης και εγκαταστάθηκε σε αυτό που τώρα είναι η πολιτεία του Ρόουντ Άιλαντ. Κάλεσε την ουράνια καθοδήγηση, αποκαλύπτοντας την αναζήτηση μιας ζωής για θεϊκές παρεμβάσεις και ουράνιες εκδηλώσεις. Αλλά ποτέ δεν ανακάλυψε ότι αυτό που αισθάνθηκε ήταν η αληθινή εκκλησία της Καινής Διαθήκης των πιο σύγχρονων καιρών. Απογοητευμένος από την αναζήτησή του [ο Ρότζερ], ο διάσημος Κότον Μάδερ είπε, «Κύριε Γουίλιαμς... [τελικά] είπε [στους οπαδούς του] ότι έχοντας ο ίδιος παραπλανηθεί, [τους] είχε παραπλανήσει και ήταν ικανοποιημένος που δεν υπήρχε κανένας επάνω στη γη που δεν μπορούσε να τελέσει το βάπτισμα [ή οποισδήποτε από τις διατάξεις του ευαγγελίου]... έτσι τους συμβούλευσε επομένως να αποποιηθούν τα πάντα... και να περιμένουν τον ερχομό νέων αποστόλων»8. Ο Ρότζερ Γουίλιαμς δεν έζησε για να δει αυτούς τους πολυπόθητους νέους Απόστολους να εμφανίζονται, αλλά στο μέλλον ελπίζω να μπορώ να του πω προσωπικά ότι οι απογόνοι του έζησαν για να τους δουν.

Ανησυχία και προσδοκία σχετικά με την ανάγκη για ουράνια καθοδήγηση δεν ήταν ασυνήθεις ανάμεσα σε αυτούς τους θρησκευτικούς μεταρρυθμιστές που προετοίμασαν το δρόμο για την Αποκατάσταση του ευαγγελίου. Ένας από τους πιο διάσημους κήρυκες της Νέας

Αγγλίας, ο Τζόναθαν Έντγουαρντς, είπε, «Μου φαίνεται... παράλογο να υποθέτω... ότι πρέπει να υπάρχει ένας Θεός... που ανησυχεί τόσο πολύ [για εμάς]... και όμως να μην μιλάει ποτέ... ώστε να μην υπάρχει κανένας λόγος [από αυτόν]»9.

Αργότερα ο απαράμιλλος Ραλφ Γουάλντο Έμερσον τάραξε τα ίδια τα θεμέλια της εκκλησιαστικής ορθοδοξίας της Νέας Αγγλίας όταν είπε στο σχολείο θεολογίας στο Χάρβαρντ: «Είναι καθήκον μου να σας πω ότι η ανάγκη ποτέ δεν ήταν μεγαλύτερη [για] νέα αποκάλυψη απ'ότι τώρα... Η διδαχή της έμπνευσης έχει χαθεί... Θαύματα, προφητεία... η άγια ζωή υπάρχει σαν αρχαία ιστορία [μόνο]... Οι άνθρωποι μιλούν για αποκάλυψη σαν κάτι που δόθηκε και έγινε καιρό πριν, σαν να ήταν νεκρός ο Θεός». *«Είναι η θέση ενός αληθινού δασκάλου»,* είπε, *«να μας δείξει ότι ο Θεός υπάρχει, όχι υπήρχε, ότι μιλάει, όχι μίλαγε»*10. Όπως κάποιος άλλος πιο σύγχρονος σχολιαστής διετύπωσε το πρόβλημα, «Αν επιμένεις να δίνεις πέτρες όταν οι άνθρωποι ζητούν ψωμί, τελικά θα σταματήσουν να έρχονται στο φούρνο»11.

Αν σκεφτείτε τις δηλώσεις αυτών των σπουδαίων ανθρώπων από την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών που έχω αναφέρει, ακόμα και χωρίς να σκεφτούμε τις προσευχές ανθρώπων όπως η Γκλόρια Κλέμεντς, θα δείτε πόσο σαφές το δυνατό μήνυμα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι σε εσάς που συναντιέστε με τους ιεραποστόλους μας. Προφήτες; Βλέποντες; Αποκαλυπτές; Τα γεγονότα του 1820 και 1830 και τα γεγονότα σχεδόν δύο αιώνων που ακολούθησαν, διακηρύττουν ότι οι αποκαλύψεις και αυτοί που τις λαβαίνουν δεν «έχουν γίνει και δοθεί καιρό πριν».

Ο Πρόεδρος Τζων Τέιλορ, που συμπτωματικά κλήθηκε να είναι απόστολος την ίδια χρονιά που ο Κύριος Έμερσον έδωσε την ομιλία σε εκείνο το σχολείο θεολογίας χωρίς να παρακαλεί ρητά για ένα τέτοιο γεγονός, κάποτε είπε για συμπαράσταση προς αυτούς που αναζητούσαν ειλικρινά την αλήθεια: «Ποιος άκουσε για αληθινή θρησκεία χωρίς επικοινωνία

με το Θεό; Για μένα το πράγμα αυτό είναι το πιο παράλογο που το ανθρώπινο μυαλό θα μπορούσε να συλλάβει. Δεν αναρωτιέμαι», λέει ο Πρόεδρος Τέιλορ, «[που] όταν οι άνθρωποι γενικά απορρίπτουν την αρχή της παρούσας αποκάλυψης, ο σκεπτικισμός και η απιστία επικρατούν σε ένα τέτοιο ανησυχητικό βαθμό. Δεν αναρωτιέμαι ότι τόσο πολλοί άνδρες μεταχειρίζονται τη θρησκεία με περιφρόνηση και τη θεωρούν σαν κάτι που δεν αξίζει την προσοχή έξυπνων όντων, γιατί χωρίς αποκάλυψη η θρησκεία είναι διακωμώδηση και φάρσα... *Η αρχή της παρούσας αποκάλυψης... είναι το ίδιο το θεμέλιο της θρησκείας μας»*12.

Η αρχή της παρούσας αποκάλυψης; Το ίδιο το θεμέλιο της θρησκείας μας; Επιτρέψτε μου να γυρίσω από αυτά τα θεμέλια στο παρόν, το εδώ και τώρα, τον 21° αιώνα. Για όλους --- εκκλησιαστικούς, ιστορικούς και άτομα που δεν ανήκουν στον κλήρο παρόμοια--- το θέμα είναι ακόμα το ίδιο. Οι ουρανοί είναι ανοιχτοί; Αποκαλύπτει ο Θεός το θέλημά Του στους προφήτες και τους αποστόλους όπως στις αρχαίες ημέρες; Αυτό που είναι και αυτό που Εκείνος κάνει είναι η απτόητη διακήρυξη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε όλο τον κόσμο. Και σε αυτή τη διακήρυξη εναπόκειται η σημασία του Τζόζεφ Σμιθ, του Προφήτη, για σχεδόν διακόσια χρόνια τώρα. Η ζωή του έκανε και του έδωσε την απάντηση: «Πιστεύεις ότι ο Θεός μιλάει στους ανθρώπους;» Εκτός από όλα τα άλλα που κατόρθωσε στα σύντομα τριάντα οχτώ χρόνια του, ο Τζόζεφ μας άφησε πάνω απ'όλα την αποφασιστική αποκάλυψη--- όχι μια μοναδική, απομονωμένη αποκάλυψη χωρίς ενδείξεις ή συνέπειες και όχι «ένα ήπιο είδος έμπνευσης που έρρεε αργά στο νου όλων των καλών ανθρώπων» παντού, αλλά συγκεκριμένα καταγεγραμμένη, τρέχουσες οδηγίες από το Θεό. Όπως το έθεσε ένας καλός φίλος και πιστός Άγιος φιλομαθής: «Σε μια εποχή που οι ρίζες της χριστιανοσύνης ήταν υπό επίθεση από τις δυνάμεις της λογικής του Διαφωτισμού, ο Τζόζεφ Σμιθ [κατηγορηματικά και μόνος του] επέστρεψε στη σύγχρονη χριστιανοσύνη τις ρίζες της, με αποκάλυψη»13.

Ευχαριστούμε Θεέ για τον προφήτη που σήμερα μας οδηγεί, επειδή έρχονται σύννεφα θλίψης κι απειλούν τη γαλήνη της ζωής14. Είμαστε ευγνώμονες για εκείνο το πρωί την άνοιξη του 1820 όταν ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίστηκαν με δόξα σε ένα δεκατετράχρονο αγόρι. Είμαστε ευγνώμονες για εκείνο το πρωινό όπου ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ήλθαν να αποκαταστήσουν τα κλειδιά της Άγιας Ιεροσύνης και όλες τις θέσεις σε αυτήν. Και στη γενιά μας είμαστε ευγνώμονες για το πρωινό της 30ης Σεπτεμβρίου 1961, 43 χρόνια πριν από αυτό το σαββατοκύριακο, όταν ο (τότε) Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλι κλήθηκε να είναι απόστολος, ο 75ος άνδρας σε αυτή τη θεϊκή νομή που αποκαλέστηκε έτσι. Και τέτοια γεγονότα συνεχίζουν μέχρι σήμερα και θα συμβαίνουν συνέχεια μέχρι να έλθει ο Σωτήρας.

Σε ένα κόσμο ανησυχίας και φόβου, πολιτικών ταραχών και ηθικής παρακμής, καταθέτω μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός –ότι είναι το ζωντανό Ψωμί και το ζωντανό Νερό-- μέχρι τώρα και για πάντα ο μεγάλος Βράχος της ασφάλειας στη ζωή μας, η δυνατή Πέτρα του Ισραήλ, η Άγκυρα αυτής της ζωντανής Εκκλησίας. Καταθέτω μαρτυρία για τους Προφήτες, Βλέποντες και Αποκαλυπτές Του που απαρτίζουν το τρέχον θεμέλιο της Εκκλησίας και καταθέτω μαρτυρία ότι τέτοιες θέσεις και τέτοιες αποκαλύψεις συμβαίνουν τώρα, υπό την καθοδήγηση του Σωτήρα όλων μας στις και για τις μέρες μας όπου υπάρχει τόση ανάγκη. Για αυτές τις αλήθειες και για τη θεϊκότητα αυτού του έργου καταθέτω μαρτυρία. *Είμαι* μάρτυρας αυτών στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *History of the Church*, 2: 197.
2. Luke 6:12-13.
3. Ephesians 2:19-20.
4. Ephesians 4:12.

5. Ephesians 4:14.

6. Helaman 5:12.

7. Hebrews 3:1.

8. Helaman 5:12.

9. Cotton Mather, *Magnalia Christi Americana*, 2 vols. [1702], 1: 498.

10. Jonathan Edwards, *The Works of Jonathan Edwards,* 18: 89-90, 397-98.

11. Divinity School Address, 1838, emphasis added.

12. Louis Cassels, quoted in *Christianity Today*, October 23, 1970.

13. John Taylor, *Journal of Discourses*, 16: 371, emphasis added.

14. Richard L. Bushman, *Believing History* [2004], 274, emphasis added.

15. See "We Thank Thee, O God, for a Prophet," *Hymns*, no. 19.

Saturday Morning Session, October 2, 2004

Η δύναμη της αγάπης του Θεού

Πρεσβύτερος Τζων Γκρόμπεργκ

της Προεδρίας των Εβδομήκοντα

Τι συμβαίνει με την αληθινή αγάπη που αγγίζει κάθε καρδιά; Γιατί η απλή φράση, «Σε αγαπώ» προκαλεί τόσο καθολική χαρά;

Οι άνθρωποι δίνουν ποικίλους λόγους, αλλά ο αληθινός λόγος είναι ότι κάθε άτομο που έρχεται στη γη είναι γιος ή κόρη πνεύμα του Θεού. Αφού όλη η αγάπη έρχεται από το Θεό, γεννιόμαστε με την ικανότητα και την επιθυμία να αγαπάμε και να αγαπιόμαστε. Μία από τις πιο δυνατές σχέσεις που έχουμε με την προθνητή ζωή μας είναι το πόσο πολύ μας αγαπούσαν ο Πατέρας μας και ο Ιησούς και πόσο τους αγαπούσαμε εμείς. Αν και υπάρχει ένας πέπλος στη μνήμη μας, όποτε αισθανόμαστε αληθινή αγάπη, αφυπνίζει μια νοσταλγία που δεν μπορούμε να τα αρνηθούμε.

Το να ανταποκρινόμαστε στην αληθινή αγάπη είναι μέρος της ίδιας μας της ύπαρξης. Επιθυμούμε έμφυτα να επανασυνδέσουμε εδώ την αγάπη που αισθανόμασταν εκεί. Μόνο καθώς αισθανόμαστε την αγάπη του Θεού και γεμίζουμε την καρδιά μας με την αγάπη Του μπορούμε να είμαστε αληθινά ευτυχισμένοι.

Η αγάπη του Θεού γεμίζει την απεραντοσύνη του διαστήματος, επομένως, δεν υπάρχει καμία έλλειψη αγάπης στο σύμπαν, μόνο στην προθυμία μας να κάνουμε αυτά που χρειάζονται για να την αισθανθούμε. Για να το κάνουμε αυτό, ο Ιησούς εξήγησε ότι πρέπει να «αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμή σου, και με όλη τη διάνοιά σου και τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου» (Κατά Λουκάν 10:27).

Όσο περισσότερο υπακούμε στο Θεό τόσο περισσότερο επιθυμούμε να βοηθάμε τους

άλλους. Όσο περισσότερο βοηθάμε τους άλλους τόσο περισσότερο αγαπάμε το Θεό.

Όσο περισσότερο ανυπάκουοι στο Θεό και εγωιστές είμαστε, τόσο λιγότερη αγάπη θα αισθανθούμε.

Το να προσπαθείτε να βρείτε αιώνια αγάπη χωρίς να υπακούτε το Θεό είναι σαν να προσπαθείτε να ανακουφίσετε τη δίψα πίνοντας από ένα άδειο ποτήρι ---μπορείτε να κάνετε τις κινήσεις, αλλά η δίψα παραμένει. Παρόμοια, το να προσπαθείτε να βρείτε αγάπη χωρίς να βοηθάτε και να θυσιάζεστε για τους άλλους είναι σαν να προσπαθείτε να ζείτε χωρίς να τρώτε ---είναι ενάντια στους νόμους της φύσης και δεν μπορεί να πετύχει.

Η αγάπη πρέπει να γίνει μέρος του εαυτού μας.

Ο Μόρμον εξήγησε: «Η χριστιανική αγάπη είναι η αγνή αγάπη του Χριστού, και διαρκεί για πάντα, και όποιος βρεθεί να κατέχεται από αυτήν κατά την τελευταία ημέρα, θα είναι προς όφελός του. Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, να προσεύχεστε στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς, να είστε γεμάτοι με την αγάπη αυτή (Μορόνι 7:47--48).

Ο Θεός ανυπομονεί να μας βοηθήσει να αισθανθούμε την αγάπη Του –όπου κι αν είμαστε. Επιτρέψτε μου να δώσω ένα παράδειγμα.

Ως νέος ιεραπόστολος ανέλαβα την ανάθεση σε ένα μικρό νησί 700 περίπου κατοίκων σε μία απόμακρη περιοχή του Νότιου Ειρηνικού. Η ζέστη ήταν καταθλιπτική, τα κουνούπια ήταν απαίσια, η λάσπη ήταν παντού, η γλώσσα ήταν ανυπόφορη και το φαγητό ήταν ---λοιπόν, διαφορετικό.

Μετά από λίγους μήνες, το νησί μας χτυπήθηκε από μία δυνατή λαίλαπα. Η καταστροφή ήταν τεράστια. Οι σοδειές καταστράφηκαν, ζωές χάθηκαν, οι οικισμοί ανεμοσύρθηκαν και ο σταθμός του τηλέγραφου, ο μόνος μας σύνδεσμος με τον έξω κόσμο, καταστράφηκε.

Μία κυβερνητική μικρή βάρκα κανονικά ερχόταν κάθε ένα με δυο μήνες, έτσι μοιράσαμε το φαγητό για να κρατήσει τέσσερις ή πέντε εβδομάδες, ελπίζοντας ότι θα ερχόταν η βάρκα. Αλλά δεν ήλθε καμία βάρκα. Κάθε μέρα γινόμασταν πιο αδύναμοι. Υπήρχαν πράξεις μεγάλης καλοσύνης, αλλά καθώς η έκτη και έβδομη εβδομάδα πέρασαν με πολύ λίγο φαγητό, η δύναμή μας έφυγε αισθητά. Ο ντόπιος σύντροφός μου, Φέκι με βοηθούσε με κάθε τρόπο που μπορούσε, αλλά καθώς η όγδοη εβδομάδα άρχισε δεν είχα ενέργεια. Απλά καθόμουν κάτω από τον ίσκιο ενός δέντρου και προσευχόμουν και διάβαζα γραφές και περνούσα ώρες συλλογιζόμενος τα πράγματα της αιωνιότητας.

Η ένατη εβδομάδα ξεκίνησε με λίγη εξωτερική αλλαγή. Εντούτοις, υπήρχε μία μεγάλη εσωτερική αλλαγή. Αισθάνθηκα την αγάπη του Κυρίου πιο βαθιά απ'ότι πριν και έμαθα από πρώτο χέρι ότι η Αγάπη Του είναι «το πιο επιθυμητό υπεράνω πάντων... Μάλιστα, και το πιο χαροποιό στην ψυχή» (Νεφί Α΄ 11:22--23).

Τώρα ήμουν «πετσί και κόκαλα». Θυμάμαι ότι παρακολουθούσα με βαθιά ευλάβεια την καρδιά μου να χτυπάει, τους πνεύμονές μου να αναπνέουν και σκεφτόμουν τι θαυμάσιο σώμα δημιούργησε ο Θεός για να «φιλοξενήσει» το εξίσου θαυμάσιο πνεύμα μας! Η σκέψη της μόνιμης ένωσης των δύο αυτών στοιχείων, που έγινε δυνατή μέσω της αγάπης του Σωτήρα, της εξιλεωτικής θυσίας και Ανάστασης, ήταν τόσο εμπνευσμένη και ικανοποιητική που οποιαδήποτε σωματική δυσφορία βυθιζόταν ξεθώριαζε από τη μνήμη.

Όταν καταλαβαίνουμε ποιος είναι ο Θεός, ποιοι είμαστε, πόσο μας αγαπάει και ποιο είναι το σχέδιό Του για μας, ο φόβος εξατμίζεται. Όταν κατανοούμε το πιο μικρό στοιχείο από αυτές τις αλήθειες, η ανησυχία μας για εγκόσμια πράγματα εξαφανίζεται. Το να νομίζουμε ότι πραγματικά πιστεύουμε τα ψέματα του Σατανά ότι η δύναμη, η δόξα ή ο πλούτος είναι σημαντικά, είναι για γέλια ---ή θα ήταν αν δεν ήταν τόσο λυπητερό.

Έμαθα ότι όπως οι πύραυλοι πρέπει να ξεπεράσουν τη δύναμη της βαρύτητας για να εκτοξευτούν στο διάστημα, έτσι κι εμείς πρέπει να υπερνικήσουμε τη δύναμη του κόσμου για να δεσπόζουμε στο αιώνιο βασίλειο της κατανόησης και της αγάπης. Συνειδητοποίησα ότι η θνητή μου ζωή μπορεί να τελείωνε εκεί, αλλά δεν υπήρχε πανικός. Ήξερα ότι η ζωή θα συνεχιζόταν και είτε εδώ είτε εκεί δεν είχε σημασία. Εκείνο που είχε μεγάλη σημασία ήταν πόσο πολλή αγάπη είχα στην καρδιά μου. Ήξερα ότι χρειαζόμουν περισσότερη! Ήξερα ότι η χαρά μας τώρα και για πάντα είναι αναπόσπαστα δεμένη με την ικανότητά μας να αγαπάμε.

Καθώς αυτές οι σκέψεις γέμιζαν και ανύψωναν την ψυχή μου, σταδιακά αντιλήφθηκα μερικές ενθουσιώδεις φωνές. Τα μάτια του συντρόφου μου Φέκι χόρευαν καθώς είπε: «Κολιπόκι, μια βάρκα έφτασε και είναι γεμάτη φαγητό. Σωθήκαμε! Δεν είσαι ενθουσιασμένος;» Δεν ήμουν σίγουρος, αλλά αφού η βάρκα είχε έλθει, αυτή πρέπει να ήταν η απάντηση του Θεού, έτσι ναι, ήμουν ευτυχισμένος. Ο Φέκι μου έδωσε λίγο φαγητό και είπε, «Να, φάε». Δίστασα. Κοίταξα το φαγητό. Κοίταξα το Φέκι. Κοίταξα τον ουρανό και έκλεισα τα μάτια μου.

Αισθάνθηκα κάτι πολύ βαθύ. Ήμουν ευγνώμων που η ζωή μου εδώ θα συνεχιζόταν όπως πριν, όμως υπήρχε ένα μελαγχολικό συναίσθημα ---μια δυσδιάκριτη αίσθηση αναβολής, όπως το σκοτάδι καλύπτει τα λαμπρά χρώματα ενός τέλειου ηλιοβασιλέματος και συνειδητοποιείς ότι πρέπει να περιμένεις ακόμα ένα βράδυ για να απολαύσεις μία τέτοια ομορφιά ξανά.

Δεν ήμουν σίγουρος ότι ήθελα να ανοίξω τα μάτια μου, αλλά όταν το έκανα συνειδητοποίησα ότι η αγάπη του Θεού είχε αλλάξει τα πάντα. Η ζέστη, η λάσπη, τα κουνούπια, το φαγητό ---δεν ήταν πια δυσκολίες. Αυτοί που είχαν προσπαθήσει να με βλάψουν δεν ήταν πλέον εχθροί μου. Όλοι ήταν αδέλφια μου. Το να είσαι γεμάτος με την αγάπη του Θεού *είναι* το πιο χαρωπό απ'όλα τα πράγματα και αξίζει κάθε τίμημα..

Ευχαρίστησα τον Θεό για τον εκλεκτό καιρό και για τις πολλές υπενθυμίσεις της αγάπης

του ---ο ήλιος, το φεγγάρι, τα αστέρια, η γη, η γέννηση ενός παιδιού, το χαμόγελο ενός φίλου. Τον ευχαρίστησα για τις γραφές, για το προνόμιο της προσευχής και για την πιο θαυμάσια υπενθύμιση της θυσίας Του ---τη μετάληψη.

Έμαθα ότι καθώς τραγουδάμε τους ύμνους μετάληψης με πραγματική πρόθεση τις φράσεις όπως: «Με πόση σοφία κι αγάπη πολλή!» ή «Πολύ μας αγαπά γι'αυτό... μ'αγάπη.. στον Χριστό να ζει παντοτινά». *(Ύμνοι και Παιδικά Τραγούδια,* αρ. 19, 24) θα γεμίσουν την καρδιά μας με αγάπη και ευγνωμοσύνη. Καθώς ακούμε ειλικρινά τις προσευχές της μετάληψης, φράσεις όπως «να Τον θυμόμαστε πάντα», «τηρούμε τις εντολές Του», «να έχουν το Πνεύμα Του μαζί τους» (Δ&Δ 20:77, 79) θα γεμίσει την καρδιά μας μια συντριπτική επιθυμία να είμαστε καλύτεροι. Όταν παίρνουμε το ψωμί και το νερό, με καρδιά συντριμένη και πνεύμα μεταμελημένο, μπορούμε να αισθανθούμε και ακόμα και να ακούμε τα πιο θαυμάσια λόγια: «Σε αγαπώ. Σε αγαπώ».

Νόμιζα ότι ποτέ δεν θα ξεχνούσα αυτά τα συναισθήματα, αλλά η δύναμη του κόσμου είναι ισχυρή και έχουμε την τάση να ξεφεύγουμε. Αλλά ο Θεός συνεχίζει να μας αγαπάει. Αρκετούς μήνες αφού επανέκτησα στη δύναμή μου, βρεθήκαμε σε μια άλλη βίαιη καταιγίδα, μόνο που αυτή τη φορά ήταν στη θάλασσα. Τα κύματα έγιναν τόσο μεγάλα που αναποδογύρισαν τη μικρή βάρκα μας, ρίχνοντας τους τρεις μας στον οργισμένο, κατασυγχισμένο ωκεανό. Όταν βρέθηκα στη μέση της ταραχώδους θάλασσας, ήμουν έκπληκτος, φοβισμένος και λίγο θυμωμένος. «Γιατί έγινε αυτό τώρα;» Σκέφτηκα. «Είμαι ιεραπόστολος. Που είναι η προστασία μου; Οι ιεραπόστολοι υποτίθεται ότι δεν κολυμπούν».

Αλλά έπρεπε να κολυμπήσω αν ήθελα να μείνω ζωντανός. Κάθε φορά που παραπονιόμουν βρισκόμουν κάτω από το νερό κι έτσι δεν μου πήρε πολύ για να σταματήσω να παραπονιέμαι. Τα πράγματα είναι έτσι όπως είναι και το να παραπονιέμαι δεν βοηθάει.

Χρειαζόμουν την παραμικρή ενέργεια για να κρατήσω το κεφάλι μου πάνω από το νερό και να τα καταφέρω μέχρι την ακτή. Όντας πρόσκοπος στο ανώτατο επίπεδο, ήμουν βέβαιος κολυμβητής, αλλά με την ώρα ο άνεμος και τα κύματα άρχιζαν να με καταβάλουν. Δεν σταμάτησα ποτέ να προσπαθώ, αλλά ήλθε η ώρα που οι μύες μου απλά δεν κουνιούνταν περισσότερο.

Προσευχήθηκα στην καρδιά μου, αλλά ακόμα άρχιζα να βουλιάζω. Καθώς πήγαινα κάτω, που θα μπορούσε να είναι η τελευταία φορά, ο Κύριος εμφύσησε στο νου και την καρδιά μου ένα βαθύ συναίσθημα αγάπης για ένα ξεχωριστό άτομο. Ήταν σαν να μπορούσα να την δω και να την ακούσω. Αν και ήταν 8.000 μίλια μακρυά, η δύναμη εκείνης της αγάπης ήλθε με ορμή σε αυτά τα μίλια και διαπερνώντας χρόνο και χώρο, με έφτασε και ---με σήκωσε από τα βάθη του σκότους, της απελπισίας και του θανάτου και με έφερε στο φως, τη ζωή και την ελπίδα. Με ένα ξαφνικό ξέσπασμα ενέργειας τα κατάφερα μέχρι την ακτή, όπου βρήκα τους συνταξιδιώτες μου. Ποτέ να μην υποτιμάτε τη δύναμη της αληθινής αγάπης, γιατί δεν ξέρει εμπόδια.

Όταν είμαστε γεμάτοι με την αγάπη του Θεού, μπορούμε να κάνουμε και να δούμε και να καταλάβουμε πράγματα που δεν θα μπορούσαμε διαφορετικά να κάνουμε, να δούμε ή να κατανοήσουμε. Γεμάοι με την αγάπη Του μπορούμε να αντέξουμε τον πόνο, να καθυποτάξουμε το φόβο, να συγχωρούμε απλόχερα, να αποφεύγουμε την έριδα, να ανανεώνουμε τη δύναμη, να ευλογούμε και να βοηθάμε τους άλλους με τρόπους γεμάτους έκπληξη ακόμα και για μας.

Ο Ιησούς Χριστός ήταν γεμάτος με απερίγραπτη αγάπη καθώς άντεξε ασύλληπτο πόνο, σκληρότητα και αδικία για μας. Μέσω της αγάπης Του για μας, υψώθηκε πάνω από ειδάλλως ανυπέρβλητα εμπόδια. Η αγάπη του δεν ξέρει εμπόδια. Μας προσκαλεί να Τον ακολουθήσουμε και να «πάρουμε» από την απεριόριστη αγάπη Του, έτσι ώστε κι εμείς να μπορούμε να

υψωθούμε πάνω από τον πόνο και την σκληρότητα και την αδικία αυτού του κόσμου και να βοηθήσουμε και να συγχωρήσουμε και να ευλογήσουμε.

Ξέρω ότι ζει, ξέρω ότι μας αγαπάει. Ξέρω ότι μπορούμε να αισθανθούμε την αγάπη Του εδώ και τώρα. Ξέρω ότι η φωνή Του είναι τέλειας απαλότητας που διαπερνά ακόμα και ως την ίδια την ψυχή. Ξέρω ότι χαμογελάει και ότι είναι γεμάτος συμπόνια και αγάπη. Ξέρω ότι είναι γεμάτος ευγένεια, καλοσύνη, ευσπλαχνία και επιθυμία να βοηθάει. .Τον αγαπάω με όλη μου την καρδιά. Καταθέτω μαρτυρία ότι όταν είμαστε έτοιμοι, η αγνή Του αγάπη κινείται στιγμιαία στο χρόνο και το χώρο και προσεγγίζει και ανυψώνει από τα βάθη οποιασδήποτε ταραχώδους θάλασσας του σκότους, της αμαρτίας, της λύπης, του θανάτου ή της απόγνωσης που μπορεί να βρισκόμαστε και μας φέρνει στο φως και τη ζωή και την αγάπη της αιωνιότητας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Morning Session, October 2, 2004

ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΕΠΟΥΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΑΣ

Πρεσβύτερος Ντέιλ Μίλερ

Των Εβδομήκοντα

Στις αρχές αυτού του χρόνου ήμουν σε μια μικρή συγκέντρωση επιτροπής εδώ στα κεντρικά της Εκκλησίας. Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξγουελ άκουγε προσεκτικά μια παρουσίαση σχετικά με την ανάπτυξη της τοπικής ηγεσίας. Κοντά στο τέλος της συγκέντρωσης, ο Πρεσβύτερος Μάξγουελ ρώτησε, «Υπάρχει κάτι περισσότερο που μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε τους επισκόπους να φέρουν ειρήνη και επούλωση στους Αγίους;» Λίγο πριν πεθάνει και στα ιδιαίτερα του γραφείου του, ο Πρεσβύτερος Μάξγουελ εξέφρασε τις ανησυχίες του και τις διδαχές που συσχετίζονται με την απόκτηση ειρήνης και επούλωσης. Έδωσε κουράγιο στο να μοιραστώ αυτά τα σχόλια με τα μέλη της Εκκλησίας.

Ο Πρεσβύτερος Μάξγουελ ήταν και παραμένει ένα υπέροχο παράδειγμα ανιδιοτελούς αγάπης. Οι ανησυχίες του για τους άλλους ήταν βαθιές μέχρι το κόκαλο, ειδικά για αυτούς που είχαν φυσικούς και συναισθηματικούς πόνους. Περπατώντας έξω από το γραφείο του, κάποιος δεν θα μπορούσε παρά να ήταν περισσότερο δεσμευμένος για να γίνει σαν τον Χριστό. Έθεσε ένα πρότυπο για όλους μας. Αγαπούσε τον Σωτήρα. Ήταν πράγματι ένας πραγματικός Απόστολος και μαθητής. Μου λείπει.

Έδωσε θαυμάσιες εσώτερες απόψεις για το πώς έρχεται η απόλυτη ειρήνη και επούλωση μόνο μέσω της πλήρους μεταστροφής της ψυχής. Σχολίασε ότι είχε μάθει χρόνια πριν από τον Πρόεδρο Μάριον Ρόμνι σχετικά με τα βήματα για μια πλήρη μεταστροφή. Είπε ένα απόσπασμα από μια ομιλία γενικής συνέλευσης στην οποία ο Πρόεδρος Ρόμνι ανάφερε τα λόγια του Σωτήρα προς τον Πέτρο: «Πλην, εγώ δεήθηκα για σένα για να μην εκλείψει η πίστη σου, κι εσύ, όταν

κάποτε επιστρέψεις, στήριξε τους αδελφούς σου» (Κατά Λουκάν 22:32.) Ο Πρόεδρος Ρόμνι σχολίασε: «Είνα φανερό ότι η ιδιότητα μέλους στην Εκκλησία και η μεταστροφή δεν είναι απαραιτήτως συνώνυμα. Το να μεταστραφεί κάποιος, όπως χρησιμοποιούμε τον όρο εδώ και το να έχουμε μια μαρτυρία επίσης δεν είναι απαραιτήτως τα ίδια. Η μαρτυρία έρχεται όταν το Άγιο Πνεύμα δίνει σε αυτόν που αναζητά ειλικρινά μαρτυρία αλήθειας. Μια συνεχής μαρτυρία ζωοποιεί την πίστη. Αυτό σημαίνει, ότι περιλαμβάνει μετάνοια και υπακοή στις εντολές. Μεταστροφή από την άλλη μεριά, είναι ο καρπός ή η ανταμοιβή της μετάνοιας και της υπακοής» (Βλέπε Marion G. Romney in Conference Report, Οκτ. 1963, 24; ή Improvement Era, Δεκ. 1963, 1066).

Η μεταστροφή συνήθως δεν έρχεται όλη μονομιάς, ακόμα και αν οι γραφές μας δίνουν δραματικά περιστατικά. Έρχεται σε στάδια, μέχρις ότου ένα άτομο γίνει στην καρδιά του ένα καινούριο άτομο. Το να «γεννηθούμε ξανά» είναι ο όρος στις γραφές. Είναι αλλαγή τόσο στο πώς σκεφτόμαστε όσο και στο πώς αισθανόμαστε (Βλέπε Marion G. Romney in Conference Report, Οκτ. 1963, 24).

Στο Βιβλίο του Μόρμον διαβάζουμε για τον Ενώς, του οποίου η ψυχή πεινούσε για να γνωρίσει περισσότερα για τα διδάγματα του πατέρα του σχετικά με την αιώνια ζωή. Μετά από ημέρες και νύχτες συνεχούς προσευχής, άκουσε μια φωνή που του είπε, «Ενώς, οι αμαρτίες σου σου συγχωρούνται, και θα είσαι ευλογημένος». Ο Ενώς γράφει, «Και εγώ, ο Ενώς ήξερα ότι ο Θεός δεν μπορούσε να πει ψέματα. Γι’ αυτό η ενοχή μου αποσαρώθηκε». (Ενώς 1:5-6).

Έχουμε το χρονικό του προφήτη Άλμα του Νεότερου που αναφέρει την εμπειρία της μεταστροφής του στον γιο του Ήλαμαν. Είπε ότι είχε τη δραματική συνειδητοποίηση των παλαιών αμαρτιών και λαθών του, μαρτυρώντας ότι είχε επαναστατήσει ενάντια στο Θεό του. Τότε θυμήθηκε τον πατέρα του, τον Άλμα, που προείπε για τον ερχομό ενός Ιησού Χριστού, του

Υιου του Θεού. Ο Ιησούς θα ερχόταν για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου. Παραθέτω: «Λοιπόν, καθώς πιάστηκε το *μυαλό* μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην *καρδιά* μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνήσου με, εμένα που βρίσκομαι στη χολή της πικρίας, και είμαι περικυκλωμένος από τις αιώνιες αλυσίδες του θανάτου». Ο Άλμα βίωσε τον αιώνιο πόνο και την ενοχή αλλά κατάλαβε ότι ήταν δυνατή η διαφυγή μέσω της Εξιλέωσης. Ο Άλμα συνεχίζει: «Και τότε, ιδές, όταν το σκέφτηκα αυτό, δεν μπορούσα πια να θυμηθώ τους πόνους μου. Μάλιστα, δεν σπαρταρούσα πια από την ανάμνηση των αμαρτιών μου. Και ω, τι αγαλλίαση, και τι υπέροχο φως είδα. Μάλιστα, η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου!» (Βλέπε Άλμα 36:12-20. italics added)

Ο Άλμα βρήκε την καρδιά του γιατρεμένη μέσω της γνώσης ότι ο Ιησούς θα ερχόταν και θα έπαιρνε μακριά όλες τις αμαρτίες του. Η ψυχή του επουλώθηκε. Είχε ειρήνη μέσα του. Ο Άλμα είχε τόσο πολύ αιχμαλωτιστεί από τα αποτελέσματα αυτής της εμπειρίας μεταστροφής του που επανέλαβε αυτό που αισθάνθηκε στον Ήλαμαν: «Μάλιστα, σου λέω, γιέ μου, ότι δεν μπορούσε να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και τόσο πικρό όσο ήταν οι πόνοι μου. Μάλιστα, και *πάλι σου λέω, γιε μου*, ότι από την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και γλυκό όσο ήταν η αγαλλίασή μου» (Άλμα 36:21, italics added). Δίδασκε στον γιό του ένα πρότυπο για αιώνια ειρήνη και χαρά, ακριβώς όπως είχε κάνει ο πατέρας του Ενώς. Υπάρχει ένα πρότυπο εδώ όπου οι πατέρες διδάσκουν τα παιδιά σχετικά με την Εξιλέωση και την αιώνια ζωή. Είναι ένα πρότυπο για όλους τους πατέρες στις μέρες μας.

Ορισμένα σημεία καθοδήγησης έρχονται στο μυαλό σχετικά με την μεταστροφή του Άλμα:

1. Όπως ο Ενώς, είχε μια έντονη επίγνωση και τύψη για τις παλιές αμαρτίες που προσέβαλλαν το Θεό.

2. Όπως ο Ενώς, θυμήθηκε τις διδασκαλίες του πατέρα του --την υπόσχεση της Εξιλέωσης

για την αμαρτία, μέσω του Ιησού Χριστού.

3. Όπως ο Ενώς, εκείνος προσωπικά παρακαλούσε με ικεσία για την ψυχή του.

4. Βίωσε το θαύμα της Εξιλέωσης σε τέτοιο βαθμό που δεν μπορούσε ούτε να θυμηθεί τους πόνους από τις αμαρτίες του, ούτε να αισθανθεί ένοχος. Η επούλωση της ψυχής του ήταν μια εμπειρία που τον καθάρισε εντελώς, στο νου και την καρδιά. Η χαρά αντικατέστησε την πικρία. Έγινε ένας νέος άνθρωπος, ξαναγεννήθηκε από το Πνεύμα. Όπως ο Ενώς, αμέσως έστρεψε την προσοχή του στο να υπηρετεί τον Κύριο και τους συνανθρώπους του.

Θα κάνει ο Κύριος για εμάς ό,τι έκανε για τον Ενώς και για τον Άλμα;

. Ο Λούις το έθεσε ως εξής: «Ο Θεός έχει απέραντη προσοχή για να διαθέσει για τον καθένα μας. Δεν πρέπει να ασχοληθεί μαζί μας ως μάζα. Είστε τόσο μόνοι μαζί Του σαν να ήσασταν τα μόνα όντα που είχε ποτέ δημιουργήσει. Όταν ο Χριστός πέθανε, πέθανε για τον καθένα σας ατομικά σαν να ήσασταν ο μόνος άνδρας (ή γυναίκα) στον κόσμο» (The Quotable Lewis, ed. Wayne Martindale and Jerry Root [1990], 248).

Υπάρχουν πνευματικά χρονικά αυτής της μεταστροφής που συμβαίνει ανάμεσα στους Αγίους; Έχουμε ορισμένα παραδείγματα. Το χρονικό των Αγίων τον καιρό του Βασιλιά Βενιαμίν θα δείξει. Διαβάζουμε την απάντηση των Αγίων αφότου άκουσαν τον βασιλιά και προφήτη τους να διδάσκει σχετικά με τις εντολές και την Εξιλέωση του Ιησού Χριστού.

«Και όλοι φώναξαν με μια φωνή, λέγοντας: Ναι, *πιστεύουμε όλα τα λόγια* που μας είπες. Και επίσης *ξέρουμε ότι είναι σωστά και αληθινά, ένεκα του Πνεύματος του Κυρίου του Παντοκράτορα το οποίο προκάλεσε μεγάλη αλλαγή μέσα μας, δηλαδή στην καρδιά μας*, ώστε δεν έχουμε πια τάση να κάνουμε τίποτα πονηρό, αλλά να κάνουμε το καλό διαρκώς...

Και είμαστε πρόθυμοι να συνάψουμε διαθήκη με το Θεό μας ότι θα κάνουμε το θέλημά του και ότι θα είμαστε υπάκουοι στις εντολές του για όλα όσα θα μας προστάξει, σε όλες τις υπόλοιπες ημέρες

μας» (Μωσία 5:2, 5. italics added).

Θα παρατηρήσετε ότι τα λόγια τους είναι πολύ όμοια με τις δεσμεύσεις που κάνετε στη διαθήκη του βαφτίσματος (Βλέπε Δ&Δ 20:37).

Οι ευλογίες και οι υποσχέσεις της μεταστροφής λαβαίνονται με διαθήκη μέσω του βαφτίσματος και της επικύρωσης και όλες οι διατάξεις της ιεροσύνης και του ναού. Τότε με συνεχή μετάνοια και υπακοή και πιστή τήρηση των διαθηκών που έχουμε συνάψει, οι καρποί της μεταστροφής μεγαλώνουν και αναπτύσσονται στη ζωή κάποιου. Καθώς ωριμαζει η μεταστροφή και υποστηρίζεται μέσω των έργων του Αγίου Πνεύματος, ειρήνη και επούλωση έρχεται στην καρδιά.

Κάποτε ένας ρώτησε τον Πρόεδρο Ρόμνι πώς κάποιος μπορεί να ξέρει ότι έχει μεταστραφεί. Ο Πρόεδρος Ρόμνι απάντησε: «Μπορεί να βεβαιωθεί για αυτό όταν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος η ψυχή του επουλώνεται. Όταν συμβαίνει αυτό, θα το αναγνωρίσει από τον τρόπο που αισθάνεται, γιατί θα αισθάνεται όπως ο λαός του Βενιαμίν αισθάνθηκε όταν έλαβαν άφεση των αμαρτιών τους. Τα χρονικά λένε, ... το Πνεύμα του Κυρίου έπεσε επάνω τους, και γέμισαν χαρά, αφού είχαν λάβει άφεση των αμαρτιών τους, και αφού είχαν ήρεμη συνείδηση, ...» (Μωσία 4:3). (See Marion G. Romney in Conference Report, Oct. 1963, 24; ή Improvement Era, Δεκ. 1963, 1066).

Ο Πέτρος περιγράφει τι συμβαίνει σε μια πλήρη μεταστροφή: Γινόμαστε «κοινωνοί θείας φύσης» (Πέτρου Β΄ 1:4. Βλέπε επίσης εδάφια 1-3, 5-9).

Είναι μέσω αυτής της ολόκληρης εμπειρίας μεταστροφής που πραγματικά ερχόμαστε στο σημείο να γνωρίζουμε και να αισθανόμαστε τον χαρακτήρα και την μεγαλοσύνη του Θεού. Είναι τα μέσα με τα οποία όχι μόνο γινόμαστε υπηρέτες του Κυρίου αλλά και οι φίλοι Του επίσης. Προς τους Αγίους της αρχικής περιόδου αποκατάστασης, ο Κύριος προσδιόρισε την σχέση Του με

αυτούς: «Και πάλι σας λέω, φίλοι μου, γιατί απ' εδώ κι εμπρός θα σας αποκαλώ φίλους» (Δ&Δ 84:77).

Στην τελευταία γενική συνέλευση Οκτωβρίου, ο Πρεσβύτερος Τζέφρι Χόλαντ μας δίδαξε και μας είπε τα αισθήματά του σχετικά με το μεγαλείο και το χαρακτήρα του Θεού. Μίλησε για την αιώνια σπουδαιότητα του να γνωρίζουμε το Θεό Πατέρα και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Ανέφερε το γνωστό εδάφιο από

τη μεσολαβητική προσευχή του Σωτήρα: «Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνο αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό» (Κατά Ιωάννην 17:3). Επίσης ανάφερε την όχι και τόσο γνωστή δήλωση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Είναι η πρώτη «αρχή» του ευαγγελίου να γνωρίζουμε με σιγουριά τον χαρακτήρα του Θεού». «Θέλω όλοι σας να Τον γνωρίσετε» (History of the Church, 6:305).

Το να γνωρίζουμε το Θεό και να γίνουμε φίλοι Του έρχεται με τη διαδικασία μεταστροφής. Ο Άλμα το βρήκε. Ο λαός του Βασιλιά Βενιαμίν το βρήκαν. Είναι διαθέσιμο για όλους που θα μετανοήσουν και θα υπακούν τις εντολές. Αυτή η μεταστροφή είναι μια οικεία και έντονα προσωπική εμπειρία. Έχει να κάνει με τις σχέσεις. Περιλαμβάνει το ξύπνημα του Πνεύματος του Χριστού, το οποίο είναι σε όλους τους άνδρες και τις γυναίκες (Δ&Δ 88:11. Δ&Δ 84:45-46). Αφορά το να ξυπνάμε μέσα μας τα αισθήματα του Αγίου Πνεύματος, οδηγώντας μας σε μια μαρτυρία αλήθειας. Αφορά το να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος αφού δεχτούμε τη διαθήκη του βαφτίσματος. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος μας οδηγεί και μας παρηγορεί καθώς είμαστε μαθητές, φέρνοντάς μας κοντά στον Σωτήρα. Ο Σωτήρας, με τη σειρά Του, είναι ο Μεσάζοντας με τον Πατέρα, και μέσω της πίστης μας θα μας φέρει προς τον Πατέρα για να γίνουμε συγκληρονόμοι με τον Χριστό (Βλέπε κατά Ιωάννην 14:6. Προς Ρωμαίους 8:17. Δ&Δ 45:3-5).

Είμαι ευγνώμων για την κληρονομιά των μεγάλων διδαχών και σκέψεων που άφησε ο Πρεσβύτερος Μάξγουελ και όλοι εκείνοι που κάθονται στα συμβούλια των μεγαλύτερων σε ηλικία αδελφών. Αισθάνομαι δέος ξέροντας τα μεγάλα φορτία που φέρουν και την έμπνευση μέσω της οποίας οδηγούν αυτή την Εκκλησία. Είναι πράγματι άνθρωποι καλεσμένοι από το Θεό για να οδηγήσουν τα παιδιά Του στη σωτηρία και αιώνια ζωή.

Είμαι ευγνώμων προς αυτούς για τη μαρτυρία τους. Σας συμβυλεύω να ακούτε τα λόγια και τη μαρτυρία τους, η πρόθεση των οποίων είναι να σας οδηγήσουν να βρείτε ειρήνη και επούλωση στην ψυχή σας.

Σας δίνω την προσωπική μου μαρτυρία ότι το Πνεύμα του Κυρίου είναι αληθινό και αλάνθαστο. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Πατέρας και ο Υιός σας γνωρίζουν και σας αγαπάνε. Αισθάνομαι αυτή την αγάπη με τη δύναμη του Πνεύματος. Για αυτές τις αλήθειες καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Morning Session, October 2, 2004

Ήρεμη συνείδηση και ψυχική ηρεμία

Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Σε αυτήν την εποχή της αυξανόμενης αβεβαιότητας, υπάρχει τόσο πολύ ψυχικό άλγος, αγωνία και πόνος στον κόσμο που θα μπορούσαν να αποφευχθούν με την κατανόηση και την εφαρμογή της αλήθειας. Για πολλούς, η ανακούφιση και η ευτυχία μπορούν να έλθουν με την κατανόηση της σχέσης ανάμεσα στην ήρεμη συνείδηση και την ψυχική ηρεμία και με το να ζουν τις αρχές επάνω στις οποίες αυτές οι ευλογίες θεμελιώνονται.

Ο Θεός θέλει το καθένα από τα παιδιά Του να απολαμβάνει την υπέρτατη ευλογία της ήρεμης συνείδησης1. Η ήσυχη συνείδηση απελευθερώνει από την αγωνία, τη λύπη, την ενοχή, την ντροπή και την αυτοκαταδίκη. Παρέχει ένα θεμέλιο ευτυχίας. Είναι μια κατάσταση με τεράστια αξία, όμως υπάρχουν λίγοι στη γη που την απολαμβάνουν. Γιατί; Πολύ συχνά επειδή οι αρχές επάνω στις οποίες η ήρεμη συνείδηση είναι θεμελιωμένη είτε δεν είναι κατανοητές είτε δεν τις ακολουθούν επαρκώς. Η ζωή μου έχει τόσο πλούσια προικιστεί από την ήρεμη συνείδηση που θέλω να μοιραστώ μαζί σας εσώτερες σκέψεις σχετικά με το πώς μπορεί να αποκτηθεί.

Η ήρεμη συνείδηση είναι το απαραίτητο συστατικό για την ψυχική ηρεμία. Χωρίς ήρεμη συνείδηση δεν μπορείτε να έχετε αληθινή ψυχική ηρεμία. Η ήρεμη συνείδηση σχετίζεται με το βαθύτερό σας εαυτό και ελέγχεται από αυτό που κάνετε προσωπικά. Η ήρεμη συνείδηση μπορεί να έλθει από το Θεό μόνο μέσω μιας ενάρετης, υπάκουης ζωής. Δεν μπορεί να υπάρξει αλλιώς. Από την άλλη, η ψυχική ηρεμία συχνά επηρεάζεται από εξωτερικές δυνάμεις όπως το ενδιαφέρον για ένα άσωτο παιδί, οικονομικές πιέσεις, αληθινές ή φανταστικές προσβολές, καταστάσεις του κόσμου που χειροτερεύουν ή περισσότερα να κάνουμε από τον αρκετό χρόνο

για να τα κάνουμε. Ένας ασταθής νους είναι παροδικός, μεταβατικός. Η ψυχική ηρεμία αποκαθίσταται με την επίλυση των εξωτερικών δυνάμεων που την ενοχλούν. Όχι τόσο με μια ταραγμένη συνείδηση, γιατί είναι αδιάκοπη, πάντοτε παρούσα, μια συνεχής υπενθύμιση της ανάγκης να διορθώσετε τα παλιά λάθη, να επιλύσετε μία προσβολή με τον άλλον ή να μετανοήσετε για παραβάσεις. Ω, η διαταραγμένη συνείδηση μπορεί να καμουφλαριστεί πρόσκαιρα με φυσική διέγερση του νου και του σώματος όπου κανείς υποκύπτει στους πειρασμούς του αλκοόλ, των ναρκωτικών, της πορνογραφίας και χειρότερα. Όλα αυτά έρχονται με αντίτιμο μιας αυξημένης όρεξης για λανθασμένες προσπάθειες να ησυχάσουν μία συνείδηση που πονά με τον κίνδυνο του να αποκτήσουν αδιάκοπους εθισμούς. Υπάρχει καλύτερος τρόπος για να αποκατασταθεί η ήρεμη συνείδηση.

Η ικανότητα να έχετε μία διαταραγμένη συνείδηση είναι ένα δώρο από τον Θεό για να σας βοηθήσει να επιτύχετε σε αυτή τη θνητή ζωή. Προκύπτει κυρίως από την επιρροή του Φωτός του Χριστού στο νου και την καρδιά σας. Το Φως του Χριστού είναι αυτή η ουράνια δύναμη ή επιρροή που απλώνεται από τον Θεό μέσω του Ιησού Χριστού2. Δίνει φως και ζωή σε όλα τα πράγματα. Παρακινεί όλα τα λογικά άτομα σε όλη τη γη να διακρίνουν την αλήθεια από το λάθος, το σωστό από το λάθος. Ενεργοποιεί τη συνείδησή σας3. Η επιρροή της μπορεί να αποδυναμωθεί μέσω της παράβασης και του εθισμού και να αποκατασταθεί μέσω της κατάλληλης μετάνοιας. Το Φως του Χριστού δεν είναι άτομο. Είναι μια δύναμη και επιρροή που έρχεται από τον Θεό και όταν την ακολουθεί κάποιος μπορεί να τον οδηγήσει να αποκτήσει τα κατάλληλα προσόντα για την καθοδήγηση και την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος4.

Είναι καλό να θυμάστε ότι ακόμα και με την ήρεμη συνείδηση μπορείτε να έχετε παροδικές περιόδους όπου η ψυχική σας ειρήνη διακόπτεται από εξωτερικές ανησυχίες. Η κατανόησή σας των λόγων μπορεί να ανακουφίσει πολύ από την πίεση που προκαλούν. Καθώς η προσωπική

σας ζωή συμμορφώνεται με τις διδασκαλίες του Κυρίου, μπορείτε να αναζητάτε τη βοήθειά Του για την επίλυση των θεμάτων που προβληματίζουν. Έτσι η πίστη σας στον Κύριο και τις διδασκαλίες Του θα αποδώσει ψυχική ηρεμία. Οι προσπάθειές σας θα είναι το σκαλοπάτι για μεγαλύτερη προσωπική ανάπτυξη καθώς βρίσκονται λύσεις που έχουν καθοδηγηθεί από το πνεύμα. Επιπλέον καθώς έχουν επιλυθεί, τέτοιες δυσκολίες μπορούν συχνά να φέρουν ευλογίες στους άλλους όταν οι ανάγκες τους έχουν προκαλέσει τα διαταραγμένα συναισθήματα στο νου σας.

Συνοπτικά, μπορείτε να επανακτήσετε την ήρεμη συνείδηση με το να μετανοήσετε για τις προσωπικές παραβάσεις που σας προκαλούν εσωτερική αναταραχή. Κατόπιν η ψυχική ηρεμία μπορεί να εξασφαλιστεί με την επίλυση των εξωτερικών πιέσεων που σας προκαλούν παροδική ανησυχία, στενοχώρια και θλίψη. Εντούτοις, ασχέτως πόσο θα προσπαθήσετε δεν θα βρείτε αιώνια ευτυχία μέχρις ότου, μέσω της μετάνοιας, ανταποκρίνεστε στις απαιτήσεις για τους νόμους που έχετε παραβιάσει για να αποκαταστήσετε την ειρήνη σε μία ανήσυχη συνείδηση.

Είστε εκείνοι που αναγνωρίζετε την ανάγκη να μετανοήσετε και το βρίσκετε δύσκολο να το κάνετε ή εκείνοι που αναρωτιούνται αν έχετε μετανοήσει αρκετά για να συγχωρεθείτε πλήρως, μπορεί να είναι χρήσιμο να επανεξετάσετε μερικές θεμελιώδεις αρχές επάνω στις οποίες έχει θεμελιωθεί η ήρεμη συνείδηση.

Ο παραβιασμένος νόμος από την αμαρτία ή την παράβαση προκαλεί αγωνία του νου και της καρδιάς από μια θιγμένη συνείδηση. Ξέροντας ότι όλα τα παιδιά πνεύματά Του, εκτός του Μονογενούς Του, Ιησού Χριστού, θα παραβίαζαν εσκεμμένα ή μη εσκεμμένα τους νόμους Του, ο Ουράνιος Πατέρας μας παρείχε τα μέσα για να διορθώσει τις συνέπειες τέτοιων πράξεων. Είτε η παραβίαση είναι μεγάλη ή μικρή, η λύση είναι η ίδια: πλήρης μετάνοια μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό και της εξιλέωσής Του με υπακοή στις εντολές Του.

Όταν χρειάζεται, η πλήρης μετάνοια θα απαιτεί ενέργειες από μέρους σας. Αν δεν έχετε εξοικειωθεί με τα κλασικά βήματα για τη μετάνοια όπως *εξομολόγηση και εγκατάλειψη της αμαρτίας, αποκατάσταση, υπακοή και αναζήτηση συγχώρεσης,* μιλήστε σε έναν επίσκοπο ή μελετήστε κάποια πηγή κειμένων όπως το αριστοτεχνικό έργο του Πρόεδρου Κίμπαλ, *Το θαύμα της συγχώρεσης.* Επιπλέον με την εκπλήρωση αυτών των απαιτήσεων, η επιστροφή της ήρεμης συνείδησής σας θα επισπευθεί με την προσεκτική προσοχή στο άλλο βήμα που μερικές φορές δεν αναγνωρίζεται. Ο Σωτήρας έχει ξεκαθαρίσει ότι για να λάβετε συγχώρεση πρέπει να συγχωρείτε από τους άλλους τις προσβολές τους εναντίον σας.

> Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους ανθρώπους. Και πρέπει να λέτε μέσα στην καρδιά σας ---ας κρίνει ο Θεός ανάμεσα σε εμένα και σε εσένα, και ας σε ανταμείψει ανάλογα με τις πράξεις σου5.
>
> [Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα. Αν, όμως, εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.]6

Αν, σαν ένα αθώο θύμα έχετε σοβαρά αδικηθεί, μην κρατήσετε αισθήματα μίσους, θυμού σε αυτό που φαίνεται άδικο. Συγχωρήστε αυτόν που σας έθιξε ακόμα κι όταν είστε αθώος. Για να το κάνετε αυτό, μπορεί να απαιτεί μία τεράστια προσπάθεια από μέρους σας. Μια τέτοια συγχώρεση είναι δυσκολότατη, αλλά είναι το σίγουρο μονοπάτι προς την ειρήνη και τη θεράπευση. [**Αν απαιτείται πειθαρχία για μία σοβαρή παράβαση εναντίον σας, αφήστε το στην Εκκλησία και τις δημόσιες αρχές. Μην επιβαρύνετε τη ζωή σας με σκέψεις δίκαιης τιμωρίας. Η διαδικασία της δικαιοσύνης του Κυρίου κινείται αργά αλλά είναι πολύ**

αποτελεσματική. Στο σχέδιο του Κυρίου, κανείς δεν θα αποφύγει τα αποτελέσματα της ανεπίλυτης παραβίασης των νόμων Του. Στην ώρα Του και με τον τρόπο Του πλήρης πληρωμή θα απαιτείται για αμετανόητες κακές πράξεις.]

Από όλα τα απαραίτητα βήματα για τη μετάνοια, καταθέτω μαρτυρία ότι το πιο σημαντικό είναι να έχετε εσείς την πεποίθηση ότι η συγχώρεση έρχεται στον και μέσω του Ιησού Χριστού. Είναι απαραίτητο να ξέρετε ότι μόνο μέσω Αυτού μπορείτε να συγχωρεθείτε. Θα λάβετε βοήθεια καθώς ασκείτε πίστη στον Χριστό7. Αυτό σημαίνει ότι εμπιστεύεστε Εκείνον και τις διδασκαλίες Του. Ο Σατανάς θα σας έκανε να πιστεύετε ότι η σοβαρή παράβαση δεν μπορεί να υπερνικηθεί εντελώς. Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Σωτήρας έδωσε την ζωή Του έτσι ώστε μέσω της μετάνοιας, τα αποτελέσματα όλων των παραβάσεων να τεθούν πίσω, εκτός από το κύλισμα αθώου αίματος και την απάρνηση του Αγίου Πνεύματος8.

Ο καρπός της αληθινής μετάνοιας είναι η συγχώρεση του Θεού που ανοίγει την πόρτα για να λάβετε όλες τις διαθήκες και διατάξεις που παρέχονται σε αυτή τη γη και να απολαύσετε τις ευλογίες που καταλήγουν. Όταν η μετάνοια είναι πλήρης και κάποιος έχει καθαριστεί, έρχεται ένα νέο όραμα για τη ζωή και τις ένδοξες δυνατότητές της. [**Πόσο υπέροχη είναι η υπόσχεση του Κυρίου: «Ιδέστε, όποιος έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του, είναι συγχωρεμένος, και εγώ, ο Κύριος, δεν τις θυμάμαι πια»9. Ο Κύριος είναι και πάντα θα είναι πιστός στα λόγια Του.**]

Αν έχετε διαταραγμένη συνείδηση από νόμους που έχουν παραβιαστεί, παρακαλώ, ελάτε πίσω. Ελάτε πίσω στα δροσερά αναζωογονητικά νερά της προσωπικής αγνότητας. Ελάτε πίσω στη ζεστασιά και την ασφάλεια της αγάπης του Ουράνιου Πατέρα. Ελάτε πίσω στη γαλήνη και την ήρεμη συνείδηση που προκύπτει από το να ζείτε τις εντολές του Θεού.

Μπορώ να προτείνω το δρόμο πίσω; Μπορείτε να ξεκινήσετε μόνοι σας και να προχωρήσετε με

το δικό σας βήμα. Σας προσκαλώ να μελετήσετε προσεκτικά το Βιβλίο του Μόρμον. Υπάρχουν πολλές γραφές που δείχνουν πώς άλλοι έχουν υπερνικήσει εμπόδια για τη μετάνοια. Για παράδειγμα, ο Άλμα μιλά στο Σιβλών:

> Και έγινε ώστε ήμουν επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες στον πιο πικρό πόνο και άγχος ψυχής. Και, μέχρι που φώναξα προς τον Κύριο τον Ιησού Χριστό για έλεος, δε λάβαινα άφεση των αμαρτιών μου. Όμως... φώναξα προς αυτόν και βρήκα ειρήνη στην ψυχή μου.
>
> Και τώρα, γιε μου, σου το είπα αυτό για να μάθεις σοφία, για να μάθεις... ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος ούτε μέσο με το οποίο να μπορέσει να σωθεί ο άνθρωπος, μόνο δια και μέσω του Ιησού Χριστού. [**Ιδές, αυτός είναι η ζωή και το φως του κόσμου.**]10

Από αυτή τη γραφή μπορείτε να δείτε ότι ο πόνος δεν φέρνει συγχώρεση. Αυτό έρχεται μέσω της πίστης στον Χριστό και της υπακοής στις διδασκαλίες Του, έτσι ώστε το δώρο Του της λύτρωσης να κάνει το θάυμα του. Προσκαλεί:

> Ιδέστε, εγώ ήλθα... για να φέρω το λυτρωμό στον κόσμο, για να σώσω τον κόσμο από την αμαρτία.
>
> Επομένως, όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα σαν μικρό παιδί, αυτόν θα δεχτώ... μετανοήστε λοιπόν και ελάτε προς εμένα... και σωθείτε11.

Εφαρμόστε αυτά που σας διδάσκει Βιβλίο του Μόρμον. Συλλογιστείτε τα εδάφια που μιλούν για το Σωτήρα. Αναζητήστε με προσευχή να Τον γνωρίζετε. Ζητήστε από τον Πατέρα σας να ενδυναμώσει την πίστη σας στον Υιό Του και να σας δώσει τη δύναμη να υπακούτε τις εντολές Του. Όταν είστε έτοιμοι, αναζητήστε τη βοήθεια του επισκόπου σας για να σας βοηθήσει να ολοκληρώσετε τη διαδικασία της μετάνοιας. Μετά θα έχετε ήρεμη συνείδηση και τη βεβαιότητα

ότι ο Κύριος σας έχει συγχωρέσει.

[**Σας αγαπάμε. Σας χρειαζόμαστε.**] Παρακαλώ ελάτε πίσω. Μην περιμένετε μέχρι όλα να είναι σε πλήρη τάξη. Θα περπατήσουμε δίπλα σας. Σας αγαπάμε. Παρακαλώ ελάτε πίσω. Αν είστε κάποιος που δεν μπορεί να συγχωρέσει τον εαυτό του για σοβαρές παλιές παραβάσεις, ακόμα και όταν ένας κριτής του Ισραήλ σας έχει βεβαιώσει ότι έχετε μετανοήσει με τον κατάλληλο τρόπο, αν νιώθετε εξαναγκασμένος να καταδικάζετε συνεχώς τον εαυτό σας και να υποφέρετε με το να θυμάστε συχνά τις λεπτομέρειες των παλαιών λαθών, σας παρακαλώ με όλη μου την ψυχή να συλλογιστείτε αυτή τη δήλωση του Σωτήρα:

> Όποιος έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του, είναι συγχωρεμένος, και εγώ, ο Κύριος, δεν τις θυμάμαι πια.
>
> Από αυτό μπορείτε να ξέρετε αν ένας άνθρωπος μετανοεί για τις αμαρτίες του---
>
> ...θα τις εξομολογηθεί και θα τις εγκαταλείψει12.

Να συνεχίζετε να υποφέρετε όταν έχει υπάρξει σωστή μετάνοια δεν παροτρύνεται από το Σωτήρα αλλά από τον άρχοντα της απάτης του οποίου ο στόχος του είναι να σας δέσει και να σας σκλαβώσει. Ο Σατανάς θα σας πιέσει να συνεχίζετε να ξαναζείτε επανειλημμένα τις λεπτομέρειες των παλιών λαθών ξέροντας ότι τέτοιες σκέψεις κάνουν την συγχώρεση να φαίνεται ανέφικτη. [**Με αυτόν τον τρόπο ο Σατανάς προσπαθεί να κερδίσει τον έλεγχο του νου και του σώματος έτσι ώστε να μπορεί να σας χειρίζεται σαν μαριονέτα.**] Καταθέτω μαρτυρία ότι όταν ένας επίσκοπος ή πρόεδρος πασσάλου έχει επιβεβαιώσει ότι η μετάνοιά σας είναι αρκετή, να ξέρετε ότι η υπακοή σας έχει επιτρέψει στην Εξιλέωση του Ιησού Χριστού να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της διακαιοσύνης για τους νόμους που έχετε παραβιάσει. Επομένως τώρα είστε ελεύθεροι. Παρακαλώ πιστέψτε το. Το να υποφέρετε συνεχώς τα καταθλιπτικά αποτελέσματα της αμαρτίας μετά από την επαρκή μετάνοια, αν και όχι

εσκεμμένη, σημαίνει να αρνείστε την αποτελεσματικότητα της εξιλέωσης του Σωτήρα εκ μέρους σας.

Όταν η μνήμη παλιών λαθών καταπάτησε το νου του Αμμών, έστρεψε τις σκέψεις του στον Ιησού Χριστό και το θαύμα της συγχώρεσης. Κατόπιν ο πόνος του αντικαταστάθηκε από χαρά, ευγνωμοσύνη και ευχαριστεία για την αγάπη και συγχώρεση του Σωτήρα. Παρακαλώ πηγαίνετε και κάνετε το ίδιο. Κάντε το τώρα έτσι ώστε να μπορείτε να απολαύσετε την ήρεμη συνείδηση και την ψυχική ηρεμία με όλες τις ευλογίες που έρχονται μαζί τους. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. See Mosiah 4:2-3.
2. Topical Guide (TG) The Light of Christ.
3. Moro. 7:16
4. TG. John 1:9, D&C 84:46-47
5. D&C 64:10-11.
6. Mark 11:25-26.
7. See Alma 11:40; 2 Ne. 9:22-24.
8. Unpardonable - see D&C 76:31-37; 132:27; Alma 39:6; Heb. 6:4-8; Unforgivable - see D&C 42:10.
9. D&C 58:42.
10. Alma 38:8-9.
11. 3 Ne. 9:21-22.
12. D&C 58:42-43.

Saturday Morning Session, October 2, 2004

Που να σταθώ;

Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ

Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου και φίλοι, ο Πρόεδρος Χίνκλι μας έχει υπενθυμίσει ότι τα «Χρυσά Χρόνια» είναι γεμάτα με περισσότερο μόλυβδο παρά χρυσό! Γι' αυτό είμαι καθισμένος καθώς σας μιλάω σήμερα. Αναρρώνω από ένα δίσκο που μετατοπίστηκε, προκαλώντας τσίμπημα στα νεύρα. Μου είπαν ότι με τον καιρό θα αναρρώσω πλήρως.

Εκφράζω την βαθιά μου εκτίμηση για τις ευλογίες που έχουν έλθει στον κόσμο μέσω της θαυμάσιας υπηρεσίας των αδελφών μας που έχουν αναχωρίσει, τον Πρεσβύτερο Νιλ Μάξγουελ και Ντέιβιντ Χέετ του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων. Ο χαμός μας είναι μεγάλος.

Προσεύχομαι ταπεινά αυτό το πρωί ώστε να γίνω κατανοητός και να μην με παρεξηγήσουν. Μέσα σε ένα συνεχώς αυξανόμενο άδικο κόσμο για να επιβιώσεις και ακόμα για να βρεις ευτυχία και χαρά, οτιδήποτε και αν συμβεί, εμείς πρέπει να σταθούμε κατηγορηματικά μαζί με τον Κύριο. Πρέπει να προσπαθήσουμε να είμαστε πιστοί κάθε ώρα, κάθε μέρα έτσι ώστε το θεμέλιό της εμπιστοσύνης μας στον Κύριο να μην κλονιστεί ποτέ. Το μήνυμά μου είναι ένα μύνημα ελπίδας και συμβουλής για εκείνους που μπορεί να αναρωτιούνται για την φαινομενικά άδικη κατανομή του πόνου, των βασάνων, της καταστροφής και του ψυχικού άλγους σε αυτή τη ζωή. Ορισμένοι μπορεί να ρωτήσουν:

«Γιατί γεννήθηκα με σωματικούς ή διανοητικούς περιορισμούς;»

«Τι έκανα για να αξίζω αυτό το ψυχικό άλγος;»

«Γιατί ο πατέρας μου έπρεπε να υποφέρει τόσο πολύ μετά το σκληρό, χτύπημα που τον άφησε παράλυτο; Ήταν τόσο δίκαιος άνδρας και πάντοτε πιστός και αληθινός προς τον Κύριο

και την Εκκλησία Του».

«Γιατί έπρεπε να χάσω τη μητέρα μου δύο φορές--- πρώτη φορά στην φθορά της νόσου Αλτσχάιμερ και δεύτερη φορά στο θάνατο; Ήταν ένας άγγελος».

«Γιατί ο Κύριος άφησε το μικρό μας κοριτσάκι να πεθάνει; Ήταν τόσο πολύτιμη και την αγαπούσαμε τόσο πολύ».

«Γιατί ο Κύριος δεν απάντησε τις προσευχές μας με τον τρόπο που επιθυμούσαμε;»

«Η ζωή δεν είναι δίκαια. Ξέρουμε ορισμένους ανθρώπους που έχουν κάνει πολύ άσχημα πράγματα και παρόλα αυτά φαίνονται να έχουν όλα που θέλουν ή χρειάζονται».

Ο Δρ. Άρθουρ Γουέντγουορθ Χίουιτ πρότεινε ορισμένους λόγους γιατί οι καλοί υποφέρουν όπως και οι άνομοι: "*1st*: Δεν ξέρω. *2nd*: Μπορεί να μην είμαστε τόσο αθώοι όσο νομίζουμε. Αλλά *τρίτο*: ... Πιστεύω ότι είναι γιατί Εκείνος μας αγαπάει τόσο πολύ περισσότερο από ότι αγαπάει την ευτυχία μας. Πως και έτσι; Αν σε μια βάση αυστηρής προσωπικής επιστροφής εδώ και τώρα, όλα τα καλά ήταν πάντα χαρούμενα και όλα τα κακά υπόκειντα καταστροφή (αντί το αντίθετο τόσο συχνά), αυτή θα ήταν η πιο ανεπαίσθητη καταδίκη χαρακτήρα που θα μπορούσαμε ποτέ να φανταστούμε»1. Ο Πρόεδρος Κίμπαλ έδωσε αυτή την βαθιά εξήγηση:

> «Αν ο πόνος και η θλίψη και η πλήρης τιμωρία ακολουθούσε αμέσως την κακή πράξη, καμία ψυχή δεν θα επανέλαβε αδίκημα. Αν η χαρά και η ειρήνη και οι ανταμοιβές δίνονταν αμέσως σε αυτόν που έκανε το καλό, δεν θα υπήρχε κακό--- όλοι θα έκαναν καλό και όχι εξαιτίας του ότι είναι σωστό να κάνει κανείς το καλό. Δεν θα υπήρχε δοκιμασία της δύναμης, ούτε ανάπτυξη του χαρακτήρα, ούτε ανάπτυξη δυνάμεων, ούτε ελευθεροβουλία... Θα υπήρχε επίσης η απουσία της χαράς, της επιτυχίας, της ανάστασης, της αιώνιας ζωής και της θεότητας2.

Η αγάπη μας για το Θεό πρέπει να είναι αγνή, χωρίς εγωιστικό σκοπό. Η αγνή αγάπη του Χριστού θα πρέπει να είναι το κίνητρό μας στην αφοσίωσή μας.

Τώρα όλα αυτά τα βάσανα μπορεί πράγματι να μην είναι δίκαια αν όλα τελείωναν με το θάνατο, αλλά δεν είναι έτσι. Η ζωή δεν είναι σαν ένα έργο με ένα ρόλο. Έχει τρεις ρόλους. Είχαμε έναν προηγούμενο ρόλο όταν ήμασταν στην προγήινη ζωή. Τώρα έχουμε ένα τωρινό ρόλο, ο οποίος είναι η θνητότητα. Και θα έχουμε ένα μελλοντικό ρόλο όταν επιστρέψουμε στο Θεό3. Όπως υποσχέθηκε ο Ιησούς, «Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα»4. Σταλθήκαμε στην θνητότητα για να δοκιμαστούμε. Όπως ο Κύριος εξήγησε στον Αβραάμ, «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό, για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τους προστάξει»5.

Τα περασμένα και παρόντα βάσανά μας δεν μπορούν, όπως είπε ο Παύλος, «να συγκριθούν με τη δόξα που πρόκειται να αποκαλυφθεί σε μας»6 στις αιωνιότητες. "Γιατί ύστερα από τα πολλά βάσανα έρχονται οι ευλογίες. Επομένως, έρχεται η ημέρα που θα στεφθείτε με πολλή δόξα».[7] Έτσι τα βάσανα είναι χρήσιμα με την έννοια ότι βοηθάνε στο να πάμε στο σελέστιο βασίλειο.

Ορισμένοι, επειδή δεν έχουν πίστη ή κατανόηση του αιώνιου σχεδίου, πικραίνονται και χάνουν την ελπίδα. Ένας τέτοιος ήταν ένας συγγραφέας του 19ου αιώνα που κατόρθωσε τόσο επιτυχία όσο και πλούτο με το εκθαμβωτικό πνεύμα και το στιλ γραψίματός του. Η γυναίκα του προερχόταν από μια θρήσκια οικογένεια και ήθελε να έχει πίστη στο Θεό αλλά δεν ήταν σίγουρος αν ο Θεός πραγματικά υπήρχε. Τότε χτυπήθηκε από σειρές συντριπτικών πληγμάτων. Το 1893 μια εθνική οικονομική κρίση τον άφησε βαθιά χρεωμένο. Η μεγαλύτερη κόρη του πέθανε όταν εκείνος βρισκόταν σε μια περιοδεία ομιλίας. Η υγεία της γυναίκας του ήταν άσχημη και πέθανε το 1904. Η νεότερη κόρη του πέθανε το 1909. Η δική του υγεία έφθινε. Το γράψιμό

του, που προηγουμένως ήταν γεμάτο ζωή, τώρα αντικατόπτριζε την πίκρα του. Σταδιακά έγινε μελαγχολικός, κυνικός και απογοητευμένος και έμεινε έτσι μέχρι το θάνατό του το 1910. Με όλη του την ευφυία, του έλειπε η εσωτερική δύναμη να αντιμετωπίσει την εναντίωση και απλά παράτησε τον εαυτό του στις δυστυχίες του.

Δεν είναι τόσο πολύ τι συμβαίνει σε μας αλλά πώς αντιμετωπίζουμε αυτό που μας συμβαίνει. Αυτό μου θυμίζει ένα εδάφιο στο Άλμα Ύστερα από ένα μακρύ πόλεμο πολλοί «είχαν σκληρύνει» ενώ «πολλοί μαλάκωσαν εξαιτίας των ταλαιπωριών τους»8. Οι ίδιες καταστάσεις παρήγαν αντίθετες αντιδράσεις. Ο συγγραφέας που έχασε τόσα πολλά δεν ήταν ικανός να τραβήξει από το πηγάδι της πίστης. Ο καθένας από εμάς πρέπει να έχει τη δική του αποθήκη πίστης για να μας βοηθήσει να υψωθούμε πάνω από τα προβλήματα που είναι μέρος αυτής της θνητής δοκιμασίας.

Ο Τόμας Γκιλς, ένας Ουαλός νεοφώτιστος που προσχώρησε στην Εκκλησία το 1844, επίσης υπέφερε πολλά στη ζωή του. Ήταν ένας εργάτης ορυχείου και μια μέρα ενώ έσκαβε κάρβουνο στο ορυχείο, ένα μεγάλο κομάτι κάρβουνο τον χτύπησε στο κεφάλι και του προκάλεσε μια πληγή εννέα ίντσες. Ο γιατρός που τον εξέτασε είπε ότι ο τραυματισμένος άνδρας δεν θα ζήσει περισσότερο από 24 ώρες. Αλλά τότε οι πρεσβύτεροι ήλθαν και του χορήγησαν ευλογία. Του δόθηκε η υπόσχεση ότι θα γινόταν καλά, αλλά «ακόμα και αν δεν θα μπορούσε να δει ξανά, θα ζούσε για να κάνει πολύ καλό στην Εκκλησία». Ο Αδελφός Γκιλς πράγματι έζησε αλλά ήταν τυφλός στο υπόλοιπο της ζωής του. Ένα μήνα μετά τον τραυματισμό του ήταν έξω και ταξίδευε στην χώρα παρευρισκόμενος στα εκκλησιαστικά του καθήκοντα.

Το 1856 ο Αδελφός Γκιλς και η οικογένειά του μετανάστευσαν στη Γιούτα, αλλά πριν φύγουν από την πατρίδα τους, οι Ουαλοί Άγιοι του έκαναν δώρο μια άρπα, την οποία έμαθε να παίζει με δεξιοτεχνία. Στο Κάουνσιλ Μπλαφς μπήκε σε μια εταιρία χεραμαξών και πήγε δυτικά.

Παρόλο που ήταν τυφλός τράβηξε μια χειράμαξα από το Κάουνσιλ Μπλαφς μέχρι τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Ενώ διέσχιζε τις πεδιάδες η γυναίκα του και δύο παιδιά του πέθαναν. Η θλίψη του ήταν μεγάλη και η καρδιά του σχεδόν ραγισμένη, αλλά η πίστη δεν τον άφησε. Στο μέσο της θλίψης του, είπε όπως έκανε ένας από τους παλαιούς, «Ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε, ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου».9 Όταν έφθασε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ, που είχε ακούσει αυτή την ιστορία, δάνεισε στον Αδελφό Γκιλς μια πολύτιμη άρπα μέχρι να έφθανε η δική του από την Ουαλία. Ο Αδελφός Γκιλς ταξίδευε από οικισμό σε οικισμό στη Γιούτα, κάνοτας χαρούμενες τις καρδιές των ανθρώπων με τη γλυκιά μουσική του10.

Πώς χρυσιμοποιούμε τη δοσμένη από το Θεό ηθική ελευθεροβουλία εξηγεί γιατί ορισμένα πράγματα συμβαίνουν στη ζωή μας. Ορισμένες από τις επιλογές μας έχουν απρόβλεπτα αποτελέσματα, που μπορεί να είναι καλά η κακά. Αλλά συχνά ξέρουμε από πριν ότι οι επιλογές μας θα έχουν επιβλαβή αποτελέσματα. Τα αποκαλώ αυτά «πληροφορημένες επιλογές» γιατί ξέρουμε ότι οι πράξεις μας θα έχουν καταστροφικά αποτελέσματα. Αυτές οι πληροφορημένες επιλογές περιλαμβάνουν παράνομες σεξουαλικές σχέσεις και η χρήση ναρκωτικών, αλκοόλ, καπνού. Τέτοιου είδους φτωχές πληροφορημένες επιλογές μπορούν να αποτρέψουν ένα άτομο από το να πάει σε μια ιεραποστολή ή να λάβει τις ευλογίες του ναού. Μπορεί να κάνουμε λανθασμένες πληροφορημένες επιλογές γιατί οι δελεασμοί του κόσμου διαστρέφουν την πραγματικότητα και μας κάνουν ευάλωτους. Στις σχέσεις ραντεβού με το αντίθετο φύλο, αν κάνουμε τη λάθος απόφαση στην αρχή μπορεί να περιορίσει το να κάνουμε τη σωστή απόφαση αργότερα.

Έτσι που θα πρέπει να στέκεται ο καθένας από εμάς; Καθώς δείχνουμε την αφοσίωσή μας στο Θεό με τις καθημερινές μας πράξεις δικαιοσύνης, Εκείνος μπορεί να ξέρει που

στεκόμαστε. Για όλους εμάς αυτή η ζωή είναι ο καιρός για να εξετάσουμε προσεκτικά και να βελτιωθούμε. Όλοι μας αντιμετωπίζουμε δοκιμασίες. Τα μέλη στις παλιές ημέρες της Εκκλησίας δοκιμάστηκαν και εξευγενίστηκαν όταν έπρεπε να αποφασίσουν αν είχαν την πίστη, όπως ο Αδελφός Γκιλς, για να βάλουν τα υπάρχοντά τους σε μια κλινάμαξα ή μια χειράμαξα των πρωτοπόρων και να ταξιδέψουν πέρα από τις Αμερικανικές πεδιάδες. Ορισμένοι δεν είχαν την πίστη. Αυτοί που την είχαν ταξίδεψαν «με πίστη σε κάθε βήμα». Στις ημέρες μας περνάμε μια αυξανόμενη δύσκολη περίοδο εξευγενισμού και δοκιμασίας. Οι δοκιμασίες είναι πιο δυσδιάκριτες γιατί οι γραμμές ανάμεσα στο καλό και στο κακό διαβρώνονται. Πολύ λίγα πράγματα φαίνονται να είναι άγια σε όποιες από τις δημόσιες επικοινωνίες μας. Σε αυτό το περιβάλον θα χρειαστεί να διαβεβαιώσουμε που στεκόμαστε όλο τον καιρό στη δέσμευσή μας στις αιώνιες αλήθειες και διαθήκες.

Μαθαίνουμε πολλά σχετικά με το πώς να αντιμετωπίζουμε τα βάσανα από «κάποιο[ς] άνθρωπο[ς] στη γη της Αυσίτιδας, που ονομαζόταν Ιώβ, και ο άνθρωπος αυτός ήταν άμεμπτος και ευθύς, και φοβόταν το Θεό, και έμενε μακριά από κακό»11. Ο Σατανάς πήρε άδεια από τον Κύριο να πειράξει και να δοκιμάσει τον Ιώβ. Ο Ιώβ ήταν πλούσιος και είχε 7 γιους και 3 κόρες, αλλά η ιδιοκτησία και τα παιδιά του καταστράφηκαν όλα. Τι αποτέλεσμα είχε αυτό στον Ιώβ; Είπε εκείνος, μιλώντας για τον Κύριο, «Και αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σε αυτόν»12 και «Αυτός, μάλιστα, θα είναι η σωτηρία μου»13. Ο Ιώβ απέδειξε, «Επειδή ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα εγερεθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη.

»Και αφού, ύστερα από το δέρμα μου, αυτό το σώμα θα φθαρεί, με τη σάρκα μου θα δω το Θεό»14. Ο Ιώβ εμπιστευόταν εντελώς το Θεό για να φροντίσει για όλες τις άλλες ανησυχίες του.

Ο τρόπος για να βρούμε χαρά σε αυτή τη ζωή είναι να αποφασίσουμε, όπως και ο Ιώβ,

να αντέξουμε τα πάντα για το Θεό και το έργο Του. Κάνοντας αυτό θα λάβουμε την αιώνια, πολύτιμη χαρά μαζί με το Σωτήρα μας στις αιωνιότητες. Όπως τραγουδάμε σε έναν από τους πολύ γνωστούς ύμνους μας,

«Η ψυχή που έχει γύρει στον Ιησού για ανακούφιση

Δεν μπορώ να εγκαταλείψω στους εχθρούς του.

Εκείνη η ψυχή, παρολο που η κόλαση θα πασχίζει,

Ποτέ, όχι ποτέ δεν θα εγκαταλείψω».[15]

Ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ είπε κάποτε, «ο Θεός ξέρει αυτό που εμείς δεν ξέρουμε και βλέπει αυτό που εμείς δεν βλέπουμε».[16] Κανένας από εμάς δεν γνωρίζει τη σοφία του Κυρίου. Δεν γνωρίζουμε από πριν ακριβώς πως θα μας πάει, από εκεί που είμαστε εκεί που πρέπει να πάμε, αλλά μας προσφέρει εκτεταμένες οδηγείες στην πατριαρχική μας ευλογία. Συναντάμε πολλές λακκούβες, καμπές και διχάλες στο δρόμο της ζωής που οδηγεί στις αιωνιότητες. Υπάρχει τόσο πολύ δίδαγμα και διόρθωση καθώς ταξιδεύουμε σε αυτόν το δρόμο. Είπε ο Κύριος, «Εκείνος που δεν θα αντέξει την επίπληξη, δεν είναι άξιος για τη βασιλεία μου»17. «Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία»18.

Καθώς ζούμε στη γη πρέπει να περπατάμε με πίστη, να μην αμφιβάλουμε καθόλου. Όταν το ταξίδι γίνεται φαινομενικά αβάστακτο, μπορούμε να λάβουμε παρηγοριά στα λόγια του Κυρίου, «Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου, να, εγώ θα σε γιατρέψω»19. Μέρος της γιατρειάς μπορεί να συμβεί στον άλλο κόσμο. Μπορεί ποτέ να μην μάθουμε γιατί γίνονται ορισμένα πράγματα σε αυτή τη ζωή. Ο λόγος για ορισμένα από τα βάσανά μας είναι γνωστός μόνο στον Κύριο.

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ έδωσε την βαθυστόχαστη εκδήλωση ότι τουλάχιστον κάποια από τα βάσανά μας έχουν σκοπό όταν λέει:

«Όλα τα νοήμονα όντα που έχουν στεφτεί με στέματα δόξας, αθανασίας και αιώνιας ζωής πρέπει να περάσουν από κάθε δοκιμασία που είναι προκαθορισμένη για τα νοήμονα όντα να περάσουν για να κερδίσουν τη δόξα και την εξύψωσή τους. Κάθε συμφορά που μπορεί να έλθει επάνω στα θνητά όντα θα επετραπεί να έλθει επάνω σε λίγους, να τους προετοιμάσει να απολαύσουν την παρουσία του Κυρίου. Κάθε δοκιμασία και εμπειρία που έχετε περάσει είναι απαραίτητη για τη σωτηρία σας._[20]

Έχουμε πολλούς λόγους για να ελπίζουμε. Η χαρά μπορεί να είναι δική μας αν έχουμε τη θέληση να θυσιάσουμε τα πάντα για τον Κύριο. Τότε μπορούμε να κοιτάξουμε μπροστά στην απέραντη πολύτιμη πιθανότητα του να υπερνηκίσουμε όλες τις δυσκολίες της ζωής. Τότε θα είμαστε με το Σωτήρα για πάντα και όπως είπε επίσης ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ, «προσδοκούμε να απολαύσουμε τη δόξα, την τελειότητα και την υπερύψωση που ο Θεός έχει προετοιμάσει για τους πιστούς»21.

Ο Θεός ζει, ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είναι ο προφήτης μας και αυτός είναι ο καιρός για όλους μας να προετοιμαστούμε να συναντήσουμε το Θεό. Καταθέτω μαρτυρία γι’ αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Excerpt from a letter written by Dr. Arthur Wentworth Hewitt.

2. Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball,* edited by Edward L. Kimball [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], 77.

3. Ecclesiastes 12:7.

4. John 14:2.

5. Abraham 3:25.

6. Romans 8:18.

7. D&C 58:4.

8.Alma 62:41.

9. Job 1:21.

10. Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia: A Compilation of Biographical Sketches of Prominent Men and Women in the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 507.

11. Job 1:1.

12. Job 13:15.

13. Job 13:16.

14. Job 19:25-26.

15._Hymns, No. 85, v. 7.

16. Howard W. Hunter, *Conference Report*, Oct. 1987, 71.

17. D&C 136:31.

18. Hebrews 12:6.

19. 2 Kings 20:5.

20. *Discourses of Brigham Young*, 345 (8:150).

21. *Journal of Discourses*, 14:133-134.

Sustaining

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Αδελφοί και αδελφές μου, ο Πρόεδρος Χίνκλι μου ζήτησε τώρα να σας παρουσιάσω τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, τα Μέλη της Εξουσίας Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τα Μέλη των Γενικών Προεδριών των Βοηθητικών Οργανώσεων της Εκκλησίας για την ψήφο σας υποστήριξης.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Γκόρντον Μπίτνερ Χίνκλι ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή και Πρόεδρο της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Τον Τόμας Σπένσερ Μόνσον ως Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία. Και τον Τζέιμς Έσντρας Φάουστ ως Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία.

Αυτοί που συμφωνούν μπορούν να το δείξουν.

Αυτοί που διαφωνούν, αν υπάρχουν, μπορούν να το δείξουν.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Τόμας Σπένσερ Μόνσον ως Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Τον Μπόιντ Κένεθ Πάκερ ως Αναπληρωματικό Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και τους ακόλουθους ως μέλη αυτής της απαρτίας: Μπόιντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Τζόζεφ Γουέρθλιν, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλς, Τζέφρι Χόλαντ, Χένρι Άιρινγκ, _________, και ____________.

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Κάποιος που διαφωνεί.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τους Συμβούλους στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα Αποστόλους ως προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές.

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι είναι αντίθετοι, αν υπάρχει κανείς, με την ίδια ένδειξη.

Με ευγνωμοσύνη για την υπηρέτησή τους ως μέλη της Δεύτερης Απαρτίας των Εβδομήκοντα, απαλλάσουμε με τιμή τους Πρεσβύτερους Ρέι Μπέιτμαν, Βαλ Κρίστενσεν, Κιθ Κρόκετ, Μέριλ Όουκς, Γκόρντον Γουάτς και Στίβεν Γουέστ.

Όσοι συμφωνούν με μας, παρακαλώ να το δείξουν.

Επίσης απαλλάσσουμε στους παρακάτω ως Μέλη Εξουσίας Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας για την επιμελή τους υπηρέτηση:

Χουάν Αλβαραντέχο

Τζούλιο Αλβαράντο

Μοντέστο Αμιστάντ

Χοράτσιο Αράγια

Ρόμπερτ Μπιλς

Χάρολντ Μπράουν

Φρανσίσκο Τσιντσέι

Αρμάντο Γκαόνα

Εντουάρντο Λαμαρτίν

Γκάρι Ματσούντα

Τζούλιο Οτάι

Κάρλος Πεντράχα

Χόρχε Πεντρέρο

Τζάο Μάρτινς Σίλβα

Ιραχά Σοάρες

Χέκτορ Βερντούγκο

Χόρχε Ζεμπάλος

Αυτοί που θέλουν να εκφράσουν μαζί μας την εκτίμησή τους, παρακαλώ να το δείξουν με το σήκωμα του χεριού τους.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τον Άντριου Φορντ ως Μέλος Ευρύτερης Περιοχής-Μέλος των Εβδομήκοντα.

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Κάποιος που διαφωνεί.

Προτείνεται να υποστηρίξουμε τα άλλα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, Μέλη της Εξουσίας Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα και τις Γενικές Βοηθητικές Προεδρίες όπως συγκροτήθηκαν πρόσφατα.

Αυτοί που συμφωνούν παρακαλώ να το δείξουν.

Όσοι διαφωνούν μπορούν να το δείξουν.

Φαίνεται ότι η υποστήριξη υπήρξε παμψηφεί ομόφωνη.

Σας ευχαριστώ αδελφοί και αδελφές, για την πίστη και προσευχή σας.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

«Τι είναι μια Απαρτία;»

Πρεσβύτερος Τομ Πέρυ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

«Αφού είσαι εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα να θέσεις το θεμέλιό της και να την αναπτύσσεις ώσπου να γίνει η πιο ιερή πίστη.

»Η εκκλησία δε αυτή, διοργανώθηκε και εδραιώθηκε κατά το σωτήριο έτος χίλια οκτακόσια και τριάντα, κατά τον τέταρτο μήνα και κατά την έκη ημέρα του μήνα που ονομάζεται Απρίλιος» (Δ&Δ 21:2—3).

Ήταν εκείνη την ημέρα που ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Όλιβερ Κάουντερυ και μέλη των οικογενειών Σμιθ και Γουίτμερ, συναντήθηκαν στο σπίτι του Πίτερ Γουίτμερ στο Φαγιέτ, στην κομητεία Σενέκα, της Νέας Υόρκης. Μετά το ανάλογο τραγούδι και προσευχές, διαβάστηκε στους συγκεντρωθέντες η αποκάλυψη σχετικά με την οργάνωση της Εκκλησίας. Οι αποκαλύψεις αυτές όριζαν την τάξη της ιεροσύνης και τα καθήκοντα των κατεχόντων υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία. Ακολουθώντας αυτό το υπόδειγμα, οικοδομήθηκε η οργάνωση της τωρινής Εκκλησίας.

»... σύμφωνα με προηγούμενη εντολή, ο Προφήτης Τζόζεφ κάλεσε τους παρόντες αδελφούς να πουν αν θα δέχονταν τον ίδιο και τον Όλιβερ Κάουντερυ ως δασκάλους τους για τα του βασιλείου του Θεού· και αν ήταν πρόθυμοι ώστε εκείνοι να προχωρήσουν στην οργάνωση της εκκλησίας σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου. Σε αυτό, συγκατατέθηκαν με ομόφωνη ψήφο» (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of The Church*, Vol 1., p. 196).

Έτσι έχουμε το υπόδειγμα που θεσπίστηκε τον πρώτο καιρό. «Και τα πάντα θα γίνονται με κοινή συναίνεση στην εκκλησία, με πολλή προσευχή και πίστη, γιατί τα πάντα θα λαβαίνετε

με την πίστη» (Δ&Δ 26:2).

Νιώθω ένα ξεχωριστό συναίσθημα να με κατακλύζει όταν βλέπω χέρια να υψώνονται στην πλατεία για να υποστηρίξουν την ηγεσία αυτής της Εκκλησίας. Σήμερα, δύο νέα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων υποστηρίχθηκαν από τα μέλη της Εκκλησίας εδώ, στο Κέντρο Συνελεύσεων και μέσω τηλεόρασης, Διαδικτύου και δορυφορικής μετάδοσης προς όλες σχεδόν τις γωνιές της γης.

Πρεσβύτερε και Πρεσβύτερε, υποστηριχθήκατε για να πληρώσετε το κενό που άφησε ο θάνατος του Πρεσβύτερου Ντέιβιντ Χέετ και του Πρεσβύτερου Νιλ Μάξγουελ. Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, σας καλοσωρίζω με ανοιχτή αγκαλιά, καθώς γίνεστε μέρος αυτής της ιερής κλήσης που είναι δική μας. Φυσικά, σήμερα μας λείπει η συντροφιά του Πρεσβύτερου Χέετ και του Πρεσβύτερου Μάξγουελ. Ο Πρεσβύτερος Χέετ καθόταν πλάι μου στις συνελεύσεις αυτές τα τελευταία 28 χρόνια. Ο Πρεσβύτερος Μάξγουελ καθόταν δίπλα του για πολλά χρόνια. Μακάρι να είχα τον ενθουσιασμό του Πρεσβύτερου Χέετ ή τη δύναμη του λόγου του Πρεσβύτερου Μάξγουελ για να εκφράσω τα συναισθήματά μου για τη μακροχρόνια αυτή συντροφιά που γνώρισα με τους δύο αυτούς σπουδαίους αδελφούς. Πρόσθεσαν τόσα πολλά στη ζωή μου. Πόσο μου λείπει η συνεχής συντροφιά τους!

Έχουμε μια πλούσια παράδοση του έργου των Δώδεκα καθώς ταξιδεύαμε σε όλο τον κόσμο κηρύσσοντας το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Για παράδειγμα, ήταν Κυριακή 4 Ιουνίου 1837 και ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ πλησίασε τον Χίμπερ Κίμπαλ στο Ναό του Κίρτλαντ και του ψιθύρισε, λέγοντας: «Αδελφέ Χίμπερ, το Πνεύμα του Κυρίου μού ψιθύρισε: 'Άφησε το δούλο μου Χίμπερ να πάει στην Αγγλία και να διακηρύξει το Ευαγγέλιό μου και να ανοίξει την πόρτα της σωτηρίας στο έθνος αυτό» (Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, Third Edition, p. 104).

Η αφήγηση για τον Χίμπερ Κίμπαλ και τον Μπρίγκαμ Γιανγκ που άφησαν τα σπίτια τους για να πάνε στην Αγγλία, δείχνει οπωσδήποτε τη θυσία που ήταν πρόθυμοι να κάνουν για τις κλήσεις που είχαν λάβει. Η αφήγηση λέει, «Στις 14 Σεπτεμβρίου [1839], ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ έφυγε από το σπίτι του στο Μοντρόζ για να ξεκινήσει την ιεραποστολή στην Αγγλία. Ήταν τόσο άρρωστος, ώστε δεν μπορούσε να πάει στο Μισισιπί, μια απόσταση 150 μέτρα, χωρίς βοήθεια. Όταν διέσχισε τον ποταμό, ανέβηκε στο άλογο μαζί με τον Ίσραελ Μπάρλοου που οδηγούσε και έφτασαν στο σπίτι μου, από όπου συνέχισε, άρρωστος, μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου. Άφησε τη γυναίκα του άρρωστη με ένα μωρό τριών μόλις εβδομάδων, ενώ όλα τα άλλα παιδιά του ήταν άρρωστα και δεν μπορούσαν να φροντίσουν το ένα τ' άλλο. Ούτε ένας τους δεν ήταν σε θέση να πάει μέχρι το πηγάδι για έναν κουβά νερό και δεν είχαν δεύτερο ρούχο να ρίξουν επάνω τους, γιατί ο όχλος στο Μιζούρι είχε πάρει όλα όσα είχε σχεδόν. Στις 17 Σεπτεμβρίου, η αδελφή Μαίρη Ανν Γιανγκ ζήτησε από ένα αγόρι να τη μεταφέρει με την άμαξά του στο σπίτι μου, ώστε να μπορέσει να νοσηλεύσει και να παρηγορήσει τον αδελφό Μπρίγκαμ..." Άρρωστη, επίσης, ήταν και η οικογένεια του Χίμπερ Κίμπαλ. Ο Τσαρλς Χάμπαρντ έστειλε το γιο του με μερικά άλογα και μια άμαξα για να τους βοηθήσουν να ξεκινήσουν το ταξίδι τους. Ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ γράφει, « . . νόμιζα ότι η ψυχή μου έλιωνε από πόνο καθώς άφηνα την οικογένειά μου σε τέτοια κατάσταση, σαν να ήταν στα πρόθυρα του θανάτου. Ένιωθα ότι δε θα μπορούσα να το αντέξω. Ζήτησα από τον οδηγό της άμαξας να σταματήσει και είπα στον αδελφό Μπρίγκαμ, 'Είναι πολύ σκληρό, δε νομίζεις; Ας σηκωθούμε να τους χαιρετίσουμε'. Σηκωθήκαμε και κουνώντας τα καπέλα μας τρεις φορές πάνω από τα κεφάλια μας, φωνάξαμε: 'Ζήτω, ζήτω για τον Ίσραελ'». Η αδελφή Γιανγκ και η αδελφή Κίμπαλ βγήκαν στην πόρτα και αποχαιρέτισαν κουνώντας το χέρι, πράγμα που έδωσε στον Μπρίγκαμ και τον Χιμπερ μεγάλη παρηγοριά και συνέχισαν «χωρίς βαλάντιο ούτε σακίδιο» προς την

Αγγλία (Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, Third Edition, pp 265-66).

Το Αγγλικό Λεξικό της Βίβλου λέει ότι απόστολος... σημαίνει 'κάποιος που στέλνεται μπροστά'... Η κλήση ενός αποστόλου είναι να είναι ένας ξεχωριστός μάρτυρας του ονόματος του Ιησού Χριστού σε όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα της ουράνιας φύσης του και της σωματικής ανάστασής του από τους νεκρούς». Δώδεκα άνδρες που έχουν αυτή την υψηλή κλήση συνιστούν ένα διοικητικό συμβούλιο στο έργο της διακονίας... Σήμερα δώδεκα άνδρες με την ίδια ουράνια κλήση και χειροτόνηση συνιστούν την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών» (Bible Dictionary, p. 612).

Ένας Απόστολος σήμερα εξακολουθεί να είναι, ένας «που στέλνεται μπροστά». Οι συνθήκες που αντιμετωπίζουμε είναι διαφορετικές από εκείνες των πρώτων αδελφών καθώς έκαναν τα ταξίδια τους για να εκπληρώσουν αυτό που τους ανατέθηκε. Ο τρόπος που ταξιδεύουμε σε κάθε άκρη της γης είναι πολύ διαφορετικός από αυτόν των πρώτων αδελφών. Ωστόσο, τα καθήκοντα που μας ανατίθενται παραμένουν τα ίδια, όπως εκείνα που ανατέθηκαν από το Σωτήρα, καθώς έδωσε οδηγία στους δώδεκα κληθέντες, «Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας· και να, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα». (Κατά Ματθαίον 28:19-20)

Σε σας τους δύο νέους αδελφούς, μπορώ να υποσχεθώ πως θα υπάρξει μια νέα κατανόηση για το τι σημαίνει να ανήκουμε σε μια απαρτία. Εύχομαι το συναίσθημα και ο σεβασμός που έχουμε για το Συμβούλιό μας, να μπορούσε να μεταφερθεί σε κάθε απαρτία στην Εκκλησία. Θα θέλατε εσείς, διάκονοι, δάσκαλοι, ιερείς, Πρεσβύτεροι και αρχιερείς απαρτιών να ακούσετε προσεκτικά για μια στιγμή αυτό που πιστεύω ότι είναι μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες που μπορεί να λάβει κάποιος που φέρει την ιεροσύνη; Αυτή η ξεχωριστή ευλογία

ανήκει σε μια απαρτία ιεροσύνης.

Ο Πρόεδρος Στίβεν Ρίτσαρντς, πριν από πολλά χρόνια, μας έδωσε μερικές υπέροχες συμβουλές για τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας. Η δήλωσή του έχει ως εξής:

… το μεγαλοφυές της διακυβέρνησης της Εκκλησίας μας είναι η διακυβέρνηση μέσω *συμβουλίων*… Βλέπω τη σοφία, τη σοφία του Θεού, στη δημιουργία συμβουλίων: για τη διακυβέρνηση του βασιλείου του. Με το πνεύμα υπό το οποίο εργαζόμαστε σκληρά, οι άνδρες μπορούν να είναι όλοι μαζί έστω και αν φαινομενικά έχουν διαφορετικές απόψεις και πολύ διαφορετικό υπόβαθρο και υπό την επιρροή αυτού του πνεύματος, με το να συμβουλεύονται ο ένας τον άλλο, μπορούν να φθάσουν σε μια σύμφωνη γνώμη… Δεν αμφιβάλω ούτε μια στιγμή δίνοντάς σας τη διαβεβαίωση πως εάν συσκέπτεστε στο συμβούλιο, όπως αναμένεται από εσάς να κάνετε, ο Θεός θα σας δώσει τις λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζετε… (*Conference Report*, Οκτώβριος 1953, σελ. 86).

Και ποια είναι τα μεγάλα ωφέλη που θα γνωρίσετε, με το να ανήκετε σε μία απαρτία; Ξανά από τον Στίβεν Ρίτσαρντς. Είπε, «Μια απαρτία είναι τρία πράγματα: πρώτο, μια τάξη· δεύτερο, μια αδελφότητα· και τρίτο, μια μονάδα υπηρέτησης» (*Conference Report*, Οκτώβριος 1938, σελ. 118).

Βλέπω αυτό το μεγαλοφυές να γίνεται τόσο έντονα εμφανές στις λειτουργίες της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Είμαστε μια τάξη καθώς μελετάμε μαζί τις διδαχές του βασιλείου. Μπορείτε να φανταστείτε τι εξαιρετική εμπειρία θα ήταν να βρίσκεστε σε μια συγκέντρωση απαρτίας και να διδάσκεστε τη διδαχή του ευαγγελίου από τον Πρεσβύτερο Έζρα Ταφτ Μπένσον, τον Πρεσβύτερο Μαρκ Πίτερσεν, τον Πρσβύτερο ΛεΓκραν Ρίτσαρντς, τον πρεσβύτερο Χάουαρντ Χάντερ, τον Πρεσβύτερο Μπρους ΜακΚόνκι, τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Χέετ ή τον Πρεσβύτερο Νιλ Μάξγουελ; Θα παρατηρήσατε ότι χρησιμοποίησα μόνον ονόματα

εκείνων που έχουν ολοκληρώσει την εγκόσμια διακονία τους, ώστε να μην κάνω επιλογές ανάμεσα στους τωρινούς, ζώντες Αποστόλους μας. Αυτή η ίδια ευλογία μπορεί να είναι δική σας σε κάθε μία από τις απαρτίες σας. Τα λόγια των Αποστόλων, του παρελθόντων και του παρόντος, ζούν μέσα στις γραφές, τις ομιλίες συνελεύσεων, τα περιοδικά της Εκκλησίας, τις πνευματικές συγκεντρώσεις, κλπ. Είναι διαθέσιμες για να φέρουν τη δύναμη της διδαχής του Βασιλείου στην τάξη της απαρτίας σας. Να κάνετε την απαρτία σας μια τάξη για να αυξήσετε τη γνώση σας του ευαγγελίου του Κυρίου και Σωτήρα μας.

Στην Απαρτία μας έχουμε μια ξεχωριστή αδελφότητα. Είμαστε εκεί για να εξυψώνουμε, να εμπνέουμε και να ευλογούμε ο ένας τον άλλο με το πνεύμα της κλήσης μας. Όταν ο ένας έχει βαρύ φορτίο, υπάρχουν έντεκα άλλοι που αγωνιούν να βοηθήσουν να εξυψωθεί και να μοιραστούν αυτό το φορτίο. Κατά καιρούς, αγαλλιάζουμε όλοι μας με συναισθήματα εκπλήρωσης έργου. Θρηνούμε μαζί σε εποχές θλίψης. Ποτέ δεν αισθανόμαστε ότι αντιμετωπίζουμε μόνοι μας ένα πρόβλημα! Υπάρχει πάντοτε η συμβουλή, η υποστήριξη, η βοήθεια και η ενθάρρυνση των μελών της Απαρτίας μας.

Από το βιβλίο, *Ιεροσύνη και διακυβέρνηση της Εκκλησίας*, έχουμε την εξής δήλωση για την αδελφότητα, η οποία πρέπει να υπάρχει στις απαρτίες της ιεροσύνης.

«Η ιεροσύνη είναι μια μεγάλη αδελφότητα που τους ενώνουν οι αιώνιοι και αμετάβλητοι νόμοι που συνιστούν το πλαίσιο του ευαγγελίου. Το συναίσθημα της αδελφότητας θα πρέπει να διαπερνά την απαρτία. Θα πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα μιας απαρτίας ---να βοηθά όλα τα μέλη που μπορεί να έχουν ανάγκη, υλικά, πνευματικά ή ψυχικά. Το πνεύμα της αδελφότητας θα πρέπει να είναι η κατευθυντήρια δύναμη σε όλα τα σχέδια και λειτουργίες της απαρτίας. Εάν το Πνεύμα αυτό καλλιεργηθεί με σύνεση και επιμονή, καμία άλλη οργάνωση δε θα γίνει περισσότερο ελκυστική για έναν άνδρα που φέρει την ιεροσύνη» (John A. Widtsoe, Comp.,

Priesthood and Church Government, 1965, p. 135, as quoted from, *A Guide for Quorums of the Melchizedek Priesthood*, 1930, p. 3, Foreword by Rudger Clawson). Θα ενθαρρύνουμε κάθε απαρτία ιεροσύνης στην Εκκλησία, για να καλλιεργήσετε μια τέτοια αδελφότητα.

Τέλος, φυσικά, ο μοναδικός σκοπός για την Απαρτία μας είναι να προσφέρουμε υπηρεσία. Ίσως τα βαθιά συναισθήματά μας για την ευθύνη αυτή θα μπορούσαν να αποτυπωθούν σε μια επιστολή με ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1886, από τον Γουίλφορντ Γούντροφ, ο οποίος υπηρετούσε τότε ως Πρόεδρος του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων. «Θα πω στους Αποστόλους ότι η ευθύνη μας είναι πολύ μεγάλη. Τι είδους άνδρες πρέπει να είστε; Ολόκληρη η γη ωριμάζει στην ανομία και η Σιών του Θεού θα πρέπει να είναι προετοιμασμένη για τον ερχομό του νυμφίου. Θα πρέπει να ταπεινώνουμε τον εαυτό μας ενώπιον του Κυρίου και να μπορούμε να είμαστε πλήρεις με το πνεύμα της κλήσης μας, με το Άγιο Πνεύμα και με τις αποκαλύψεις του Ιησού Χριστού, ώστε να μπορέσουμε να γνωρίσουμε το νου και το θέλημα του Θεού σχετικά με εμάς και να είμαστε προετοιμασμένοι να μεγαλύνουμε την κλήση μας και να υπάρξει χρηστότητα και να είμαστε θαρραλέοι στη μαρτυρία του Ιησού Χριστού μέχρι το τέλος. Ποτέ άλλοτε δε χρειαζόταν τόσο πολύ το έργο του Θεού μια πιο πιστή μαρτυρία και περισσότερο μόχθο από τους Αποστόλους και τους Πρεσβύτερους, από όσο στην εποχή μας» (*Deseret News Weekly*, November 24, 1886, p. 712). Να κάνετε την καθεμιά από τις απαρτίες σας μια μεγάλη οργάνωση προσφοράς υπηρεσίας προς όφελος όλων των ανθρώπων.

Και τώρα η προειδοποίηση, «Λοιπόν, τώρα κάθε άνθρωπος ας μάθει το καθήκον του, και ας ενεργεί στη θέση στην οποία έχει οριστεί, με κάθε επιμέλεια.

»Όποιος είναι νωθός δε θα θεωρηθεί άξιος να σταθεί, και όποιος δε μαθαίνει το καθήκον του και παρουσιάζεται απαράδεκτος δε θα θεωρηθεί άξιος να σταθεί» (Δ&Δ 107:99--100).

Και αυτό λέω και σε σας τους δύο, αδελφοί, που ήρθατε στην Απαρτία μας και σε όλους εσάς αδελφοί που ανήκετε στην ιεροσύνη του Θεού, είθε ο Θεός να ευλογήσει τον καθέναν μας στις κλήσεις μας να υπηρετούμε. Είθε η πίστη μας να ενδυναμώνεται καθώς υπηρετούμε με χρηστότητα, τηρώντας πιστά τις εντολές. Είθε οι μαρτυρίες μας να μεγαλώνουν και να γίνονται ισχυρότερες καθώς επιζητούμε να βρούμε την πηγή της αιώνιας αλήθειας. Είθε η αδελφότητα που υπάρχει στην απαρτία μας να μας δίνει παρηγοριά, δύναμη και ασφάλεια καθώς προοδεύουμε σ' αυτή τη φάση της θνητής ύπαρξής μας. Είθε η χαρά της υπηρέτησης του ευαγγελίου να κατοικεί πάντοτε στην καρδιά μας καθώς προχωρούμε για να εκπληρώσουμε τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις μας ως υπηρέτες στο Βασίλειο του Πατέρα μας στους Ουρανούς, είναι η ταπεινή προσευχή μου στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Πίστη και κλειδιά

Πρεσβύτερος Χένρυ Ίρινγκ

Της Απαρτίας των Δώδεκα

Σ'ένα εξωκλήσι μακριά από τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, σ'ένα μέρος που σπάνια πηγαίνει ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ένας πατέρας με πλησίασε. Οδηγούσε το νεαρό γιο του από το χέρι. Καθώς πλησίασαν, κοίταξε το αγόρι, του μίλησε με το όνομά του και είπε γνέφοντας προς εμένα, «Αυτός είναι ένας Απόστολος». Μπορούσα να καταλάβω από τον τόνο της φωνής του πατέρα ότι ήλπιζε ότι ο γιος του θα ένιωθε κάτι παραπάνω από το ότι συναντούσε έναν διακεκριμένο επισκέπτη. Ήλπιζε ότι ο γιος του θα ένιωθε την πεποίθηση ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης ήταν στην γη, στην Εκκλησία του Κυρίου. Ο γιος του θα χρειαστεί την πίστη αυτή ξανά και ξανά. Θα τη χρειαστεί όταν θα άνοιγε ένα γράμμα από έναν μελλοντικό προφήτη που δεν θα είχε δει ποτέ ξανά και θα του ζητούσε να αναλάβει μια κλήση για μία αποστολή. Θα τη χρειαστεί όταν θα θάβει ένα παιδί ή σύζυγο. Θα τη χρειαστεί ως κουράγιο για να ακολουθήσει τις οδηγίες για να υπηρετήσει. Θα τη χρειαστεί για την ανακούφιση που προκύπτει όταν εμπιστευθεί μία δύναμη επισφράγισης που σε δένει για πάντα

Οι ιεραπόστολοι θα προσκαλέσουν ερευνητές για να συναντήσουν έναν επίσκοπο ή έναν πρόεδρο κλάδου σήμερα, με τον ίδιο σκοπό. Ελπίζουν ότι οι ερευνητές θα νιώσουν κάτι παραπάνω από το ότι συνάντησαν έναν καλό άνθρωπό ή ακόμα έναν εκπληκτικό άνθρωπο. Θα προσεύχονται ώστε οι ερευνητές να νιώσουν την πεποίθηση ότι αυτός ο φαινομενικά απλός άνθρωπος κρατά τα κλειδιά της ιεροσύνης στην Εκκλησία του Κυρίου. Οι ερευνητές θα χρειαστούν αυτή την πεποίθηση όταν θα εισέλθουν στα νερά του βαφτίσματος. Θα τη χρειαστούν όταν θα πληρώνουν δέκατα. Θα χρειαστούν την πεποίθηση αυτή όταν ο επίσκοπος

θα εμπνευστεί να τους δώσει μια κλήση. Θα τη χρειαστούν όταν θα τον δουν να προεδρεύει στην συγκέντρωση μετάληψης και όταν θα τους τρέφει με τις διδασκαλίες του ευαγγελίου.

Και έτσι ιεραπόστολοι και πατέρες, και όλοι από εμάς που υπηρετούμε τους άλλους στην αληθινή Εκκλησία, θέλουμε να βοηθήσουμε όσους αγαπάμε να αποκτήσουν μια μαρτυρία που διαρκεί, ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης τα κρατούν οι υπηρέτες του Κυρίου στην Εκκλησία Του. Μιλάω σήμερα για να ενθαρρύνω όλους εκείνους που μοχθούν να ενσταλάξουν και να ισχυροποιήσουν την μαρτυρία αυτή.

Θα βοηθήσει να αναγνωρίσουμε κάποια πράγματα. Πρώτον, ο Θεός είναι επίμονος και γενναιόδωρος στην προσφορά των ευλογιών της δύναμης της ιεροσύνης στα παιδιά Του. Δεύτερον, τα παιδιά Του πρέπει να επιλέξουν από μόνα τους να έχουν τα προσόντα και να λάβουν αυτές τις ευλογίες. Και τρίτον, ο Σατανάς, ο εχθρός του καλού, έχει από την αρχή προσπαθήσει να αποδυναμώσει την πίστη που είναι απαραίτητη για να λάβει κανείς τις ευλογίες που γίνονται δυνατές από την δύναμη της ιεροσύνης

Έμαθα αυτές τις αρχές από έναν σοφό δάσκαλο, πριν από 25 περίπου χρόνια. Μιλούσα σ' ένα αρχαίο θέατρο στην Έφεσο. Ζωηρό φως φώτισε το χώρο όπου ο Απόστολος Παύλος είχε σταθεί για να κηρύξει. Το θέμα μου ήταν ο Παύλος, ο Απόστολος που είχε κληθεί από τον Θεό να υπηρετήσει τους ανθρώπους.

Το ακροατήριο ήταν εκατοντάδες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Καθόντουσαν σε πέτρινους πάγκους που οι Εφέσιοι καθόντουσαν αιώνες πριν. Ανάμεσά τους υπήρχαν δύο εν ζωή Απόστολοι, ο Πρεσβύτερος Μαρκ Πίτερσεν και ο Πρεσβύτερος Τζέιμς Φάουστ.

Είχα προετοιμαστεί προσεκτικά. Είχα διαβάσει τις Πράξεις των Αποστόλων και τις Επιστολές, και του Παύλου και των υπολοίπων αποστόλων. Είχα διαβάσει και μελετήσει την επιστολή του Παύλου προς τους Εφέσιους.

Έβαλα τα δυνατά μου να τιμήσω τον Παύλο και το αξίωμά του. Μετά την ομιλία αρκετοί άνθρωποι είπαν καλά λόγια Και οι δύο ζώντες Απόστολοι ήταν γενναιόδωροι στα σχόλιά τους. Αργότερα, ο Πρεσβύτερος Φάουστ με πήρε παράμερα και με χαμόγελο και γλυκιά φωνή μου είπε, «Αυτή ήταν μία καλή ομιλία. Άφησες όμως έξω το σημαντικότερο πράγμα που μπορούσες να είχες πει».

Τον ρώτησα τι ήταν αυτό. Εβδομάδες αργότερα συμφώνησε να μου πει. Η απάντησή του με διδάσκει από τότε.

Μου είπε ότι μπορούσα να είχα πει στους ανθρώπους πως εάν οι Άγιοι που άκουσαν τον Παύλο είχαν αποκτήσει μία μαρτυρία τις αξίας και της δύναμης των κλειδιών που κρατούσε, τότε ίσως να μη χρειαζόταν να φύγουν από τη γη οι απόστολοι.

Μετά από αυτό διάβασα ξανά την επιστολή του Παύλου προς Εφεσίους. Μπορούσα να δω ότι ο Παύλος ήθελε οι άνθρωποι να νιώσουν την αξία της αλυσίδας των κλειδιών της ιεροσύνης που ξεκινούσε από τον Κύριο και μέσω των αποστόλων Του έφτανε σε εκείνους, τα μέλη της εκκλησίας του Κυρίου. Ο Παύλος προσπαθούσε να δημιουργήσει μία μαρτυρία για τα κλειδιά αυτά.

Ο Παύλος έδωσε μαρτυρία στους Εφεσίους ότι ο Χριστός ήταν στην κεφαλή της Εκκλησίας Του. Και δίδαξε ότι ο Σωτήρας έχτισε την Εκκλησία Του στα θεμέλια των αποστόλων και των προφητών, που κρατούν όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης.

Ανεξάρτητα από την διαύγεια και την δύναμη της διδασκαλίας και του παραδείγματός του, ο Παύλος γνώριζε ότι θα υπήρχε αποστασία. Γνώριζε ότι θα έπαιρναν τους απόστολους και τους προφήτες από τη γη. Και γνώριζε ότι, στο μακρινό μέλλον, θα αποκατασταθούν. Έγραψε για αυτή τη στιγμή στους Εφέσιους, μιλώντας τους για το τι θα έκανε ο Κύριος:

«Σε οικονομία του πληρώματος των καιρών, [θα] ανακεφαλαιώσει τα πάντα στον

Χριστό, κι αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς κι αυτά που είναι επάνω στη γη· σ' αυτόν»1.

Ο Παύλος προσδοκούσε στην διακονία του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ όταν θα άνοιγαν ξανά οι ουρανοί. Και έγινε. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήρθε και απένειμε στους θνητούς την Ααρωνική Ιεροσύνη και τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων και του βαπτίσματος με εμβύθιση για την άφεση των αμαρτιών.

Οι αρχαίοι απόστολοι και προφήτες επέστρεψαν και απένειμαν στον Τζόζεφ τα κλειδιά που κρατούσαν στη θνητότητα. Οι θνητοί άνδρες χειροτονήθηκαν στην άγια ιδιότητα του απόστολου, τον Φεβρουάριο του 1835. Τα κλειδιά της ιεροσύνης δόθηκαν στους Δώδεκα το χειμώνα του 1844.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ γνώριζε ότι επίκειται ο θάνατός του. Γνώριζε ότι τα πολύτιμα κλειδιά της ιεροσύνης και η ιδιότητα του απόστολου δεν πρέπει και δε θα χάνονταν ξανά..

Ένας από τους Αποστόλους, ο Γουίλφορντ Γούντροφ, μας άφησε αυτή την αφήγηση για τα όσα έγιναν στη Ναβού, όταν ο Προφήτης μίλησε στους Δώδεκα:

«Σε εκείνη την περίσταση ο Προφήτης Τζόζεφ σηκώθηκε και μας είπε: 'Αδελφοί, επιθυμούσα να ζήσω να δω αυτόν τον ναό κτισμένο. Δεν θα ζήσω για να το δω, αλλά εσείς θα το δείτε. Έχω σφραγίσει σε εσάς όλα τα κλειδιά του βασιλείου του Θεού. Έχω σφραγίσει σε εσάς κάθε κλειδί, δύναμη, αρχή που ο Θεός των ουρανών μου αποκάλυψε. Τώρα, όπου και αν πάω ή ότι και αν κάνω, το βασίλειο επαφίεται σε εσάς'». 2

Κάθε προφήτης που ακολούθησε τον Τζόζεφ, από τον Μπρίγκαμ Γιανγκ έως τον Πρόεδρο Χίνκλι, κράτησε και άσκησε τα κλειδιά αυτά και κράτησε την ιερή ιδιότητα του απόστολου.

Όπως στον καιρό του Παύλου, η δύναμη αυτών των κλειδιών της ιεροσύνης για εμάς, απαιτεί την πίστη μας. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης κρατούνται από

εκείνους που μας οδηγούν και μας υπηρετούν. Αυτό χρειάζεται την μαρτυρία του Πνεύματος

Και η γνώση αυτή εξαρτάται από την μαρτυρία μας ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ζει και ηγείται της Εκκλησίας Του. Πρέπει επίσης να γνωρίζουμε ότι ο Κύριος αποκατέστησε την Εκκλησία Του και τα κλειδιά της ιεροσύνης μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Και πρέπει να έχουμε την βεβαιότητα μέσω του Αγίου Πνεύματος , η οποία ανανεώνεται συχνά, ότι τα κλειδιά αυτά έχουν περάσει χωρίς διακοπή στον ζώντα Προφήτη και ότι ο Κύριος ευλογεί και καθοδηγεί το λαό Του μέσω της γραμμής των κλειδιών της ιεροσύνης που φθάνει μέχρι τους προέδρους πασσάλων και περιφερειών και των επισκόπων και των προέδρων κλάδων σε εμάς, όπου και να είμαστε και ανεξάρτητα από το πόσο μακριά είμαστε από τον Προφήτη και τους Αποστόλους.

Αυτό δεν είναι εύκολο σήμερα. Δεν ήταν εύκολο στον καιρό του Παύλου. Πάντα ήταν δύσκολο να δεις μέσα από τις ανθρώπινες ατέλειες τους εξουσιοδοτημένους υπηρέτες του Θεού. Ο Παύλος θα φαινόταν ένας απλός άνθρωπος σε πολλούς. Η ευχάριστη διάθεση του Τζόζεφ Σμιθ είχε εκληφθεί από πολλούς ως ακαταληλότητα, σχετικά με τις προσδοκίες για έναν προφήτη του Θεού.

Ο Σατανάς πάντα θα προσπαθεί να ξεγελάσει τους Αγίους του Θεού, να υπονομεύσει την πίστη τους στα κλειδιά της ιεροσύνης. Ένας από τους τρόπους που χρησιμοποιεί είναι τονίζοντας την θνητότητα αυτών που τα κατέχουν. Μπορεί με αυτό τον τρόπο να εξασθενήσει την πίστη μας και να διακόψει τη γραμμή των κλειδιών με την οποία ο Κύριος μας συνδέει μαζί του και μπορεί να οδηγήσει εμάς και τις οικογένειές μας πίσω στον οίκο Του και στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ο Σατανάς πέτυχε να υπονομεύσει την πίστη των ανθρώπων που είχαν, μαζί με τον Τζόζεφ Σμιθ, δει τους ουρανούς να ανοίγουν και είχαν ακούσει τις φωνές των αγγέλων. Η βέβαιη απόδειξη των όσων είχαν δει τα μάτια τους και είχαν ακούσει τα αυτιά τους δεν ήταν

αρκετή όταν δεν μπορούσαν πλέον να δουν με τα μάτια της πίστης ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης ήταν ακόμη εκεί στη θέση τους με τον Τζόζεφ.

Η προειδοποίηση προς εμάς είναι ξεκάθαρη. Εάν ψάχνουμε για ανθρώπινες αδυναμίες στους ανθρώπους, πάντα θα τις βρούμε. Όταν εστιαζόμαστε στο να βρίσκουμε ατέλειες σε αυτούς που κρατούν τα κλειδιά της ιεροσύνης, θέτουμε τους εαυτούς μας σε κίνδυνο. Όταν μιλάμε σε άλλους για τις ατέλειες αυτές θέτουμε εκείνους σε κίνδυνο.

Ζούμε σε έναν κόσμο όπου το να βρίσκει κανείς λάθη μοιάζει να είναι το αγαπημένο σπορ. Για πολύ καιρό ήταν η βάση της στρατηγικής μιας πολιτικής καμπάνιας. Είναι το κυρίαρχο θέμα πολλών τηλεοπτικών προγραμμάτων ανά τον κόσμο. Πουλάει εφημερίδες. Όποτε συναντούμε κάποιον, η πρώτη, σχεδόν ασυνείδητη αντίδραση, είναι να ψάξουμε για ατέλειες..

Για να κρατάμε τους εαυτούς μας πιστούς στην Εκκλησία του Κυρίου, μπορούμε και πρέπει να εκπαιδεύσουμε τα μάτια μας να βλέπουν την δύναμη του Κυρίου στην υπηρεσία αυτών που έχει καλέσει. Πρέπει να είμαστε αντάξιοι της συντροφικότητας του Αγίου Πνεύματος. Και χρειάζεται να προσευχόμαστε το Άγιο Πνεύμα να μας βοηθήσει να δούμε εκείνους που μας οδηγούν να κρατήσουμε την δύναμη αυτή. Για μένα, οι προσευχές αυτές συχνά απαντώνται όταν είμαι απόλυτα αφοσιωμένος στην υπηρεσία του Κυρίου.

Έγινε μετά από μία καταστροφή. Ένα φράγμα στο Άινταχο έσπασε μια μέρα του Ιουνίου. Ένας υδάτινος πύργος χτύπησε τις κοινότητες από κάτω. Χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, τράπηκαν σε φυγή από τα σπίτια τους για να σωθούν.

Ήμουν εκεί όταν οι άνθρωποι αντιμετώπισαν το δύσκολο έργο της αναδόμησης. Είδα τον πρόεδρο πασσάλου να συγκεντρώνει τους επισκόπους για να οδηγήσουν τον κόσμο. Είχαμε αποκοπεί εκείνες τις πρώτες ημέρες από κάθε εξωτερική βοήθεια. Ήμουν στην συνάντηση των

τοπικών ηγετών όταν έφτασε ένας διευθυντής από την ομοσπονδιακή αντιπροσωπεία καταστροφών.

Προσπάθησε να καθοδηγήσει τη συγκέντρωση. Πολύ έντονα άρχισε να καταγράφει τα πράγματα που εκείνος πίστευε ότι έπρεπε να γίνουν. Καθώς διάβαζε δυνατά κάθε πράγμα, ο πρόεδρος πασσάλου είπε ήσυχα «Αυτό το έχουμε ήδη κάνει». Αυτό συνεχίστηκε για πέντε, δέκα λεπτά και ο ομοσπονδιακός αξιωματούχος σταμάτησε και έκατσε κάτω. Άκουγε ήσυχα καθώς ο πρόεδρος πασσάλου λάμβανε τις αναφορές των επισκόπων και έδινε κατευθύνσεις.

Για τη συνάντηση της επόμενης ημέρας ο αξιωματούχος από την υπηρεσία ομοσπονδιακών καταστροφών έφτασε νωρίς. Κάθισε στο πίσω μέρος. Ο πρόεδρος πασσάλου ξεκίνησε τη συγκέντρωση. Έλαβε κι άλλες αναφορές και έδωσε οδηγίες. Μετά από μερικά λεπτά, ο ομοσπονδιακός αξιωματούχος, που είχε έρθει με την εξουσία της σπουδαίας υπηρεσίας του, είπε «Πρόεδρε Ρικς, τι θα θέλατε εμείς να κάνουμε;».

Αναγνώρισε τη δύναμη. Είδα περισσότερα. Είδα κλειδιά και την πίστη που ξεκλειδώνει την δύναμή τους. Το είδα ξανά όταν ένας άντρας με τη γυναίκα του επέστρεψαν στην πόλη λίγο αφότου είχε σπάσει το φράγμα. Δεν πήγαν στο σπίτι τους. Πήγαν πρώτα να βρουν τον επίσκοπό τους. Εκείνος ήταν καλυμμένος με λάσπη, οδηγώντας τα μέλη του στον καθαρισμό των σπιτιών τους. Τον ρώτησαν τι τους ανέθετε να κάνουν.

Πήγαν να εργαστούν. Πολύ αργότερα, αφιέρωσαν λίγα λεπτά να ελέγξουν το δικό τους σπίτι. Είχε χαθεί. Έτσι γύρισαν πίσω να εργαστούν μαζί με τους άλλους, όπου τους ζήταγε ο επίσκοπος τους να βοηθήσουν. Ήξεραν πού να απευθυνθούν για να λάβουν την καθοδήγηση του Κυρίου για να υπηρετήσουν την Εκκλησία Του.

Έμαθα τότε όπως ξέρω και τώρα, πώς οι πάσσαλοι της Σιών έγιναν τόποι ασφάλειας. Είδα πώς έγιναν μια μεγάλη οικογένεια, ενωμένοι, να νοιάζονται ο ένας για τον άλλο. Αυτό

έρχεται απλά με την πίστη.

Με την πίστη βαπτίζονται και λαμβάνουν το Άγιο Πνεύμα. Καθώς συνεχίζουν να τηρούν τις εντολές, το δώρο αυτό γίνεται αδιάκοπο. Μπορούν να δουν πνευματικά πράγματα. Γίνεται εύκολο να δεις τη δύναμη του Θεού να λειτουργεί μέσω των απλών ανθρώπων που ο Θεός καλεί να υπηρετήσουν και να τους οδηγήσουν. Οι καρδιές μαλακώνουν. Άγνωστοι γίνονται συμπολίτες στο βασίλειο του Κυρίου, ενωμένοι σε δεσμούς αγάπης.

Η ευτυχισμένη αυτή κατάσταση δεν θα κρατήσει χωρίς τη συνεχή ανανέωση της πίστης. Ο επίσκοπος που αγαπούμε θα απαλλαγεί, όπως και ο πρόεδρος πασσάλου. Οι Απόστολοι που ακολουθούμε με πίστη θα επιστρέψουν πίσω στο Θεό που τους κάλεσε.

Με αυτές τις συνεχείς αλλαγές έρχεται μια μεγάλη ευκαιρία. Μπορούμε να ενεργούμε ώστε να έχουμε τα προσόντα για την αποκάλυψη που μας επιτρέπει να γνωρίσουμε ότι τα κλειδιά περνούν από το Θεό από το ένα άτομο στο άλλο Μπορούμε να επιζητήσουμε την εμπειρία αυτή ξανά και ξανά. Και πρέπει, για να λάβουμε τις ευλογίες που ο Κύριος έχει για εμάς και επιθυμεί εμείς να τις προσφέρουμε σε άλλους.

Η απάντηση στις προσευχές σας μπορεί να μην είναι τόσο ιδιαίτερη όπως ήταν όταν κάποιοι είδαν τον Μπρίγκχαμ Γιανγκ, καθώς μιλούσε, να παίρνει την όψη του μάρτυρα Προφήτη Τζόζεφ. Αλλά η απάντηση μπορεί να είναι το ίδιο σίγουρη. Και με αυτή την πνευματική βεβαιότητα θα έρθει η ηρεμία και η δύναμη. Θα γνωρίζετε ξανά ότι αυτή είναι η αληθινή και ζωντανή Εκκλησία Του, της οποίας ηγείται μέσω των χειροτονημένων υπηρετών Του και ότι νοιάζεται για εμάς.

Εάν αρκετοί από εμάς εξασκήσουμε την πίστη αυτή και λάβουμε τις διαβεβαιώσεις αυτές, ο Θεός θα εξυψώσει αυτούς που μας οδηγούν και έτσι θα ευλογήσει τις ζωές και τις οικογένειές μας. Θα γίνουμε αυτό που ο Παύλος ήθελε γι' αυτούς που υπηρετούσε:

”...που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός»3.

Δίνω μαρτυρία ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας και ότι ζει. Γνωρίζω ότι Εκείνος είναι ο λίθος πάνω στον οποίο στηρίζεται η Εκκλησία Του..

Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Ephesians 1:10.
2. *Ensign,* April 2004, p. 29.
3. Ephesians 2:20.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

«Βόσκε τα πρόβατά μου»

Πρεσβύτερος Νεντ Ρουές

Των Εβδομήκοντα

Όταν ήμουν ένας νέος ιεραπόστολος και υπηρετούσα στο Μεξικό, κλήθηκα να υπηρετήσω ως πρόεδρος κλάδου σε μια μικρή πόλη στην πολιτεία Βερακρούζ. Όταν ο συνάδελφός μου και εγώ επανεξετάζαμε τα αρχεία των μελών του μικρού μας κλάδου, βρήκαμε το αρχείο ενός αδελφού που είχε χειροτονηθεί διάκονος αλλά δεν ερχόταν στις συγκεντρώσεις.

Κανονίσαμε να τον επισκεπτούμε. Καθώς τον επισκεπτήκαμε, τον προσκαλέσαμε να έλθει στις συγκεντρώσεις και να υπηρετήσει στις ευθύνες του της ιεροσύνης. Την επόμενη Κυριακή ήρθε, αλλά δεν ήταν κατάλληλα ντυμένος και ήταν αξύριστος. Έτσι τον διδάξαμε να είναι καθαρός και ευπρεπής όταν λειτουργούσε σε αυτές της ιερές ευθύνες της ιεροσύνης, που συμπεριλαμβάνουν την διανομή της μετάληψης. Η ζωή του άλλαξε σημαντικά καθώς υπηρετούσε πιστά. Αυτός ο κλάδος ήταν η τελευταία μου ανάθεση στην ιεραποστολή προτού γυρίσω σπίτι. Όταν ήμουν έτοιμος να φύγω από τον κλάδο, αυτός ο καλός αδελφός ήλθε και έβαλε τα χέρια του γύρω μου, με σήκωσε και με μια μεγάλη αγκαλιά με έστρεψε γύρω γύρω. Καθώς το έκανε, τα δάκρυα έτρεχαν στα μάγουλά του και είπε, «Σε ευχαριστώ που ήλθες και με βοήθησες».

Μερικές φορές χάνουμε το στόχο μας και παρασυρόμαστε μακριά. Μερικές φορές πληγωνόμαστε ή συμβαίνει κάποιο άλλο πρόβλημα. Όλα τελειώνουν με τον ίδιο τρόπο και αποτυγχάνουμε να διεκδικήσουμε τις ευλογίες που μπορούν να είναι δικές μας. Η υπερηφάνεια, η δυσπιστία, η εξαπάτηση, η αποθάρρυνση και πολλα είδη αμαρτίας μπορούν να αφαιρεθούν με μια αλλαγή στην καρδιά μας και με το να ακολουθούμε το μονοπάτι που μας έδειξε ο Σωτήρας. Εκείνος λέει, «να μαθαίνεις για μένα και να ακούς τα λόγια μου. Να βαδίζεις στην πραότητα του

Πνεύματός μου και θα έχεις ειρήνη σε μένα». (Δ&Δ 19:23) Ο Σωτήρας πλήρωσε τα λύτρα για μας. Αγαπάει τον καθένα μας και απλώνει το χέρι σε όλους που θα έλθουν και θα Τον ακολουθήσουν.

Υπάρχει μια φλόγα επιθυμίας για καλό, βαθιά στον καθένα μας. Όταν αυτή η φλόγα τρέφεται και γαλουχείται με τις αιώνιες αλήθειες του ευαγγελίου και τη μαρτυρία του Πνεύματος, θα ανταποκριθεί και θα μεγαλώσει πιο δυνατή και φωτεινή μέχρι να μας οδηγήσει στην πληρότητα της αλήθειας. Η φλόγα πρέπει να ανάψει με αγάπη και στοργική φροντίδα, ύστερα να ακολουθηθεί με συνεχή γαλούχηση. Είναι σαν τον κηπουρό που καλλιεργεί όμορφα λουλούδια. Η συνεχής στοργική φροντίδα και χαλούχηση με τον καιρό φέρνει θαυμάσια αποτελέσματα με όμορφα άνθη που τα απολαμβάνουν όλοι που τα βλέπουν.

Η συγχώρεση είναι επίσης ένα μέρος κλειδί για την επιστροφή μας στην ευτυχία στο βασίλειο του Πατέρα μας. Τη μια στιγμή ή την άλλη μπορεί κάποιος να μας προσβάλει και να μας αδικήσουν και αυτό μπορεί να γίνει ένα εμπόδιο που μπορεί να μας πάρει μακριά από τον αιώνιο στόχο μας, ο οποίος είναι να γυρίσουμε πίσω στη παρουσία του Επουράνιου Πατέρα μας. Ο Σωτήρας μας δίδαξε το πρότυπο για συγχώρεση καθώς δίδαξε την Προσευχή του Κυρίου. Είπε, «και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας». (Κατά Ματθαίον 6:12) Μπορούμε να δούμε από αυτό, ότι για να συγχωρεθούμε εξαρτάται αν εμείς θα συγχωρέσουμε τους άλλους. Αυτό, μερικές φορές είναι δύσκολο όταν οι πληγές είναι βαθιές και έχουν διαρκέσει για πολύ καιρό.

Παρόλα αυτά, σε αυτές τις τελευταίες ημέρες ο Σωτήρας δίδαξε αυτή την αρχή ακόμα πιο ξεκάθαρα με τα εξής λόγια. «Οι απόστολοί μου, κατά την παλαιά εποχή, ζητούσαν να βρουν πρόφαση ο ένας κατά του άλλου και δεν συγχωρούσαν μέσα στην καρδιά τους. Και για αυτό το αμάρτημα βασανίστηκαν και τιμωρήθηκαν σκληρά. Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε

ο ένας τον άλλο. Γιατί εκείνος που δεν συγχωρεί στον αδελφό του τις παραβάσεις του, είναι ένοχος ενώπιον του Κυρίου. Γιατί παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία. Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους αθρώπους». (Δ&Δ 64:8-10) Όταν ακολουθούμε αυτή τη συμβουλή θα μας βοηθήσει να υπερνικήσουμε ακόμα και τις πιο δύσκολες δοκιμασίες.

Όταν συγχωρούμε και αφήνουμε να περάσει αυτό, που έχει βαρύνει κατά πολύ την καρδιά μας και μας έχει βγάλει έξω από το μονοπάτι, ένα μεγάλο βάρος σηκώνεται από την ψυχή μας και είμαστε ελεύθεροι. Ελεύθεροι να προχωρήσουμε εμπρός και να προοδεύσουμε στην επιδίωξή μας του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, με μια αύξηση αγάπης στην καρδιά μας. Θα ευλογηθούμε με αύξηση του ενθουσιασμού για τη ζωή και η καρδιά μας θα είναι πιο ελαφριά. Ένας «κυματισμός» πνευματικής ενέργειας θα μας ωθήσει σε χαρά και ευτυχία. Τα προβλήματα του παρελθόντος θα φύγουν μακριά σαν παλαιά φθαρμένα ρούχα. «Και τώρα σας λέω ότι ο καλός βοσκός σας φωνάζει. Και αν ακούτε προσεκτικά τη φωνή του θα σας φέρει στη στάνη του, και σεις είστε τα πρόβατά του...» (Άλμα 5:60)

Απαιτεί κουράγιο για να επιστρέψουμε όταν έχουμε βγει από το μονοπάτι του Σωτήρα. Σας υπόσχομαι ότι όταν ασκείτε αυτό το κουράγιο και κάνετε τα απαραίτητα βήματα θα βρείτε ότι θα υπάρξει ένα ξεχύλισμα αγάπης. Υπάρχουν πολλοί που θα χαρούν με εσάς και το χέρι της φιλίας θα επεκταθεί. Θα γαλουχηθείτε και η καρδιά σας θα γεμίσει με χαρά.

«Να θυμάστε η αξία των ψυχών είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού. Γιατί, ιδέστε, ο Κύριος ο Λυτρωτής σας υπέστη θάνατο κατά τη σάρκα. Επομένως υπέφερε τον πόνο όλων των ανθρώπων, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να μετανοήσουν και να έλθουν προς αυτόν. Και πόσο μεγάλη είναι η χαρά του για την ψυχή που μετανοεί!» (Δ&Δ 18: 10-11, 13)

Είμαστε αδελφοί και αδελφές, παιδιά του Επουράνιου Πατέρα μας και πρέπει να πάμε σε εκείνους που για κάποιο λόγο έχουν ξεχάσει το μονοπάτι. Σας αγαπάμε και σας προσκαλούμε να έρθετε στο τραπέζι και να μοιραστούμε το πνευματικό δείπνο που ο Κύριος έχει προετοιμάσει για τη χαρά και ευτυχία σας. Θα γνωρίσετε την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μας καθώς έρχεστε με μια καρδιά που έχει θέληση, που είναι υπάκουη και έτοιμη να λάβει και να υπηρετήσει. Σας ξέρει, ξέρει τις ανάγκες σας και τι σας περιμένει στο μέλλον. Έχει τέλεια κατανόηση των συναισθημάτων, των βασάνων, των δοκιμασιών του καθενός από εμάς. Εξαιτίας αυτού και της αιώνιας εξιλέωσης του υιού Του Ιησού Χριστού, θα είστε ικανοί να αντιμετωπίσετε κάθε δυσκολία που έρχεται σε σας κατά την παραμονή σας σε αυτή τη ζωή. Όλοι έχουμε μεγάλη ευθύνη που έχει τεθεί επάνω στους ώμους μας από τον Σωτήρα. Εκείνος είπε, «Βόσκε τα πρόβατά μου». (Κατά Ιωάννην 21:17) Αυτό συμπεριλαμβάνει το να αναζητάμε αυτούς που δεν είναι μαζί μας και να τους πλησιάζουμε με την αγάπη και τη φιλία μας. Ήταν μαζί μας στην πρώτη μας κατάσταση [πρωγήινη ζωή]. Έχουν κάνει ιερές διαθήκες. Τώρα χρειάζονται τη βοήθειά μας. Προσεύχομαι ότι ο κάθε ένας από εμάς να μπορέσει να σκεφτεί τις οικογένειές μας, τους φίλους και αυτούς που γνωρίζουμε, που δεν απολαμβάνουν όλες τις ευλογίες του ευαγγελίου. Σκεφτείτε αυτούς για τους οποίους έχετε την ευθύνη εξαιτίας της κλήσης σας. Αναρωτηθείτε, τι μπορώ να κάνω; Ο Επουράνιος Πατέρας θα σας οδηγήσει καθώς αναζητάτε τη βοήθειά του. Τότε πηγαίνετε και ψάξτε τους και προσκαλέστε τους να επιστρέψουν και να απολαύσουν την πλήρη φιλία και το θαυμάσιο μήνυμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Αφήστε τους να ακούσουν και να αισθανθούν την αγάπη και την μαρτυρία σας. Βοηθήστε τους να θυμηθούν τα αισθήματα που κάποτε ήξεραν για τις αιώνιες αλήθειες που θα γεμίσουν τη ζωή τους με χαρά και ευτυχία.

Είθε να αφοσιωθούμε με ζήλο στο να συνάξουμε τα πρόβατά του που έχουν βγει απ'το σωστό δρόμο, έτσι ώστε να είναι ασφαλή στη στάνη. Εκείνος, «που έχει τη δυνατότητα να σώζει», (Νέφι Β΄ 31:19) είναι ο καλός βοσκός και αγαπάει τα πρόβατά του.

Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Στέκομαι στη θύρα και κρούω

Πρεσβύτερος Ρόναλντ Χάλβερσον

Των Εβδομήκοντα

Πριν λίγες εβδομάδες παρευρέθηκα σε μια κοινωνική συγκέντρωση με ένα παλιό φίλο. Ένα φίλο πολύ μορφωμένο και πολύ επιτυχημένο που είχε πάρει πρόσφατα σύνταξη. Είναι άτομο αναγνωρισμένο στη χώρα του ως ηγέτης στον τομέα του. Καθώς καθήσαμε ο ένας πλάι στον άλλο στο γεύμα γύρισε προς το μέρος μου και με ρώτησε σχετικά με την Εκκλησία. Αυτό με εξέπληξε κάπως επειδή ήξερα ότι αυτός, όπως και πολλοί άλλοι άνθρωποι στον κόσμο σήμερα, είχε καταλήξει με τη λογική του στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει Θεός. Η ερώτησή του ήταν ειλικρινής. Φαινόταν ότι ήταν κάτι που αυτός ήδη σκεφτόταν, επειδή στην προηγούμενη συζήτησή μας δεν υπήρξε τίποτα από το οποίο να προέκυπτε αυτή η ερώτηση.

Απάντησα μιλώντας του για την αποκατάσταση, ότι ο Θεός ο Αιώνιος Πατέρας και ο Υιός Του ο Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ και ότι μέσω αυτών αποκαταστάθηκαν η ιεροσύνη και η εξουσία του Θεού επάνω στη γη. Έδωσα μαρτυρία ότι ήξερα με βεβαιότητα ότι όσα του είχα πει ήταν αληθινά. Ακολούθησε μια μακρά σιωπή καθώς τον κοίταζα να συλλογίζεται όσα είχα πει. Μετά, γνωρίζοντας ότι έβαζε βαθιά μέσα στη ψυχή του όσα είχα πει, έγειρα προς το μέρος του και είπα: «Μπορείς να μάθεις τόσο σίγουρα όσο εγώ το ξέρω ότι όλα όσα για τα οποία έχω δώσει μαρτυρία είναι αληθινά, αν ρωτήσεις τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα . . με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στο Χριστό, [σου υπόσχομαι ότι] θα φανερώσει ότι αυτά είναι αλήθεια με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων». 1

Εξακολούθησε να συλλογίζεται. Δυστυχώς μας διέκοψαν οι άλλοι προσκεκλημένοι και αυτή η

πολύτιμη στιγμή πέρασε, αλλά ήξερα ότι συνέχισε να βάζει βαθιά μέσα στην καρδιά του όλα όσα είχε ακούσει και αισθανθεί. Ελπίζω να ξαναέχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε πάλι, γιατί υπάρχουν τόσα πολλά που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί του. Γνωρίζω ότι αυτός, όπως και χιλιάδες άλλα άτομα στον κόσμο σήμερα είναι ικανοποιημένοι με τη ζωή όπως αυτή είναι. Όπως είπε και ο Νεφί: «έχουν γαληνέψει και αποκοιμηθεί μέσα σε σαρκική σιγουριά ». Έχουν διαποτιστεί με παραδόσεις και έχουν διδαχθεί τις αρχές ανθρώπων.

Τις φορές που αναλογίστηκα εκείνη τη στιγμή με το φίλο μου, αναρωτήθηκα ποια είναι η ανταμοιβή όταν ακολουθεί κάποιος τις φιλοσοφίες των ανθρώπων. Η απάντηση είναι εμφανής. Οι φιλοσοφίες πεθαίνουν με τους πολιτισμούς που συνοδεύουν και αφήνονται στη σκόνη του παρελθόντος χωρίς ελπίδα για αιώνια ανταμοιβή. Αισθάνθηκα ότι ο φίλος μου είχε αγγιχτεί από το πνεύμα του Κυρίου. Ο Επουράνιος Πατέρας μας ποτέ δεν χάνει την ελπίδα του για μας. Ο Σωτήρας είπε: «Να, στέκομαι στη θύρα και κρούω. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, κι ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ΄αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτό μαζί μου».

Αλλά πρέπει να έχουμε την επιθυμία να ανοίξουμε την πόρτα ακόμα κι αν αυτό ταρακουνήσει τα ίδια τα θεμέλια των περασμένων μας πεποιθήσεων και τρόπου ζωής. Και αυτό ισχύει για τα λιγότερα ενεργά μέλη καθώς και για όσους δεν είναι μέλη της Εκκλησίας. Θυμάμαι τα λόγια ενός ύμνου:

«Να το ξέρεις, ότι κάθε ψυχή είναι ελεύθερη
Να διαλέξει τη ζωή της και το θα γίνει
Επειδή δίνεται η εξής αιώνια αλήθεια:
Ότι ο Θεός δεν θα αναγκάσει κανέναν να πάει στους ουρανούς
Θα τον καλέσει, θα προσπαθήσει να τον πείσει, να τον οδηγήσει σωστά,
Και θα ευλογήσει με σοφία, αγάπη και φως,

Να είστε καλοί και ευγενικοί με τρόπους που δεν περιγράφονται,

Αλλά ποτέ να μην βιάσετε το ανθρώπινο μυαλό»

Ο Επουράνιος Πατέρας μας ποτέ δεν θα μας πάρει την ελεύθερη βούλησή μας. Πρέπει να αναζητάμε ή να επιθυμούμε να γνωρίσουμε τον Πατέρα μας και τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό. Υπάρχει ένα τρόπος με τον οποίον όλοι οι άνθρωποι μπορούν να ξέρουν αν οι διδαχές του Ιησού Χριστού είναι αληθινές ή όχι. Απάντησε το εξής ο Ιησούς στους Σκωπτικούς στη Σκηνοπηγία: «Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδασκαλία, αν είναι από το Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου».5

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι είπε ότι αυτή «είναι η πιο απλή δοκιμασία που μπορεί να συλλάβει το ανθρώπινο μυαλό που θα δώσει γνώση σε ένα άτομο». Κάνοντας κάτι, παρουσιάζοντάς το στον ίδιο σου τον εαυτό, θα σε πείσει αν είναι καλό ή κακό. Μπορεί να μην μπορείς να με πείσεις για αυτό που ξέρεις, αλλά το ξέρεις επειδή το έχεις ζήσει».6

Ποιο είναι το θέλημα του Πατέρα; «Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δίνει μαρτυρία στον κόσμο ότι το θέλημα του Θεού έχει εκδηλωθεί σε αυτή τη θεϊκή νομή, ότι οι αρχές του ευαγγελίου και οι αρχές της ζωής έχουν αποκαλυφθεί, ότι βρίσκονται σε αρμονία με τις αρχές που δίδαξε ο Χριστός κατά το μεσουράνημα του χρόνου, »7όταν έζησε στη γη και ότι «μέσω της εξιλέωσης του Χριστού όλη η ανθρωπότητα μπορεί να σωθεί μέσω της υπακοής στους νόμους και τις διατάξεις του ευαγγελίου».8

Ζούμε σε μια εποχή που όλα μετριώνται με τη λογική, οι άνθρωποι δεν πιστεύουν στις πνευματικές εμπειρίες και αρνούνται την αποκάλυψη ακόμα και στον ίδιο τους τον εαυτό. Τι συνέβη στο μυαλό που αναζητούσε, το ανοιχτό μυαλό, το μυαλό που ρώταγε, αυτό που έψαχνε την αλήθεια και τη γνώση; Έχουμε την τάση να βασιζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις της λογικής. Ο Κύριος θέλει να είμαστε ευαίσθητοι ως προς το πνεύμα και μας έχει δώσει ένα

πρότυπο. «Και πάλι, θα σας δώσω ένα πρότυπο για τα πάντα, ώστε να μην παραπλανηθείτε, γιατί ο Σατανάς έχει εξαπολυθεί στη χώρα, και πηγαίνει και παραπλανεί τα έθνη ---Επομένως εκείνος που μιλάει, του οποίου το πνεύμα είναι μεταμελημένο, του οποίου ο λόγος είναι πράος και εξυψώνει πνευματικά, αυτός είναι από το Θεό αν υπακούει τις διατάξεις μου».9

Γιατί είναι σημαντικό για σας να αναζητήσετε να μάθετε την αλήθεια;

Ο Ιησούς, ο Λυτρωτής μας, ακριβώς πριν διασχίσει το ρυάκι της Κεδρών και προδοθεί από τον Ιούδα, πρόσφερε την ένδοξη μεσολαβητική προσευχή. Προσευχήθηκε στον Πατέρα για μας, λέγοντας: «Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό».10

Το να γνωρίζουμε το Θεό και τον Υιό Του είναι ζωή αιώνια. Πώς μπορούμε να μάθουμε να γνωρίζουμε το Θεό αν είμαστε απρόθυμοι να Τον αναζητήσουμε και να κάνουμε το θέλημά Του; Η αιώνια ζωή είναι αυτό που θα έπρεπε να επιθυμούμε πιο πολύ από ο,τιδήποτε άλλο σ΄αυτό τον κόσμο.

Δεν υπάρχει κανένας που να έχει μελετήσει σχετικά με τον Ιησού Χριστό και τις διδαχές του χωρίς να έχει επηρεαστεί και να έχει αλλάξει προς το καλό. Καθώς αναπτύσσετε τη μαρτυρία σας για τον Σωτήρα, θέλετε να γίνετε σαν κι Αυτόν και να Τον ακολουθήσετε και έτσι εισέρχεστε στα νερά του βαφτίσματος και συνάπτετε μια ιερή διαθήκη με Αυτόν.

Ο Σωτήρας μας ανησυχεί για τον κάθε ένα από μας. «Να θυμάστε, η αξία των ψυχών είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού. Γιατί, ιδέστε, ο Κύριος ο Λυτρωτής σας υπέστη θάνατο κατά τη σάρκα. Επομένως, υπέφερε τον πόνο όλων των ανθρώπων, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να μετανοήσουν και να έλθουν προς αυτόν. Και αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να φέρει όλους τους ανθρώπους προς αυτόν, υπό τον όρο ότι θα μετανοήσουν. Και πόσο μεγάλη είναι η χαρά του για την ψυχή που μετανοεί!»11

Εξαιτίας της μεγάλης Του αγάπης για μας, μιας θεϊκής αγάπης, θέλει να βιώσουμε το είδος της χαράς που Αυτός, ο ίδιος, βιώνει. Αυτός είπε: «Αυτά μίλησα σε σας, για να μείνει μέσα σας η χαρά μου, και η χαρά σας να είναι πλήρης».12 Θα μας ευλογήσει με μια πραγματική γαλήνη, διανοητικά, συναισθηματικά, υλικά, πνευματικά και οικονομικά, «όχι [μια ειρήνη] όπως τη δίνει ο κόσμος».13 Αλλά μια «ειρήνη . . που υπερέχει κάθε νου».14

Καθώς συμμορφωνόμαστε με το θέλημά του Πατέρα μας στον ουρανό, θα επέλθει πνευματική, διανοητική και συναισθηματική ανάπτυξη και μια διαβεβαίωση της αλήθειας μέσω του αγίου πνεύματος. Αυτή η διαβεβαίωση και η χαρά μπορούν να αναπτυχθούν σε μια τέλεια γνώση. Ο Σωτήρας είπε: «Αν ζητήσεις, θα σου δοθεί η μια αποκάλυψη μετά την άλλη, η μια γνώση μετά την άλλη, ώστε να μπορείς να γνωρίζεις τα μυστήρια και ό,τι ειρηνικό --- αυτό που φέρνει μεγάλη χαρά, αυτό που φέρνει ζωή αιώνια».15

Προσκαλώ όσους είναι λιγότερο ενεργά μέλη της Εκκλησίας, τους τίμιους στην καρδιά, το φίλο μου και τους καλούς ανθρώπους της γης να ξυπνήσετε από την αυταρέσκεια και την ανόητη αίσθηση ικανοποίησης και να έλθετε στον Χριστό και να κάνετε ό,τι είναι δυνατόν για να αναζητήσετε ένθερμα την αλήθεια, να γνωρίσετε το Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα και το Υιό Του, τον Ιησού Χριστό. Επειδή « . . αυτή είναι η οδός, και δεν υπάρχει καμιά άλλη οδός ούτε όνομα που να έχει δοθεί από τους ουρανούς με τα οποία ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί στη βασιλεία του Θεού».16

Δίνω τη μαρτυρία μου ότι καθώς θα κάνετε το θέλημά Του, θα αισθανθείτε πιο κοντά σ΄Αυτόν και θα αρχίσετε να γνωρίζετε τι είναι η αιώνια χαρά και ότι μπορείτε να έχετε αιώνια ζωή. Θα μάθετε ότι όντως Αυτός υπάρχει, ότι είναι ο Πατέρας μας που με αγάπη μάς αποκαλύπτει την πραγματικότητα της εξιλέωσης και της ανάστασης και την ουράνια φύση αυτού του μεγάλου έργου. Δίνω την ταπεινή μου μαρτυρία ως προς αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

NOTES

1. Moroni 10:4,5

2. 2 Nephi 28:21

3. Revelations 3:20

4. "Know This, That Every Soul is Free," *Hymns*, no240., verses 1 & 2

5. John 7:17

6. David O. McKay, "What is Eternal Life," *Instructor*, March, 1968, pg. 97, paragraph 7

7. David O. McKay, "What is Eternal Life," *Instructor*, March, 1968, pg. 98, paragraph 2

8. Third Article of Faith

9. D&C 52:14-16

10. John 17:3

11. D&C 18:10-13

12. John 15:11

13. John 14:27

14. Philippians 4:7

15. D&C 42:61

16. 2 Nephi 31:21

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Πώς έχει ευλογήσει τη ζωή σας;

Μπόνι Πάρκιν

Γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας

Κοιτάζοντας πίσω στη ζωή του, ένας άνδρας πρόσφατα μοιράστηκε αυτή την τρυφερή ιστορία μαζί μου: «Όταν μεγάλωνα ο πατέρας μου ήταν λιγότερο ενεργός στην Εκκλησία. Πάλεψε με το αλκοόλ ---και όταν ήταν στις κακές του θα μπορούσε να γίνει σκληρός και απειλητικός. Συνήθως δεν εναντιώνονταν στη μητέρα του που υπηρετούσε στον τομέα. Εκείνη εργαζόταν στην προκαταρκτική για τριάντα οκτώ χρόνια και κατά τη διάρκεια αυτού του καιρού επίσης υπηρετούσε στις νέες γυναίκες. Έφερε ένα βαρύ φορτίο. Ο γάμος της ήταν δύσκολος και τώρα καταλαβαίνω ότι μερικές φορές είχε αποκαρδιωθεί, αλλά δεν το ήξερα τότε».

»Δεν το κατάλαβα μέχρι αργότερα ότι οι αδελφές του τομέα της ήταν οι δύναμή της. Δεν εργάστηκε στην ηγεσία της Ανακουφιστικής Εταιρίας, αλλά πάντοτε περευρισκόταν στις συγκεντρώσεις και αγαπούσε τις φίλες της εκεί. Ποτέ δεν τις σκέφτηκα ως οι κυρίες της Ανακουφιστικής Εταιρίας. Ήταν απλά οι αδελφές της μαμάς. Νοιάζονταν για εκείνη και την αγαπούσαν. Είχε όλους αδελφούς και όλους γιούς. Βρήκε τις αδελφές που ήθελε και χρειαζόταν στον τομέα. Ξέρω ότι μοιράστηκε τα συναισθήματά της μαζί τους ---συναισθήματα που δεν μπορούσε να εκφράσει πουθενά αλλού. Κανένα από αυτά δεν φαινόταν 'Ανακουφιστική Εταιρία' σε μένα τότε, αλλά τώρα καταλαβαίνω ότι ήταν»1.

Η μνήμη αυτού του γιού για την Ανακουφιστική Εταιρία άγγιξε την καρδιά μου. Ναι, τα μέλη της Ανακουφιστικής Εταιρίας είναι γυναίκες, αλλά η Ανακουφιστική Εταιρία δεν ευλογεί μόνο τις αδελφές. Ευλογεί τον καθένα από εμάς.

Πώς έχει η Ανακουφιστική Εταιρία ευλγοήσει τη ζωή σας;

Έκανα αυτή την ερώτηση στον Πρόεδρου Χίνκλι. Εκείνος αποκρίθηκε, «Η Ανακουφιστική Εταιρία έχει ευλογήσει την οικογένειά μου και την οικογένεια της αγαπητής μου γυναίκας για περίπου επτά γενιές. Από τις πρώτες μέρες της Εκκλησίας, οι μητέρες μας και οι κόρες μας έχουν διδαχτεί για την υποχρέωσή τους προς αυτούς που είναι καταθλιμένοι. Έχουν εκπαιδευτεί πολύ καλά στο να φτιάχνουν πράγματα για το σπίτι, έχουν ενθαρρυνθεί στην πνευματικής τους ανάπτυξη και καθοδηγηθεί στην κατανόηση της πλήρης δυνατότητάς τους ως γυναίκες. Πολλά από αυτά έχουν συμβεί στην Ανακουφιστική Εταιρία και τα έχουν φέρει στο σπίτι για να ευλογήσει την ζωή του κάθε μέλους της οικογένειας»2.

Εγώ έχω τις δικές μου γλυκές αναμνήσεις ενώ έπαιζα κάτω από τα πλαίσια του παπλώματος καθώς εκείνη και αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρίας έπλεκαν. Ήμουν μικρή, αλλά ήξερα ότι αυτό ήταν μέρος της Ανακουφιστικής Εταίρίας ---να ευλογεί τις ζωές των άλλων._Με συμβούλεψαν με αγάπη για την Ανακουφιστική Εταιρία η μητέρα μου και η γιαγιά μου. Αγαπάω την Ανακουφιστική Εταιρία ---Νομίζω πως πάντοτε ήταν έτσι. Η Ανακουφιστική Εταιρία με έχει βοηθήσει να γνωρίσω τον Σωτήρα και έχει ενδυναμώσει την αγάπη μου για Εκείνον και τον Επουράνιο Πατέρα μου. Το να ανοίκω στην Ανακουφιστική Εταιρία μου παρείχε πολλές ευκαιρίες να μάθω, να αγαπήσω, να υπηρετήσω και να γεμίσω με την αγάπη του Κυρίου στη ζωή μου καθώς προσπαθώ να τηρώ τις διαθήκες μου, να ασκώ Χριστιανική αγάπη και να ενδυναμώσω την οικογένειά μου.

Έτσι ρωτάω πάλι, με πόσους τρόπους έχει ευλογήσει η Ανακουφιστική Εταιρία τη ζωή σας; Όταν επισκέπτικα το Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο στην Βραζιλία, ρώτησα τους ιεραπόστολους, «πείτε μου τι ξέρετε για την Ανακουφιστική Εταιρία;» Ένας πρεσβύτερος είπε, «κατσαρόλες!» Ένας άλλος πρόσθεσε, «η μητέρα μου και η αδελφή μου ανοίκουν σε αυτήν». Τελικά, ένας δήλωσε, «είναι η οργάνωση του Κυρίου για τις γυναίκες». Ήταν σωστός, αλλά

υπάρχει και άλλο. Η Ανακουφιστική Εταιρία «είναι ένα θεμελιώδης μέρος του ευαγγελίου»3.

Το έτος 1842 ήταν εξαιρετικά δύσκολο για τον προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Παλαιοί φίλοι στράφηκαν εναντίον του. Άλλοι εχθροί ήθελαν να τον απαγάγουν από την Ναβού και να σταματήσουν την ανάπτυξη της Εκκλησίας. Εκείνο τον ίδιο χρόνο, οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρία, «για να φροντίζει τους φτωχούς και τους έχοντες ανάγκη και να σώζει ψυχές»4. Ο Πρόεδρος Ρόιμπεν Κλαρκ, ο μικρότερος παρατήρησε ότι ανάμεσα σε αυτές τις δοκιμασίες, [ο Τζόζεφ Σμιθ] «στράφηκε προς τις αδελφές για συμβουλή, για την εμψύχωση που χρειαζόταν σε τέτοια ανάγκη εκείνο τον καιρο».[5]Αυτή είναι μια συγκινητική και ταπεινή σκέψη: ένας προφήτης του Θεού, αναζητώντας την παρηγοριά από τις αδελφές του ---γυναίκες στις οποίες εκείνος είχε δώσει την τιμή, «η Χριστιανική αγάπη δεν αποτυγχάνει». Για μένα, αυτό περιέχει ηχούς από γυναίκες που θρινούσαν μαζί με το Σωτήρα στον Γολγοθά.

Η Ανακουφιστική Εταιρίαέχει ευλογήσει τη ζωή των προφητών. Πώς έχει ευλογήσει την δική σας;

Ο Πρόεδος Μπόιντ Πάκερ έχει πει, «Οι άμοινες του σπιτικού και της οικογένειας δυναμώνουν πολύ όταν η σύζηγος και μητέρα και κόρες ανοίκουν στην Ανακουφιστική Εταιρία». [6] Γιατί; Γιατί η γυναίκα είναι η καρδιά του σπιτιού.

Το να ανοίκω στην Ανακουφιστική Εταιρία έχει ανανεώσει, ενδυναμώσει και με έχει δεσμεύσει να είμαι μια καλύτερη σύζυγος, μητέρα και κόρη του Θεού. Η καρδιά μου έχει μεγαλυνθεί με κατανόηση του ευαγγελίου και με την αγάπη του Σωτήρα και τι έχει κάνει για μένα. Έτσι προς εσάς, αγαπητές αδελφές, λέω: ελάτε στην Ανακουφιστική Εταιρεία! Θα γεμίσει το σπίτι σας με αγάπη και Χριστιανική αγάπη. Θα γαλουχήσει και θα ενδυναμώσει εσάς και την οικογένειά σας. Το σπίτι σας χρειάζεται την δίκαιη καρδιά σας.

Κατά τη διάρκεια μιας πρόσφατης ανάθεσης στο Περου, επισκέπτικα το ταπεινό σπίτι του

Αδελφού και της Αδελφής Μοράλες. Ήταν γεμάτο με αγάπη. Είναι γονείς τριών παιδιών και είναι μέλη της Εκκλησίας για τέσσερα χρόνια. Η αδελφή Μοράλες έχι μάθει πολλά στην Ανακουφιστική Εταιρία. Για να βοηθήσει να παρέχει τα απαραίτητα για την οικογένειά της και τον ιεραπόστολο γιό τους, δούλεψε πλένοντας και σιδερώνοντας. Βοήθησε δύο παιδιά ενός γείτονα που έπρεπε να φύγει από το σπίτι για να πάει στη δουλειά. Υποστήριζε τον άνδρα της που υποφέρει από νεφρά και υπηρετούσε στην Απαρτία των Πρεσβυτέρων. Συζήτησαν τα μαθήματα του Χίμπερ Γκραντ μαζί για να προετοιμαστεί για την διδασκαλία του.

Την ρώτησα, «Είσαι επισκέπτρια δασκάλα;» Με ένα χαμόγελο στο πρόσωπό της απάντησε, «Ω ναι, Αδελφή Πάρκιν. Επισκέπτικα τέσσερεις αδελφές. Οι δύο είναι λιγότερο ενεργές ---αλλά τις αγαπώ».

Φεύγοντας από το σπίτι τους, παρατήρησα ένα σήμα ζωγραφισμένο με το χέρι π΄΄ανω από την πόρτα. Ρώταγε: «Διάβασες τις γραφές σου σήμερα;» Η Ανακουφιστική Εταιρία ευλογεί αυτό το σπίτι, αυτο τον τομέα, αυτή τη γειτονιά. Πώς έχει ευλογήσει εσάς;

Το να ανοίκουν στην Ανακουφιστική Εταιρία είναι σπουδαίο για τις αδελφές που έχουν βαφτιστεί πρόσφατα και με επέκταση για τις οικογένειές τους. Ενώ υπηρετούσα μαζί με τον σύζυγό μου καθώς εκείνος προέδρευε στη Νότια Ιεραποστολή Λονδίνου στην Αγγλία, γνώρισα πολλούς νεοφώτιστους ---όπως η Γκλόρια, μόνη μητέρα. Όταν μπήκε στην Εκκλησία, μπήκε στην Ανακουφιστική Εταιρεία. Ήταν ένα ασφαλές μέρος όπου μπορούσε να κάνει ερωτήσεις σχετικά με την καινούρια της πίστη. Άκουσε γυναίκες να μοιράζονται ανοιχτά εμπειρίες, που την οδήγησε να πειραματιστεί με το λόγο του Θεού7. Έλαβε την πατριαρχική της ευλογία, πήγε στο ναό, υπηρετεί στην Εκκλησία. Σκέφτομαι την συμβουλή του Προέδρου Χίνκλι προς εμένα, «[οι γυναίκες] πρέπει να είναι μαζί σε ένα περιβάλον που ενδυναμώνει την πίστη»8. Η Ανακουφιστική Εταιρία παρέχει ένα τέτοιο περιβάλον.

Σκέφτηκα τους νεαρούς πολεμιστές όταν άκουσα τον γιό μιας αδελφής της Ανακουφιστικής Εταιρίας να λέει, «Έχω ευλογηθεί από την πίστη και το παράδειγμα της μητέρας μου. Από τον καιρό που έγινα φέρον της ιεροσύνης, είχα μάθει πολλά τόσο για τις επίσκεψεις διδασκαλίας από τις προσπάθειες διδασκαλίας των επισκεπτριών διδασκαλισών της μητέρας μου όσο και από το παράδειγμα του πατέρα μου της σπιτικής διδασκαλίας... Η πίστη της στην ιεροσύνη επιρεάζει την πίστη μου και δυναμώνει την επιθυμία μου να είμαι [ένας] άξιος... Πρεσβύτερος»9.

Αδελφοί και αδελφές, έχω αλλάξει και ευλογηθεί, είμαι καλύτερος εξαιτίας της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Και πιστεύω ολοι είμαστε.

Προσεύχομαι ότι οι μητέρες και οι κόρες θα συμμετέχουν με περισσότερο σθένος. Ότι οι σύζυγοι θα υποστηρίζουν τις γυναίκες τους και ότι οι μητέρες και οι πατέρες θα προετοιμάσουν τις κόρες τους για την Ανακουφιστική Εταιρία. Ενθαρύνω τους ηγέτες της ιεροσύνης να ποιμένουν τις κόρες του Θεού ---νέες και ηλικιωμένες --- στην Ανακουφιστική Εταιρία, ενός από τα πιο μεγάλα θαύματα της αποκατάστασης. Καθώς κάνουμε αυτά τα βήματα, θα υπερνικηθούμε με ευνωμοσύνη για υατή τη άγια οργάνωση.

Εξαιτίας του ότι η Ανακουφιστική Εταιρία έχει σχεδιαστεί από τα ουράνια, ευλογεί όχι μόνο τις γυναίκες, αλλά και την οικογένεια και την Εκκλησία. Καταθέτω μαρτυρία ότι είναι ένα θεμελιώδες μέρος του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Κυρίου γιατί κατοικεί στην Χριστιανική αγάπη ---Την αγνή αγάπη Του.

Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Personal correspondence

2. Personal correspondence

3. President Joseph Fielding Smith, The Relief Society Magazine, 1965, vol. 52, 4, emphasis

added

4. Nauvoo Minutes, June 9, 1842

5. President J. Reuben Clark, Jr., The Relief Society Magazine, 1949, vol. 36, 797

6. President Boyd K. Packer, Ensign, May 1998, 72

7. see Alma 32:27

8. Personal conversation

9. Personal correspondence

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Διασφαλίζοντας τις μαρτυρίες μας

Πρεσβύτερος Ντόναλντ Σταχέλι

Της Απαρτίας των Εβδομήκοντα

Είχατε ποτέ κάποια συζήτηση με έναν συγγενή ή φίλο που προσπαθούσαν πολύ για τη μαρτυρία τους; Εγώ έχω. Και υποπτεύομαι ότι οι περισσότεροι από σας έχετε. Πρόσφατα είχα μια έντονη συζήτηση με ένα νέο άνδρα που σκεφτόταν να πάει σε ιεραποστολή. Καθώς μιλούσαμε, έγινε φανερό ότι μέσα του γινόταν μια πάλη σχετικά με την απόφασή του, επειδή αμφισβητούσε τη δύναμη της μαρτυρίας του για το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Ήθελε να ξέρει γιατί δεν είχε λάβει μια περισσότερο ξεκάθαρη απάντηση στις προσευχές του και στη μελέτη των γραφών.

Αυτός ο νέος άνδρας που θα τον ονομάσω Τζιμ, μεγάλωσε σε τόπο ιεραποστολής, σε ένα σπιτικό με στοργικούς γονείς, οι οποίοι έκαναν ό,τι καλύτερο μπορούσαν για να διδάξουν τις αρχές του ευαγγελίου στα παιδιά τους.

Είναι ένας διακεκριμένος αθλητής και πολύ δημοφιλής ανάμεσα στους φίλους του στο σχολείο. Ωστόσο, είναι μόνο ένας από τους πολύ λίγους μαθητές Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε ένα μεγάλο γυμνάσιο.

Έχοντας αναθρέψει την οικογένειά μας στο χώρο της ιεραποστολής, γρήγορα κατάλαβα ότι οι δυσκολίες του Τζιμ είχαν σχέση με το ότι ήθελε να μείνει πιστός στις αρχές τους ευαγγελίου, αλλά συγχρόνως να είναι αποδεκτός από τους καλούς φίλους, ωστόσο φίλους που είχαν γενικά διαφορετικές αξίες και πιστεύω από εκείνον.

Αναζητούσε μια περισσότερο βέβαιη γνώση και μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, την Αποκατάσταση του ευαγγελίου και τους προφήτες μας των τελευταίων ημερών.

Σήμερα μιλάω στον Τζιμ και σε πολλούς άλλους σαν κι αυτόν, νέους άνδρες και γυναίκες σε όλο τον κόσμο, που είναι αβέβαιοι για τις μαρτυρίες τους, όμως που θέλουν πάρα πολύ να αναπτύξουν ισχυρές, ζώσες μαρτυρίες, οι οποίες θα τους οδηγήσουν καθώς θα περνούν μέσα από τους κινδύνους της ζωής που βρίσκονται μπροστά.

Επίσης μιλάω σε πολλούς ενήλικες που δεν έχουν ακόμα αισθανθεί βαθιά το πνεύμα του ευαγγελίου στη ζωή τους. Επειδή δεν έχουν μια ισχυρή μαρτυρία, ορισμένοι έχουν αφήσει τις καθημερινές σκέψεις και πράξεις τους να επικεντρωθούν πάρα πολύ στα του κόσμου, με αποτέλεσμα να μειώσουν την επίδραση του φωτός του ευαγγελίου στην καθημερινή ζωή τους.

Επίσης, όπως τόσο εύγλωττα περιέγραψε ο πρεσβύτερος Νιλ Μάξγουελ, συμπεριλαμβάνονται και εκείνα τα «έντιμα μέλη που έχουν μια επιφανειακή κατανόηση του ευαγγελίου, αντί να εμβαθύνουν στην ιδιότητά τους ως οπαδοί και οι οποίοι απλώς ασχολούνται αντί να απορροφούνται με ζήλο» (Δ&Δ 76:75, 58:27) (Conference Report,. 1992, 89 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1992, 65).

Παρακολουθώντας τη νεκρώσιμη τελετή για τον πρεσβύτερο Νιλ Μάξγουελ και τον πρεσβύτερο Ντέιβιντ Χέετ και ακούγοντας τους επικήδειους που τους άξιζαν, κατάλαβα βαθύτερα τα εξαιρετικά παραδείγματα μαρτυρίας και ιδιότητας οπαδού που είχε δείξει η ζωή αυτών των δύο σπουδαίων αδελφών. Εξακολούθησα να συλλογίζομαι πώς θα μπορούσαν να βοηθήσουν τα παραδείγματά τους στο να ενδυναμώσουν τις μαρτυρίες μας και να μεγαλώσουν την απόφασή μας να έρθουμε κοντύτερα στον Χριστό.

Αυτοί οι δύο σπουδαίοι μαθητές του Χριστού δίνουν το παράδειγμα ως προς την προτροπή του Προέδρου Χίνκλι σε όλους μας, όταν είπε, «Έχει αναφερθεί ότι είπα, 'να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε. Έχουμε ιδιαίτερη τάση να μένουμε ικανοποιημένοι με τη μετριότητα. Είμαστε ικανοί να κάνουμε τόσο πολύ καλύτερα» ("Standing Strong and Immovable,"

Worldwide Leadership Training Meeting, Ιαν. 10, 2004, 21)

Οπωσδήποτε η συμβουλή του Προέδρου Χίνκλι και η ενθάρρυνσή του ισχύει περισσότερο για την ανάπτυξη και ενδυνάμωση των μαρτυριών μας για τον Ιησού Χριστό, από καθετί άλλο.

Οι αληθινές μαρτυρίες φέρνουν το φως του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού στη ζωή μας και επικεντρώνουν όλους μας προς τον ίδιο στόχο, να επιστρέψουμε στον Πατέρα μας στους Ουρανούς ---ωστόσο οι προσωπικές μαρτυρίες μας έρχονται μέσω διαφορετικών εμπειριών και σε διαφορετικές περιστάσεις στη ζωή μας.

Όπως ο Τζιμ, είχα κι εγώ το προνόμιο να έχω «εξαίρετους γονείς» (Νεφί Α΄ 1:1). Δίδαξαν τις αρχές του ευαγγελίου στην οικογένειά μας, μέσα από τις διδασκαλίες και το παράδειγμα. Ως νεαρό αγόρι νόμιζα ότι είχα μια μαρτυρία. Πίστευα! Στη συνέχεια ήρθαν κάποιες προσωπικές πνευματικές εμπειρίες μέσω της πίστης, της προσευχής, της μελέτης των γραφών και οι ευλογίες του πατέρα στο σπιτικό μας, που με έκαναν να σκεφθώ σοβαρότερα τις αρχές που είχα διδαχθεί και πίστευα ---όμως και να σκεφθώ ακόμα βαθύτερα το τι άρχιζα να αισθάνομαι. Θα είμαι για πάντα ευγνώμων στους γονείς που με βοήθησαν καθοδηγώντας με, μέσα από αυτές τις πολύτιμες πνευματικές εμπειρίες. Είχαν μια επίδραση που διήρκεσε σε μένα και στη δύναμη της μαρτυρίας μου.

Νομίζω ότι ο Άλμα θα πρέπει να είχε εμάς στο νου του καθώς δίδασκε τους Ζοραμίτες πώς να αποκτήσουν μαρτυρίες της αλήθειας.

«Όμως ιδέστε, αν θέλετε να ξυπνήσετε και να διεγείρετε τις δυνάμεις σας, έστω σαν ένα πείραμα προς τα λόγια μου, και να ασκήσετε ελάχιστη πίστη, μάλιστα, έστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο από το να επιθυμείτε να πιστέψετε, αφήστε αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας, έστω μέχρι να πιστέψετε με τέτοιον τρόπο ώστε να μπορέσετε να κάνετε χώρο για ένα τμήμα των λόγων μου». (Άλμα 32:27)

Στη συνέχεια ο Άλμα λέει ότι θα «παρομοιάσουμε το λόγο με ένα σπόρο». Εξήγησε πως, όταν ανοίγεται η καρδιά, «θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας». (Άλμα 32:28) Ο Άλμα στη συνέχεια μας δίνει το κλειδί για την ανάπτυξη μιας επιτυχούς μαρτυρίας.

«Όμως αν καλλιεργήσετε το λόγο, μάλιστα, αν καλλιεργήσετε το δέντρο καθώς αρχίζει να αναπτύσεται, με την πίστη σας, με μεγάλη επιμέλεια και υπομονή, προσδοκώντας τον καρπό του, θα ριζώσει. Και ιδέστε, θα είναι ένα δέντρο που θα βλαστήσει προς ζωή αιώνια». (Άλμα 32:41)

Και μετά η υπόσχεση!

«Τότε, αδελφοί μου, θα δρέψετε την αμοιβή της πίστης σας, και της επιμέλειά σας, και της υπομονής σας, και της ανεκτικότητάς σας, που περιμένατε το δέντρο για να παράγει καρπό για εσάς». (Άλμα 32:43)

Σκεφθείτε μαζί μου για μια στιγμή για ποιο πράγμα μας διδάσκει ο Άλμα.

Πρώτο, θα πρέπει να έχουμε μια ειλικρινή επιθυμία να πιστέψουμε. Φράσεις όπως ξυπνήστε, εγείρετε τις πνευματικές ικανότητές σας, πειραματιστείτε και ασκήστε ένα τμήμα πίστης, είναι λόγια για πράξεις, τα οποία προτείνουν συνεχή προσπάθεια από μέρους μας.

Η περιγραφή του για το πλημμύρισμα που νιώθουμε στο στήθος μας, περιγράφει το συναίσθημα που μας δίνει το άγιο πνεύμα. Και όπως υπόσχεται ο Μορόνι, «...με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων». (Μορόνι 10:5)

Για να μπορεί να αυξάνει το πνεύμα, ο Άλμα λέει ότι θα πρέπει να το καλλιεργούμε «με την πίστη [μας], με μεγάλη επιμέλεια και υπομονή». Στη συνέχεια υπόσχεται ότι οι ανταμοιβές της πίστης, της επιμέλειας, της υπομονής και της μακροθυμίας, θα φέρουν αιώνια ζωή. (Βλέπε Άλμα 32:41.)

Όπως ο Άλμα, οι προφήτες των τελευταίων ημερών υπήρξαν ξεκάθαροι στις διδασκαλίες

τους για τα όσα θα πρέπει να κάνουμε για να αναπτύξουμε και να ενδυναμώσουμε τις μαρτυρίες μας.

Έχουμε έρθει εδώ για να καλλιεργήσουμε την προσωπική σωτηρία μας μέσω των δοκιμασιών και δυσκολιών της καθημερινής ζωής . Δεν μπορούμε να το πράξουμε αυτό επαφιόμενοι ιδιαιτερα στο δανεικό φως της μαρτυρίας κάποιου άλλου. Καθώς λαβαίνουμε έμπνευση όταν ακούμε τους προφήτες, τους ηγέτες και τους δικούς μας ανθρώπους να δίνουν τις μαρτυρίες τους, τα πνευματικά συναισθήματα αυτά θα πρέπει να βελτιώσουν την επιθυμία μας να ενδυναμώσουμε τις δικές μας πεποιθήσεις..

Στο νεαρό φίλο μου και σε όλους, όπου κι αν είστε, σας λέω να μην απομακρύνεστε ποτέ από τον Κύριο. Η απάντηση στις προσευχές σας ίσως να μην είναι τόσο ξεκάθαρη ή να μην έρθει την ώρα που τη θέλετε, όμως συνεχίστε να προσεύχεστε. Ο Κύριος σας ακούει με προσοχή! Καθώς προσεύχεστε, ζητήστε βοήθεια στο να μάθετε να κατανοείτε καλύτερα τους ψιθύρους και τις παροτρύνσεις του Πνεύματος. Και μετά κάνετε ό,τι μπορείτε για να είστε άξιοι και κοντά στο Πνεύμα. Καθώς αισθάνεστε τη ζωηρή αίσθηση που μας δίνει το Πνεύμα, ενεργήστε σύμφωνα με αυτή.

Οι καθημερινές ένθερμες προσευχές, όπου ζητάμε συγχώρεση, συγκεκριμένη βοήθεια και κατεύθυνση, είναι απαραίτητες για τη ζωή μας και τη γαλούχηση των μαρτυριών μας. Όταν η προσευχές μας γίνονται βιαστικά, όταν επαναλαμβάνουμε τα ίδια, όταν είναι τυπικές ή όταν ξεχνάμε να προσευχηθούμε, τείνουμε να χάσουμε την εγγύτητα με το Πνεύμα, η οποία είναι τόσο βασική για τη συνεχή κατεύθυνση που χρειαζόμαστε για να διαχειριστούμε με επιτυχία τις δυσκολίες της καθημερινής ζωής μας. Η οικογενειακή προσευχή πρωί και βράδυ προσφέρει επιπλέον ευλογίες και δύναμη στις προσωπικές προσευχές μας και μαρτυρίες μας..

Η προσωπική, ειλικρινής μελέτη των γραφών, μας δίνει πίστη, ελπίδα και λύσεις στις

καθημερινές δυσκολίες μας. Η συχνή μελέτη, η περισυλλογή και η εφαρμογή των μαθημάτων των γραφών, σε συνδυασμό με την προσευχή, γίνεται ένα αναντικατάστατο μέρος της διαδικασίας για την απόκτηση και διατήρηση μιας ισχυρής, ζώσας μαρτυρίας.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ μας θύμισε τη σπουδαιότητα της συνεχούς μελέτης των γραφών, όταν είπε,

«...βλέπω ότι όταν η σχέση μου με το θείο γίνεται τυπική και όταν φαίνεται ότι δε μιλά καμιά ουράνια φωνή... αν βυθιστώ στη μελέτη των γραφών, η απόσταση μικραίνει και η πνευματικότητα επιστρέφει» (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 135).

Ο Σωτήρας δίδαξε, «Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' ατές έχετε αιώνια ζωή· κι εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα» (Κατά Ιωάννην 5:39).

Οι ισχυρές, ακλόνητες μαρτυρίες που τόσοι πολλοί από εσάς, υπέροχα, πιστά μέλη της Εκκλησίας, διαθέτετε, έχουν έρθει διότι ακολουθείτε με προσευχή τη συμβουλή των γραφών και των προφητών μας. Η ίδια, πολύτιμη ευλογία είναι διαθέσιμη στον καθέναν από εμάς που την επιζητεί με λαχτάρα..

Στο νεαρό φίλο μου Τζιμ και σε όλους τους άλλους που ισως να έχουν κατά καιρούς ανησυχίες για τη δύναμη των μαρτυριών τους, μάθετε πως Ο Πατέρας σας στους Ουρανούς σας αγαπά και σας προσέχει. Θα ανταποκριθεί καθώς προσπαθείτε να τηρείτε τις εντολές Του και να πλησιάσετε το στοργικό χέρι Του.

Όλοι μοιραζόμαστε την ίδια υπόσχεση που έδωσε ο Κύριος στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, «Πλησιάστε κοντά μου και εγώ θα πλησιάσω κοντά σας. Να με αναζητάτε επίμονα και θα με βρείτε. Ζητήστε, και θα λάβετε. Κτυπήστε, και θα σας ανοιχτεί» (Δ&Δ 88:63)

Η κλήση του προφήτη μας να κάνουμε «το καλύτερο που μπορούμε», προτρέπει τον

καθέναν μας, ατομικά και μέσα στην οικογένειά μας, να εξετάσουμε προσεκτικά την προσωπική ζωή μας και μετά να δεσμευτούμε να αλλάξουμε εκείνα τα πράγματα τα οποία θα βεβαιώσουν πλήρως ότι οι μαρτυρίες μας είναι δυνατές και διασφαλισμένες.

Ο ισχυρές μαρτυρίες γίνονται η κατευθυντήρια δύναμη για τον καθένα μας, ώστε να πράττουμε «πολύ καλύτερα». Οι μαρτυρίες μας γίνονται μια αδιαπέραστη πανοπλία που μας προστατεύει από τα ενδοτικά «πράγματα» του κόσμου.

Είθε ο καθένας μας να κάνει αυτό που είναι απαραίτητο για να βεβαιωθεί ότι οι προσωπικές μαρτυρίες μας είναι διασφαλισμένες, προσεύχομαι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

ΞΕΚΑΘΑΡΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Πρόσφατα επέστρεψα από μια ανάθεση έργου στην Ασία, όπου συναντήθηκα με πιστούς Αγίους και ιεραπόστολους. Μια συνάντηση έγινε σε μια περιοχή μιας πρωτεύουσας, όπου έχουμε περίπου 14000. μέλη της Εκκλησίας που ζουν εκεί, σε έναν πληθυσμό σχεδόν 21 εκατομμυρίων κατοίκων. Εάν αυτή η ίδια αναλογία ίσχυε για τη συγκέντρωση εδώ, στο Κέντρο Συνελεύσεων θα είχαμε μόνο 13 μέλη της Εκκλησίας διασκορπισμένα ανάμεσα στο εκκλησίασμα αυτό που ξεπερνά τα είκοσι χιλιάδες άτομα.

Η εμπειρία αυτή με έκανε να καταλάβω πόσο βαθιά ευγνώμονες θα πρέπει να είμαστε όλοι που γνωρίζουμε μετά από αιώνες σκοταδιού και αποστασίας, ο Τζόζεφ Σμιθ είδε ένα σπουδαίο όραμα του πατέρα και του Υιού στο Ιερό Δάσος. Πραγματικά, στο σημερινό κόσμο είναι ένα σπάνιο και πολύτιμο πράγμα να έχουμε μια μαρτυρία ότι ο Θεός, ο Επουράνιος Πατέρας μας ζει, ότι ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας και πως η εξουσία της ιεροσύνης για να προσφέρει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί για μια ακόμα φορά επάνω στη γη. Η βαθιά ευλογία να έχουμε μια μαρτυρία αυτών των αληθειών δεν μπορεί να μετρηθεί ή ακόμα και να θεωρηθεί ως δεδομένη.

Η προσωπική μαρτυρία είναι το θεμέλιο της πίστης μας. Είναι η ενοποιητική δύναμη που κάνει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών μοναδική στη ζωή των μελών της, συγκρινόμενη με όλα τα άλλα θρησκεύματα του κόσμου. Η διδαχή της Αποκατάστασης είναι ένδοξη αφεαυτού, όμως αυτό που την κάνει ισχυρή και την εμποτίζει με σπουδαία σημασία είναι οι προσωπικές μαρτυρίες των μελών της Εκκλησίας ανά τον κόσμο, οι

οποίοι αποδέχονται την αποκατάσταση του ευαγγελίου και προσπαθούν να ζουν σύμφωνα με τις διδασκαλίες του καθημερινά στη ζωή τους.

Μια μαρτυρία είναι μια επιβεβαίωση της αιώνιας αλήθειας που εντυπώνεται στην καρδιά και την ψυχή των ατόμων μέσω του Αγίου Πνεύματος, του οποίου η πρωταρχική διακονία είναι να δίνει μαρτυρία για την αλήθεια, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον Πατέρα και τον Υιό. Όταν κάποιος λαβαίνει μια μαρτυρία αλήθειας μέσω της ουράνια καθορισμένης διαδικασίας, αυτό αρχίζει αμέσως να έχει αντίκτυπο στη ζωή του ατόμου. Σύμφωνα με τον Άλμα το νεότερο, «θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. Και όταν αισθανθείτε αυτήν την διογκωτική κίνηση, θα αρχίσετε να λέτε μέσα σας.......ο λόγος είναι καλός, γιατί αρχίζει να μεγαλώνει την ψυχή μου. Μάλιστα, αρχίζει να φωτίζει τη νοημοσύνη μου, μάλιστα, αρχίζει να μου είναι ευχάριστο» (Άλμα 32: 27-28).

Με απλά λόγια, η μαρτυρία ---η αληθινή μαρτυρία, γεννημένη από το Πνεύμα και επικυρωμένη από το Άγιο Πνεύμα--- αλλάζει τη ζωή. Αλλάζει το πώς σκέπτεστε και τι κάνετε. Αλλάζει το τι λέτε. Επηρεάζει κάθε προτεραιότητα που θέτετε και κάθε επιλογή που κάνετε. Το να έχετε μια αληθινή και εδραιωμένη μαρτυρία του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού είναι να «γεννη[θείτε] πνευματικά . . από το Θεό», να «[λάβετε] τη μορφή του στην όψη σας» και να γνωρίσετε την εμπειρία μιας «μεγάλη[ς] αλλαγή[ς] στην καρδιά σας» (Άλμα 5:14).

Όπως σχεδόν οτιδήποτε άλλο στη ζωή, έτσι και οι μαρτυρίες μεγαλώνουν και αναπτύσσονται μέσω της εμπειρίας και της προσφοράς υπηρεσίας. Συχνά ακούμε κάποια μέλη, και κυρίως παιδιά, να δίνουν τις μαρτυρίες τους, καταγράφονας πράγματα για τα οποία είναι ευγνώμονες. την αγάπη τους για την οικογένεια, την Εκκλησία, τους δασκάλους τους, τους φίλους τους. Για αυτούς, το ευαγγέλιο είναι κάτι για το οποίο είναι ευγνώμονες, γιατί τους κάνει να αισθάνονται ευτυχισμένοι και ασφαλείς. Αυτή είναι μια καλή αρχή, όμως οι μαρτυρίες

χρειάζεται να είναι κάτι πολύ περισσότερο. Θα πρέπει να είναι από πολύ νωρίς με ασφάλεια προσδεδεμένες στις πρώτες αρχές του ευαγγελίου.

Μια μαρτυρία για την πραγματικότητα της αγάπης του Επουράνιου Πατέρα, για τη ζωή και τη διακονία του Ιησού Χριστού και για την επίδραση της Εξιλέωσής Του για κάθε γιο και κόρη του Θεού, αποφέρει την επιθυμία να μετανοήσουμε και να ζήσουμε άξια για τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Δίνει, επίσης, μια επιβεβαίωση στην ψυχή μας για την αποκατάσταση του ευαγγελίου ετούτες τις τελευταίες ημέρες. Η πραγματική μαρτυρία αυτών των πολύτιμων αληθειών έρχεται σαν μαρτυρία από το Άγιο Πνεύμα μετά από ειλικρινή και αφοσιωμένη προσπάθεια που περιλαμβάνει διδασκαλία στο σπίτι, προσευχή, μελέτη των γραφών, υπηρεσία προς τους άλλους και ένθερμη υπακοή στις εντολές του Επουράνιου Πατέρα. Το να αποκτήσουμε και να διατηρήσουμε για πάντα μια μαρτυρία των αληθειών του ευαγγελίου αξίζει, οποιοδήποτε τίμημα σε πνευματική προετοιμασία απαιτηθεί να πληρώσουμε.

Η εμπειρία μου σε όλη την Εκκλησία με κάνει να ανησυχώ που τόσες πολλές από τις μαρτυρίες των μελών μας παραμένουν στο «Είμαι ευγνώμων» και «Αγαπώ» και πολύ λίγοι είναι σε θέση να πουν με ταπεινή αλλά ειλικρινή σαφήνεια, «Ξέρω». Σαν αποτέλεσμα, οι συγκεντρώσεις μας δεν έχουν μερικές φορές τα πλούσια σε μαρτυρία, πνευματικά θεμέλια που εγείρουν την ψυχή και έχουν θετικό, γεμάτο νόημα αντίκτυπο στη ζωή όλων εκείνων που τις ακούνε.

Οι συγκεντρώσεις μας μαρτυρίας πρέπει να είναι περισσότερο επικεντρωμένες στο Σωτήρα, στις διδαχές του ευαγγελίου, στις ευλογίες της Αποκατάστασης και στις διδασκαλίες των γραφών. Πρέπει να ντικαταστήσουμε τις ιστορίες, τις εμπειρίες από ταξίδια και ομιλίες, με ξεκάθαρες μαρτυρίες. Εκείνοι στους οποίους έχουν εμπιστευθεί, να μιλήσουν και να διδάξουν στις συγκεντρώσεις μας, πρέπει να το πράττουν με δύναμη διδαχής, η οποία και θα ακούγεται

και θα την αισθανόμαστε, εξυψώνοντας το πνεύμα και διαπαιδαγωγώντας τους ανθρώπους μας. Θα θυμάστε ότι το επίκεντρο της δυνατής ομιλίας του βασιλιά Βενιαμίν προς το λαό του ήταν η προσωπική μαρτυρία του για τον Σωτήρα, ο οποίος την εποχή εκείνη δεν είχε ακόμα γεννηθεί στη θνητότητα.

Σε κάποιο σημείο της ομιλίας του βασιλιά, όταν είχε μόλις δώσει μαρτυρία στο λαό, «το Πνεύμα του Κυρίου έπεσε επάνω τους, και γέμισαν χαρά, . . ένεκα της υπερβολικής πίστης που είχαν στον Ιησού Χριστό που θα ερχόταν» (Μωσία 4: 3).

Και αυτό συνέβη επειδή το Πνεύμα δεν μπορεί να περιοριστεί όταν δίνεται ξεκάθαρη μαρτυρία για τον Χριστό. Έτσι, ο λαός του βασιλιά Βενιαμίν ήταν τόσο παρακινημένος από τη μαρτυρία του, ώστε η ζωή του άλλαξε τότε, επιτόπου και έγινε σαν ένας νέος λαός.

Θυμηθείτε, επίσης, τον Αβιναδί και τον Άλμα. Ο Αβιναδί εξόργισε τον άνομο βασιλιά Νώε με τη θαρραλέα μαρτυρία του για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Τελικά, αυτός ο μεγάλος ιεραπόστολος πρόσφερε την υπέρτατη θυσία για τη μαρτυρία και την πίστη του, όμως όχι προτού η ξεκάθαρη μαρτυρία του αγγίξει μια καρδιά που πίστευε. Ο Άλμα, ένας από τους ιερείς του βασιλιά Νώε, «μετάνοιωσε για τις αμαρτίες και τις ανομίες του, [αποδέχθηκε τον Ιησού ως τον Χριστό] και περιφερόταν κρυφά ανάμεσα στο λαό και άρχισε να διδάσκει τα λόγια του Αβιναδί» (Μωσία 18: 1). Πολλοί μεταστράφηκαν στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ως άμεσο αποτέλεσμα της ισχυρά δοθείσης μαρτυρίας για το Σωτήρα, από τον Αβιναδί που είχε πιστέψει από μια ψυχή, τον Άλμα.

Ο Απόστολος Παύλος έδωσε, επίσης, ένθερμη μαρτυρία για τον Χριστό και μετέστρεψε πολλούς μέσω του ιεραποστολικού μόχθου του. Δε δείλιασε να δώσει τη μαρτυρία του μπροστά στο βασιλιά Αγρίππα. Τόσο ισχυρά ήταν τα λόγια του, ώστε ακόμα και αυτός ο πανίσχυρος αντιπρόσωπος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας παρακινήθηκε να αναφωνήσει: «Παρά λίγο με

πείθεις να γίνω Χριστιανός» (Πράξεις 26:28).

Το μάθημα είναι ξεκάθαρο, πιστεύω: το να έχουμε απλώς μια μαρτυρία δεν είναι αρκετό. Στην πραγματικότητα, όταν είμαστε αληθινά μεταστραμμένοι, δεν μπορούμε να εμποδιστούμε ώστε να δώσουμε μαρτυρία. Και καθώς γίνεται με τους απόστολους και τα γεμάτα πίστη μέλη της παλαιάς εποχής, κατά τον ίδιο τρόπο αποτελεί προνόμιό μας, καθήκον μας και αποκλειστική υποχρέωσή μας να «διαλαλή[σουμε]...αυτά που . . γνωρίζ[ουμε] ότι είναι αλήθεια» (Διδαχή και Διαθήκες 80: 4).

Ξανά, σας παρακαλώ, έχετε υπόψη σας ότι συζητάμε για το να μιλάμε με τους άλλους για μια αληθινή μαρτυρία και όχι απλώς να μιλάμε γενικά για όσα είμαστε ευγνώμονες. Μολονότι είναι πάντοτε καλό να εκφράζουμε αγάπη και ευγνωμοσύνη, αυτές οι εκφράσεις δε συνιστούν το είδος της μαρτυρίας που θα ανάψει μια φωτιά πίστης στη ζωή των άλλων. Το να δίνουμε μαρτυρία είναι «να δίνουμε μαρτυρία με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να κάνουμε μια επίσημη διακηρυξη της αλήθειας που είναι βασισμένη σε προσωπική γνώση ή πίστη» ((Guide to the Scriptures, “Testify”). Η ξεκάθαρη διακήρυξη της αλήθειας δημιουργεί τη διαφορά στη ζωή των ανθρώπων. Αυτό είναι που αλλάζει την καρδιά. Αυτό είναι που μπορεί το Άγιο Πνεύμα να επιβεβαιώσει στην καρδιά των παιδιών του Θεού.

Αν και μπορούμε να έχουμε μαρτυρίες για πολλά πράγματα, ως μέλη της Εκκλησίας, υπάρχουν βασικές αλήθειες που πρέπει να διδάσκουμε αδιάκοπα ο ένας στον άλλο και να τις μοιραζόμαστε με εκείνους που δεν είναι της πίστης μας. Δώστε μαρτυρία ότι ο Θεός είναι ο πατέρας μας και πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Το σχέδιο σωτηρίας επικεντρώνεται στην εξιλέωση του Σωτήρα. Ο Τζόζεφ Σμιθ αποκατέστηκε την πληρότητα του παντοτινού ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και το Βιβλίο του Μόρμον είναι απόδειξη ότι η μαρτυρία μας είναι αληθινή.

Θαυμαστά πράγματα συμβαίνουν όταν τα μέλη ενώνονται με τους ιεραπόστολους,

μοιραζόμενοι ξεκάθαρη μαρτυρία με εκείνους που δεν είναι μέλη της Εκκλησίας. Για παράδειγμα, ενώ πολλούς ανθρώπους τους άγγιξε η μαρτυρία του Άλμα στη γη του Αμμωνιχά, όταν ο Αμουλέκ στάθηκε και πρόσθεσε τη μαρτυρία του σε εκείνη του Άλμα «ο λαός άρχισε να εκπλήσσεται, αφού είδαν ότι υπήρχαν περισσότεροι από ένας μάρτυρας που κατέθεσαν μαρτυρία» (Άλμα 10: 12). Το ίδιο πράγμα μπορεί να συμβεί με εμάς σήμερα. Καθώς στέκουμε μαζί, ο Κύριος θα μας βοηθήσει να βρούμε πολλά περισσότερα από τα πρόβατά Του που θα γνωρίσουν τη φωνή Του καθώς ενωμένοι μοιραζόμαστε τις μαρτυρίες μας με αυτούς.

Πριν από πολλά χρόνια ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε για κάποιον από τους πρώτους ιεραπόστολους της Εκκλησίας που του ζήτησαν να μιλήσει για τη μαρτυρία του σε μια μεγάλη ομάδα ατόμων. Σύμφωνα με τον Πρόεδρο Γιανγκ, αυτός ο συγκεκριμένος Πρεσβύτερος «δεν είχε ποτέ μπορέσει να πει ότι ήξερε πως ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν Προφήτης». Προτιμούσε να λέει απλώς μια προσευχή και να φεύγει, όμως οι συνθήκες το έκαναν αδύνατο. Άρχισε λοιπόν να μιλά και «μόλις είπε 'ο Τζόζεφ', ακολούθησε το . .'είναι ένας Προφήτης' και από εκεί η γλώσσα του λύθηκε και εξακολούθησε να μιλά μέχρι τη δύση του ήλιου».

Ο Πρόεδρος Γιανγκ χρησιμοποίησε την εμπειρία αυτή για να διδάξει ότι «ο Κύριος ξεχύνει το Πνεύμα του επάνω σε έναν άνθρωπο όταν αυτός δίνει μαρτυρία για τα όσα του δίνει ο Κύριος να δώσει μαρτυρία. (Joseph Fielding McConkie, *Seeking the Spirit*, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1978, pp. 4-5).

Ο αδελφός του Προφήτη, ο Χάιρουμ, το κατάλαβε αυτό και έδωσε άφοβα μαρτυρία για την ουράνια αλήθεια, όπως είχε αποκαλυφθεί στον αδελφό του, Τζόζεφ, και είχε επικυρωθεί στη δική του την καρδιά. Η μαρτυρία του ευλόγησε τη ζωή πολλών, συμπεριλαμβανομένου του Πάρλυ Πρατ. Όταν ο Πάρλυ πρωτογνώρισε το Βιβλίο του Μόρμον, ο Χάυρουμ τον πήρε στο σπίτι του και πέρασε το βράδυ διδάσκοντάς τον και δίνοντας μαρτυρία σ' αυτόν. Έδωσε

μαρτυρία για τον προφητικό μανδύα που ακουμπούσε επάνω στον Τζόζεφ και για την αλήθεια του Βιβλίου του Μόρμον. Λίγο αργότερα ο Χάυρουμ έβαλε κατά μέρος τις δικές του ανάγκες και [έφυγε] … με τον Πάρλυ για να τιμήσει το αίτημά του για βάφτισμα (*Autobiography of Parley P. Pratt* Deseret Book, Salt Lake City, 1985 ed., pp. 20-27).

Ίσως να μην μπορέσουμε ποτέ να κατανοήσουμε πλήρως ή να είμαστε σε θέση να μετρήσουμε τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα της προσωπικής μαρτυρίας του Χάυρουμ στον Πάρλυ Πρατ. Εκτός από τους πιστούς απογόνους του Πάρλυ, η αποστολική μαρτυρία του και η ιεραποστολική υπηρεσία του έφεραν αμέτρητες ψυχές στο Βασίλειο του Θεού. Είναι ενδιαφέρον ότι ανάμεσα σε εκείνους που προσχώρησαν στην Εκκλησία ως άμεσο αποτέλεσμα της διακονίας του στον Καναδά, ήταν ο Τζόζεφ Φίλντινγκ και οι αδελφές του, Μαίρη και Μέρσυ. Όταν πέθανε η πρώτη γυναίκα του, Τζερούσα, ο Χάυρουμ γνώρισε και παντρεύτηκε τη Μαίρη Φίλντινγκ και από το γάμο τους γεννήθηκε ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ και αμέτρητοι άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας. Καταλαβαίνω ότι δε θα φέρουν όλες οι μαρτυρίες μια τέτοια ευλογία όπως έγινε με τον Χάυρουμ.

Ο Τζόζεφ Κίμπερ, ένας ταπεινός νεοφώτιστος στο Θάτσχαμ στην Αγγλία, έδωσε την απλή μαρτυρία του σε έναν φίλο του, εργάτη φάρμας. Πιστεύω ότι η μαρτυρία του αδελφού Κίμπερ για τον Τζόζεφ Σμιθ και την Αποκατάσταση είναι αυτό που άναψε τη φωτιά της πίστης στην καρδιά του 17χρονου Χένρυ Μπάλαρντ και τον έκανε να ζητήσει να βαφτιστεί. Οι γενιές της οικογένειας Μπάλαρντ είναι οι ευεργετούμενοι αυτής της ταπεινής μαρτυρίας.

Τα μέλη και οι ιεραπόστολοι στις ημέρες μας μπορούν να έχουν την εμπειρία να μεταστρέψουν άλλους που θα ζούμε όσο καλύτερα μπορούμε και θα προετοιμαζόμαστε για να «σταθούμε ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τουςτόπους»

(Μωσία 18:9). Κάποιος φίλος μού μίλησε για μια διαδρομή 90 λεπτών που έκανε με λεωφορείο στη Βραζιλία. Αισθάνθηκε την παρότρυνση να πάει στο πίσω μέρος του λεωφορείου και να μιλήσει με τους νέους που βρίσκονταν εκεί ως οδηγοί για την ομάδα του των επιχειρηματιών. Ένας συνεταίρος του πατέρα του τον ακολούθησε στο πίσω μέρος του λεωφορείου και άκουσε τη μαρτυρία του για την αλήθεια του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Ο άντρας αυτός είπε αργότερα: «Όταν άκουσα τη μαρτυρία σας, αισθάνθηκα έντονα σε όλη την ύπαρξή μου ότι αυτά τα πράγματα ήταν αληθινά». Ο ίδιος και η γυναίκα του θα βαφτιστούν σύντομα.

Οι ιεραπόστολοι προετοιμάζονται τώρα να διδάξουν τα μαθήματα όχι σαν ένα διάλογο που έχουν αποστηθίσει ή σαν μια μηχανική παρουσίαση. Αντίθετα, θα περιγράψουν τις αρχές του ευαγγελίου με τρόπο οργανωμένο, επικαλούμενοι το Πνεύμα να τους καθοδηγήσει στο πώς θα μεταφέρουν την αλήθεια του ευαγγελίου στους ερευνητές, πνεύμα προς πνεύμα και καρδιά προς καρδιά. Αδελφοί και αδελφές, ενωθείτε με τους ιεραπόστολους για να μοιράζεστε την πολύτιμη μαρτυρία σας κάθε ημέρα, δίνοντας μαρτυρία σε κάθε ευκαιρία για το ένδοξο μήνυμα της Αποκατάστασης. Η φωτιά της μαρτυρίας σας είναι όλα όσα χρειάζεστε ώστε να γνωρίσετε το ευαγγέλιο σε πολλά περισσότερα παιδιά του Πατέρα μας. Να έχετε εμπιστοσύνη στον Κύριο και ποτέ να μην υποτιμάτε την επίδραση που μπορεί να έχει η μαρτυρία σας στη ζωή των άλλων, καθώς τη δίνετε με τη δύναμη του Πνεύματος. Η αμφιβολία και ο φόβος είναι εργαλεία του Σατανά. Έχει έρθει ο καιρός για όλους μας να υπερνικήσουμε κάθε φόβο και θαρρετά να βρίσκουμε κάθε ευκαιρία για να μοιραζόμαστε τις μαρτυρίες μας για το ευαγγέλιο.

Είθε ο Κύριος θα σας ευλογεί καθώς θα εξακολουθείτε να γαλουχείτε τις μαρτυρίες σας μέσω των προσευχών σας, της προσωπικής μελέτης σας του ευαγγελίου και των έργων υπηρέτησης που κάνετε. Με μεγάλη χαρά δίνω ταπεινά τη μαρτυρία μου σε σας, ότι γνωρίζω πως ο Θεός ο Επουράνιος Πατέρας μας σας αγαπά. Ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ο Τζόζεφ Σμιθ

αποκατέστησε την πληρότητα του παντοτινού ευαγγελίου και το Βιβλίο του Μόρμον δίνει μαρτυρία για τις αλήθειες αυτές. Ο Κύριος να σας ευλογεί, καθώς διδάσκετε και δίνετε μαρτυρία, προσεύχομαι ταπεινά, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Priesthood Session, October 2, 2004

Μην πλανιέστε

Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Είμαι ευγνώμων που θα μιλήσω σε αυτό το παγκόσμιο ακροατήριο φερόντων την ιεροσύνη. Είναι τώρα 8:00 π.μ. Κυριακή πρωί στις Φιλιππίνες, το σπίτι μου για δύο χρόνια. Στέλνω χαιρετίσματα στους αγαπημένους μου φίλους σε εκείνο το έθνος και σε όλους εσάς.

Υποθέτω ότι δεν υπάρχουν αγόρια σε αυτό το ακροατήριο, μόνο νέοι άνδρες που φέρουν την ιεροσύνη. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε ότι όταν ήταν παιδί καταλάβαινε σαν παιδί, αλλά όταν έγινε άνδρας, παραμέρισε τέτοια πράγματα (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 13:11). Εσείς νέοι άνδρες κάνετε το ίδιο, έτσι θα σας μιλήσω όπως ένας άνδρας μιλάει σε έναν άλλο άνδρα.

I.

Από τη θέση σας στο μονοπάτι της ζωής, εσείς νέοι άνδρες έχετε πολλά μίλια να περπατήσετε και πολλές επιλογές να κάνετε καθώς επιζητάτε να επιστρέψετε στον Ουράνιο Πατέρα μας. Στο μονοπάτι υπάρχουν πολλά πράγματα που προσπαθούν να αποσπάσουν την προσοχή μας. Ο Σατανάς είναι ο δημιουργός μερικών από αυτές τις προσκλήσεις. Επιζητά να μας συγχίσει και να μας εξαπατήσει, να μας πάρει σε έναν πιο εύκολο δρόμο που οδηγεί μακριά από τον αιώνιό μας προορισμό.

Στην αρχή, όταν ένα δυνατό πνεύμα εκδιώχθηκε επειδή επαναστάτησε, «έγινε Σατανάς... διάβολος, ο πατέρας κάθε ψέματος, να παραπλανεί και να τυφλώνει τους ανθρώπους, και να τους σέρνει αιχμαλώτους κατά το θέλημά του» (Μωυσή 4:4). Εκείνος και τα πνεύματα που τον ακολουθούν ακόμα παραπλανούν τον κόσμο. Σύγχρονη αποκάλυψη διακηρύττει ότι «ο Σατανάς έχει επιδιώξει να σας παραπλανήσει, για να μπορέσει να σας καταστρέψει» (Δ&Δ 20:2-3). Οι

μέθοδοι παραπλάνησης του Σατανά είναι δελεαστικές: μουσική, ταινίες και άλλα μέσα και ο ενθουσιασμός του να περνάμε καλά. Όταν τα ψέματα του Σατανά επιτυγχάνουν να μας παραπλανούν, γινόμαστε ευάλωτοι στη δύναμή του.

Εδώ είναι μερικοί τρόποι που ο διάβολος θα προσπαθήσει να μας παραπλανήσει. Οι εντολές του Θεού και οι διδασκαλίες των προφητών Του προειδοποιούν εναντίον τους.

1. Ένα είδος παραπλάνησης αναζητά να μας αποπροσανατολίσει σχετικά με το ποιον θα πρέπει να ακολουθήσουμε. Μιλώντας για τις τελευταίες ημέρες, ο Σωτήρας δίδαξε, «Βλέπετε μήπως κάποιος σας πλανήσει. Επειδή θα ρθουν πολλοί στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός και θα πλανήσουν πολλούς» (Κατά Ματθαίον 24:4-5). Με άλλα λόγια, πολλοί θα επιζητήσουν να μας παραπλανήσουν λέγοντας ότι εκείνοι ή οι διδασκαλίες τους θα μας σώσουν έτσι δεν υπάρχει η ανάγκη για ένα σωτήρα ή το ευαγγέλιό Του. Το Βιβλίο του Μόρμον το περιγράφει αυτό ως, «τη δύναμη του διαβόλου, για να παρασύρει και να παραπλανήσει τις καρδιές των ανθρώπων» να πιστεύουν ότι «η διδαχή για το Χριστό ήταν κάτι το ανόητο και μάταιο» (Νεφί Γ΄ 2:2).

Gelöscht: v

2. Ο Σατανάς επίσης επιζητά να μας παραπλανήσει σχετικά με το σωστό και το λάθος και να μας πείσει ότι δεν υπάρχει η αμαρτία. Αυτή η προσπάθεια να μας παρασύρει συνήθως αρχίζει με αυτό που φαίνεται ότι είναι ασήμαντη αμαρτία: «Απλά δοκίμασέ το μια φορά. Μια μπύρα ή ένα τσιγάρο ή μια πορνοταινία δεν θα βλάψουν». Αυτό που όλες αυτές οι παρεκκλίσεις έχουν κοινό είναι ότι όλες τους προκαλούν εθισμό. Ο εθισμός είναι μια κατάσταση στην οποία παραδίδουμε μέρος της δύναμής μας για επιλογή. Όταν το κάνουμε αυτό, δίνουμε στο διάβολο εξουσία επάνω μας. Ο προφήτης Νεφί περιέγραψε που οδηγεί αυτό: Ο διάβολος λέει ότι δεν υπάρχει κόλαση και «Εγώ δεν είμαι ο διάβολος, γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα ---και έτσι ψιθυρίζει στ’αυτιά τους, μέχρι που τους αρπάζει με τις απαίσιες αλυσίδες

του, απ'όπου δεν υπάρχει λυτρωμός» (Νεφί Β΄ 28:22).

Αν επιλέξουμε το λάθος δρόμο, επιλέγουμε το λάθος προορισμό. Για παράδειγμα, μια φίλη πολλών ετών μου είπε ότι ο σύζυγός της, πάντα «το καλό παιδί» στο γυμνάσιο, έπινε λίγο επειδή νόμιζε ότι θα τον βοηθούσε να ξεχάσει μερικά προβλήματα. Πριν καταλάβει τι συνέβαινε, εθίστηκε. Τώρα, δεν είναι σε θέση να υποστηρίξει την οικογένειά του και είναι αποτυχημένος σε σχεδόν οτιδήποτε προσπαθεί να κάνει. Το αλκοόλ κυβερνά τη ζωή του και φαίνεται ότι δεν μπορεί να ελευθερωθεί από τα δεσμά του.

3. Ο προφήτης Νεφί προειδοποιεί εναντίον ενός άλλου είδους παραπλάνησης:

> «Και άλλους θα τους γαληνεύει, και θα τους αποκοιμίζει μέσα σε σαρκική σιγουριά, ώστε θα λένε: Όλα είναι εντάξει στη Σιών. Μάλιστα, η Σιών ευημερεί, όλα είναι εντάξει ---και έτσι ξεγελάει ο διάβολος τις ψυχές τους, και τους παρασύρει προσεκτικά κάτω στην κόλαση» (Νεφί Β΄ 28:21).

Αυτοί που υποκύπτουν σε αυτή την παραπλάνηση μπορεί να ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στο Θεό, αλλά δεν παίρνουν στα σοβαρά τις εντολές Του ή τη δικαιοσύνη Του. Είναι σίγουροι στη δική τους ευημερία και συμπεραίνουν ότι ο Θεός πρέπει να έχει αποδεχτεί την επιλεγμένη τους πορεία.

> «Μάλιστα, και θα υπάρξουν πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε, γιατί αύριο θα πεθάνουμε. Και όλα θα πάνε καλά για μας.
>
> »Και θα υπάρξουν επίσης πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε και χαρείτε. Κι όμως να φοβάστε το Θεό ---θα δικαιώσει τη διάπραξη λίγης αμαρτίας... Δεν είναι κακό αυτό. Και κάνε όλα αυτά γιατί αύριο θα πεθάνουμε. Και αν γίνει και είμαστε ένοχοι, ο Θεός θα μας δείρει με μερικές ξυλιές, και στο τέλος θα σωθούμε στη βασιλεία του Θεού» (Νεφί Β΄ 28:7-8).

Σίγουρα έχετε δει και ακούσει αυτά τα επιχειρήματα, αδελφοί. Θα έλθουν σε σας σε αίθουσες και χωλ, σε αυτά που διαβάζετε και σε αυτά που βλέπετε σε δημοφιλές είδος διασκέδασης. Πολλοί στον κόσμο αρνούνται την ανάγκη για ένα Σωτήρα. Άλλοι αρνούνται ότι υπάρχει σωστό ή λάθος και χλευάζουν την ιδέα για αμαρτία ή το διάβολο. Ακόμα άλλοι βασίζονται στην ευσπλαχνία του Θεού και αγνοούν τη δικαιοσύνη Του. Ο προφήτης είπε, «Θα υπάρξουν πολλοί που θα διδάσκουν κατ'αυτόν τον τρόπο ψευδείς και μάταιες και ανόητες διδαχές» (Νεφί Β΄ 28:9).

Ο Απόστολος Παύλος έδωσε αιχμηρές προειδοποιήσεις εναντίον στους «κακο[ύς] καιρο[ύς]» που θα έρχονταν τις τελευταίες ημέρες. «Επειδή, οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι... απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, ασυμφιλίωτοι... αφιλάγαθοι...φιλήδονοι περισσότερο παρά φιλόθεοι» (Προς Τιμόθεον Β΄ 3:2-4). Είπε επίσης ότι «πονηροί άνθρωποι και γόητες θα προκόψουν προς το χειρότερο, πλανώντας και πλανώμενοι» (εδάφ. 13). Σε μια στιγμή θα συζητήσω τι είπε ο Παύλος στο νεαρό Τιμόθεο σχετικά με το πώς να αποφύγει αυτή την ανομία.

Ο Απόστολος έδωσε μια άλλη προειδοποίηση σχετικά με το να παραπλανούμαστε από το διάβολο και τα υποχείριά του:

> «Δεν ξέρετε ότι οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού; Μη πλανιέστε, ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε κίναιδοι ούτε αρσενοκοίτες
>
> »ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κακολόγοι ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού» (Προς Κορινθίους Α΄ 6:9-10).

Μην πλανιέστε, αδελφοί. Δώστε προσοχή στις αρχαίες και σύγχρονες προειδοποιήσεις εναντίον της κλεψιάς, της μέθης και όλων των ειδών σεξουαλική αμαρτία. Ο απατεώνας

Gelöscht: τη
Gelöscht: ς
Gelöscht: ς

επιζητά να καταστρέψει την πενυματικότητά σας με όλα αυτά τα μέσα. Ο Παύλος μας προειδοποιεί εναντίον εκείνων που ψεύδονται για να παραπλανήσουν «μέσα στη δολιότητα των ανθρώπων, μέσα στην πανουργία» (Προς Εφεσίους 4:14). Να προσέχετε τους δελεασμούς του να περνάμε καλά. Αυτό που ο διάβολος απεικονίζει ως πλάκα μπορεί να είναι πνευματικά μοιραίο.

II.

Καθώς κοιτάζουμε τριγύρω μας, βλέπουμε πολλούς που εξασκούν παραπλάνηση. Ακούμε για προεξέχοντες αξιωματούχους που έχουν πει ψέματα για τις μυστικές τους πράξεις. Μαθαίνουμε για τιμούμενους ήρωες αθλητές που έχουν πει ψέματα σχετικά με το ότι έχουν παίξει τζόγο για το αποτέλεσμα στους αγώνες τους ή έχουν χρησιμοποιήσει ναρκωτικά για να βελτιώσουν την απόδοσή τους. Βλέπουμε λιγότερο γνωστά άτομα να απασχολούνται με μυστικότητα σε κακές πράξεις που ποτέ δεν θα έκαναν δημόσια. Ίσως νομίζουν ότι ποτέ κανείς δεν θα ξέρει. Αλλά ο Θεός πάντα ξέρει. Και έχει επανειλημμένα προειδοποιήσει ότι θα έλθει ο καιρός που «οι ανομίες [μας] θα διαλαληθούν από τις ταράτσες των σπιτιών, και οι κρυφές [μας] πράξεις θα φανερωθούν» (Δ&Δ 1:3. Βλέπε επίσης Μόρμον 5:8, Δ&Δ 38:7).

«Μην πλανιέστε», δίδαξε ο Απόστολος Παύλος. «Ο Θεός δεν εμπαίζεται, επειδή, ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει. Επειδή, αυτός που σπέρνει στη σάρκα του, θα θερίσει από τη σάρκα φθορά, αλλ'εκείνος που σπέρνει στο Πνεύμα, θα θερίσει από το Πνεύμα αιώνια ζωή» (Προς Γαλάτες 6:7-8).

Με άλλα λόγια, αν ενδίδουμε στα ναρκωτικά ή την πορνογραφία ή άλλα κακά που ο απόστολος αποκάλεσε «σπέρνει στη σάρκα», ο αιώνιος νόμος υπαγορεύει ότι θερίζουμε διαφθορά παρά αιώνια ζωή. Αυτή είναι η δικαιοσύνη του Θεού και η ευσπλαχνία δεν μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη. Αν ένας αιώνιος νόμος παραβιαστεί, η προσαρτημένη τιμωρία σε αυτό

το νόμο πρέπει να εφαρμοστεί. Μερικά απ'αυτά μπορούν να ικανοποιηθούν από την εξιλέωση του Σωτήρα, αλλά ο φιλεύσπλαχνος καθαρισμός ενός διεφθαρμένου αμαρτωλού έρχεται μόνο μετά τη μετάνοια (βλέπε Άλμα 42:22-25), που για μερικές αμαρτίες είναι μια παρατεταμένη και επώδυνη διαδικασία. Διαφορετικά, «εκείνος που δεν εξασκεί πίστη προς μετάνοια είναι εκτεθειμένος στις απαιτήσεις ολόκληρου του νόμου της δικαιοσύνης. Γι'αυτό, μόνο προς εκείνον που έχει πίστη προς μετάνοια εφαρμόζεται το μεγάλο και αιώνιο σχέδιο της απολύτρωσης» (Άλμα 34:16).

Ευτυχώς, η μετάνοια είναι δυνατή. Για τις πιο σοβαρές αμαρτίες χρειάζεται να εξομολογηθούμε στον επίσκοπό μας και να αναζητήσουμε τη στοργική του βοήθεια. Για άλλες αμαρτίες μπορεί να είναι αρκετό για μας να εξομολογηθούμε στον Κύριο και σε όποιον έχουμε αδικήσει. Κυρίως τα ψέματα είναι αυτού του είδους. Αν έχετε παραπλανήσει κάποιον, λύστε το τώρα για να σταματήσετε να φέρετε το φορτίο. Διορθώστε το λάθος σας και συνεχίστε με τη ζωή σας.

Gelöscht: Τα

Gelöscht: περισ

III.

Τώρα, θέλω να μιλήσω σχετικά με το πώς ο καθένας μας μπορεί να αποφύγει να παραπλανηθεί σε ζητήματα αιώνιας σημασίας. Έχω δυο κείμενα. Το πρώτο είναι αυτά που δίδαξε ο Παύλος στον Τιμόθεο αφού του έδωσε την προειδοποίηση που ανέφερα προηγουμένως. Συνέχισε στα πράγματα που έχεις μάθει και πιστώθηκες, έγραψε, «ξέροντας από ποιον τα έμαθες» (Προς Τιμόθεον Β΄ 3:14). Με άλλα λόγια, έχετε διδαχτεί τη χρηστότητα και έχετε βεβαιωθεί για την αλήθεια της, επομένως μείνετε εκεί. Συνεχίζοντας, ο Παύλος θύμισε στο νεαρό φίλο του «ότι από βρέφος γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, που μπορούν να σε σοφίσουν σε σωτηρία» μέσω πίστης στο Σωτήρα μας (εδάφ. 15). Μείνετε πιστοί στις γραφές, των οποίων οι διδασκαλίες μας προστατεύουν ενάντια στο κακό.

Η παραβολή των δέκα παρθένων διδάσκει ότι όταν ο Κύριος θα έλθει στη δόξα Του, μόνο μισοί απ'αυτούς που προσκαλέστηκαν στο τραπέζι του γάμου ---όλοι οπαδοί του Χριστού--- θα τους επιτραπεί η είσοδος. Η δεύτερη πηγή μας προστασίας αποκαλύπτεται στην εμπνευσμένη εξήγηση αυτής της παραβολής:

> «Γιατί όσοι είναι γνωστικοί και έχουν δεχτεί την αλήθεια, και έχουν πάρει το Άγιο Πνεύμα ως οδηγό τους, και δεν έχουν παραπλανηθεί --- αληθινά σας λέω, δεν πρόκειται να πελεκηθούν και να ριχτούν στη φωτιά, αλλά θα μπορέσουν να αντέξουν την ημέρα αυτή» (Δ&Δ 45:57).

Οι άλλοι μισοί δεν θα μπουν επειδή δεν είναι προετοιμασμένοι. Δεν είναι αρκετό να έχουμε λάβει την αλήθεια. Πρέπει επίσης «να έχουμε πάρει το Άγιο Πνεύμα για οδηγό [μας]» και «[να μην] πλανι[όμαστε]».

Πώς «παίρνουμε το Άγιο Πνεύμα για οδηγό [μας];» Πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας κάθε εβδομάδα και να ανανεώνουμε τις διαθήκες μας παίρνοντας από τη μετάληψη με καθαρά χέρια και αγνή καρδιά, όπως έχουμε λάβει την εντολή να το κάνουμε (βλέπε Δ&Δ 59:8-9, 12). Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να έχουμε την ουράνια υπόσχεση ότι «θα έχουμε πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί [μας]» (Δ&Δ 20:77). Αυτό το Πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα, του οποίου η αποστολή είναι να μας διδάσκει, να μας οδηγεί στην αλήθεια και να κατεθέτει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26, 15:26, 16:13, Νεφί Γ΄ 11:32, 36).

Για να αποφύγουμε την παραπλάνηση, πρέπει επίσης να ακολουθήσουμε τις παροτρύνσεις του Πνεύματος. Ο Κύριος δίδαξε αυτή την αρχή στο 46ο τμήμα στο Διδαχή και Διαθήκες:

> «Εκείνο που το Πνεύμα επιβεβαιώνει προς εσάς, ακριβώς αυτό θα

ήθελα να κάνετε με όλη την αγιότητα της καρδιάς σας, βαδίζοντας σωστά ενώπιόν μου, σκεφτόμενοι το τέλος της σωτηρίας σας, κάνοντας τα πάντα με προσευχή και με ευχαριστείες, ώστε να μη δελεαστείτε από τα πονηρά πνεύματα ή τις διδαχές των διαμόνων ή τις εντολές των ανθρώπων...

»Επομένως, προσέχετε μην τυχόν και παραπλανηθείτε. Και για να μην παραπλανηθείτε να επιζητάτε ειλικρινά τα καλύτερα χαρίσματα, θυμούμενοι πάντοτε για ποιο λόγο δίνονται» (Δ&Δ 46:7-8).

Το Άγιο Πνεύμα θα μας προστατεύσει να μην παραπλανηθούμε, όμως να καταλάβουμε την υπέροχη ευλογία ότι πρέπει να κάνουμε πάντα τα απαραίτητα πράγματα για να διατηρούμε αυτό το Πνεύμα. Πρέπει να τηρούμε τις εντολές, να προσευχόμαστε για καθοδήγηση, να πηγαίνουμε στην Εκκλησία και να παίρνουμε από τη μετάληψη κάθε Κυριακή. Και δεν πρέπει να κάνουμε ποτέ κάτι που θα απομακρύνει το Πνεύμα. Ειδικά, θα πρέπει να αποφεύγουμε την πορνογραφία, το αλκοόλ, τον καπνό και τα ναρκωτικά και πάντα, πάντα να αποφεύγουμε τις παραβιάσεις του νόμου αγνότητας. Δεν πρέπει ποτέ να παίρνουμε πράγματα στο σώμα μας ή να κάνουμε πράγματα με το σώμα μας που απομακρύνουν το Πνεύμα του Κυρίου και μας αφήνουν χωρίς την πνευματική μας προστασία ενάντια στην παραπλάνηση.

4. Θα ολοκληρώσω περιγράφοντας ένα άλλο, λεπτό είδος παραπλάνησης ---την ιδέα ότι είναι αρκετά να ακούς και να πιστεύεις, χωρίς να ενεργείς σε αυτό το πιστεύω. Πολλοί προφήτες έχουν διδάξει εναντίον αυτής της παραπλάνησης. Ο Απόστολος Ιάκωβος έγραψε: «Γίνεστε δε εκτελεστές του λόγου, και όχι μονάχα ακροατές, εξαπατώντας τον εαυτό σας» (Ιακώβου 1:22). Ο βασιλιάς Βενιαμίν δίδαξε, «Και τώρα, αν τα πιστεύετε όλα αυτά, κοιτάξτε να τα εκτελείτε» (Μωσία 4:10). Και σε σύγχρονη αποκάλυψη ο Κύριος διακηρύττει:

«Γιατί αν θέλετε να σας δώσω έναν τόπο στο σελέστιο κόσμο

πρέπει να προετοιμαστείτε με το να κάνετε αυτά που σας έχω προστάξει και απαιτώ από εσάς» (Δ&Δ 78:7).

Δεν είναι αρκετό να ξέρουμε ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας και ότι το ευαγγέλιο είναι αληθινό. Πρέπει να πάρουμε το ανώτερο δρόμο ενεργώντας πάνω σε αυτή τη γνώση. Δεν είναι αρκετό να ξέρουμε ότι ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είναι προφήτης του Θεού. Πρέπει να κάνουμε τις διδασκαλίες του να λειτουργούν στην ζωή μας. Δεν είναι αρκετό να έχουμε μια κλήση. Πρέπει να εκπληρώνουμε τις ευθύνες μας. Τα πράγματα που διδάσκονται σε αυτή τη συνέλευση δεν είναι απλά για να γεμίζουν το μυαλό μας. Είναι για να παρακινούν και να οδηγούν τις πράξεις μας.

Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτά τα πράγματα είναι αληθινά και προσεύχομαι ότι θα κάνουμε ό,τι είναι απαραίτητο για να αποφύγουμε τις παραπλανήσεις του διαβόλου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Priesthood Session, October 2, 2004

Οι ευλογίες μιας σωστής νηστείας

Πρεσβύτερος Καρλ Πρατ

της Πρώτης Απαρτίας των Εβδομήκοντα

Η νηστεία ήταν πάντα μία συνήθεια ανάμεσα στο λαό του Θεού. Σήμερα είναι μια εντολή δοσμένη από τον Κύριο σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Επιπλέον με τις περιστασιακές ειδικές νηστείες που μπορεί να έχουμε για προσωπικούς ή οικογενειακούς λόγους, αναμένεται από μας να νηστεύουμε μία φορά το μήνα την πρώτη Κυριακή. Έχουμε διδαχτεί ότι υπάρχουν τρεις πτυχές στην τήρηση μιας σωστής ημέρας νηστείας: Πρώτα, το να απέχουμε από το φαγητό και το ποτό για δύο διαδοχικά γεύματα ή με άλλα λόγια 24 ώρες. Δεύτερον, το να παρευρισκόμαστε στη συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας και τρίτο το να δίνουμε μια γενναιόδωρη προσφορά νηστείας.

Για την οικογένεια Πρατ οι κανονικές μας νηστείες πάντοτε είναι από το γεύμα το Σάββατο μεσημέρι μέχρι το γεύμα την Κυριακή το μεσημέρι. Έτσι νηστεύουμε για δύο γεύματα, το Σάββατο το βράδυ και την Κυριακή το πρωί. Αν και δεν υπάρχει κανένα πρότυπο της Εκκλησίας για τη νηστεία, παρά μόνο ότι πρέπει να είναι 24 ώρες και για δυο γεύματα, έχουμε βρει ένα πνευματικό πλεονέκτημα στο να παρευρισκόμαστε στη συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας προς το τέλος της νηστείας.

Για αυτούς που είναι σωματικά υγιής, η νηστεία είναι μια εντολή. Μιλώντας για τη μηνιαία ημέρα νηστείας ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ είπε: «Ο Κύριος έχει καθιερώσει τη νηστεία σε μία λογική και ευφυή βάση. . . . Αυτοί που μπορούν αναμένεται να συμμορφωθούν. . . Είναι ένα καθήκον από το οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν. . . Έχει μείνει στους ανθρώπους ως ζήτημα συνείδησης, για να εξασκούν σοφία και σύνεση. . . . Αλλά αυτοί που πρέπει να νηστεύουν

είναι αυτοί που μπορούν.. . . Κανείς δεν εξαιρείται από αυτό. Απαιτείται από τους Αγίους, γέρους και νέους σε κάθε μέρος της Εκκλησίας». (Gospel Doctrine, 5th εκδ. [1939], 244).

Φοβάμαι, αδελφοί, ότι πολλοί από μας είτε δε νηστεύουν την ημέρα νηστείας ή το κάνουμε με έναν οκνηρό τρόπο. Αν είμαστε ένοχοι επειδή παίρνουμε την ημέρα νηστείας μας ως δεδομένο ή απλά νηστεύουμε την Κυριακή το πρωί αντί για δύο πληρη γεύματα ---24 ώρες, στερούμε από τον εαυτό μας και την οικογένειά μας τις εκλεκτές πνευματικές εμπειρίες και ευλογίες που μπορούν να έλθουν από μία αληθινή νηστεία.

Αν αυτό που κάνουμε είναι να απέχουμε από το γαφητό και το ποτό για 24 ώρες και να πληρώνουμε τις προσφορές νηστείας μας, έχουμε χάσει την υπέροχη ευκαιρία για πνευματική ανάπτυξη. Από την άλλη, αν έχουμε ένα ξεχωριστό λόγο για τη νηστεία μας, η νηστεία θα έχει πολύ περισσότερο νόημα. Ίσως θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε χρόνο ως οικογένεια πριν ξεκινήσουμε τη νηστεία μας για να μιλήσουμε για το τι ελπίζουμε να επιτύχουμε με τη νηστεία μας. Αυτό θα μπορούσε να γίνει σε μία οικογενειακή βραδιά την εβδομάδα πριν την Κυριακή νηστείας ή σε μία σύντομη συγκέντρωση τη στιγμή της οικογενειακής προσευχής. Όταν νηστεύουμε με σκοπό έχουμε κάτι στο οποίο επικεντρώνουμε την προσοχή μας εκτός από την πείνα μας.

Ο σκοπός της νηστείας μας μπορεί να είναι πολύ προσωπικός. Η νηστεία μπορεί να μας βοηθήσει να υπερνικήσουμε προσωπικά ελαττώματα και αμαρτίες. Μπορεί να βοηθήσει τις αδυναμίες μας να γίνουν δυνατά σημεία. Η νηστεία μπορεί να μας βοηθήσει να γίνουμε πιο ταπεινοί, λιγότερο υπερήφανοι, λιγότερο ιδιοτελείς και να ενδιαφερόμαστε για τις ανάγκες των

άλλων. Μπορεί να μας βοηθήσει να δούμε πιο ξεκάθαρα τα δικά μας λάθη και αδυναμίες έτσι ώστε να έχουμε λιγότερο την τάση να κρίνουμε τους άλλους. Ή η νηστεία μας μπορεί να έχει το επίκεντρό της σε μία οικογενειακή δυσκολία. Μία οικογενειακή νηστεία μπορεί να βοηθήσει την ανάπτυξη της αγάπης και της εκτίμησης ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας και να μειώσει το μέγεθος της διαμάχης στην οικογένεια ή μπορεί να νηστεύουμε ως ζευγάρι για να ενδυναμώσουμε το γάμο μας. Ως φέροντες την ιεροσύνη ένας σκοπός της νηστείας μας είναι να αναζητάμε την καθοδήγηση του Κυρίου στην κλήση μας, ή μπορεί να νηστεύουμε με το σύντροφο της οικογενειακής διδασκαλίας για να ξέρουμε πώς να βοηθήσουμε κάποιον από την οικογένειά μας.

Στις γραφές ο όρος «νηστεία» συνήθως συνδυάζεται με την προσευχή. ". . . να συνεχίσετε με προσευχή και νηστεία από εδώ κι εμπρός..» . ." είναι η συμβουλή του Κυρίου. (Δ&Δ 88:76) Το να νηστεύουμε χωρίς προσευχή είναι απλά το να πεινάμε 24 ώρες. Αλλά η νηστεία σε συνδυασμό με την προσευχή φέρνει αυξημένη πνευματική δύναμη. Όταν οι μαθητές δεν ήταν ικανοί να θεραπεύσουν ένα αγόρι που είχε κατακυριευθεί από ένα πονηρό πνεύμα, ρώτησαν το Σωτήρα: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε;» Ο Ιησούς απάντησε: ". . . «τούτο το γένος δεν βγαίνει, παρά μονάχα με προσευχή και νηστεία». Κατά Ματθαίον 17:19, 21).

Ας ξεκινούμε τις νηστείες μας με προσευχή. Θα μπορούσαμε να γονατίζουμε στο τραπέζι καθώς τελειώνουμε το γεύμα εκεί που ξεκινήσαμε τη νηστεία. Αυτή η προσευχή θα πρέπει να είναι φυσική καθώς μιλάμε στον Ουράνιο Πατέρα μας σχετικά με το σκοπό της νηστείας μας και τον παρακαλούμε για τη βοήθειά του στο να επιτύχουμε τους στόχους μας. Παρόμοια ας τελειώνουμε τις νηστείες μας με προσευχή. Θα μπορούσαμε πολύ κατάλληλα να γονατίζουμε στο τραπέζι πριν καθίσουμε να φάμε το γεύμα με το οποίο τελειώνουμε τη νηστεία μας. Θα

ευχαριστούμε τον Κύριο για τη βοήθειά του κατά τη διάρκεια της νηστείας και γι'αυτό που έχουμε αισθανθεί και μάθει από τη νηστεία.

Επιπλέον με μία εναρκτήρια και τελική προσευχή θα πρέπει να αναζητάμε τον Κύριο συχνά σε προσωπική προσευχή σε όλη τη διάρκεια της νηστείας.

Δεν θα πρέπει να αναμένουμε από τα μικρά παιδιά μας να νηστεύουν για τα προτεινόμενα δύο γεύματα. Αλλά ας τα διδάξουμε τις αρχές της νηστείας. Αν η νηστεία συζητείται και σχεδιάζεται σε ένα οικογενειακό περιβάλλον, τα μικρά παιδιά θα γνωρίζουν ότι οι γονείς τους και τα μεγαλύτερα αδέλφια τους νηστεύουν και θα καταλάβουν το σκοπό της νηστείας. Θα πρέπει να συμμετέχουν στις οικογενειακές προσευχές που ξεκινούν και τελειώνουν τη νηστεία. Με αυτό τον τρόπο, όταν φτάσουν στην κατάλληλη ηλικία θα είναι πιο πρόθυμοι να νηστεύουν με την υπόλοιπη οικογένεια. Το έχουμε κάνει αυτό με το να ενθαρρύνουμε τα παιδιά μας μεταξύ 8 και 12 ετών να νηστεύουν για ένα γεύμα, κατόπιν καθώς έγιναν 12 και έλαβαν την Ααρωνική Ιεροσύνη και πήγαν στις Νέες Γυναίκες, τα ενθαρρύναμε να νηστεύουν για δυο ολόκληρα γεύματα.

Αφού διόρθωσε τον αρχαίο Ισραήλ επειδή νήστευε εσφαλμένως, ο Κύριος μέσω του προφήτη Ησαΐα, μιλά με όμορφη ποιητική γλώσσα για τη σωστή νηστεία:

«Η νηστεία που εγώ διάλεξα, δεν είναι τούτη; Το να λύνεις τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύεις βαριά φορτία, και το να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευμένους, και το να συντρίβεις κάθε ζυγό;» (Ησαΐας 58:6)

Αν νηστεύουμε και προσευχόμαστε με σκοπό να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες και να υπερνικήσουμε προσωπικές αδυναμίες σίγουρα αναζητάμε να «λύν[ουμε] τους δεσμούς της κακίας» στην ζωή μας. Αν σκοπός της νηστείας μας είναι να είμαστε πιο αποτελεσματικοί στη διδασκαλία του ευαγγελίου και να υπηρετούμε τους άλλους στις κλήσεις της εκκλησίας σίγουρα

προσπαθούμε να «διαλύ[ουμε] βαριά φορτία» των άλλων. Αν νηστεύουμε και προσευχόμαστε για τη βοήθεια του Κυρίου στις ιεραποστολικές μας προσπάθειες, επιθυμούμε να «αφή[σουμε] ελεύθερους τους καταδυναστευμένους». Αν σκοπός της νηστείας μας είναι να αυξάνουμε την αγάπη μας για τους συνανθρώπους μας και να υπερνικήσουμε τον εγωισμό μας, την υπερηφάνειά μας και να έχουμε την καρδιά μας στα πράγματα αυτού του κόσμου, σίγουρα αναζητάμε να «συντρί[ψουμε] κάθε ζυγό».

Ο Κύριος συνεχίζει να περιγράφει τη σωστή νηστεία:

«Δεν είναι το να μοιράζεις το ψωμί σου σ'αυτόν που πεινάει, και να βάζεις μέσα στο σπίτι σου τους άστεγους φτωχούς; Όταν βλέπεις τον γυμνό, να τον ντύνεις, και να μη κρύβεις τον εαυτό σου από τη σάρκα σου;»

Είναι αληθινά υπέροχο πράγμα ότι μέσω των προσφορών της νηστείας μας, μπορούμε να ταΐσουμε τους πεινασμένους, να δώσουμε στέγη στους άστεγους και να ντύσουμε τους γυμνούς. Αν νηστεύουμε σωστά ο Κύριος υπόσχεται:

«Τότε, το φως σου θα εκλάμψει σαν την αυγή, και η υγεία σου γρήγορα θα βλαστήσει, και η δικαιοσύνη σου θα προπορεύεται μπροστά σου... . . Τότε θα κράζεις, και ο Κύριος θα απαντάει, θα φωνάζεις, κι εκείνος θα λέει: Να, εδώ είμαι εγώ. . . . Αν ανοίγεις την ψυχή σου σ'εκείνον που πεινάει, και ευχαριστείς τη θλιμμένη ψυχή, τότε, το φως σου θα ανατέλλει μέσα στο σκοτάδι, και το σκοτάδι σου θα είναι σαν μεσημέρι: Και ο Κύριος θα σε οδηγεί πάντοτε, και θα χορταίνει την ψυχή σου μέσα σε ανομβρίες... . . και θα είσαι σαν ένας κήπος που ποτίζεται, και σαν πηγή νερού, που τα νερά της δεν στερεύουν (Ησαΐας 58:8-11)

Είναι η προσευχή μου ώστε να βελτιώσουμε τη νηστεία μας για να μπορούμε να απολαμβάνουμε αυτές τις όμορφες υποσχεθείσες ευλογίες. Είναι η μαρτυρία μου ότι καθώς «πλησιάζουμε πιο κοντά» στον Κύριο μέσω της νηστείας και της προσευχής μας θα «πλησιάσει

πιο κοντά» σε μας (Δ&Δ 88:63). Καταθέτω μαρτυρία ότι ζει, μας αγαπά και θέλει να μας πλησιάσει. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

General Priesthood Meeting, October 2, 2004

Το κλειδί της γνώσης του Θεού

Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ

Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Αδελφοί τις ιεροσύνης του Θεού, κάθομαι πάλι καθώς μεταδίδω το μύνημά μου αυτό το απόγευμα._Όπως γνωρίζετε, περνάω ένα προσωρινό πρόβλημα στην πλάτη μου._Εκείνοι από εσάς που είχαν κάποτε πρόβλημα στην πλάτη θα καταλάβουν._Εκείνοι από εσάς που δεν είχαν – απλά περιμένετε λίγο!_Όποια άλλη εξήγηση για το τι με περιέχεται σε νοσηρή κατάσταση δεν είναι αλήθεια!

Σας μιλάω ταπεινά εδώ σήμερα με μια προσευχή στην καρδιά μου ώστε να μπορέσετε να με καταλάβετε με τη δύναμη του Πνεύματος Είναι δύσκολο να φανταστούμε κάτι πιο σημαντικό για μας ως φέροντες την ιεροσύνη για να μάθουμε από το κλειδί της γνώσης του Θεού. Σήμερα θα ήθελα να μιλήσω σχετικά με αυτό το κλειδί.

Η ανώτερη ιεροσύνη χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατάει «το κλειδί των διακονιών της βασιλείας, το κλειδί της γνώσεως του Θεού»1. Τι είναι το κλειδί της γνώσης του Θεού, και μπορεί κάποιος να το αποκτήσει; Χωρίς την ιεροσύνη δεν μπορεί να υπάρξει πληρότητα της γνώσης του Θεού. Ο προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι «η Μελχισεδική Ιεροσύνη... είναι το κανάλι μέσω του οποίου όλη η γνώση, η διδαχή, το σχέδιο σωτηρίας και κάθε σημαντικό θέμα αποκαλύπτεται από τους ουρανούς»2. Ο Πρόεδος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ δήλωσε, «Κάποιος που μπορεί πραγματικά να επιβεβαιώσει ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν προφήτης του Θεού και ο Ιησούς Χριστός ο Σωτήρας, έχει στην κατοχή του μια τιμή που δεν υπολογίζεται. Όταν γνωρίζουμε αυτό γνωρίζουμε το Θεό και έχουμε ένα κλειδί για όλη τη γνώση»3.

Ο πατέρας Αβραάμ αναγνώρισε την αξία αυτού του μεγάλου κλειδιού καθώς εξιστόρησε

την εμπειρία του, «Επιζήτησα τις ευλογίες των πατέρων, και το δικαίωμα μέσω του οποίου να χειροτονηθώ για να χορηγώ αυτό. Αφού ήμουν εγώ ο ίδιος οπαδός της χρηστότητας και επιθυμούσα επίσης να είμαι κάποιος που κατέχει μεγάλη γνώση, και να είμαι οπαδός χρηστότητας σε μεγαλύτερο βαθμό, και να κατέχω μεγαλύτερη γνώση,... και αφού επιθυμούσα να λάβω ευλογίες και να τηρώ τις εντολές του Θεού, έγινα νόμιμος κληρονόμος, Αρχιερέας, να κατέχω το δικαίωμα που ανήκει στους πατέρες»4.

Οποιοσδήποτε είναι δίκαιος και επιθυμεί να κατέχει μεγαλύτερη γνώση και να «είναι οπαδός της χρηστότητας σε μεγαλύτερο βαθμό» μπορεί, υπο την εξουσία της ιεροσύνης, να αποκτήσει μεγαλύτερη γνώση για το Θεό. Ο Κύριος μας λέει έναν ξεκάθαρο τρόπο για να το κάνουμε αυτό, όπως δόθηκε στο Διδαχή και Διαθήκες, «Αν ζητήσεις θα σου δοθεί η μια αποκάλυψη μετά την άλλη, η μια γνώση μετά την άλλη,...αυτό που φέρνει μεγάλη χαρά, αυτό που φέρνει ζωή αιώνια»5.

Κάποιος μπορεί να ρωτήσει, «Πως μπορούμε να γίνουμε οπαδοί της χρηστότητας σε μεγαλύτερο βαθμό;» Ένα δίκαιο άτομο είναι ένα άτομο που κάνει και τηρεί διαθήκες του ευαγγελίου. Αυτά είναι άγια συμβόλαια,6 συχνά ανάμεσα στα άτομα και στον Κύριο. Ορισμένες φορές περιλαμβάνουν και άλλα άτομα, όπως για παράδειγμα οι σύζυγοι. Περιλαμβάνουν πολύ ιερές υποσχέσεις και δεσμεύσεις, όπως το βάφτισμα, η απονομή της ιεροσύνης, οι ευλογίες του ναού, ο γάμος και το να είναι κάποιος γονιός. Πολλές από τις ευλογίες του Πατέρα Αβραάμ έρχονται καθώς το Άγιο Πνεύμα ξεχυνεται επάνω στους ανθρώπους7. Όποιος άξιος άνδρας ή γυναίκα που λαβαίνει το Άγιο Πνεύμα μπορεί στην πραγματικότητα να γίνει «μια νέα δημιουργία»8.

Για να αποκτήσουμε το πλήρες τμήμα αυτών των υπέρτατων ευλογιών και να έλθουμε στην πλήρη κατανόηση του Θεού, ο άνθρωπος πρέπει να εισέλθει και να τηρεί τον όρκο και την

διαθήκη της ιεροσύνης9. Ο Πρόεδρος Μάριον Ρόμνι σημείωσε, «Ο μόνος τρόπος που ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει στη ζωή, για το οποίο σχεδιάστηκε η θνητότητα, είναι να αποκτήσει και να μεγαλύνει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη... Είναι η μεγαλύτερη σπουδαιότητά μας να κρατούμε ξεκάθαρα στο μυαλό μας τι απαιτεί το να μεγαλύνουμε τις κλήσεις μας στην ιεροσύνη... απαιτεί τουλάχιστον να ακολουθήσουμε τρία πράγματα:

1. Να αποκτήσουμε γνώση του ευαγγελίου.
2. Να συμμορφώσουμε τη προσωπική μας ζωή με τα πρότυπα του ευαγγελίου.
3. Να παρέχουμε αφιερωμένη υπηρεσία»10.

Υπάρχουν δυο διαθήκες που συνάπτει ο κάθε φέρον την ιεροσύνη. Η πρώτη είναι να είναι πιστός στο να αποκτίσει την Ααρωνική και την Μελχισεδική ιεροσύνη11. Η Ααρωνική ιεροσύνη εκπαιδεύει και προετοιμάζει τον φέροντα την ιεροσύνη για τα μεγαλύτερα καθήκοντα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και τον προετοιμάζει να λάβει τις ευλογίες του όρκου και της διαθήκης της ιεροσύνης. Έχοντας και την Ααρωνική και την Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι απαραίτητο να λάβουμε τις πλήρεις ευλογίες που ο Κύριος έχει για τους πιστούς γιούς Του. Η δεύτερη διαθήκη ως αντιπρόσωπός Του σε αυτή την άγια εξουσία είναι το να είναι κάποιος πιστός στο να μεγαλύνει την κλήση του με πλήρη πίστη στο Θεό12.

Ως μέρος του όρκου και της διαθήκης της ιεροσύνης, ο Κύριος κάνει ορισμένες υποσχέσεις στους πιστούς γιούς Του «που δεν μπορεί να την καταπατήσει»13. Πρώτα, οι φέροντες την ιεροσύνη «εξαγνίζονται από το Πνεύμα ως τη ζωοποίηση του σώματός τους14. Νομίζω πως ο Πρόεδρος Χίνκλι είναι ένα μεγάλο παράδειγμα αυτού. Έχει ζωοποιηθεί στο σώμα, στο μυαλό και στο πνεύμα με τον πιο αξιοθαύμαστο τρόπο. Δεύτερον, «Γίνονται γιοί του Μωυσή και του Ααρών και σπέρμα του Αβραάμ»15. Τρίτον, γίνονται «οι εκλεκτοί του Θεού». Ως αντιπρόσωποί Του φέρνουν σε πέρας αυτό το άγιο έργο στον καιρό μας επάνω στη γη16.

Τέταρτον, «όλοι όσοι δέχονται αυτήν την ιεροσύνη» δέχονται τον Κύριο17. Πέμπτον, εκείνοι πού δέχονται τους υπηρέτες του Κυρίου δέχονται Εκείνον. Έκτον, εκείνοι που δέχονται το Σωτήρα δέχονται το Θεό Πατέρα. Έβδομον, επίσης δέχονται τη βασιλεία του Πατέρα18. Όγδοον, θα τους δοθούν όλα όσα έχει ο Πατέρας19. Εκείνοι που λαβαίνουν όλα όσα έχει ο Πατέρας δεν μπορούν να λάβουν τίποτα περισσότερο.

Εσείς νέοι άνδρες της Ααρωνικής ιεροσύνης σας έχει δοθεί μεγάλη εξουσία και ευθύνες. Υπό τη καθοδήγηση του επισκόπου, η Ααρωνική ιεροσύνη λειτουργεί τουλάχιστον σε δυο διατάξεις που σχετίζονται απευθείας με την Εξιλέωση. Η μια είναι η μετάληψη, που είναι ως ενθύμηση του αίματος του Σωτήρα που χύθηκε για τις αμαρτίες μας και το σώμα Του το οποίο έδωσε ως λύτρα για μας20. Η δεύτερη είναι το βάφτισμα. Οι ιερείς έχουν την εξουσία να εκτελούν βαφτίσεις για την άφεση των αμαρτιών. Η Ααρωνική ιεροσύνη είναι μια πραγματική δύναμη. Ένας νέος άνδρας έγραψε αυτό για την εμπειρία του που είχε ασκόντας αυτή τη δύναμη:

«Μια φορά πήγα σε ένα τομέα που δεν είχε σχεδόν καθόλου φέροντες την Μελχισεδική ιεροσύνη. Αλλά δεν ήταν με κανένα τρόπο εξασθενημένος στην πνευματικότητά του. Αντίθετα, πολλά από τα μέλη του βίωσαν τη μεγαλύτερη επίδειξη δύναμης της ιεροσύνη που ποτέ είχαν γνωρίσει.

»Η δύναμη είχε επικεντρωθεί στους ιερείς. Για πρώτη φορά στη ζωή τους κλήθηκαν να εκτελέσουν όλα τα καθήκοντα των ιερέων και να χορηγήσουν στις ανάγκες των μελών του τομέα τους. Είχαν κληθεί σοβαρά να διδάξουν στα σπίτια –όχι απλά να είναι ένα χασμουρητό στοιχείο σε έναν πρεσβύτερο που κάνει μια κοινωνική κλήση αλλά να ευλογήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους.

»Πριν από αυτή τη φορά ήμουν με τέσσερεις από αυτούς τους ιερείς σε διαφορετική κατάσταση...

Έδιωχναν κάθε δάσκαλο σεμιναρίου μετά από δύο ή τρεις μήνες. Άπλωναν τον όλεθρο στην ύπεθρο στα ταξίδια με τους προσκόπους. *Αλλά όταν τους είχαν ανάγκη ---όταν τους εμπιστευόταν μια ζωτικής σημασίας αποστολή –ήταν ανάμεσα σε αυτούς που φάνηκαν οι πιο λαμπροί στην υπηρεσία της ιεροσύνης.*

»Το μυστικό ήταν ότι ο επίσκοπος ζήτησε από τα μέλη της Ααρωνικής ιεροσύνης να υψωθούν στο ανάστημα των ανδρών όπου άγγελοι να μπορούν να τους παρουσιαστούν. Και υψώθηκαν σε αυτό το ανάστημα, χορηγώντας ανακούφιση προς αυτούς που μπορεί να είναι σε ανάγκη και δυναμώνοντας αυτούς που χρειάζονταν βοήθεια. Όχι μόνο ενδυναμώθηκαν τα μέλη του τομέα αλλά επίσης και τα ίδια τα μέλη της απαρτίας. Μια μεγάλη ενότητα απλώθηκε σε όλο τον τομέα και κάθε μέλος άρχισε να αποκτά μια γεύση για το τι σημαίνει για τους ανθρώπους να έχουν ένα μυαλό και μια καρδιά. Δεν υπήρχε τίποτα ανεξήγητο σε όλα αυτά. Ήταν απλά η σωστή άσκηση της Ααρωνικής ιεροσύνης»21.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι πρόσφατα είπε στην Ααρωνική Ιεροσύνη, ότι εσείς οι οποίοι ζείτε άξιες ζωές μπορείτε να ευλογηθείτε με την «προστασία της διακονίας των αγγέλων» και ότι «έχετε κάτι θαυμάσιο με το οποίο μπορείτε να ζείτε»22.

Τι σημαίνει να είμαστε το σπέρμα του Αβραάμ; Πνευματικώς έχει μια πιο βαθιά έννοια από το να είμαστε οι πραγματικοί απόγονοί του. Ο Κύριος έκανε μια διαθήκη με τον Αβραάμ, τον μεγάλο πατριάρχη, ότι όλα τα έθνη θα ευλογούνταν μέσω εκείνου23. Όποιοσδήποτε άνδρας ή γυναίκα μπορεί να διεκδικήσει τις ευλογίες του Αβραάμ. Γίνονται το σπέρμα του και κληρονόμοι των υποσχόμενων ευλογιών με το να λάβουν το ευαγγέλιο, να βαφτιστούν, να

εισέλθουν με γάμο στο ναό, να είναι πιστοί στο να τηρούν τις διαθήκες τους και να βοηθούν να φέρουν το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη της γης.

Να ενδυναμωθούν να, «φέρουν αυτή τη διακονία και Ιεροσύνη προς όλα τα έθνη. Τότε μέσω της πίστης γίνεται κληρονόμος της πληρότητας της αιώνιας ζωής. Γιατί όπως είπε ο Παύλος, «Και αν είστε του Χριστού, άρα είστε σπέρμα του Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι»25.

Ως σπέρμα του Αβραάμ έχουμε ορισμένες υποχρεώσεις. Μας έχει δοθεί η εντολή να έλθουμε προς τον Χριστό με το να κάνουμε «τα έργα του Αβραάμ»26. Αυτά τα έργα περιλαμβάνουν: υπακοή στο Θεό, να λάβουμε και να τηρούμε τις διατάξεις και τις διαθήκες της ιεροσύνης και του ναού. Να διδάσκουμε το ευαγγέλιο. Να οικοδομήσουμε μια οικογένειακή μονάδα και να διδάξουμε τα παιδιά μας. Και να είμαστε πιστοί μέχρι το τέλος.

Είναι ενδιαφέρον ότι ο Κύριος χρησιμοποίησε τη λέξη «σπέρμα» στην υπόσχεσή του στον Αβραάμ. Έχει την ένοια του γναφέα και όχι απογόνων γιατί σημαίνει να πολλαπλασιάσουμε τις ευλογίες της διαθήκης του Αβραάμ «προς όλα τα έθνη»27. Ο Κύριος υποσχέθηκε στον Αβραάμ απογόνους «τόσο αναρίθμητοι όσο και τα άστρα» ή «σαν τους κόκους της άμμου στην παραλία»28.

Οι δίκαιοι απόγονοι του Αβραάμ έχουν έπίσης το προνόμιο να υιοθετηθούν σε μια αιώνια οικογένεια του Ιησού Χριστού. Αυτό περιλαμβάνει το δικαίωμα να λάβουν αιώνιες διαθήκες στο ναό μέσω των οποίων, αν είναι άξιοι, θα οργανωθούν και θα υπερυψωθούν στην αιώνια οικογένεια του Χριστού29. Επίσης περιλαμβάνει «τις ευλογίες της σωτηρίας, και ζωής αιώνιας»30.

Η πατριαρχική τάξη πηγαίνει από τον Αβραάμ στον Ισαάκ και στον Ιακώβ. Μέσω της γραμμής της ιεροσύνης συνεχίζει στις δικές μας μέρες και εποχή. Κατά την πάροδο των χρόνων,

δόθηκαν ευλογίες και υποσχέσεις από τους πατέρες προς τους πιστούς γιούς τους. Ένα σύγχρονο παράδειγμα μπορεί να δει κανείς από τη ζωή του Πρεσβύτερου Τζον Ντίκσον των Εβδομήκοντα. Αναφέρει, «Όταν ήταν ο καιρός για μένα να πάω ιεραποστολή, ήμουν πολύ ενθουσιασμένος να υπηρετήσω τον Κύριο. Ακριβώς πριν φύγω, εντούτοις, ανακάλυψα ότι είχα καρκίνο των οστών. Η ευκαιρία για να ζήσω αρκετά για να υπηρετήσω ιεραποστολή δεν ήταν μεγάλη. Είχα πίστη ότι Κύριος θα παρείχε ένα τρόπο αν ήθελε να πάω. Ο πατέρας μου μου έδωσε μια ευλογία στην οποία μου είπε ότι θα υπηρετούσα την ιεραποστολή μου στο Μεξικό, θα υπηρετούσα την εκκλησία όλη τη ζωή μου και θα είχα οικογένεια. Το δεξί μου χέρι έπρεπε να ακρωτηριαστεί πάνω από τον αγκώνα, αλλά η ζωή μου χαρίστηκε και οι υποσχέσεις που μου δόθηκαν έχουν όλες εκπληρωθεί.

»Ορισμένοι μπορεί να πιστεύουν ότι το να χάσεις ένα χέρι θα ήταν φοβερό βάρος, αλλά υπήρξε μια απο τις μεγαλύτερες ευλογίες της ζωής μου. Έμαθα ότι ειναι πολύ σημαντικό να έχουμε δοκιμασίες και να τις αντιμετωπίζουμε». Ο Πρεσβύτερος Ντίκσον ήταν πάντοτε δεξιόχειρας και τώρα έπρεπε να μάθει να κάνει τα πάντα με το αριστερό. Μια δυσκολία ήταν να μάθει πως να δένει γραβάτες. Είπε, «Ένα Σάβατο πρωί ενώ βρισκόμουν στην κρεβατοκάμαρά μου με την γραβάτα στο χέρι μου, σκέφτηκα, *Πως θα το δέσω αυτό*; Σκέφτηκα να πάρω μια γραβάτα με κλιπ. Σκέφτηκα να ρωτήσω την μαμά να με βοηθήσει. Αλλά δεν μπορούσα να την πάρω μαζί μου στην ιεραποστολή απλά για να μου δένει τις γραβάτες. Έτσι αποφάσισα ότι έπρεπε να μάθω να το κάνω μόνος μου. Τελεικά το έκανα χρισημοποιώντας τα δόντια μου. Ακόμα το κάνω έτσι, ακόμα και αν την έχω δέσει χιλιάδες φορές»31.

Δεν γνωρίζουμε με λεπτομέρια όλα που θα απαιτούνται από την ανθρωπότητα των Αγίων στις αβέβαιες μέρες εμπρός. Το να ζούμε κάθε μέρα δίκαια θα είναι αυξανόμενα δύσκολο. Επιπρόσθετα, οι φέροντες την ιεροσύνη μπορεί να έχουν να αντιμετωπίσουν

ορισμένες επιπλέον προκλήσεις σε θέματα ασφάλειας και στο να παρέχουν για την οικογένειά τους. Όπως τόνησε ένας παγκόσμιος ηγέτης, θα υπάρχουν «κίνδυνοι γνωστοί σε όλους μας. Οι σημερινές θανάσιμες απειλές έρχονται από αχρείες δυνάμεις και από μη καταστασιακά δίκτυα εξτρεμιστών που δεν έχουν τίποτα άλλο από τη διαμάχη για την αγιότητα της ζωής του ανθρώπου και για τις αρχές που τα πολιτισμένα έθνη έχουν ως αγαπημένες»32.

Όλοι αναμένεται να αντιμετωπίσουμε δοκιμασίες. Αλλά θαυμάσιες αιώνιες υποσχέσεις εκτείνονται σε εκείνους που επιμένουν στη δικαιοσύνη. Ο Κύριος έχει δόσει το λόγο Του ότι «κάθε άνθρωπος που... δεν παραμελήσει να εξακολουθεί να παραμένει πιστός στα πάντα, δε θα είναι αποκαμωμένος κατά το πνεύμα, ούτε σκοτισμένος, ούτε κατά το σώμα, τα μέλη... Και δεν πρόκειται να πεινάσουν ούτε να διψάσουν»33. Είμαι αισιόδοξος σχετικά με το τι επιφυλάσσει το μέλλον για την Εκκλησία του Κυρίου και τα μέλη της, αλλά θα πρέπει να επιμείνουμε στην δικαιοσύνη και «να μείνουμε πιστοί στα πάντα»34. Το κλειδί της γνώσης του Θεού, που χορηγείται από εκείνους που τηρούν τον όρκο και την διαθήκη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, θα μας επιτρέψει να είμαστε νικητές. Προσεύχομαι ώστε να κάνουμε έτσι στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. D&C 84:19.

2. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 166-7.

3. *Collected Discourses, Joseph F. Smith*, Brian H. Stuy, ed. v. 2.

4. Abraham 1:2.

5. D&C 42:61.

6. Carlos Asay "Oath and Covenant of the Priesthood" *Ensign* Nov 1985, 43.

7. 3 Nephi 20:25-29.

8. Teachings of the Prophet Joseph Smith,149-50.

9. D&C 84:33-42.

10. Marion G. Romney, *Improvement Era*, June 1962, 416-17.

11. D&C 84:33.

12. D&C 84:33.

13. D&C 84:40.

14.D&C 84:33.

15.D&C 84:34.

16. D&C 84:34.

17. D&C 84:35.

18. D&C 84:38.

19. D&C 84:38.

20. Matt. 26:26 JST Matt. 26:22.

21. Victor L. Brown, "The Vision of the Aaronic Priesthood," *Ensign*, Nov. 1975, 68.

22. "Priesthood Restored Directly from Heaven," *Church News*, May 22, 2004, 3.

23. 3 Ne 20:25, 29, Genesis 18:18, Galatians 3:8.

24. Abraham 2:9.

25.Galatians 3:29.

26. See John 8:39[32-50].

27. Abraham 2:9.

28. D&C 132:30.

29. Galatians 3:29.

30.Abraham 2:12.

31. “Friend to Friend,” *The Friend*, September 1995, 6-7.

32. “Secretary Colin Powell on Memorial Day,” SouthernUtah.com Community Forums.

33. D&C 84:80.

34. D&C 84:80.

Saturday, October 2, 2004

Με ζήλο να απορροφόμαστε [σε έναν αγαθό σκοπό]

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Αγαπητοί μου αδελφοί, είναι μια φοβερή και κάπως τρομακτική εμπειρία να στέκομαι ενώπιόν σας αυτό το απόγευμα και να ανταποκρίνομαι στην πρόσκληση να διδάσκω και να καταθέτω μαρτυρία σχετικά με το ιερό προνόμιο που είναι δικό μας να φέρουμε την ιεροσύνη του Θεού. Προσεύχομαι για την πίστη σας και τις προσευχές σας από μέρους μου.

Πέρα απ'αυτούς που φέρουν την Ααρωνική και Μελχισεδική Ιεροσύνη και παρευρίσκονται αυτό το απόγευμα εδώ στο Κέντρο Συνελεύσεων ή είναι καθισμένοι σε τόπους παγκοσμίως, υπάρχουν τεράστιοι αριθμοί φερόντων την ιεροσύνη που, για οποιονδήποτε λόγο, έχουν παρεκκλίνει από τα καθήκοντά τους και έχουν επιλέξει να ακολουθούν άλλα μονοπάτια.

Ο Κύριος μιλά αρκετά απλά σε μας για να προσεγγίσει και να σώσει τέτοια άτομα και να τα φέρει αυτά και την οικογένειά τους στο τραπέζι του Κυρίου. Θα πρέπει να προσέξουμε τις ουράνιες οδηγίες του Κυρίου όταν διακήρυξε, «Λοιπόν, τώρα κάθε άνθρωπος ας μάθει το καθήκον του, και ας ενεργεί στη θέση στην οποία έχει οριστεί, με κάθε επιμέλεια»1. Προσέθεσε, «Γιατί ιδέστε, δεν είναι σωστό να προστάζω εγώ για τα πάντα. Γιατί εκείνος που εξαναγκάζεται για το καθετί, αυτός είναι νωθρός και όχι γνωστικός δούλος. Επομένως, δε λαβαίνει καμιά αμοιβή.

»Αληθινά λέω, οι άνθρωποι πρέπει με ζήλο να απορροφούνται σε έναν αγαθό σκοπό και να κάνουν πολλά από δική τους πρωτοβουλία. Και εφόσον οι άνθρωποι κάνουν το καλό δεν πρόκειται με κανένα τρόπο να χάσουν την αμοιβή τους»2.

Οι ιερές γραφές παρέχουν σε σας και μένα ένα πρότυπο να ακολουθούμε όταν

διακηρύττουν, «ο Ιησούς προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη στον Θεό και στους ανθρώπους»3. Και «πέρασε ευεργετώντας... επειδή, ο Θεός ήταν μαζί του»4.

Έχω παρατηρήσει στη μελέτη μου της ζωής του Κυρίου ότι τα αιώνια μαθήματά Του και τα θαυμαστά Του θαύματα συνήθως έγιναν όταν έκανε το έργο του Πατέρα Του. Στο δρόμο για την Εμμαούς, εμφανίστηκε με σώμα από σάρκα και οστά. Έφαγε φαγητό και κατέθεσε μαρτυρία για την ουράνια φύση Του. Όλα αυτά έλαβαν χώρα αφού απήλθε του τάφου.

Σε προηγούμενη στιγμή, ήταν ενώ βρισκόταν στο δρόμο για την Ιεριχώ που αποκατέστησε το φως σε κάποιον που ήταν τυφλός.

Ο Σωτήρας ήταν πάντα δραστήριος και απασχολημένος ---να διδάσκει, να καταθέτει μαρτυρία και να σώζει τους άλλους. Τέτοιο είναι και το ατομικό μας καθήκον ως μέλη των απαρτιών ιεροσύνης σήμερα.

Σε μια διακήρυξη της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων που εξεδόθη στις 6 Απριλίου 1980, αυτή η δήλωση μαρτυρίας και αλήθειας διατυπώθηκε:

> Επιβεβαιώνουμε επισήμως ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι πράγματι η αποκατάσταση της Εκκλησίας που εδραιώθηκε από τον Υιό του Θεού, όταν στη θνητότητα οργάνωσε το έργο του επάνω στη γη, ότι φέρει το ιερό του όνομα, δηλαδή το όνομα του Ιησού Χριστού, ότι είναι οικοδομημένη επάνω στο θεμέλιο των Αποστόλων και των προφητών, ότι εκείνος είναι ο ακρογωνιαίος λίθος, ότι η ιεροσύνη της, τόσο στην τάξη του Ααρών όσο και του Μελχισεδέκ, αποκαταστήθηκε από τα χέρια εκείνων που την έφεραν τα αρχαία χρόνια: του Ιωάννη του Βαπτιστή, στην περίπτωση της Ααρωνικής Ιεροσύνης και του Πέτρου, Ιάκωβου και Ιωάννη στην περίπτωση της Μελχισεδικής Ιεροσύνης.

Στις 6 Οκτωβρίου 1889, ο Πρόεδρος Τζωρτζ Κάνον εξέφρασε την εξής έκκληση:

Θέλω να δώ τη δύναμη της Ιεροσύνης να ενδυναμώνεται... Θέλω να δω αυτή την ισχύ και δύναμη να διαδίδεται σε ολόκληρο το σώμα της Ιεροσύνης, εκτείνοντας από την κεφαλή έως τον πιο ταπεινό διάκονο στην Εκκλησία. Κάθε άνδρας θα πρέπει να αναζητά και να απολαμβάνει τις αποκαλύψεις του Θεού, το φως των ουρανών να φέγγει στην ψυχή του και να του δίνει γνώση σχετικά με τα καθήκοντά του, σχετικά με το μερίδιο του έργου του Θεού που του μεταδίδεται στην Ιεροσύνη Του.

Θα μοιραστώ μαζί σας απόψε δυο εμπειρίες από την ζωή μου ---μια που έλαβε χώρα όταν ήμουν αγόρι και η άλλη αφορά ένα φίλο μου που ήταν σύζυγος και πατέρας με παιδιά.

Όχι πολύ καιρό μετά τη χειροτόνησή μου ως δάσκαλος στην Ααρωνική Ιεροσύνη, κλήθηκα να υπηρετήσω ως πρόεδρος της απαρτίας. Ο σύμβουλός μας, Χάρολντ, ενδιαφερόταν για μας και το ξέραμε. Μια μέρα μου είπε, «Τομ, σου αρέσει να μεγαλώνεις περιστέρια, έτσι δεν είναι;»

Απάντησα με ένα ζεστό, «Ναι».

Μετά πρότεινε, «Πως θα σου φαινόταν αν σου έδινα ένα ζευγάρι καθαρόαιμα περιστέρια Birmingham Roller;»

Αυτή τη φορά απάντησα, «Μάλιστα, Κύριε!» Βλέπετε, τα περιστέρια που είχα ήταν κοινής ποικιλίας, εγκλωβισμένα στη στέγη του Δημοτικού Σχολείου Γκραντ.

Με προσεκάλεσε να πάω στο σπίτι του το επόμενο πρωί. Η επόμενη μέρα ήταν μια από τις πιο μεγαλύτερες μέρες στη νεαρή μου ηλικία. Περίμενα την επιστροφή του συμβούλου μου από τη δουλειά μια ώρα προτού φτάσει σπίτι. Με πήγε στον περιστερώνα του, που ήταν στο επάνω μέρος ενός μικρού αχυρώνα ο οποίος βρισκόταν στο πίσω μέρος της αυλής του. Καθώς κοίταζα τα πιο όμορφα περιστέρια που είχα μέχρι τότε δει, είπε, «Διάλεξε οποιοδήποτε αρσενικό και θα σου δώσω ένα θηλυκό που είναι διαφορετικό από οποιοδήποτε άλλο περιστέρι στον

κόσμο». Έκανα την επιλογή μου. Μετά έβαλε στο χέρι μου ένα μικροσκοπικό θηλυκό περιστέρι. Ρώτησα τι την έκανε τόσο διαφορετική. Απάντησε, «Κοίτα προσεκτικά και θα παρατηρήσεις ότι έχει μόνο ένα μάτι». Σίγουρα ένα μάτι έλειπε, αφού μια γάτα είχε κάνει τη ζημιά. «Πάρτα σπίτι σου στον περιστερώνα σου», συμβούλευσε. «Κράτησέ τα μέσα για περίπου δέκα μέρες και μετά άφησέ τα έξω για να δεις αν θα παραμείνουν στο μέρος σου».

Ακολούθησα τις οδηγίες του Χάρολντ. Όταν τα άφησα έξω, το αρσενικό περιστέρι περπάτησε με υπερηφάνεια στη στέγη του περιστερώνα και κατόπιν γύρισε μέσα για να φάει. Αλλά το μονόφθαλμο θηλυκό έφυγε στο λεπτό. Πήρα τηλέφωνο τον Χάρολντ και ρώτησα, «Το μονόφθαλμο περιστέρι επέστρεψε στον περιστερώνα σου;»

«Έλα από ’δω», είπε, «και θα ρίξουμε μια ματιά».

Καθώς περπατούσαμε από την πόρτα της κουζίνας του προς τον περιστερώνα, ο σύμβουλός μου σχολίασε, «Τομ, είσαι ο πρόεδρος της απαρτίας των δασκάλων». Αυτό, βέβαια, το ξέρω ήδη. Μετά πρόσθεσε, «Τι πρόκειται να κάνεις για να ενεργοποιήσεις τον Μπομπ, που είναι μέλος της απαρτίας σου;»

Απάντησα, «Θα τον έχω στη συγκέντρωση απαρτίας αυτή την εβδομάδα».

Μετά πλησιάσε σε μία ειδική φωλιά και μου έδωσε το μονόφθαλμο περιστέρι. «Κράτα την μέσα για λίγες μέρες και προσπάθησε πάλι». Το έκανα και για άλλη μια φορά εξαφανίστηκε. Πάλι η εμπειρία, «Έλα από ’δω και θα δούμε αν επέστρεψε σπίτι». Το σχόλιο από τον σύμβουλό μου ήλθε καθώς περπατούσαμε για τον περιστερώνα, «Συγχαρητήρια που έφερες τον Μπομπ στη συγκέντρωση ιεροσύνης. Τώρα τι θα κάνεις εσύ και ο Μπομπ για να ενεργοποιήσετε [ως μέλος] τον Μπιλ;»

«Θα τον έχουμε εκεί την επόμενη εβδομάδα», προθυμοποιήθηκα.

Αυτή η εμπειρία επαναλαμβανόταν ξανά και ξανά. Ήμουν ενήλικας άνδρας όταν

συνειδητοποίησα πλήρως ότι πράγματι ο Χάρολντ, ο σύμβουλός μου, μου είχε δώσει ένα ειδικό περιστέρι, το μόνο περιστέρι στον περιστερώνα του που ήξερε ότι θα επέστρεφε κάθε φορά που την άφηνα ελεύθερη. Ήταν ο εμπνευσμένος του τρόπος για να έχει μία ιδανική προσωπική συνέντευξη ιεροσύνης με τον πρόεδρο της απαρτίας των δασκάλων κάθε δυο εβδομάδες. Οφείλω πολλά σε αυτό το μονόφθαλμο περιστέρι. Οφείλω περισσότερα σε εκείνον το σύμβουλο απαρτίας. Είχε την υπομονή και την ικανότητα να με βοηθήσει να προετοιμαστώ για τις ευθύνες που θα έρχονταν αργότερα.

Πατέρες, παππούδες, έχουμε μια μεγαλύτερη ακόμα ευθύνη να οδηγούμε τους πολύτιμους γιους και εγγονούς μας. Χρειάζονται τη βοήθειά μας, χρειάζονται την ενθάρρυνσή μας, χρειάζονται το παράδειγμά μας. Έχει ειπωθεί συνετά ότι οι νέοι μας χρειάζονται λιγότερη κριτική και περισσότερα πρότυπα να ακολουθούν.

Τώρα για το παράδειγμα που αφορά αυτούς τους άνδρες των οποίων οι συνήθειες και η ζωή τους περιλαμβάνει το να παρευρίσκονται λίγες φορές στην εκκλησία. Η ομάδα αυτών των μελλοντικών πρεβυτέρων έχει μεγαλώσει πολύ. Αυτό συμβαίνει λόγω των νεαρότερων αγοριών από τις απαρτίες της Ααρωνικής Ιεροσύνης που χάνονται στο μονοπάτι της Ααρωνικής Ιεροσύνης και επίσης λόγω εκείνων των ενήλικων ανδρών που βαπτίζονται αλλά δεν συνεχίζουν σε δραστηριότητα και πίστη έτσι ώστε να μπορούν να χειροτονηθούν πρεσβύτεροι.

Στρέφω τη σκέψη μου όχι μόνο στην καρδιά και την ψυχή αυτών των ανδρών, αλλά επίσης στη λύπη των γλυκών γυναικών και των παιδιών τους που μεγαλώνουν. Αυτοί οι άνδρες περιμένουν ένα χέρι βοηθείας, έναν ενθαρρυντικό λόγο και μια προσωπική μαρτυρία για την αλήθεια που εκφράζεται από μια καρδιά γεμάτη αγάπη και μια επιθυμία για ανύψωση και οικοδόμηση.

Ο Σέλεϊ ήταν ένα τέτοιο άτομο. Η σύζυγός και τα παιδιά του ήταν εξαιρετικά μέλη, αλλά

όλες οι προσπάθειες για να τον κινητοποιήσουν για το βάπτισμα και μετά για τις ευλογίες της ιεροσύνης είχαν αποτύχει.

Μετά πέθανε η μητέρα του. Ο Σέλεϊ ήταν τόσο λυπημένος που πήγε μόνος του σε ένα ειδικό δωμάτιο στο νεκροθάλαμο όπου γινόταν η κηδεία. Είχαμε μεταδώσει μέσω καλωδίων τα τεκταινόμενα σε εκείνο το δωμάτιο, έτσι ώστε να μπορεί να θρηνεί μόνος του και όπου κανείς δεν μπορούσε να βλέπει τη λύπη του. Καθώς τον παρηγόρησα πριν πάω στον άμβωνα, με αγκάλιασε και ήξερα ότι οι ευαίσθητες χορδές του είχαν αγγιχτεί.

Ο καιρός πέρασε. Ο Σέλεϊ και η οικογένειά του μετακόμισαν σε ένα άλλο μέρος της πόλης. Κλήθηκα να προεδρεύω επί της Καναδικής αποστολής και μαζί με την οικογένειά μου μετακομίσαμε στο Τορόντο του Καναδά για μια περίοδο τριών ετών.

Όταν επέστρεψα και αφού κλήθηκα στους Δώδεκα, ο Σέλεϊ μου τηλεφώνησε. Είπε, «Επίσκοπε, θα επισφραγίσεις τη σύζυγό μου, την οικογένειά μου και μένα στο Ναό της Σωλτ Λέηκ;»

Απάντησα διστακτικά, «Αλλά Σέλεϊ, πρώτα πρέπει να είσαι βαπτισμένο μέλος της Εκκλησίας».

Γέλασε και απάντησε, «Ω, φρόντισα γι'αυτό ενώ ήσουν στον Καναδά. Σε έπιασα εξ'απροόπτου. Υπήρχε εκείνος ο οικογενειακός δάσκαλος που μας παρότρυνε τακτικά και με δίδασκε τις αλήθειες της Εκκλησίας. Του είχε ανατεθεί να βοηθάει τα παιδιά να διασχίζουν το δρόμο για το σχολείο και τα βοηθούσε κάθε πρωί όταν πήγαιναν στο σχολείο και κάθε απόγευμα όταν πήγαιναν σπίτι. Μου ζήτησε να τον βοηθήσω. Κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων όταν δεν υπήρχε κανένα παιδί για να διασχίσει το δρόμο, μου έδινε περισσότερες οδηγίες σχετικά με την Εκκλησία.

Είχα το προνόμιο να δω αυτό το θαύμα με τα ίδια μου τα μάτια και να αισθανθώ τη χαρά

με την καρδιά και την ψυχή μου. Οι επισφραγίσεις τελέστηκαν, μια οικογένεια ενώθηκε. Ο Σέλεϊ πέθανε όχι πολύ μετά από αυτή την περίοδο. Είχα το προνόμιο να μιλήσω στη συγκέντρωση της κηδείας του. Πάντοτε θυμάμαι το σώμα του Σέλεϊ να κοίτεται στο φέρετρό του, ντυμένο με τα ρούχα του ναού. Αμέσως αντιλήφθηκα την παρουσία δακρύων ευγνωμοσύνης, επειδή ήταν χαμένος και βρέθηκε.

Αυτοί που έχουν αισθανθεί την επιρροή του Κυρίου, δεν μπορούν κάπως να εξηγήσουν την αλλαγή που έρχεται στη ζωή τους. Υπάρχει η επιθυμία να ζουν καλύτερα, να υπηρετούν πιστά, να περπατούν ταπεινά και να είναι περισσότερο σαν το Σωτήρα. Έχοντας λάβει το πνευματικό τους φως και έχοντας δει φευγαλέα τις υποσχέσεις της αιωνιότητας, επαναλαμβάνουν τα λόγια του τυφλού στον οποίο ο Ιησούς επανέφερε την όραση, «ένα ξέρω, ότι ήμουν τυφλός, και τώρα βλέπω»5.

Πως μπορούμε να εξηγήσουμε αυτά τα θαύματα; Γιατί η αύξηση της δραστηριότητας στους ανθρώπους που είναι ήρεμοι, σαν να κοιμούνται; Ο ποιητής, μιλώντας για το θάνατο, έγραψε, «Ο Θεός τον άγγιξε και κοιμήθηκε». Λέω, μιλώντας για αυτή τη νέα γέννηση, «Ο Θεός τους άγγιξε και ξύπνησαν».

Δυο θεμελιώδεις λόγοι κυρίως εξηγούν αυτές τις αλλαγές στη συμπεριφορά, στις συνήθειες, στις πράξεις.

Πρώτα, οι άνδρες έχουν δει τις αιώνιες δυνατότητές τους και έχουν πάρει την απόφαση να τις επιτύχουν. Δεν μπορούν στην πραγματικότητα να μείνουν ικανοποιημένοι με τη μετριότητα αφού η αρίστευση είναι στις δυνατότητές τους.

Δεύτερον, άλλοι άνδρες και γυναίκες και ναι, νέοι άνδρες έχουν ακολουθήσει τη νουθεσία του Σωτήρα και έχουν αγαπήσει τον πλησίον τους σαν τον εαυτό τους και έχουν βοηθήσει στην εκπλήρωση των ονείρων του πλησίον τους και την πραγματοποίηση των

φιλοδοξιών του.

Ο καταλύτης σε αυτή τη διαδικασία είναι η αρχή της αγάπης.

Το κείμενο των ετών δεν έχει αλλοιώσει την ικανότητα του Λυτρωτή να αλλάζει τη ζωή των ανθρώπων. Καθώς είπε στο νεκρό Λάζορο, έτσι λέει σε σας και σε μένα: «Έλα έξω»6. Προσθέτω: Έλα έξω από την απόγνωση της αμφιβολίας. Έλα έξω από τη λύπη της αμαρτίας. Έλα έξω από το θάνατο της δυσπιστίας. Έλα έξω σε μια νέα ζωή. Έλα έξω.

Καθώς το κάνουμε και οδηγούμε τα βήματά μας στα μονοπάτια που βάδισε ο Ιησούς, ας θυμηθούμε τη μαρτυρία που έδωσε ο Ιησούς: «Ιδέστε, είμαι ο Ιησούς Χριστός, για τον οποίο οι προφήτες βεβαίωσαν ότι θα έλθει στον κόσμο... Είμαι το φως και... η ζωή του κόσμου»7. «Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος. Εγώ είμαι αυτός που ζει, εγώ είμαι αυτός που θανατώθηκε. Εγώ είμαι ο συνήγορός σας προς τον Πατέρα»8.

Υπάρχουν μέλη της απαρτίας και αυτοί που πρέπει να είναι μέλη της απαρτίας μας οι οποίοι χρειάζονται τη βοήθειά μας. Ο Τζων Μίλτον έγραψε στο ποίημά του, *Λυσίντας:* «Τα πεινασμένα πρόβατα κοιτάζουν επάνω και δεν είναι ταϊσμένα». Ο ίδιος ο Κύριος είπε στον Ιεζεκιήλ τον προφήτη, «Αλλοίμονο στους ποιμένες του Ισραήλ που... δε βόσκουν τα κοπάδια»9.

Αδελφοί μου της ιεροσύνης, το έργο είναι δικό μας. Ας θυμόμαστε και να μην ξεχνάμε ποτέ, εντούτοις, ότι ένα τέτοιο εγχείρημα δεν είναι ανυπέρβλητο. Τα θαύματα βρίσκονται παντού όταν οι κλήσεις της ιεροσύνης μεγαλύνονται. Όταν η πίστη αντικαθιστά την αμφιβολία, όταν η ανιδιοτελής υπηρέτηση εξαλείφει την εγωιστική προσπάθεια, η δύναμη του Θεού φέρνει εις πέρας του σκοπούς Του. Είμαστε στην υπηρεσία του Κυρίου. Μας έχει δοθεί το δικαίωμα της βοήθειας του Κυρίου. Αλλά πρέπει να προσπαθούμε. Από το έργο *Shenandoah* έρχονται τα λόγια που εμπνέουν: «Αν δεν προσπαθούμε, τότε δεν κάνουμε. Και αν δεν κάνουμε, τότε γιατί είμαστε εδώ;»

Ας είμαστε, ο καθένας και όλοι, εκτελεστές του λόγου και όχι μονάχα ακροατές10. Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα του προέδρου μας, Γκόρντον Χίνκλι, του προφήτη του Θεού.

Είθε να ανταποκριθούμε, όπως έκαναν οι οπαδοί του Σωτήρα την αρχαία εποχή, στην πρόσκληση, «Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων»11. Είθε να το κάνουμε αυτό, είναι η προσευχή μου στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Doctrine and Covenants 107:99.
2. Ibid., 58:26, 27.
3. Luke 2:52.
4. Acts 10:38.
5. John 9:25.
6. See John 11:43.
7. 3 Nephi 11:10, 11.
8. Doctrine and Covenants 110:4.
9. Ezekiel 34:2, 3.
10. See James 1:22.
11. Matthew 4:19.

Priesthood Session, October 2, 2004

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΚΑΚΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Αγαπητοί μου αδελφοί, είναι καλά να είμαι μαζί σας σε αυτή την πολύ μεγάλη συγκέντρωση ιεροσύνης. Υποθέτω ότι είναι η μεγαλύτερη τέτοια συγκέντρωση της ιεροσύνης που ποτέ έγινε. Τι αντίθεση με την περίσταση που περιγράφτηκε από τον Γουίλφορντ Γούντροφ όταν όλη η ιεροσύνη σε όλο τον κόσμο συγκεντρώθηκε σε ένα δωμάτιο στο Κίρτλαντ του Οχάιο για να λάβει οδηγίες από τον Προφήτη Τζόζεφ.

Έχουμε ακούσει εξαιρετικές συμβουλές απόψε και σας τις συνιστώ.

Καθώς προσφέρω τα σχόλια τέλους μιλώ για ένα θέμα από τα λόγια του Άλμα: «Τούτο είναι το καύχημά μου, ότι ίσως να γίνω όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρω κάποια ψυχή σε μετάνοια» (Άλμα 29:9).

Με αυτό το πνεύμα σας μιλώ απόψε. Αυτά που έχω να πω δεν είναι καινούρια. Έχω μιλήσει γι'αυτά πρωτύτερα. Το τεύχος Σεπτεμβρίου του *Ensign* έχει μια ομιλία που έδωσα μερικά χρόνια πριν για το ίδιο θέμα.

Ενώ το ζήτημα για το οποίο μίλησα ήταν πρόβλημα τότε, είναι πολύ πιο σοβαρό πρόβλημα τώρα. Αυξάνει ολοένα προς το χειρότερο. Είναι σαν μια μαινόμενη καταιγίδα που καταστρέφει άτομα και οικογένειες, που διαλύει εντελώς αυτό που κάποτε ήταν εποικοδομητικό και όμορφο. Μιλάω για την πορνογραφία με όλες τις εκφάνσεις της.

Το κάνω αυτό εξαιτίας των γραμμάτων που έρχονται σε μένα από συζύγους γεμάτες λύπη.

Θα ήθελα να διαβάσω τμήματα ενός γράμματος που έλαβα μόνο μερικές μέρες πριν. Το κάνω αυτό με τη συγκατάθεση της συγγραφέως. Έχω σβήσει οτιδήποτε που θα μπορούσε να

οδηγήσει στην αποκάλυψη των εμπλεκομένων μερών. Έχω κάνει μερικές διορθωτικές αλλαγές με σκοπό την καθαρότητα και τη ροή της γλώσσας.

Παραθέτω τώρα:

«Αγαπητέ Πρόεδρε Χίνκλι,

»Ο σύζυγός μου 35 ετών πέθανε πρόσφατα... Επισκέπτηκε τον καλό μας επίσκοπο όσο γρήγορα μπορούσε μετά από την πιο πρόσφατη εγχείρησή του. Μετά ήλθε σε μένα το ίδιο βράδυ για να μου πει ότι είχε εθιστεί στην πορνογραφία. Χρειαζόταν να τον συγχωρήσω [πριν πεθάνει]. Είπε επιπλέον ότι είχε κουραστεί να ζει μια διπλή ζωή. [Είχε υπηρετήσει σε πολλές σημαντικές] κλήσεις της Εκκλησίας ενώ ήξερε ότι ήταν υπό τα δεσμά αυτού του 'άλλου κυρίου'.

»Έμεινα άναυδη, πληγώθηκα, ένιωσα προδομένη και ατιμασμένη. Δεν μπορούσα να του υποσχεθώ συγχώρεση εκείνη τη στιγμή, αλλά παρακάλεσα για κάποιο χρόνο... Ήμουν σε θέση να επανεξετάσω την έγγαμη ζωή μου [και πώς] η πορνογραφία είχε... ένα καταστροφικό αποτέλεσμα στο γάμο μας από την αρχή. Ήμασταν παντρεμένοι δυο-τρεις μήνες όταν έφερε στο σπίτι ένα [πορνογραφικό] περιοδικό. Τον κλείδωσα έξω από το αμάξι, επειδή ήμουν τόσο πληγωμένη και θυμωμένη...

»Για πολλά χρόνια στο γάμο μας... ήταν πολύ σκληρός σε πολλές απαιτήσεις του. Ποτέ δεν ήμουν αρκετά καλή γι'αυτόν... Αισθάνθηκα απίστευτα καταβεβλημμένη εκείνο τον καιρό στο σημείο μιας βαθιάς κατάθλιψης... Ξέρω τώρα ότι με σύγκρινε με την τελευταία 'βασίλισσα του πορνό'...

»Μια φορά πήγαμε να πάρουμε συμβουλές και... ο σύζυγός μου προχώρησε στο να με μειώσει με την κριτική του και να με περιφρονήσει...

»Δεν μπορούσα να μπω καν στο αμάξι μαζί του μετά απ'αυτό, αλλά περπάταγα σε όλη

την πόλη... για ώρες, σκεπτόμενη την αυτοκτονία. [Σκέφτηκα], γιατί να συνεχίσω αν αισθάνεται για μένα όλα αυτά ο 'αιώνιος σύντροφός' μου;

»Συνέχισα, αλλά φόρεσα μια προστατευτική ασπίδα γύρω μου. Υπήρχα για άλλους λόγους παρά για τον σύζυγό μου και βρήκα χαρά στα παιδιά μου, σε σχέδια και επιτεύγματα που μπορούσα να κάνω τελείως μόνη μου...

»Μετά την 'εξομολόγησή του από το κρεβάτι του θανάτου' και [αφού αφιέρωσα χρόνο] στο να ψάξω στην ζωή μου, του φώναξα, 'Δεν ξέρεις τι έχεις κάνει;'... Του είπα ότι είχα φέρει μια αγνή καρδιά στο γάμο μας, τη διατήρησα αγνή κατά τη διάρκεια του γάμου και ότι σκόπευα να τη διατηρήσω αγνή για πάντα μετά. Γιατί δεν μπορούσε να κάνει το ίδιο για μένα; Αυτό που ήθελα μόνο ήταν να αισθάνομαι ότι περιβάλλομαι από στοργή και να με μεταχειρίζεται με τα πιο μικρά ευγενικά λόγια και πράξεις... αντί να μου φέρεται σαν σκλάβα...

»Τώρα έχω απομείνει να θρηνώ όχι μόνο επειδή έφυγε, αλλά επίσης για μια σχέση που θα μπορούσε να είναι [όμορφη, αλλά δεν ήταν]...

»Παρακαλώ προειδοποίησε τους αδελφούς (και τις αδελφές). Η πορνογραφία δεν είναι κάτι που δίνει ένα στιγμιαίο και ικανοποιητικό συναίσθημα ενθουσιασμού όταν τη βλέπει κάποιος. [Αντίθετα] έχει το επακόλουθο του να καταστρέφει καρδιές και ψυχές μέχρι τα βάθη τους, να καταστρέφει σχέσεις που θα έπρεπε να είναι ιερές και να πληγώνει κατάβαθα αυτούς που θα πρέπει να αγαπάς περισσότερο».

Και υπογράφει το γράμμα.

Τι αξιολύπητη και τραγική ιστορία. Έχω παραλείψει μερικές από τις λεπτομέρειες, αλλά έχω διαβάσει αρκετά ώστε να μπορείτε να αισθανθείτε τα βαθιά της συναισθήματα. Και σχετικά με τον σύζυγό της; Είχε έναν επώδυνο θάνατο από καρκίνο, τα τελευταία του λόγια μια εξομολόγηση μιας ζωής γεμάτη αμαρτία.

Και είναι αμαρτία να βλέπει κάποιος πορνογραφία. Είναι διαβολικό. Είναι εντελώς αντιφατικό με το πνεύμα του ευαγγελίου, με την προσωπική μαρτυρία για τα πράγματα του Θεού και με τη ζωή κάποιου που έχει χειροτονηθεί στην άγια ιεροσύνη.

Αυτό δεν είναι το μοναδικό γράμμα που έχω λάβει. Υπάρχουν αρκετά ώστε έχω πειστεί ότι είναι ένα σημαντικό πρόβλημα ανάμεσά μας. Προκύπτει από πολλές πηγές και εκφράζεται με μια ποικιλομορφία τρόπων. Τώρα έχει επιδεινωθεί με το Διαδίκτυο. Το Διαδίκτυο είναι διαθέσιμο όχι μόνο στους ενήλικες, αλλά επίσης σε νεαρούς ανθρώπους.

Διάβασα πρόσφατα ότι η πορνογραφία έχει γίνει παγκόσμια βιομηχανία 57 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Δώδεκα δισεκατομμύρια από αυτά προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες από «άνδρες πονηρούς που συνομωτούν», οι οποίοι αναζητούν πλούτη εις βάρος των αφελών. Έχει αναφερθεί ότι παράγει περισσότερα έσοδα στις Ηνωμένες Πολιτείες από όλα τα έσοδα των επαγγελματικών οργανισμών ποδοσφαίρου, μπέιζμπολ και μπάσκετ ή τα έσοδα του ABC, CBS και NBC. (Στατιστική πορνογραφίας στο Διαδίκτυο:2003).

Ληστεύει από το χώρο εργασίας το χρόνο και τα ταλέντα των εργαζομένων. «Είκοσι τοις εκατό των ανδρών παραδέχονται ότι έχουν πρόσβαση στην πορνογραφία στην εργασία τους. Δεκατρία τοις εκατό των γυναικών κάνουν το ίδιο. Δέκα τοις εκατό των ενηλίκων παραδέχοναι ότι έχουν σεξουαλικό εθισμό στο Διαδίκτυο» (Το ίδιο). Αυτή είναι η είσοδός τους, αλλά στην πραγματικότητα ο αριθμός μπορεί να είναι πολύ μεγαλύτερος.

Ο Εθνικός Συνασπισμός για την Προστασία των Παιδιών και Οικογενειών δηλώνει ότι «Σχεδόν 40 εκατομμύρια άνθρωποι στις Ηνωμένες Πολιτείες συμμετέχουν σεξουαλικά στο Διαδίκτυο» (NCPCF Online, www.nationalcoalition.org).

«Ένα στα πέντε παιδιά ηλικίας 10-17 [έχει] λάβει ανήθικες προτάσεις στο Διαδίκτυο.

»Τρία εκατομμύρια των επισκεπτών σε ιστοσελίδες ενηλίκων το Σεπτέμβριο του 2000

ήταν ηλικίας 17 ή νεότεροι.

»Το σεξ είναι το υπ’αριθμόν ένα θέμα που αναζητείται στο Διαδίκτυο» (Το ίδιο).

Μπορώ να συνεχίσω, αλλά εσείς, επίσης ξέρετε αρκετά για τη σοβαρότητα του προβλήματος. Είναι αρκετό να πω ότι όλοι όσοι συμμετέχουν, γίνονται θύματα. Τα παιδιά γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης και η ζωής τους καταστρέφεται σοβαρά. Ο νους των νέων διαφθείρεται με ψεύτικες ιδέες. Η συνεχής έκθεση οδηγεί στον εθισμό που είναι σχεδόν αδύνατο να διακόψουν. Οι άνδρες, τόσοι πολλοί, ανακαλύπτουν ότι δεν μπορούν να το αφήσουν μόνοι τους. Η ενέργειά τους και το ενδιαφέρον τους καταναλώνεται στην άσκοπη καταδίωξη αυτού του ωμού και ελεεινού πράγματος.

Η δικαιολογία δίνεται ότι είναι δύσκολο να το αποφύγουν, ότι είναι εύκολα διαθέσιμο και δεν υπάρχει αποφυγή.

Υποθέστε ότι μαίνεται μια καταιγίδα και οι άνεμοι σφυρίζουν και το χιόνι πετάγεται γύρω σας. Βρίσκετε ότι δεν είστε σε θέση να το σταματήσετε. Αλλά μπορείτε να ντυθείτε κατάλληλα και να αναζητήσετε καταφύγιο και η καταιγίδα δεν θα έχει επιρροή επάνω σας.

Παρόμοια, αν και το Διαδίκτυο είναι υπερπλήρες με ελεεινό υλικό, δεν πρέπει να το βλέπετε. Μπορείτε να υποχωρήσετε στο καταφύγιο του ευαγγελίου και στη διδασκαλία της καθαρότητας, της αρετής και της αγνότητας της ζωής.

Ξέρω ότι μιλάω άμεσα και απλά. Το κάνω αυτό επειδή το Διαδίκτυο έχει κάνει την πορνογραφία πιο ευρέως προσιτή, επιπλέον με αυτή που διατίθεται σε DVDs και βίντεο, στην τηλεόραση και στον πάγκο των περιοδικών. Οδηγεί σε φαντασιώσεις που είναι καταστροφικές για τον αυτοσεβασμό. Οδηγεί σε παράνομες σχέσεις, συχνά σε ασθένεια και σε βάναυση εγκληματική δραστηριότητα.

Αδελφοί, μπορούμε να κάνουμε καλύτερα απ’αυτό. Όταν ο Σωτήρας δίδαξε το πλήθος,

είπε, «Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, επειδή, αυτοί θα δουν το Θεό» (Κατά Ματθαίον 5:8).

Θα μπορούσε κανείς να επιθυμεί μια μεγαλύτερη ευλογία από αυτή; Ο ανώτερος δρόμος της ευπρέπειας, της αυτοπειθαρχίας, της υγιούς ζωής είναι ο δρόμος για τους άνδρες, τόσο για τους νέους όσο και τους γηραιότερους οι οποίοι φέρουν την ιεροσύνη του Θεού. Στους νέους άνδρες θέτω αυτή την ερώτηση, «Μπορείτε να φανταστείτε τον Ιωάννη το Βαπτιστή, ο οποίος αποκατέστησε την ιεροσύνη που φέρετε να ασχολείται με οποιαδήποτε τέτοια συνήθεια όπως αυτή;» Σε σας άνδρες, «Μπορείτε να φανταστείτε τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους Αποστόλους του Κυρίου μας, να ασχολούνται με τέτοια;»

Όχι, όχι βέβαια. Τώρα αδελφοί, έχει έλθει ο καιρός για οποιονδήποτε από εμάς ο οποίος έχει συμμετάσχει να αποτραβηχτεί από αυτό το κακό, να σταθεί πάνω από αυτό το πονηρό πράγμα, να «κοιτάξει στο Θεό και να ζήσει» (Άλμα 37:47). Δεν χρειάζεται να βλέπουμε σκανδαλιστικά περιοδικά. Δεν χρειάζεται να διαβάζουμε βιβλία γεμάτα από αισχρό υλικό. Δεν χρειάζεται να βλέπουμε τηλεόραση που είναι κάτω από τα εποικοδομητικά μας πρότυπα. Δεν χρειάζεται να νοικιάζουμε ταινίες που παρουσιάζουν αυτό που είναι βρώμικο. Δεν χρειάζεται να καθόμαστε στον υπολογιστή και να παίζουμε με πορνογραφικό υλικό που βρίσκεται στο Διαδίκτυο.

Επαναλαμβάνω, μπορούμε να κάνουμε καλύτερα απ᾽αυτό. Πρέπει να κάνουμε καλύτερα απ᾽αυτό. Είμαστε άνδρες της ιεροσύνης. Αυτό είναι ένα ιερότατο και θαυμαστό δώρο, που αξίζει περισσότερο από όλα τα άχρηστα πράγματα του κόσμου. Αλλά θα είναι απώλεια για την αποτελεσματικότητα αυτής της ιεροσύνης για οποιονδήποτε που ασχολείται στη συνήθεια του να αναζητά πορνογραφικό υλικό.

Αν υπάρχει κάποιος υπό τον ήχο της φωνής μου που το κάνει αυτό, τότε είθε να παρακαλέσετε τον Κύριο από τα βάθη της ψυχής σας ώστε να αφαιρέσει από σας τον εθισμό που

σας σκλαβώνει. Και είθε να έχετε το θάρρος να αναζητήσετε τη στοργική καθοδήγηση του επισκόπου σας και αν είναι απαραίτητο, τη συμβουλή στοργικών επαγγελματιών.

Οποιοσδήποτε είναι υπό τα δεσμά αυτής της ανομίας, ας γονατίσει στην ιδιωτικότητα του δωματίου του και να παρακαλέσει τον Κύριο για βοήθεια να τον ελευθερώσει από αυτό το πονηρό τέρας. Διαφορετικά, αυτός ο φαύλος λεκές θα συνεχίσει σε όλη τη ζωή, ακόμα και στην αιωνιότητα. Ο Ιακώβ, ο αδελφός του Νεφί δίδαξε: «Και θα γίνει ώστε όταν όλοι οι άνθρωποι θα έχουν περάσει από αυτόν τον πρώτο θάνατο στη ζωή, εφόσον θα έχουν γίνει αθάνατοι... εκείνοι που είναι δίκαιοι θα είναι ακόμα δίκαιοι, και εκείνοι που είναι βρωμεροί θα είναι ακόμα βρωμεροί» (Νεφί Β΄ 9:15, 16).

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, στο όραμά του για την επίσκεψη του Σωτήρα στα πνεύματα των νεκρών, είδε ότι «στους ανόμους δεν πήγε, και στους ασεβείς και τους αμετανόητους που είχαν βεβηλώσει τους εαυτούς τους όταν ήταν στη σάρκα, η φωνή του δεν υψώθηκε» (Δ&Δ 138:20).

Τώρα, αδελφοί μου, δεν θέλω να είμαι αρνητικός. Είμαι από τη φύση μου αισιόδοξος. Αλλά σε θέματα όπως αυτό είμαι ρεαλιστής. Αν συμμετέχουμε σε τέτοια συμπεριφορά, τώρα είναι ο καιρός να αλλάξουμε. Ας είναι αυτή η ώρα μας της αποφασιστικότητας. Ας αλλάξουμε τη ζωή μας για να ακολουθήσουμε ένα καλύτερο δρόμο. Είπε ο Κύριος: «Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα. Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού, και η διδαχή της ιεροσύνης θα κατασταλάζει επάνω στην ψυχή σου όπως οι δροσοσταλίδες από τον ουρανό.

»Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνα» (Δ&Δ 121:45-46).

Πως θα μπορούσε ένας άνδρας να επιθυμεί περισσότερα; Αυτές οι ουράνιες ευλογίες υπόσχονται σε αυτούς που βαδίζουν στο δρόμο της αρετής εμπρός στον Κύριο και όλους τους ανθρώπους.

Πόσο υπέροχοι είναι οι τρόποι του Κυρίου. Πόσο ένδοξες οι υποσχέσεις Του. Όταν μπαίνουμε σε πειρασμό μπορούμε να αντικαταστήσουμε τις σκέψεις κακού με σκέψεις για Εκείνον και τις διδασκαλίες Του. Έχει πει: «Και αν προσβλέπετε μόνο προς τη δόξα μου, το σώμα σας ολόκληρο θα γεμίσει με φως, και δε θα υπάρξει σκοτάδι μέσα σας. Και αυτό το σώμα το οποίο είναι γεμάτο με φως καταλαβαίνει τα πάντα.

»Επομένως, εξαγνιστείτε ώστε ο νους σας να είναι μόνο για το Θεό, και θα έλθουν οι μέρες που θα τον δείτε. Γιατί θα αφαιρέσει το κάλυμμα από το πρόσωπό του για σας...» (Δ&Δ 88:67-68).

Σε σας διακόνους και δασκάλους και ιερείς που είστε μαζί μας απόψε, εσείς υπέροχοι νέοι άνδρες που έχετε να κάνετε με τη μετάληψη, ο Κύριος σας έχει πει: «Γίνετε καθαροί εσείς που φέρετε τα σκεύη του Κυρίου» (Δ&Δ 133:5).

Σε όλη την ιεροσύνη η δήλωση αποκάλυψης είναι ξεκάθαρη και κατηγορηματική: « ...Τα δικαιώματα της ιεροσύνης είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα με τις δυνάμεις των ουρανών και ότι οι δυνάμεις των ουρανών δεν μπορούν να ελεγχθούν ούτε να χρησιμοποιηθούν παρά μόνο με τους θεσμούς της χρηστότητας» (Δ&Δ 121:36).

Τώρα ξέρω, αδελφοί μου, ότι οι περισσότεροι από σας δεν «νοσείτε» από αυτό το κακό. Ζητώ τη συγγνώμη σας που πήρα από το χρόνο σας για να επιμείνω σε αυτό. Αλλά αν είστε πρόεδρος πασσάλου ή επίσκοπος, πρόεδρος περιφέρειας ή κλάδου, μπορεί να πρέπει να βοηθήσετε αυτούς που έχουν επηρεαστεί. Είθε ο Κύριος να σας χαρίζει σοφία, καθοδήγηση, έμπνευση και αγάπη γι'αυτούς που τόσο την χρειάζονται.

Και σε όλους εσάς, νέους ή γέρους, που δεν συμμετέχετε [σε τέτοια], σας συγχαίρω και σας αφήνω την ευλογία μου. Πόσο όμορφη είναι η ζωή που ακολουθεί το πρότυπο των διδασκαλιών του ευαγγελίου Εκείνου που ήταν χωρίς αμαρτίες. Ένας τέτοιος άνδρας περπατάει ακηλίδωτος στο φως του ήλιου της αρετής και της δύναμης.

Είθε οι ευλογίες των ουρανών να είναι μαζί σας, αγαπητοί μου αδελφοί. Είθε να απλώσουμε το χέρι σε οποιονδήποτε χρειάζεται βοήθεια, προσεύχομαι στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Sunday Morning Session, October 3, 2004

Διάλεξε αυτή την ημέρα

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον

Πρώτος Σύμβουλος της Πρώτης Προεδρίας

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, τόσοι όσοι βρίσκεστε μπροστά μου αλλά και όσοι έχετε συγκεντρωθεί σε όλο τον κόσμο, ζητώ την πίστη και τις προσευχές σας καθώς ανταποκρίνομαι στο καθήκον που μου ανατέθηκε και στο προνόμιο να απευθυνθώ σε σας.

Σκεφτόμουν πρόσφατα σχετικά με τις επιλογές και τις συνέπειές τους. Εχει ειπωθεί ότι η πύλη της ιστορίας στρέφεται επάνω σε μικρούς μεντεσέδες και το ίδιο συμβαίνει με τη ζωή των ανθρώπων. Οι επιλογές που κάνουμε αποφασίζουν για τον προορισμό μας.

Ο Ιησούς του Ναυή της αρχαίας εποχής, διακήρυξε, «Διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να λατρεύετε·...εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο»1.

‘Ολοι εμείς ξεκινήσαμε ένα φοβερό και ζωτικής σημασίας ταξίδι, όταν αφήσαμε τον κόσμο των πνευμάτων και εισήλθαμε σε τούτη τη σκηνή που λέγεται θνητότητα και που συχνά παρουσιάζει δυσκολίες. Φέραμε μαζί μας το σπουδαίο δώρο από το Θεό ---την ελευθεροβουλία μας. Ο προφήτης Γουίλφορντ Γούντροφ είπε: «Ο Θεός έχει δώσει σε όλα τα παιδιά Του... ελευθεροβουλία... Την κατείχαμε στους ουρανούς των ουρανών πριν από την ύπαρξη του κόσμου και ο Κύριος τη διατήρησε και την υπερασπίστηκε εκεί εναντίον του Εωσφόρου. Με την ελευθεροβουλία αυτή, εσείς, εγώ και όλοι οι άνθρωποι γινόμαστε υπεύθυνα όντα, υπεύθυνοι για την πορεία που ακολουθούμε, τη ζωή που ζούμε, τις πράξεις μας»2.

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε, «Όλοι θα πρέπει να χρησιμοποιούν [αυτή την ελευθεροβουλία] για να κερδίσουν την υπερύψωση στο βασίλειο [του Θεού]. Όσο έχουμε τη δύναμη της επιλογής, θα πρέπει να ασκούμε αυτή τη δύναμη»3.

Οι γραφές μας λένε πως είμαστε ελεύθεροι να ενεργούμε για εμάς τους ίδιους, «για να διαλέ[ξουμε] το δρόμο για παντοτινό θάνατο ή το δρόμο για ζωή αιώνια»4.

Ένας γνωστός ύμνος δίνει παρακίνηση για τις επιλογές που κάνουμε:

Κάνε το σωστό όταν θα πρέπει να διαλέξεις.

Στο σωστό το Άγιο Πνεύμα οδηγεί

Και το φως του για πάντα λάμπει επάνω σου

Όταν η καρδιά σου στο σωστό λέει να πας.

Κάν' το σωστό! Ειρήνη υπάρχει στο σωστό.

Κάν' το σωστό! Ασφάλεια υπάρχει για την ψυχή.

Κάν' το σωστό σε όλα

Ας είναι ο Θεός κι οι ουρανοί ο δικός σου ο σκοπός5.

Έχουμε έναν οδηγό να μας βοηθά να διαλέγουμε το σωστό και να αποφεύγουμε επικίνδυνες λοξοδρομήσεις; Στον τοίχο του γραφείου μου, ακριβώς απέναντι στο τραπέζι μου, βρίσκεται ένα ωραίο αντίτυπο που απεικονίζει τον Σωτήρα, ζωγραφισμένο από τον Χάινριχ Χόφμαν. Μου αρέσει το έργο αυτό που το έχω από τότε που ήμουν επίσκοπος, στα 22 χρόνια μου, και το οποίο παίρνω μαζί μου όπου και αν μου ζητηθεί να πάω να εργαστώ. Προσπάθησα να είναι η ζωή μου στο πρότυπο του Διδασκάλου. Όποτε είχα να πάρω μια δύσκολη απόφαση, κοιτούσα την απεικόνιση και αναρωτιόμουν, «Τι θα έκανε Εκείνος;» Μετά προσπαθούσα να το πράξω. Ποτέ δε θα πάρουμε λανθασμένο δρόμο όταν επιλέγουμε να ακολουθούμε το Σωτήρα.

Μερικές επιλογές μπορεί να φανούν σημαντικότερες από άλλες, όμως καμία επιλογή δεν είναι ασήμαντη.

Πριν από μερικά χρόνια κρατούσα στο χέρι μου έναν οδηγό τον οποίο, αν τον ακολουθούσαμε, δε θα έπαυε ποτέ να μας βοηθά να κάνουμε σωστές επιλογές. Ήταν βιβλίο των

γραφών που αποκαλούμε Τριπλό Συνδυασμό (Triple Combination) και περιλαμβάνει το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Το βιβλίο αυτό ήταν ένα δώρο από έναν στοργικό πατέρα προς μια πολυαγαπημένη κόρη, η οποία ακολούθησε προσεκτικά τη συμβουλή του. Στις μπροστινές λευκές σελίδες ο πατέρας της είχε γράψει ιδιοχείρως αυτά τα εμπνευσμένα λόγια:

Στην αγαπημένη μου Μορίν,

Για να έχεις ένα μόνιμο μέτρο με το οποίο να κρίνεις ανάμεσα στην αλήθεια και τα σφάλματα των φιλοσοφιών των ανθρώπων και έτσι να αυξηθείς σε πνευματικότητα καθώς μεγαλώνεις σε γνώση. Σου δίνω αυτό το ιερό βιβλίο για να το διαβάζεις συχνά και να το φυλάς σαν θησαυρό σε όλη τη ζωή σου.

Με αγάπη, ο πατέρας σου,

υπογραφή, Χάρολντ Λι.

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ο στόχος μας ειναι να λάβουμε σελέστια δόξα.

Ας μην σταθούμε τόσο αναποφάσιστοι, όπως η Αλίκη στο κλασικό έργο του Λιούις Κάρολ, η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων. Θα θυμάστε πως η Αλίκη φθάνει σε ένα σταυροδρόμι με δύο δρόμους μπροστά της· ο καθένας οδηγούσε μπροστά αλλά σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Βρίσκει το γάτο Τσέσιαρ που τον ρωτά, «Ποιο δρόμο να πάρω;»

Ο γάτος απαντά, «Εξαρτάται από το πού θέλεις να πας. Εάν δεν ξέρεις πού θέλεις να πας, δεν έχει σημασία ποιο δρόμο θα ακολουθήσεις».

Σαν την Αλίκη, όλοι ξέρουμε πού θέλουμε να πάμε. Έχει σημασία ποιο δρόμο θα πάρουμε, γιατί το μονοπάτι που ακολουθούμε σε τούτη τη ζωή, οπωσδήποτε οδηγεί στο μονοπάτι που θα ακολουθήσουμε στην επόμενη.

Ο καθένας μας θα πρέπει να θυμάται ότι είναι ένας γιος ή κόρη του Θεού, ενδεδυμένος με πίστη, στον οποίο έχει δοθεί ως δώρο το θάρρος και ο οποίος καθοδηγείται από την προσευχή. Ο αιώνιος προορισμός μας είναι μπροστά μας. Ο Απόστολος Παύλος μας μιλά σήμερα καθώς μιλούσε στον Τιμόθεο πριν από πολλά χρόνια: «Μην παραμελείς το χάρισμα που υπάρχει μέσα σου»6. «Ω Τιμόθεε, φύλαξε την παρακαταθήκη»7.

Κατά καιρούς πολλοί από εμάς αφήνουν αυτόν τον εχθρό του επιτεύγματος ---που είναι η πηγή της αποτυχίας--- να μειώσει τις επιδιώξεις μας, να καταστρέψει τα όνειρά μας, να σκιάσει την όρασή μας και να καταστρέψει τη ζωή μας. Η φωνή του εχθρού ψιθυρίζει στα αυτιά μας, «Δεν μπορείς να το κάνεις». «Είσαι πολύ νέος». «Είσαι πολύ γέρος». «Δεν είσαι τίποτα». Τότε είναι που θυμόμαστε ότι έχουμε πλαστεί κατά την εικόνα του Θεού. Αν συλλογιστούμε αυτή την αλήθεια θα έχουμε μια βαθιά αίσθηση δύναμης και ισχύος.

Είχα το προνόμιο να γνωρίζω προσωπικά τον Πρόεδρο Ρούμπεν Κλαρκ, ο οποίος υπηρέτησε για πολλά χρόνια ως μέλος της Πρώτης Προεδρίας. Καθώς τον βοηθούσα στην προετοιμασία εκτύπωσης αυτών των μνημειωδών βιβλίων, πήρα ανεκτίμητης αξίας μαθήματα. Μια μέρα, συλλογισμένος και μελαγχολικός, ο Πρόεδρος Κλαρκ ρώτησε αν μπορούσα να φροντίσω για την εκτύπωση μιας εικόνας που ήταν κατάλληλη για να μπει σε κορνίζα. Η εικόνα έδειχνε τους Λέοντες της Περσέπολης που φύλαγαν τα ερείπια της δόξας μιας κατεστραμμένης πόλης. Ανάμεσα στις ερειπωμένες αψίδες ενός πολιτισμού που δεν υπήρχε πια, ο Πρόεδρος Κλαρκ ήθελε να τυπώσει μαζί με την εικόνα μερικές από τις αγαπημένες γραφές του, που είχε επιλέξει από τη βαθιά γνώση του για τις άγιες γραφές. Νομίζω πως θα θέλατε να μάθετε τι διάλεξε. Ήταν τρεις ---δύο από τον Εκκλησιαστή και μία από το Κατά Ιωάννην ευαγγέλιο.

Πρώτα, από τον Εκκλησιαστή: «Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, επειδή αυτό ειναι το παν του ανθρώπου»8.

Δεύτερο, «Ματαιότητα ματαιοτήτων, είπε ο Εκκλησιαστής· ματαιότητα ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότητα»9.

Τρίτο, από το Κατά Ιωάννην: «Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό»10.

Ένας παλαιότερος προφήτης, δηλαδή ο Μορόνι, γράφοντας σε αυτό που τώρα είναι το Βιβλίο του Μόρμον, συμβούλεψε, «Και τώρα, θα σας συμβούλευα να αναζητήσετε αυτόν τον Ιησού για τον οποίο έγραψαν οι προφήτες και οι απόστολοι, ώστε η χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου Ιησού Χριστού και του Αγίου Πνεύματος, που δίνει μαρτυρία γι' αυτούς, να είναι και να παραμείνει μαζί σας για πάντα»11.

Ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι, συμβούλεψε: «Η μεγαλύτερη μάχη της ζωής δίνεται μέσα στις σιωπηλές κάμαρες της ψυχής σας... Είνα ωραίο πράγμα να κάθεστε και να επικοινωνείτε με τον εαυτό σας ---να φθάσετε σε μια κατανόηση του εαυτού σας και να αποφασίσετε εκείνη τη σιωπηλή στιγμή ποιο είναι το καθήκον σας προς την οικογένειά σας, την εκκλησία σας, τη χώρα σας και... τους συνανθρώπους σας»12.

Το νεαρό αγόρι που ήταν τότε ο προφήτης Τζόζεφ Σμιθ επιζήτησε ουράνια βοήθεια καθώς πήγε σε ένα μικρό άλσος που από τότε έγινε ιερό. Χρειαζόμαστε παρόμοια βοήθεια; Χρειάζεται ο καθένας να αναζητά το δικό του/της «Ιερό Δάσος;» Ένας χώρος όπου η επικοινωνία ανάμεσα στο Θεό και στον άνθρωπο μπορεί να πραγματοποιηθεί ανεμπόδιστα, χωρίς να διακοπεί και χωρίς να παρενοχληθεί από κάτι άλλο, είναι ένα τέτοιο μικρό άλσος.

Στην Καινή Διαθήκη μαθαίνουμε ότι είναι αδύνατο να κρατήσουμε μια σωστή συμπεριφορά απέναντι στον Χριστό αν δεν έχουμε μια ανιδιοτελή συμπεριφορά απέναντι στους ανθρώπους. Στο Κατά Ματθαίον, ο Ιησούς δίδαξε, «Καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από τούτους τους ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα»13.

Όταν ο Σωτήρας επιζήτησε έναν άνθρωπο πίστης, δεν τον επέλεξε από την ομάδα των κατά προσποίηση ευλαβών που βρίσκονταν τακτικά στη συναγωγή. Αντίθετα, τον κάλεσε ανάμεσα από τους ψαράδες της Καπερναούμ. Ενώ τους δίδασκε στην ακτή, είδε δύο πλοία να στέκουν στη λίμνη. Μπήκε στο ένα από αυτά και ζήτησε από τον ιδιοκτήτη του να το πάει λίγο μακρύτερα από την ξηρά, ώστε να μη συνωστίζεται τόσο πολύ γύρω του το πλήθος. Αφού συνέχισε τη διδασκαλία του, είπε στον Σίμωνα, «Φέρε ξανά το πλοίο στα βαθιά, και ρίξτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε».

Ο Σίμωνας απάντησε, «Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα, παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στο λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ.

»Και όταν το έκαναν αυτό, συνέκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος από ψάρια...

»Βλέποντας δε ο Σίμωνας Πέτρος, έπεσε κοντά στα γόνατα του Ιησού, λέγοντας: Βγες έξω από μένα, επειδή είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε»14.

Ήρθε η απάντηση, «Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων»15.

Ο Σίμωνας ο ψαράς είχε λάβει την κλήση του. Ο Σίμωνας που αμφέβαλλε, που ήταν δύσπιστος, αμόρφωτος, μη εκπαιδευμένος, ανυπόμονος, δε βρήκε να είναι ο δρόμος του Κυρίου μια άνετη λεωφόρος ούτε ένα μονοπάτι χωρίς πόνο. Θα άκουγε την επίπληξη, «Ολιγόπιστε, σε τι δίστασες;»16. Ωστόσο, όταν ο Διδάσκαλος τον ρώτησε, «Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι;», ο Πέτρος απάντησε, «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού»17.

Ο Σίμωνας, άνθρωπος που αμφέβαλλε, είχε γίνει ο Πέτρος, απόστολος πίστης. Ο Πέτρος είχε κάνει την επιλογή του.

Όταν ο Σωτήρας επρόκειτο να επιλέξει έναν ιεραπόστολο με ζήλο και δύναμη, δεν τον βρήκε ανάμεσα στους υπερασπιστές Του, αλλά ανάμεσα στους εχθρούς Του. Η εμπειρία στο δρόμο της Δαμασκού άλλαξε τον Σαούλ. Για αυτόν ο Κύριος διακήρυξε, «Αυτός είναι ένα

εκλεκτό σκεύος σε μένα, για να βαστάξει το όνομά μου μπροστά σε έθνη και βασιλιάδες, και τους γιους Ισραήλ»18.

Ο Σαούλ, ο διώκτης, έγινε ο Παύλος ο ιεραπόστολος. Ο Παύλος είχε κάνει την επιλογή του.

Πράξεις ανιδιοτελούς υπηρέτησης πραγματοποιούνται καθημερινά από αναρίθμητα μέλη της Εκκλησίας. Υπάρχουν πολλοί που δίνουν ελεύθερα, χωρίς να το διατυμπανίζουν ή να κομπάζουν, αλλά μέσω ήρεμης αγάπης και τρυφερής φροντίδας. Θα ήθελα να σας μιλήσω για το παράδειγμα κάποιου που έκανε μια τέτοια απλή αλλά σημαντική επιλογή.

Πριν από μερικά χρόνια, η αδελφή Μόνσον κι εγώ ήμασταν στο Τορόντο, όπου κάποτε είχαμε ζήσει όταν ήμουν πρόεδρος ιεραποστολής. Η Όλιβ Ντέιβις, η σύζυγος του προέδρου του πρώτου πασσάλου στο Τορόντο, ήταν σοβαρά άρρωστη και ετοιμαζόταν να φύγει από τούτη τη ζωή. Η αρρώστια της απαιτούσε να φύγει από το αγαπημένο σπίτι της και να μπει σε νοσοκομείο, όπου θα μπορούσε να της προσφερθεί η φροντίδα που χρειαζόταν. Το μοναδικό παιδί της ζούσε με την οικογένειά της μακριά, στη Δύση.

Επιχείρησα να παρηγορήσω την αδελφή Ντειβις, όμως εκείνη είχε μπροστά της την παρηγοριά που λαχταρούσε. Ένας εύρωστος εγγονός καθόταν σιωπηλά πλάι στη γιαγιά του. Έμαθα ότι είχε περάσει το μεγαλύτερο μέρος του καλοκαιριού μακριά από τις πανεπιστημιακές σπουδές του, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της γιαγιάς του. Του είπα, «Σον, ποτέ δε θα μετανιώσεις για την απόφασή σου. Η γιαγιά σου νιώθει ότι στάλθηκες από τους ουρανούς, μια απάντηση στις προσευχές της».

Εκείνος απάντησε, «Επέλεξα να έρθω επειδή την αγαπώ και ξέρω ότι είναι αυτό που ο Επουράνιος Πατέρας μου θα ήθελε από μένα να κάνω».

Δάκρυα ανέβαιναν στα μάτια του. Η γιαγιά μάς είπε πόσο την ευχαριστούσε που τη

βοηθούσε ο εγγονός της και τον σύστηνε σε κάθε εργαζόμενο και κάθε ασθενή στο νοσοκομείο. Χέρι χέρι, περπατούσαν στους διαδρόμους και τη νύχτα βρισκόταν πλάι της.

Η Όλιβ Ντέιβις πέθανε και πήγε εκεί να συναντήσει τον πιστό σύζυγό της και μαζί να εξακολουθήσουν ένα παντοτινό ταξίδι. Στην καρδιά ενός εγγονού θα μείνουν για πάντα εκείνα τα λόγια, «Κάν' το σωστό όταν πρέπει να διαλέξεις. Στο σωστό το Άγιο Πνεύμα οδηγεί»19.

Αυτοί είναι θεμέλιοι λίθοι στην οικοδόμηση του προσωπικού ναού κάποιου ανθρώπου. Όπως έχει συμβουλεύσει ο Απόστολος Παύλος, «Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας;»20

Θα ήθελα να σας αφήσω σήμερα ένα απλό, αλλά χρήσιμο υπόδειγμα, για να σας καθοδηγεί στις επιλογές της ζωής:

Γεμίστε το νου σας με αλήθεια.

Γεμίστε την καρδιά σας με αγάπη.

Γεμίστε τη ζωή σας με υπηρεσία.

Κάνοντάς το αυτό, είθε μια μέρα να ακούσουμε τον έπαινο από τον Κύριο και Σωτήρα μας, «Εύγε, δούλε, αγαθέ και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του Κυρίου σου»21.

Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Joshua 24:15.

2. Wilford Woodruff, Collected Discourses, 1886-1898, Vol. 1; Brian H. Stuy, ed., [Burbank, Calif., and Woodland Hills, Ut.: B.H.S. Publishing, 1987-1992]

3. Brigham Young, Discourses of Brigham Young, selected and arranged by John A. Widtsoe, [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1954]

4. 2 Nephi 10:23.

5. Hymns of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, No. 239; text by Joseph L. Townsend, 1849-1942.

6. 1 Timothy 4:14.

7. Ibid., 6:20.

8. Ecclesiastes 12:13.

9. Ibid., 1:2.

10. John 17:3.

11. Ether 12:41.

12. David O. McKay, Conference Report, April 1967, General Priesthood Meeting.

13. Matthew 25:40.

14. Luke 5:4-6, 8.

15. Matthew 4:19.

16. Ibid., 14:31.

17. Ibid., 16:15, 16.

18. Acts 9:15.

19. Hymns of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, No. 239; text by Joseph L. Townsend, 1849-1942.

20. 1 Corinthians 3:16.

21. Matthew 25:23.

Sunday Morning Session, October 3, 2004

Βρίσκοντας πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό

Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Η πίστη στο Σωτήρα και την αποστολή Του είναι τόσο απαραίτητη που είναι η πρώτη αρχή του ευαγγελίου: «Πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό»1. Τι είναι η πίστη; Στην επιστολή του προς τους Εβραίους στην Καινή Διαθήκη, ο Απόστολος Παύλος δίδαξε ότι η πίστη «είναι πεποίθηση γι'αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται»2. Και πως αποκτούμε πίστη; Πως αποκτούμε βεβαίωση για τον Σωτήρα μας τον οποίο δεν έχουμε δει; Η γραφή μας διδάσκει, «Σε μερικούς έχει δοθεί με το Άγιο Πνεύμα να γνωρίζουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, και ότι σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου. Σε άλλους έχει δοθεί να πιστεύουν στα λόγια εκείνων, ώστε και αυτοί επίσης να μπορούν να έχουν ζωή αιώνια αν συνεχίσουν πιστοί»3.

Από την αρχή των εποχών, οι προφήτες ήξεραν ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, τη θνητή Του αποστολή και την Εξιλέωσή Του για όλη την ανθρωπότητα. Ιερά χρονικά μας δίνουν τις προφητείες χιλιάδων χρόνων--όχι μόνο για τον πρώτο ερχομό του Σωτήρα μας, αλλά επίσης για τη Δευτέρα Παρουσία--- μία ένδοξη ημέρα που βεβαιότατα θα έλθει.

Αν είχαμε ζήσει στις ημέρες των αρχαίων προφητών, θα είχαμε πιστέψει τα λόγια τους; Θα είχαμε πίστη για τον ερχομό του Σωτήρα μας;

Στην αρχαία Αμερική, ο Σαμουήλ ο Λαμανότης προφήτευσε ότι τη νύχτα της γέννησης του Σωτήρα «θα [φαινόταν] μεγάλο φως στον ουρανό, τόσο πολύ ώστε κατά τη νύχτα προτού να έλθει δε θα υπάρξει σκοτάδι, σε τέτοιο βαθμό που θα φαίνεται στον άνθρωπο σαν να ήταν ημέρα»4.

Πολλοί πίστεψαν το Σαμουήλ και πήγαν να βρουν το Νεφί, εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους, μετανόησαν και βαπτίστηκαν. «Και άγγελοι παρουσιάστηκαν σε [αυτούς], και κήρυξαν προς αυτούς ευαγγέλια χαράς και μεγάλης αγαλλίασης»5.

Αλλά οι περισσότεροι Νεφίτες «σκλ[ήρυναν] την καρδιά τους»6 και ήταν τυφλοί στα «σημεία και τέρατα» του καιρού. Αυτά τα σημεία δόθηκαν «για να ξέρουν [οι άνθρωποι] ότι ο Χριστός οπωσδήποτε σύντομα θα έλθει»7. Αλλά αντί για να τους δώσουν προσοχή, οι Νεφίτες «βασί[στηκαν] στην ατομική τους... σοφία, λέγοντας: Μερικά πράγματα [αυτοί που πιστεύουν] μπορεί να τα υπέθεσαν σωστά... αλλά... Δεν είναι λογικό ένα τέτοιο ον σαν το Χριστό να έλθει»8.

Σε εκείνες τις μέρες και τις δικές μας, μερικοί άνθρωποι που αρνούνται οι οποίοι ονομάζονται αντίχριστοι, έπεισαν τους άλλους ότι δεν υπήρχε ανάγκη για ένα Σωτήρα και την Εξιλέωσή Του. Όταν η προφητεία του Σαμουήλ τελικά εκπληρώθηκε και υπήρξε «μια μέρα, και μια νύχτα και μια μέρα, σαν να ήταν μια μέρα»9, τι χαρά πρέπει να γέμισε την καρδιά εκείνων που είχαν πιστέψει στους προφήτες! «Και είχαν πραγματοποιηθεί, μάλιστα, τα πάντα, μέχρι και το παραμικρό, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών. Και έγινε επίσης ώστε ένα καινούργιο αστέρι παρουσιάστηκε, σύμφωνα με το λόγο»10.

Αυτοί που πίστεψαν τα λόγια των προφητών αναγνώρισαν τον Σωτήρα σε όλη την ζωή και διακονία Του και ήταν ευλογημένοι να Τον ακολουθήσουν. Αλλά μερικές φορές η πίστη ακόμα και των πιο αφοσιωμένων οπαδών δοκιμάστηκε. Μετά τη σταύρωση, ο Θωμάς άκουσε τα αδέλφια Του να καταθέτουν μαρτυρία ότι ο Σωτήρας είχε αναστηθεί από τον τάφο. Αλλά αντί να πιστέψει τα λόγια τους, ο Θωμάς διακήρυξε, «Αν δε δω... δεν θα πιστέψω»11. Αργότερα, αυτός ο αγαπημένος απόστολος είχε την ευκαιρία να αγγίξει τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια του Σωτήρα και εξομολογήθηκε, «Κύριε και Θεέ μου»12. Ο Σωτήρας, τότε, τον δίδαξε και

όλους μας τι σημαίνει να έχεις πίστη: «Επειδή με είδες, πίστεψες, μακάριοι όσοι δεν με είδαν, και πίστεψαν»13.

Οι πιστοί στην Αμερικανική ήπειρο αντιμετώπισαν παρόμοιες δοκιμασίες πίστης. Όπως είχε προφητεύσει ο Σαμουήλ, υπήρξαν «βροντές και αστραπές»14 και σκοτάδι κάλυψε «το πρόσωπο όλης της γης για διάστημα τριών ημερών»15. Αλλά αυτοί «που δέχτηκαν τους προφήτες και δεν τους λιθοβόλησαν»16 δεν φοβήθηκαν. Αναγνώρισαν ότι ήταν «το σημείο που είχε δοθεί σχετικά με το θάνατο [του Σωτήρα]»17 και συγκεντρώθηκαν στο ναό, θαυμάζοντας μαζί. Και εκεί παρουσιάστηκε σε αυτούς λέγοντας, «Ιδέστε, είμαι ο Ιησούς Χριστός, για τον οποίο οι προφήτες βεβαίωσαν ότι θα έλθει στον κόσμο... ήπια από το πικρό ποτήρι που ο Πατέρας μου έδωσε, και δόξασα τον Πατέρα παίρνοντας επάνω μου τις αμαρτίες του κόσμου... Και έγινε ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, ολόκληρο το πλήθος έπεσε στη γη, γιατί θυμήθηκαν ότι είχε προφητευτεί προς αυτούς ότι ο Χριστός θα εμφανιζόταν σε αυτούς μετά την προς τους ουρανούς ανάληψή του»18.

Αδελφοί και αδελφές, οι προφητείες για τον πρώτο ερχομό του Χριστού εκπληρώθηκαν, «μέχρι και το παραμικρό». Ως αποτέλεσμα, πολλοί σε όλο τον κόσμο πιστεύουν ότι ο Σωτήρας ήλθε και έζησε στο μεσουράνημα του χρόνου. Αλλά υπάρχουν ακόμα πολλές προφητείες να εκπληρωθούν! Σε αυτή και άλλες συνελεύσεις, ακούμε τους ζωντανούς προφήτες να προφητεύουν και να καταθέτουν μαρτυρία για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Επίσης καταθέτουν μαρτυρία για τα σημεία και τέρατα γύρω μας, λέγοντάς μας ότι ο Χριστός θα έλθει ξανά σίγουρα. Επιλέγουμε να πιστεύουμε τα λόγια τους; Ή παρά τις μαρτυρίες και προειδοποιήσεις τους, περιμένουμε βεβαιώσεις ---«βαδίζου[με] σε σκοτάδι μέσα στο μεσημέρι»19 αρνούμενοι να δούμε με το φως της σύγχρονης προφητείας και απαρνούμενοι ότι το Φως του Κόσμου θα επιστρέψει να κυβερνήσει και να βασιλέψει μεταξύ μας;

Σε όλη την πορεία της ζωής μου, έχω γνωρίσει πολλούς καλούς και γενναιόδωρους ανθρώπους που τηρούν τις χριστιανικές αξίες. Εντούτοις, μερικοί υστερούν σε πίστη ότι ζει, ότι είναι ο Σωτήρας του κόσμου και ότι η Εκκλησία Του έχει αποκατασταθεί στη γη. Επειδή δεν πιστεύουν στα λόγια των προφητών, χάνουν τη χαρά του ευαγγελίου και τις σωτήριες διατάξεις στην ζωή τους.

Έχω έναν αγαπητό φίλο, ο οποίος μια μέρα, σε μια στιγμή αδελφικής τρυφερότητας, ρώτησε: «Πρεσβύτερε Χέιλς, θέλω να πιστέψω, πάντα ήθελα να πιστέψω, αλλά πως το κάνω;» Αυτό το πρωινό επιθυμώ να απαντήσω εκείνη την ερώτηση.

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε προς τους Ρωμαίους, «Η πίστη είναι διαμέσου της ακοής και η ακοή διαμέσου του λόγου του Θεού»20. Το ίδιο το γεγονός ότι παρακολουθείτε, ακούτε ή διαβάζετε τα τεκταινόμενα αυτής της συνέλευσης σημαίνει ότι ακούτε τα λόγια του Θεού. Το πρώτο βήμα για να βρείτε πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό είναι να αφήσετε το λόγο Του ---που λέγεται από το στόμα των υπηρετών Του, τους προφήτες--- να αγγίξει την καρδιά σας. Αλλά δεν είναι αρκετό απλά να αφήσετε αυτά τα λόγια να σας περικυκλώσουν, σαν να μπορούσαν μόνα τους να σας μεταμόρφωναν. Πρέπει να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί. Ή όπως ο ίδιος ο Σωτήρας είπε, «Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει»21. Με άλλα λόγια, το να ακούσουμε απαιτεί μια ενεργή προσπάθεια. Σημαίνει το να παίρνουμε στα σοβαρά αυτά που διδάσκονται, να τα σκεφτόμαστε προσεκτικά, να τα μελετάμε στο νου μας. Καθώς ο προφήτης Ενώς έμαθε, σημαίνει να αφήνουμε τη μαρτυρία των άλλων για το ευαγγέλιο να «βυθί[ζεται] βαθιά μέσα στην καρδιά [μας]»22. Ας επανεξετάσουμε μερικά από τα στοιχεία της βαθιάς εμπειρίας του Ενώς που οικοδόμησε πίστη.

Πρώτα, ο Ενώς άκουσε τις αλήθειες του ευαγγελίου από τον πατέρα του, ακριβώς όπως το ακούτε σε αυτή τη συνέλευση. Δεύτερον, άφησε τις διδασκαλίες του πατέρα του σχετικά με

«την αιώνια ζωή και την αγαλλίαση των αγίων»23 να βυθιστούν μέσα στην καρδιά του. Τρίτον, ήταν γεμάτος με την επιθυμία να ξέρει για τον εαυτό του αν αυτές οι διδασκαλίες ήταν αληθινές και που στεκόταν εμπρός του Δημιουργού του. Για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Ενώς, «η ψυχή μου πείνασε»24. Έχοντας αυτή την έντονη πνευματική όρεξη, ο Ενώς απέκτησε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για να λάβει την υπόσχεση του Σωτήρα, «Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι που πεινούν και διψούν για τη δικαιοσύνη, γιατί αυτοί θα είναι πλήρεις με το Πνεύμα το Άγιο»25. Τέταρτο, ο Ενώς καταγράφει, «Γονάτισα λοιπόν εμπρός στον Πλάστη μου και αναφώνησα προς αυτόν με θερμότατη προσευχή και ικεσία για την ψυχή μου. Και κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας αναφωνούσα προς αυτόν. Μάλιστα, και όταν ήλθε η νύχτα, ακόμη ύψωνα τη φωνή μου προς τα ύψη ώστε έφτασε στους ουρανούς»26. Δεν ήταν εύκολο. Η πίστη δεν ήλθε γρήγορα. Στην πραγματικότητα, ο Ενώς χαρακτήρισε την εμπειρία του σε προσευχή ως «πάλη που είχ[ε] ενώπιον του Θεού»27. Αλλά η πίστη ήλθε. Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος έλαβε μαρτυρία για τον εαυτό του.

Δεν μπορούμε να βρούμε πίστη τύπου Ενώς χωρίς τη δική μας πάλη ενώπιον του Θεού με προσευχή. Καταθέτω μαρτυρία ότι η ανταμοιβή αξίζει την προσπάθεια. Να θυμάστε το σχέδιο: (1) Να ακούτε το λόγο του Θεού, που λέγεται και γράφεται από τους υπηρέτες Του, (2) να αφήνετε αυτό το λόγο να βυθίζεται βαθιά μέσα στην καρδιά σας, (3) να πεινάτε στην ψυχή σας για δικαιοσύνη και (4) υψώστε τη φωνή σας με δυνατή προσευχή και ικεσία, ζητώντας με πίστη να ξέρετε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας. Υπόσχομαι ότι αν κάνετε αυτά τα πράγματα ειλικρινά και ακατάπαυστα, τα λόγια του Χριστού που μίλησαν στους μαθητές Του, θα εκπληρωθούν στη δική σας ζωή: «Ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε κρούετε και θα σας ανοιχτεί»28.

Μόλις βρούμε την αρχή της πίστης μας στον Ιησού, ο Ουράνιος Πατέρας μας επιτρέπει στην

πίστη μας να ενδυναμωθεί. Αυτό συμβαίνει με πολλούς τρόπους, συμπεριλαμβανομένης της εμπειρίας της αντιξοότητας. Μία γνωστή μου πρόσφατα έγραψε:

«Χάσαμε έναν εγγονό 2½ χρονών από λευκαιμία... Τα παιδιά μου δεν έχουν ακόμα πάρει την παιδική του κούνια, θα είναι [σύντομα] 7 χρόνια [αφού πέθανε. Είναι] δύσκολο να έχεις πίστη. Έχασα ένα φίλο [που ήταν] 69. Είχε τρία είδη διαφορετικών καρκίνων σε 10 χρόνια, [που] τα συμπτώματα μειώνονταν δυο φορές. [Πρώτα το βρήκαν στα] νεφρά [του], [μετά] στο μυαλό [του] [και] μετά στους πνεύμονές [του]. Δεν μπορούσε να το πολεμήσει πια. Προσπάθησε κάθε ανθρώπινα δυνατό και 6 χρόνια πριν βρήκε πίστη... αλλά δεν έζησε παραπάνω, έτσι φαντάζομαι ότι είναι δύσκολο να πιστέψεις.

Η απάντησή μου προς αυτή ήταν «Η οικογενειακή σου ιστορία για το χαμό του εγγονού σου από λευκαιμία ήταν συγκινητική. Με αισιοδοξία, εσύ και τα παιδιά σου θα βρείτε ειρήνη καθώς αναζητάτε απαντήσεις για τον σκοπό της ζωής. Η πίστη μας αποκτάται μέσω της προσευχής με μια ειλικρινή επιθυμία να πλησιάσουμε κοντά στο Θεό και να Τον εμπιστευτούμε για να μας κουβαλήσει τα βάρη μας και να μας δώσει απαντήσεις στα ανεξήγητα μυστήρια της ζωής για τον σκοπό της ζωής: Από που ήλθαμε; Γιατί είμαστε εδώ στη γη στη θνητότητα; Και που θα πάμε μετά τη θνητή μας διαμονή στη γη; Όλα είναι καλά με τον μικρό σας, επειδή πέθανε πριν την ηλικία των οκτώ όπου θα ήταν υπόλογος και είναι στην παρουσία του Θεού. Αναζητήστε πίστη και είθε οι ευλογίες του Θεού να είναι μαζί σας».

Δεν είναι ενδιαφέρον ότι εκείνος που υποφέρει αποκτά πίστη μέσω του πόνου και αποδέχεται το θέλημα του Θεού, «ας γίνει το θέλημά σου»29 ενώ τα μέλη της οικογένειας ή αυτοί που ενδιαφέρονται μπορεί να έχουν δυσκολία να αποδεχτούν το τραγικό αποτέλεσμα και να είναι σε θέση να ενδυναμώσουν την πίστη τους από την εμπειρία. Δεν μπορούμε να μετρήσουμε την πίστη από «μία μέρα παραπάνω».

Όταν έρχονται οι δυσκολίες της θνητότητας και έρχονται γι όλους μας, μπορεί να φαίνεται «δύσκολο να έχεις πίστη» και «δύσκολο να πιστεύεις». Σε αυτές τις στιγμές, μόνο η πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και την Εξιλέωσή Του μπορεί να μας φέρει ειρήνη, ελπίδα και κατανόηση. Μόνο η πίστη ότι υπέφερε για το καλό μας, θα μας δώσει τη δύναμη να υπομείνουμε μέχρι το τέλος. Όταν αποκτήσουμε αυτή την πίστη, βιώνουμε μία δυνατή αλλαγή καρδιάς και σαν τον Ενώς, γινόμαστε πιο δυνατοί και αρχίζουμε να αισθανόμαστε μια επιθυμία για την ευημέρια των αδελφών μας. Προσευχόμαστε γι'αυτούς, ώστε κι αυτοί να ανυψωθούν και να ενδυναμωθούν μέσω της πίστης στην Εξιλέωση του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Ας συλλογιστούμε μερικές από αυτές τις προφητικές μαρτυρίες για τα αποτελέσματα της Εξιλέωσης στην ζωή μας. Καθώς το κάνουμε αυτό, σας προσκαλώ να τις αφήσετε να βυθιστούν βαθιά μέσα στην καρδιά σας και να γεμίσουν όποια πείνα μπορεί να είναι στην ψυχή σας.

«Και κατά την ημέρα εκείνη το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω στον Αδάμ, το οποίο δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και τον Υιό, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Μονογενής του Πατέρα από την αρχή... ώστε όπως έπεσες να μπορέσεις να λυτρωθείς»30

«Και ο Κύριος φανερώθηκε στον αδελφό του Ιαρέδ και είπε, «Ιδές, εγώ είμαι εκείνος που ετοιμάστηκε από καταβολής κόσμου για να λυτρώσω το λαό μου. Με μένα όλη η ανθρωπότητα θα έχει ζωή, και αυτήν αιώνια, ακόμη και εκείνοι που θα πιστεύουν στο όνομά μου»31.

Ο Αβιναδί κατέθεσε μαρτυρία: «Θα ήθελα να καταλάβετε ότι ο ίδιος ο Θεός θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα λυτρώσει το λαό του... Μάλιστα, ακριβώς έτσι θα οδηγηθεί, θα σταυρωθεί και θα θανατωθεί... δίνοντάς [Του] δύναμη να κάνει μεσολάβηση για τα τέκνα των ανθρώπων... αφού τους λύτρωσε και ικανοποίησε τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης»32.

Και τελικά ο Τζόζεφ Σμιθ. Ως 14χρονο αγόρι, άσκησε ακλόνητη πίστη και ακολούθησε

την καθοδήγηση του προφήτη Ιακώβ να «ζητήσει απ'το Θεό»33. Λόγω της προφητικής του κλήσης, ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν σε αυτόν και του έδωσαν οδηγίες. Πόσο ένδοξο ήταν το Πρώτο όραμα στον πρώτο προφήτη αυτής της τελευταίας θεϊκής νομής! Δεκάξι χρόνια αργότερα στο Ναό του Κίρτλαντ, ο Σωτήρας τον επισκέπτηκε πάλι και κατέθεσε μαρτυρία [ο Τζόζεφ]: «Είδαμε τον Κύριο... και η φωνή του ήταν σαν τον ήχο άφθονου νερού που ρέει, η φωνή του Ιεχωβά, που έλεγε: Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος. Εγώ είμαι αυτός που ζει, εγώ είμαι αυτός που θανατώθηκε. Εγώ είμαι ο συνήγορός σας προς τον Πατέρα»34.

Προς την αγαπητή μου φίλη και όλους αυτούς των οποίων η ψυχή πεινάει για πίστη, σας προσκαλώ «να αναζητήσετε αυτόν τον Ιησού για τον οποίο έγραψαν οι προφήτες και οι απόστολοι»35. Αφήστε τη μαρτυρία τους ότι ο Σωτήρας έδωσε τη ζωή Του για σας να βυθιστεί βαθιά μέσα στην καρδιά σας. Αναζητήστε μια μαρτυρία αυτής της αλήθειας μέσω του Αγίου Πνεύματος με προσευχή και κατόπιν δείτε την πίστη σας να ενδυναμώνει καθώς αντιμετωπίζετε με χαρά τις δυσκολίες αυτής της θνητής ζωής και προετοιμάζεστε για την αιώνια ζωή.

Ο Ιησούς Χριστός πράγματι ήλθε. Πράγματι έζησε. Και θα έλθει πάλι. Αυτό το ξέρω και δίνω την ειδική μου μαρτυρία στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. A of F 1:4.

2. Heb 11:1.

3. D&C 46:13-14, emphasis added.

4. Helaman 14:3.

5. Helaman 16:14.

6. Helaman 16:15.

7. Helaman 16:4.

8. Helaman 16:15-18.

9. Helaman 14:4.

10. see 3 Ne. 1:17-21.

11. John 20:25.

12. John 20:28.

13. John 20:29.

14. Helaman 14:21.

15. Helaman 14:20.

16. 3 Ne. 10:12.

17. 3 Ne. 11:2.

18. 3 Ne. 11:10-12.

19. D&C 95:6.

20. Romans 10:17.

21. Matt. 11:15.

22. Enos 1:3.

23. Enos 1:3.

24. Enos 1:4.

25. 3 Ne. 12:6.

26. Enos 1:4.

27. Enos 1:2.

28. Matt. 7:7.

29. Matt. 26:42.

30. Moses 5:9.

31. Ether 3:14.

32. Mosiah 15:1, 7-9.

33. James 1:5.

34. D&C 110:2-4.

35. Ether 12:41.

Sunday Morning Session, October 3, 2004

ΟΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Τα καθήκοντα που μου ανατέθηκαν από την Εκκλησία αυτό το χρόνο με έχουν ταξιδέψει σε πολλά κράτη της γης. Σε μερικές από τις χώρες αυτές, η Εκκλησία είναι σχετικά νέα. ΄Οπου και αν πάω, συναντώ τους ιεραποστόλους μας. Είναι ιδιαίτερα ευπροσάρμοστοι και πολλοί αποτελεσματικοί. Δίνουν ορατή και απτή μαρτυρία ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού έχει αποκατασταθεί στην πληρότητά της. Ήταν Εκείνος που είπε, «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση»1. Η εντολή αυτή είναι έντονη στην καρδιά κάθε ιεραπόστολου που δίνει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό και διδάσκει το μήνυμά Του.

Όταν συλλογιζόμαστε τους ιεραπόστολους, φανταζόμαστε γενικά, νέους άνδρες με πουκάμισο και γραβάτα και νέες γυναίκες ντυμένες σεμνά. 'Ομως μαζί με αυτούς υπάρχουν υπέροχοι ηλικιωμένοι ιεραπόστολοι που έχουν απαντήσει στις ικεσίες των προφητών και αποστόλων για περισσότερα ζευγάρια ιεραποστόλων2.

Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου για τους ηλικιωμένους ιεραποστόλους μας. Είναι νέοι στο πνεύμα, σοφοί και πρόθυμοι να εργαστούν. Ανέχονται μάλιστα και παρατηρήσεις υπό τύπο πειράγματος από τα παιδιά τους που μπορεί να αλλάξουν την ικεσία του Προέδρου Σπένσερ Κίμπαλ, «Μεγαλώστε το δρασκέλισμά σας», στο «Κουνήστε τα αργά πόδια σας πιο γρήγορα»3. Αυτά τα αγαπητά μέλη είναι πρόθυμα να υπηρετήσουν και να ενδυναμώσουν τη ζωή των άλλων4. Αυτοί οι ηλικιωμένοι, ακόμα κι αν δεν ξέρουν τη γλώσσα του τόπου, τα επιτεύγματά τους είναι σπουδαια και το πνεύμα αυτοθυσίας που τους διακρίνει, πολύτιμο5.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Για παράδειγμα, συλλογίζομαι τον Πρεσβύτερο Λόιντ Πέλμαν και τη σύζυγό του, αδελφή Κάθριν Πέλμαν. Γονείς 9 μεγάλων παιδιών και παππούδες 20 εγγονιών, υπηρετούν τώρα σε ένα μακρινό μέρος της Χιλής, εργαζόμενοι σε ένα μικρό κλάδο. Κάνουν συχνές επισκέψεις σε λιγότερο ενεργά μέλη και σε οικογένειες που πρόσφατα προσχώρησαν στην Εκκλησία. Οι επισκέψεις αυτές δίνουν την ευκαιρία στους Πέλμαν να διαβάζουν μαζί με τις οικογένειες αυτές και να δίνουν μαρτυρία για τις ευλογίες του ναού. Στους κλάδους ιεραποστολής τους, έχουν επίσης διδάξει ανθρώπους πώς να διευθύνουν μουσική και να παίζουν απλοποιημένες παραλλαγές των ύμνων σε μικρά ηλεκτρονικά πληκτρολόγια. Ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Πέλμαν έγραψαν πρόσφατα, «Το βάφτισμα είναι μόνο το πρώτο βήμα στη μεταστροφή. Όταν ο αρχικός ενθουσιασμός καταλαγιάσει και οι νεοφώτιστοι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν την ανάγκη να εργαστούν πολλές ώρες για να έχουν ψωμί στο τραπέζι, χρειάζονται άλλους να τους βοηθήσουν, που μοιράζονται τη χαρά του ευαγγελίου. Αυτή είναι η ειδικότητά μας. Ένα μέρος της δουλειάς μας είναι προληπτικό ---να μένουμε κοντά στους νεοφώτιστους. Ωστόσο, άλλοι που σπάνια παρευρίσκονται σε συγκεντρώσεις, δεν έχουν χάσει την πεποίθησή τους και δέχονται τα μηνύματά μας με ευγνωμοσύνη. Καθώς παρατηρούμε τις αλλαγές στη ζωή εκείνων που επισκεπτόμαστε, αισθανόμαστε ευλογημένοι που λαβαίνουμε διαρκή διδασκαλία και βοήθεια από τον Κύριο σ' αυτό το έργο και συγχρόνως που γνωρίζουμε ότι τα μέλη της οικογένειάς μας στην πατρίδα μοιράζονται μέσω υμών την κλήση μας και εκείνες τις ξεχωριστές ευλογίες»6.

Τέτοια υπέροχα ζευγάρια απασχολούνται στο έργο της διάσωσης ψυχών που έχουν προηγουμένως κάνει διαθήκες για να πάρουν επάνω τους το όνομα του Ιησού Χριστού.

Άλλα ζευγάρια ιεραποστόλων προσφέρουν υπηρεσία σε άγιους ναούς της Εκκλησίας. Πρεσβύτερος Κίνεθ και η αδελφή Μπάρμπαρα Γουίλιτς, για παράδειγμα, υπηρετούν στο Ναό

της Άκρα στην Γκάνα. Ανέπτυξαν μια ξεχωριστή αγάπη για το λαό της Γκάνα όταν υπηρετούσαν εκεί ως ιεραπόστολοι, πριν από δύο δεκαετίες. Είναι ενεργητικοί και ενθουσιώδεις νεοφώτιστοι 50 χρόνια τώρα, με 3 παιδιά, 16 εγγόνια και 12 δισέγγονα. Εκτελούν τις διατάξεις υπερύψωσης, του ναού. Ο αδελφός Γουίλις υπηρετεί ως επισφραγίζων. Αρκετές φορές συνάντησαν με χαρά και έκπληξη μέλη που τα είχαν συναντήσει παλιότερα, κατά την πρώτη ιεραποστολή τους. Πρόσφατα, ο Πρεσβύτερος Γουίλιτς επισφράγισε ένα σύζυγο και τη σύζυγό του που τους είχαν διδάξει το 1982 και στο ζευγάρι αυτό ο Πρεσβύτερος Γουίλιτς επισφράγισε τέσσερα από τα πεθαμένα παιδιά τους. Ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Γουίλιτς γράφουν: Η προθυμία μας να αφήσουμε την οικογένεια και το σπίτι μας, έχει σαν κίνητρο τις διαθήκες του ναού που έχουμε κάνει και η βαθύτερη επιθυμία μας είναι να γίνουμε μια παντοτινή οικογένεια. Η οικογένειά μας, μας στηρίζει απόλυτα καθώς υπηρετούμε και μοιράζονται τις πολλές ευλογίες που έχουμε λάβει. Είμαστε ταπεινά ευγνώμονες για το προνόμιο να βοηθάμε τους άλλους να λάβουν τις ευλογίες τους, του ναού»7.

Θαρραλέα και στοργικά ζευγάρια όπως ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Γουίλιτς κάνουν δυνατό να γίνει και εμπλουτίζουν το έργο που πραγματοποιείται σε πολλούς από τους ναούς μας σε όλη τη γη. Μερικοί, όπως ο Ναός της Άκρα στην Γκάνα, βρίσκονται εκεί όπου τα περισσότερα μέλη της περιοχής δεν είχαν παλιότερα ευκαιρίες να παρευρεθούν σε ναό. Οι διατάξεις για τα μέλη αυτά εμπλουτίζονται από έμπειρα ζευγάρια που υπηρετούν ως ιεραπόστολοι ναού. Προς αυτούς εκφράζουμε επίσης την εγκάρδια ευγνωμοσύνη μας.

Νωρίτερα αυτό το χρόνο, ο Πρεσβύτερος Ντάγκλας Κάλιστερ κι εγώ ήμασταν στο Κίεβο, πρωτεύουσα της Ουκρανίας. Ήμασταν εκεί για να δημιουργήσουμε τον πρώτο πάσσαλο στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Με χαρά παρατηρήσαμε ότι η περιφέρεια ιεραποστολής Κιέβου ήταν καλά προετοιμασμένη για να γίνει πάσσαλος ---πλήρως οργανωμένη--- και έτοιμη να πάρει

τη θέση της ανάμεσα στους πασσάλους της Σιών. Συναντήθηκαν επίσης με τους ιεραπόστολους, ανάμεσα στους οποίους υπήρχαν μερικά πιστά ηλικιωμένα ζευγάρια. Ακούσαμε προσεκτικά τα όσα είπαν.

Θυμόμαστε την αφήγηση του Πρεσβύτερου Ρούντι και της αδελφής Ίβα Χίγκεβαλντ, οι οποίοι μεγάλωσαν στην τότε Ανατολική Γερμανία. Μιλώντας με μια ελαφρώς γερμανική προφορά που ήταν ευχάριστη, αφηγήθηκαν τις δύσκολες μέρες του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου και τη σοβιετική κατοχή που επακολούθησε. Μίλησαν για τις πάμπολλες στερήσεις τους. Το ότι βρήκαν την αληθινή Εκκλησία του Κυρίου και μετανάστευσαν αργότερα στην Αμερική, το θεώρησαν πολύτιμες ευλογίες. Τα μετέπειτα χρόνια τούς έφεραν πέντε υγιή παιδιά, μαζι με πνευματική και οικονομική άνθηση. Θεώρησαν ότι το να υπηρετήσουν σε ιεραποστολή θα ήταν ένας καλός τρόπος γι' αυτούς να δείξουν ευγνωμοσύνη στον Κύριο. Εξέφρασαν μια βαθιά επιθυμία να υπηρετήσουν στην Ανατολική Ευρώπη. Η κλήση τους ήταν να υπηρετήσουν στην ιεραποστολή Κιέβου της Ουκρανίας. Ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Χίγκεβαλντ γράφουν: «Τώρα, προς το τέλος της ιεραποστολής μας στη γη του πρώην εχθρού μας, είμαστε ευγνώμονες για την ευκαιρία να διδάξουμε και να αγαπήσουμε τον Ουκρανικό λαό. Υπηρετώντας τον Κύριο, οι ψυχές μας γιατρεύτηκαν και η οικογένειά μας ενώθηκε περισσότερο. Είχαμε μια αληθινά σημαντική και ικανοποιητική εμπειρία και έχουμε δει πολλά μικρά θαύματα»8.

Παρατηρήστε ότι και τα τρία ζευγάρια έγραψαν για τις ευλογίες τους. Ένα άλλο ζευγάρι μιλά για ευλογίες που έρχονται από την ιεραποστολική υπηρεσία. Έγραψαν: «Καλοί άνθρωποι μας αντικατέστησαν στα γονικά μας καθήκοντα καλύτερα από εμάς... Αν κάποιο οικογενειακό πρόβλημα δε λυνόταν με την προσευχή και τη νηστεία, θα μπορούσες να σκεφθείς να πας σε ιεραποστολή»9.

Κανένας ηλικιωμένος ιεραπόστολος δεν το βρίσκει βολικό να φεύγει. Το ίδιο συνέβη με

τον Τζόζεφ ή τον Μπρίγκαμ ή τον Τζων ή τον Γουίλφορντ. Κι εκείνοι είχαν παιδιά και εγγόνια. Αγαπούσαν εξίσου την οικογένειά τους, όμως αγαπούσαν επίσης τον Κύριο και ήθελαν να Τον υπηρετήσουν. Κάποια μέρα ίσως συναντήσουμε αυτούς τους πιστούς που βοήθησαν να ιδρυθεί αυτή η θεϊκή νομή. Μετά θα αγαλλιάζουμε γιατί δεν επιδιώξαμε τις σκιές όταν ήρθε από τον Προφήτη μια κλήση για ιεραποστολική υπηρεσία, έστω και στο φθινόπωρο της ζωής.

Στη γενική συνέλευση τον Οκτώβριο του 1926, ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ εξέδωσε μια ξεκάθαρη κλήση για «άνδρες σε ώριμη ηλικία και σωστή κρίση, οι οποία έχουν εμπειρία στην κήρυξη του ευαγγελίου... να πάνε μπροστά και να εργαστούν στον ιεραποστολικό τομέα»10.

Εκείνη η ανάγκη παραμένει. Στην πιο πρόσφατη εκπαιδευτική εκπομπή ηγετών ιεροσύνης ανά τον κόσμο, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι εξέδωσε μια παρόμοια κλήση: «Υπάρχει διαρκής ανάγκη για περισσότερα ζευγάρια ιεραποστόλων», είπε. «Επιτελούν εξαίρετη υπηρεσία σε όλο τον κόσμο». Εσείς [οι ηγέτες] δεν χρειάζεται να περιμένετε να προσφερθούν εθελοντικά τα ζευγάρια. Οι θυσίες που έρχονται όταν υπηρούμε τον Κύριο σε βάση πλήρους απασχόλησης θα ευλογήσουν άφθονα τα ζευγάρια, τις οικογένειές τους και τους ανθρώπους που υπηρετούν»11.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Οι επίσκοποι θα πρέπει, επίσης, να υπακούσουν στην προφητική αυτή κλήση και να ρωτήσουν αυτά τα μέλη αν θα μπορούσαν να υπηρετήσουν. Οι ευκαιρίες για τους ηλικιωμένους ιεραπόστολους είναι ποικίλες και εκτεταμένες12. Οι κλήσεις τους για να υπηρετήσουν δίνονται επίσημα μετά από προσευχή και σκέψη σχετικά με το επάγγελμα που ασκούσαν, την εμπειρία στην ξένη γλώσσα και τις προσωπικές ικανότητες13. Από όλα τα προσόντα για υπηρέτηση, το σημαντικότερο ίσως είναι η *επιθυμία* να υπηρετήσουν. Ο Κύριος έχει διακηρύξει: «Ω σεις που επιβιβάζεστε στην υπηρεσία του Θεού, κοιτάξτε να τον υπηρετείτε με όλη σας την καρδιά, την

ισχύ, το νου και τη δύναμη, ώστε να σταθείτε άμεμπτοι εμπρός στο Θεό κατά την τελευταία ημέρα.

»Επομένως, αν έχετε *επιθυμία* να υπηρετήσετε το Θεό, καλείστε στο έργο»14.

Πολλοί ταπεινοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών φοβούνται ότι δεν έχουν τα προσόντα για ιεραποστολικό έργο. Όμως σε έναν τέτοιο μελλοντικό ιεραπόστολο, ο Κύριος έχει δώσει τη διαβεβαίωση: «Και η πίστη, η ελπίδα, η φιλανθρωπία και η αγάπη, αποβλέποντας μόνο στη δόξα του Θεού, τον κάνουν άξιο για το έργο»15.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΛΟΓΩ ΗΛΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ

Καθώς επαινώ το έργο των ηλικιωμένων ιεραποστόλων, συνειδητοποιώ ότι υπάρχουν πολλοί περισσότεροι που θα ήθελαν να υπηρετήσουν, αλλά δεν είναι σε θέση να το κάνουν. Περιορισμοί που τίθενται λόγω ηλικίας ή λόγω υγείας απαιτούν ρεαλιστική εκτίμηση, όπως και οι σημαντικές ανάγκες των μελών της οικογένειας. Όταν η επιθυμία μας κάνει να φλεγόμαστε μέσα μας κι ωστόσω παραμένουν αυτοί οι περιορισμοί, μπορείτε να εκτείνετε την υπηρέτησή σας μέσω άλλων. Μπορούν να γίνουν τα χέρια και τα πόδια σας και μπορείτε να προσφέρετε τα χρήματα που είναι αναγκαία. Άλλοι πάλι μπορούν να συνεισφέρουν σε χρόνο και ταλέντα ως ιεραπόστολοι μερικής απασχόλησης που υπηρετούν εκεί κοντά και μένουν στο σπίτι τους16. Ο καθένας θα δώσει χαρά στον Κύριο και ο καθένας θα λάβει τον έπαινό Του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Όλοι μας μπορούμε να κηρύξουμε το ευαγγέλιο με τα λόγια και τις πράξεις μας. Η λέξη *ευαγγέλιο* σημαίνει «καλά νέα». Τα καλά νέα είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός και το μήνυμά Του της σωτηρίας17. Ο Ιησούς θεώρησε ότι το ευαγγέλιο συμπεριλάμβανε τόσο την αποστολή Του, όσο και τη διακονία Του στη θνητότητα. Στη δήλωση της *αποστολής* Του, ο Ιησούς είπε: «Και τούτο είναι το ευαγγέλιο που σας έδωσα --- ότι ήλθα στον κόσμο για να κάνω το θέλημα του

Πατέρα μου, επειδή ο Πατέρας μου με έστειλε.

»Και ο Πατέρας μου με έστειλε για να μπορέσω να υψωθώ επάνω στο σταυρό»18.

Η θνητή διακονία του Σωτήρα που μας είναι γνωστή ως η Εξιλέωση.

Η θνητή *διακονία* του Σωτήρα περιλαμβάνει οτιδήποτε άλλο έκανε --- τις διδασκαλίες Του, την έκφραση της αγάπης, την προσοχή στις διατάξεις, στα πρότυπα προσευχής, την καρτερία και άλλα. Έζησε για να είναι το παράδειγμα για μας, το οποίο επίσης εξομοίωσε με το ευαγγέλιο στη δήλωσή Του σχετικά με τη διακονία του: «Αυτό είναι το ευαγγέλιό μου», είπε, «...Γιατί τα έργα που είδατε εμένα να κάνω, αυτά θα κάνετε επίσης κι εσείς»19. Έτσι, η πίστη, η μετάνοια, το βάφτισμα με νερό, φωτιά και το ΆγιοΠνεύμα, η συγκέντρωση των εκλεκτών και το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος ---όλα είναι μέρος του ευαγγελίου20. Όλοι μας μπορούμε να μιμηθούμε το παράδειγμα του Κυρίου, ασχέτως ηλικίας, κοινωνικής θέσης ή τόπου διαμονής.

Ως ένας ανάμεσα στους «ειδικο[ύς] μάρτυρες του ονόματος του Χριστού σε όλον τον κόσμο»21, διακηρύσσω ότι Εκείνος είναι ο Υιός του ζώντος Θεού, ο για εμάς εξιλεωθείς Σωτήρας και Λυτρωτής. Αυτή είναι η Εκκλησία Του, αποκατεστημένη ετούτες τις τελευταίες ημέρες για να εκπληρώσει τον ουράνιο προορισμό της. Ο Προφήτης Του σήμερα είναι ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι. Δίνω μαρτυρία γι' αυτό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Notes

1. Mark 16:15. See also Matthew 28:19; Mormon 9:22; D&C 42:58; 68:8; 80:1; 84:62; 112:28.

2. For example, see Gordon B. Hinckley, “There Must Be Messengers,” *Ensign*, October 1987, 2–4. See also L. Tom Perry, “Go Ye Therefore, and Teach All Nations,” *Ensign*, May 1984, 78–80; M. Russell Ballard, “Missionary Couples,” *Ensign*, June 1988, 8–12; Robert D. Hales, “Couple Missionaries: A Time to Serve,” *Ensign*, May 2001, 25–27.

3. See “Serving as Couple Missionaries,” *Ensign*, September 1997, 15.

4. See Luke 22:32.

5. Concerns pertaining to a mission may be considered in four categories:

1) Finances: Any expenses over and beyond what would have been needed at home may be subsidized by children, friends, quorums, or by other members of the family.

2) Fear: Mature missionaries need not fear tracting or learning a new language. Much can be contributed using talents already acquired. Missionaries can venture into another language situation knowing that they will learn what they need to know without demanding fluency of themselves. They will learn some of their mission language and find joy in using each new expression.

3) Fitness: While a risk-free environment cannot be guaranteed, either at home or in the mission field, appropriate provisions can be made for proper diet and exercise. Routine needs for physical care can generally be met in the mission field. In the event of an emergency, evacuation, if advisable, is possible.

4) Families: Children and grandchildren of senior missionaries will be blessed because of their service. To a missionary the Lord provided this promise: "Behold, you have had many afflictions because of your family; nevertheless, I will bless you and your family, yea, your little ones; and the day cometh that they will believe and know the truth and be one with you in my church" (D&C 31:2). As those "little ones" pray for their missionary parents, they will be drawn toward the Lord as well as to parents or grandparents.

6. Personal letter dated June 29, 2004.

7. Personal letter received June 28, 2004.

8. Personal letter received July 1, 2004.

9. Letter addressed to Elder Dallin H. Oaks from Dr. Brent and Carol Petersen, dated June 27,

2004.

10. *Conference Report*, October 1925, 10.

11. "To the Bishops of the Church," *Worldwide Leadership Training Meeting: The Bishopric and the Aaronic Priesthood*, June 19, 2004, 27. See also Gordon B. Hinckley, "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley," *Ensign*, April 1996, 72.

12. Categories include leadership and member work, family history and temple service, medical, humanitarian, and welfare services, working at visitors centers, for public affairs, on an area or mission office staff, with finance and records, with physical facilities, for the Church Educational System, with the Perpetual Education Fund, or in support of other educational endeavors. Other opportunities are available to suit the unique abilities possessed by prospective missionaries. See Giles H. Florence Jr., "So Many Kinds of Missions," *Ensign*, February 1990, 6–11.

13. For details regarding qualification and preparation for senior missionaries, see "Couple Missionaries: 'A Wonderful Resource,'" *Ensign*, February 1996, 6–12; "Couple Missionaries: 'Too Wonderful for Me,'" *Ensign*, September 1998, 14–17; "There Is Work for Us to Do," *Ensign*, October 1993, 36–41; "The Impact of Couple Missionaries," *Ensign*, April 2003, 60–63; "Working Miracles in Mission Field," *Church News*, 22 December 1990, 3, 7.

14. D&C 4:2–3; emphasis added.

15. D&C 4:5.

16. Additional information can be found on the Church web site (www.lds.org) under "Service Opportunities for Senior Missionaries" (click on "Other Resources" on the home page, then on "Church Service Missionary Opportunities").

17. See *Bible Dictionary*, "Gospels," 682–83.

18. 3 Ne. 27:13–14.

19. 3 Ne. 27:21.

20. See D&C 33:6–12; 39:6.

21. D&C 107:23.

Sunday Morning Session, October 3, 2004

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Αδελφοί και αδελφές μου, στην αρχή της ομιλίας μου, αν είστε υπομονετικοί μαζί μου, θα ήθελα να εκφράσω μερικές προσωπικές σκέψεις. Πριν από έξι μήνες, στο κλείσιμο της συνέλευσής μας, δήλωσα ότι η αγαπημένη σύντροφός μου των 67 ετών ήταν σοβαρά άρρωστη. Απεβίωσε δύο ημέρες αργότερα. Ήταν 6 Απριλίου, μια σημαντική ημέρα για όλους εμάς στην Εκκλησία αυτή. Θέλω να ευχαριστήσω δημόσια τους αφοσιωμένους γιατρούς και τις υπέροχες νοσοκόμες που την φρόντισαν στα τελευταία της αρρώστιας της.

Τα παιδιά μου κι εγώ ήμασταν στο προσκέφαλό της καθώς γλίστρησε ειρηνικά στην αιωνιότητα. Καθώς κρατούσα το χέρι της και είδα τη θνητή ζωή να φεύγει από τα δάχτυλά της, ομολογώ πως συγκλονίστηκα. Προτού την παντρευτώ, υπήρξε η κοπέλα των ονείρων μου, για να χρησιμοποιήσω τα λόγια ενός τραγουδιού που τότε ήταν δημοφιλές. Ήταν η αγαπημένη σύντροφός μου για περισσότερα από δύο τρίτα του αιώνα, ίση με εμένα μπροστά στον Κύριο, πραγματικά ανώτερή μου. Και τώρα στην προχωρημένη ηλικία μου, έχει γίνει ξανά η κοπέλα των ονείρων μου.

Αμέσως μετά το θάνατό της, υπήρξε μια τρομακτική εκδήλωση αγάπης από όλο τον κόσμο. Μεγάλες ποσότητες από όμορφα λουλούδια στάλθηκαν. Μεγάλες εισφορές έγιναν στο όνομά της προς το Ταμείο Διαρκούς Εκπαίδευσης και στην ακαδημαϊκή έδρα της στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ. Κυριολεκτικά υπήρξαν εκατοντάδες γράμματα. Εχουμε κουτιά γεμάτα με αυτά από πολλούς που γνωρίζουμε και από πάρα πολλούς που δεν ξέρουμε. Όλοι εκφράζουν θαυμασμό για αυτήν και συμπάθεια και αγάπη για εμάς που άφησε πίσω.

Λυπόμαστε που δεν μπορέσαμε να απαντήσουμε ατομικά σ’ αυτές τις πολλές

εκδηλώσεις αγάπης. Τώρα , λοιπόν, δράττομαι της ευκαιρίας αυτής για να ευχαριστήσω τον καθένα σας για τη μεγάλη καλοσύνη. Σας ευχαριστώ πάρα πάρα πολύ και παρακαλώ συγχωρήστε το ότι δεν απαντήσαμε. Το έργο ήταν πέρα από τις δυνατότητές μας, όμως οι εκφράσεις αγάπης σας πρόσφεραν μια αύρα παρηγοριάς την εποχή της θλίψης μας.

Είμαι ευγνώμων που μπορώ να πω ότι στη μακρά ζωή μας μαζί, δεν μορώ να θυμηθώ μια σοβαρή διαφωνία. Μικρές διαφορές κατά καιρούς, ναι, όμως τίποτα το σοβαρό. Πιστεύω ότι ο γάμος μας υπήρξε τόσο ειδυλλιακός, όσο θα μπορούσε ποτέ να είναι.

Αναγνωρίζω ότι πολλοί από εσάς έχετε ευλογηθεί με τον ίδιο τρόπο και σας χαιρετίζω όλους θερμά, διότι τελικά δεν υπάρχει ποιο πλούσια συντροφιά από εκείνη του συζύγου και της συζύγου και τίποτα δεν είναι περισσότερο γεμάτο από πιθανότητες για καλό ή κακό από τις αιώνιες επιπτώσεις του γάμου.

Βλέπω αυτές τις επιπτώσεις αδιάκοπα. Βλέπω και ομορφιά και τραγωδία. Και έτσι επέλεξα να πω λίγα λόγια σήμερα για τις γυναίκες στη ζωή μας.

Αρχίζω με τη δημιουργία του κόσμου.

Διαβάζουμε στο βιβλίο της Γένεσης και στο βιβλίο του Μωυσή για εκείνο το μεγάλο, το μοναδικό και αξιοσημείωτο έργο. Ο Παντοδύναμος ήταν ο αρχιτέκτονας εκείνης της δημιουργίας. Υπό την καθοδήγησή Του εκτελέστηκε από τον Αγαπημένο Υιό Του, το Μεγάλο Ιεχωβά, ο οποίος βοηθήθηκε από τον αρχάγγελο Μιχαήλ.

Ήρθε πρώτα η δημιουργία των ουρανών και της γης, για να ακολουθηθεί από το διαχωρισμό του φωτός από το σκοτάδι. Μετά τα νερά αφαιρέθηκαν από τη γη. Μετά ήρθε η βλάστηση, ακολουθούμενη από τα ζώα. Ακολούθησε η υπέρτατη δημιουργία του ανθρώπου. Στο Γένεση αναφέρεται:

«Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά» (Γένεση 1:31).

Όμως η διαδικασία δεν ήταν ολοκληρωμένη.

«Στον Αδάμ, όμως, δεν βρισκόταν βοηθός όμοιος μ’ αυτόν» (Γένεση 2:20).

«Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε με σάρκα τον τόπο της.

»Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ.

»Και ο Αδάμ είπε: Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή πάρθηκε από τον άνδρα» (Γένεση 2:21-23).

Και έτσι η Εύα έγινε το τελευταίο δημιούργημα του Θεού, το μεγάλο επιστέγασμα από όλο το θαυμαστό έργο που είχε κάνει πριν.

Μολονότι δόθηκε μεγάλη σημασία στη δημιουργία της γυναίκας, έχει τόσο συχνά στη διάρκεια των αιώνων υποβαθμιστεί σε κατώτερη θέση. Έχει υποβιβαστεί. Έχει γελοιοποιηθεί. Έχει σκλαβωθεί. Έχει δεχθεί κακομεταχείριση. Και ωστόσο, μερικά από τα σπουδαιότερα πρόσωπα των γραφών υπήρξαν γυναίκες με ακεραιότητα, επιτεύγματα και πίστη.

Έχουμε την Εσθήρ, τη Ναομί και τη Ρουθ της Παλαιάς Διαθήκης. Έχουμε τη Σαρία του Βιβλίου του Μόρμον. Έχουμε τη Μαρία, τη μητέρα του Λυτρωτή του κόσμου. Έχουμε εκείνη, ως την επιλεγμένη από το Θεό, που περιγράφεται από τον Νεφί ως «Μια παρθένα, πιο όμορφη και πιο ωραία από όλες τις άλλες παρθένες» (βλέπε Νεφί Α΄11:15).

Είναι εκείνη που έφερε το παιδί Ιησού στην Αίγυπτο για να σώσει τη ζωή του από την οργή του Ηρώδη. Είναι εκείνη που Τον γαλούχησε στη μικρή ηλικία Του και ως νέο άνδρα. Εκείνη στάθηκε μπροστά Του όταν το βασανισμένο από τον πόνο σώμα του κρεμόταν στο σταυρό στο Γολγοθά. Μέσα στο μαρτύριό Του είπε σ’ εκείνη, «Γυναίκα, να ο γιος σου!» Και προς το μαθητή Του μια ικεσία για να τη φροντίσει. Του είπε, «Να η μητέρα σου» (βλέπε Κατά

Ιωάννην 19:26—27)!

Κοιτάζοντας τα συμβάντα στη ζωή Του, βλέπουμε τη Μαρία και τη Μάρθα και τη Μαρία τη Μαγδαληνή. Ήταν εκείνη που ήρθε στον τάφο εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα. Και σε εκείνη, μια γυναίκα, πρωτοεμφανίστηκε ως ο ανεστημένος Κύριος. Γιατί, αφού ο Χριστός τοποθέτησε τη γυναίκα σε περίοπτη θέση, τόσοι πολλοί άνδρες που ισχυρίζονται ότι Τον λατρεύουν, αποτυχαίνουν να το κάνουν;

Στο μεγάλο σχέδιό Του, όταν ο Θεός έπλασε πρώτα τον άνδρα, δημιούργησε τα δύο διαφορετικά φύλα. Η εξευγενισμένη έκφραση αυτής της δυαδικότητας βρίσκεται στο γάμο. Το ένα άτομο συμπληρώνει το άλλο. Όπως δήλωσε ο Παύλος:

«Όμως, ούτε ο άνδρας υπαρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρις τον άνδρα, εν Κυρίω» (Προς Κορινθίους 11:11).

Δεν υπάρχει άλλη διευθέτηση που να συμφωνεί με τους ουράνιους σκοπούς του Παντοδύναμου. Ο άνδρας και η γυναίκα είναι τα δημιουργήματά Του. Η δυαδικότητά τους είναι το σχέδιό Του. Οι συμπληρωματικές σχέσεις και λειτουργίες είναι θεμελιώδεις για τους σκοπούς Του. Το ένα άτομο είναι ατελές χωρίς το άλλο.

Αναγνωρίζω ότι έχουμε πολλές υπέροχες γυναίκες ανάμεσά μας που δεν έχουν την ευκαιρία να παντρευτούν. Όμως και εκείνες έχουν τη δική τους πολύ μεγάλη συνεισφορά. Υπηρετούν στην Εκκλησία με πίστη και ικανότητα. Διδάσκουν στις οργανώσεις. Κατέχουν υπεύθυνες θέσεις.

Στάθηκα μάρτυρας ενός πολύ ενδιαφέροντος πράγματος τις προάλλες. Τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας βρίσκονταν σε μια συγκέντρωση και η Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας ήταν εκεί, μαζί μας. Αυτές οι ικανές γυναίκες βρίσκονταν στην αίθουσα συμβουλίου μας και μοιράζονταν με εμάς αρχές του προγράμματος πρόνοιας και βοήθειας εκείνων που ήσαν

σε δεινή θέση. Οι θέσεις μας ως κατεχόντων υπεύθυνη θέση σε τούτη την Εκκλησία δε μειώθηκε από αυτά που έκαναν εκείνες. Οι ικανότητές μας να υπηρετούμε αυξήθηκαν.

Υπάρχουν ορισμένοι άνδρες που με πνεύμα αλλαζονίας νομίζουν ότι είναι ανώτεροι από τις γυναίκες. Δε δείχνουν να καταλαβαίνουν ότι δε θα υπήρχαν αν δεν ήταν κάποια μητέρα να τους φέρει στον κόσμο. Όταν υποστηρίζουν την ανωτερότητά τους, υποβιβάζουν εκείνη. Έχει ειπωθεί, «Ο άνδρας δεν μπορεί να υποβιβάσει τη γυναίκα χωρίς να υποβιβαστεί ο ίδιος· δεν μπορεί να την εξυψώσει χωρίς την ίδια στιγμή να εξυψώνεται και ο ίδιος» (Alexander Walker, *Elbert Hubbard's Scrapbook*, p. 204).

Πόσο αληθινό είναι αυτό. Βλέπουμε τους πικρούς καρπούς αυτής της υποβίβασης τριγύρω μας. Το διαζύγιο είναι ένα από τα αποτελέσματα. Αυτό το κακό τρέχει ασταμάτητα σε όλη την κοινωνία μας. Είναι απόρροια της έλλειψης σεβασμού για το σύντροφο του ενός στο γάμο. Εκδηλώνεται με την παραμέληση, τις επικρίσεις, την κακομεταχείριση, την εγκατάλειψη. Εμείς στην Εκκλησία δεν εξαιρούμαστε από αυτό.

Ο Ιησούς διακήρυξε, «Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, ο άνθρωπος ας μη χωρίζει» (Κατά Ματθαίον 19:6).

Η λέξη «άνδρας» χρησιμοποιείται ως χαρακτηριστική του γένους, όμως γεγονός είναι πως υπερτερούν οι άνδρες που επιφέρουν τις συνθήκες που οδηγούν στο διαζύγιο.

Έχοντας ασχοληθεί με εκατοντάδες περιπτώσεις διαζυγίων όλα αυτά τα χρόνια, είμαι βέβαιος ότι η εφαρμογή μιας απλής πρακτικής θα έκανε περισσότερα από οτιδήποτε άλλο για να λύσει αυτό το σοβαρότατο πρόβλημα.

Αν ο κάθε σύζυγος και η κάθε σύζυγος έκαναν συνεχώς ό,τι είναι δυνατό για να διασφαλιστεί η άνεση και η ευτυχία του/της συντρόφου του, θα υπήρχαν ελάχιστα έως ανύπαρκτα διαζύγια. Δε θα ακούγονταν διαφωνίες. Δε θα εκτοξεύονταν κατηγορίες. Δε θα

συνέβαιναν εκρήξεις οργής. Αντίθετα, η αγάπη και το ενδιαφέρον θα αντικαθιστούσαν την κακομεταχείριση και τη μικρότητα.

Πριν από πολλά χρόνια τραγουδούσαμε ένα πολύ αγαπητό τραγούδι που τα λόγια του έλεγαν:

Θέλω να είμαι ευτυχισμένος.
Μα δεν μπορώ να είμαι ευτυχισμένος
Μέχρι να κάνω κι εσένα ευτυχισμένη.
(Tea for Two, *I Want to be Happy*, Irving Caesar & Otto Harbach, 1950.)

Πόσο αλήθεια είναι αυτό.

Κάθε γυναίκα είναι μια κόρη του Θεού. Δεν μπορείτε να την προσβάλλετε χωρίς να προσβάλλετε κι Εκείνον. Παρακαλώ τους άνδρες αυτής της Εκκλησίας να φροντίζουν και να καλλιεργούν τη θεϊκότητα που υπάρχει μέσα στις συντρόφους τους. Στο ποσοστό που συμβαίνει αυτό, ανάλογη θα είναι η αρμονία, η ειρήνη, ο εμπλουτισμός της οικογενειακής ζωής, η γαλούχηση της αγάπης.

Πολύ σωστά ο Πρόεδρος ΜακΚει μας θυμίζει πως: «Καμία επιτυχία στη ζωή δεν μπορεί να ανταμείψει την αποτυχία στο σπιτικό» (Conference Report, Apr. 1935, p 116; quoting J. E. McCulloch, Home: The Savior of Civilization [1924], 42).

Κατά τον ίδιο τρόπο, η αλήθεια την οποία μας θύμισε ο Πρόεδρος Λη: «Το μεγαλύτερο έργο που θα κάνετε ποτέ θα είναι μέσα στους τοίχους του σπιτικού σας».

Η θεραπεία για τα προβλήματα στο γάμο δε βρίσκεται στο διαζύγιο. Βρίσκεται στη μετάνοια και τη συγχώρεση, σε εκφράσεις καλοσύνης και φροντίδας. Βρίσκεται στην εφαρμογή του Χρυσού Κανόνα.

Είναι μία σκηνή μεγάλης ομορφιάς, όταν ένας νέος άνδρας και μια νέα γυναίκα ενώνουν

τα χέρια στο βωμό, σε μια διαθήκη μπροστά στο Θεό, ότι θα τιμούν και θα αγαπούν ο ένας τον άλλο. Και πόσο θλιβερή είναι η εικόνα όταν λίγους μήνες αργότερα ή μερικά χρόνια αργότερα, ακούγονται προσβλητικές παρατηρήσεις, άσχημα και πικρά λόγια, υψωμένες φωνές και πικρές κατηγορίες.

Δε θα έπρεπε να συμβαίνει αυτό, αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές. Μπορούμε να υψωθούμε πάνω από αυτά «τα ασθενικά και φτωχά στοιχεία» στη ζωή μας. Μπορούμε να αναζητήσουμε και να αναγνωρίσουμε την ουράνια φύση ο ένας στον άλλο, η οποία έρχεται σε μας ως παιδιά του Πατέρα μας στους Ουρανούς. Μπορούμε να ζούμε μαζί κατά το πρότυπο γάμου που δόθηκε από το Θεό, πετυχαίνοντας αυτό για το οποίο είμαστε ικανοί, αν ασκήσουμε αυτοπειθαρχία και απέχουμε από το να προσπαθούμε να πειθαρχίσουμε το σύντροφό μας.

Οι γυναίκες στη ζωή μας είναι πλάσμα προικισμένα με ιδιαίτερα προσόντα, ουράνια προσόντα, τα οποία τις καθιστούν ικανές να πλησιάσουν με καλοσύνη και αγάπη τους γύρω τους. Μπορούμε να ενθαρρύνουμε αυτή την προσέγγιση, αν τους δώσουμε την ευκαιρία να εκφράσουν τα ταλέντα και τα παρορομητικά στοιχεία που βρίσκονται σ' αυτές. Στην προχωρημένη ηλικία μας, η αγαπημένη σύντροφός μου, μου είπε ήρεμα ένα βράδυ, «Πάντοτε μου έδινες φτερά να πετάω και σε έχω αγαπήσει γι' αυτό».

Ήξερα κάποτε έναν άνδρα που τώρα δε ζει πια, και ο οποίος επέμενε να παίρνει εκείνος όλες τις αποφάσεις για τη γυναίκα του και τα παιδιά. Δεν μπορούσαν να αγοράσουν ένα ζευγάρι παπούτσια χωρίς αυτόν. Δεν μπορούσαν να κάνουν μάθημα πιάνου. Δεν μπορούσαν να υπηρετήσουν στην Εκκλησία χωρίς τη συγκατάθεσή του. Από τότε στάθηκα μάρτυρας των αποτελεσμάτων εκείνης της συμπεριφοράς και τα αποτελέσματα δεν είναι καλά.

Ο πατέρας μου δε δίσταζε ποτέ να κάνει μια φιλοφρόνηση στη μητέρα μου. Εμείς τα παιδιά ξέραμε ότι την αγαπούσε , γιατί βλέπαμε πώς της φερόταν. Τη σεβόταν. Και πάντα θα

είμαι βαθιά ευγνώμων για το παράδειγμά του. Πολλοί από εσάς έχετε ευλογηθεί έτσι.

Θα μπορούσα να συνεχίσω έτσι, όμως δεν είναι απαραίτητο. Θέλω μόνο να τονίσω τη σπουδαία, τη σημαντική αλήθεια ότι είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, τόσο οι γιοι, όσο και οι κόρες, αδελφοί και αδελφές.

Ως πατέρας, αγαπώ λιγότερο τις κόρες μου από τους γιους μου; Όχι. Εάν είμαι ένοχος κάποιας έλλειψης ισσοροπίας σ' αυτό, είναι υπέρ των αγαπημένων κοριτσιών μου. Έχω πει ότι όταν ένας άνδρας γεράσει, είναι καλύτερο να έχει κόρες γύρω του. Είναι τόσο ευγενικές και καλοσυνάτες. Νομίζω ότι μπορώ να πω ότι οι γιοι μου είναι ικανοί και συνετοί. Οι κόρες μου είναι έξυπνες και ευγενικές. Και «το ποτήρι μου ξεχειλίζει» εξαιτίας αυτού.

Οι γυναίκες είναι ένα τόσο απαραίτητο μέρος του «σχεδίου σωτηρίας» το οποίο έχει περιγράψει σε μας ο Επουράνιος Πατέρας. Αυτό το σχέδιο δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς αυτές.

Αδελφοί, υπάρχει τόσο πολλή δυστυχία στον κόσμο. Υπάρχει τόσο πολλή αθλιότητα, πόνος καρδιάς και ράγισμα καρδιάς. Υπάρχουν τόσο πολλά δάκρυα από γυναίκες και κόρες που θλίβονται. Υπάρχει τόσο πολλή αμέλεια, κακομεταχείριση και σκληρότητα.

Ο Θεός μας έχει δώσει την ιεροσύνη και αυτή η ιεροσύνη δεν μπορεί να ασκηθεί «παρά μόνο με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια.

»Με καλοσύνη, και πλήρη γνώση, η οποία σε μεγάλο βαθμό θα ευρύνει την ψυχή χωρίς υποκρισία, και χωρίς δόλο» (Δ&Δ 121:41-42).

Πόσο ευγνώμων είμαι, πόσο ευγνώμονες πρέπει όλοι να είμαστε για τις γυναίκες στη ζωή μας. Ο Θεός να τις ευλογεί. Είθε η μεγάλη αγάπη Του να έρθει επάνω τους και να τις στεφανώσει με λαμπρότητα και ομορφιά, χάρη και πίστη. Και είθε το Πνεύμα Του να έρθει επάνω μας, ως άνδρες, και να μας οδηγεί πάντα ώστε να τις σεβόμαστε, να τους είμαστε

ευγνώμονες, να τις ενθαρρύνουμε, να τους δίνουμε δύναμη, να τις γαλουχούμε και να τις αγαπούμε, πράγμα που είναι η ουσία του ευαγγελίου του Λυτρωτή και Κυρίου μας. Για αυτό ταπεινά προσεύχομαι, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Afternoon Session, October 3, 2004

Τους ελάχιστους από αυτούς

Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ

Αναπληρωτής Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Υπάρχει ένα μήνυμα για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που σπάνια αναφέρεται το οποίο δόθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ το 1838. «Θυμάμαι το δούλο μου, Όλιβερ Γκρέηντζερ. Ιδέστε, αληθινά του λέω ότι το όνομά του θα διατηρηθεί σε ιερή ανάμνηση από γενεά σε γενεά, στον αιώνα του αιώνα, λέει ο Κύριος». (Δ&Δ 117:12).

Ο Όλιβερ Γκρέηντζερ ήταν ένας πολύ συνηθισμένος άνθρωπος. Ήταν σχεδόν τυφλός επειδή είχε χάσει «το φως του λόγω της έκθεσης στο κρύο» (History of the Church, 4:408-9). Η Πρώτη Προεδρία τον περιέγραψε ως «ένα άνθρωπο με την πιο μεγάλη ακεραιότητα και ηθική αρετή, και σε όλα, ένα άνθρωπο του Θεού» (History of the Church, 3:350).

Όταν οι Άγιοι εκδιώχτηκαν από το Κίρτλαντ του Οχάιο, σε μια σκηνή που θα επαναλαμβανόταν στην Ιντιπέντενς, στο Φαρ Ουέστ και στη Ναβού, ο Όλιβερ έμεινε πίσω για να πουλήσει την περιουσία τους για όποια μικρή τιμή μπορούσε. Δεν υπήρχαν πολλές ευκαιρίες για να πετύχαινε κάτι τέτοιο. Και, όντως, δεν το πέτυχε!

Αλλά ο Κύριος είπε: «Ας αγωνίζεται λοιπόν επίμονα για τη λύτρωση της Πρώτης Προεδρίας της Εκκλησίας μου, λέει ο Κύριος. Και όταν πέφτει θα ξανασηκώνεται, γιατί η θυσία του θα είναι για μένα πιο ιερή από το κέρδος του, λέει ο Κύριος» (Δ&Δ 117:13).

Τι έκανε ο Όλιβερ Γκρέηντζερ ώστε το όνομά του να διατηρηθεί σε ιερή ανάμνηση; Τίποτα το σπουδαίο, στην ουσία. Δεν ήταν τόσο το τι έκανε όσο το ποιος ήταν.

Όταν τιμούμε τον Όλιβερ, πολλή, ίσως ακόμα η πιο πολλή τιμή θα πρέπει να αποδοθεί στην Λύδια Ντιμπλ Γκρέηντζερ, τη σύζυγό του.

Ο Όλιβερ και η Λύδια τελικά έφυγαν από το Κίρτλαντ για να συναντήσουν τους Αγίους στο Φαρ Ουέστ του Μιζούρι. Μόλις είχαν φύγει λίγα μίλια από το Κίρτλαντ όταν τους γύρισε πίσω ένας όχλος. Μόνο αργότερα ενώθηκαν με τους Αγίους στη Ναβού.

Ο Όλιβερ πέθανε στα 47, αφήνοντας τη Λύδια να φροντίσει τα παιδιά.

Ο Κύριος δεν περίμενε από τον Όλιβερ να είναι τέλειος και ίσως ούτε καν να επιτύχει. «Και όταν πέφτει θα ξανασηκώνεται, γιατί η θυσία του για μένα θα είναι πιο ιερή από το κέρδος του, λέει ο Κύριος» (Δ&Δ 117:13).

Δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι πάντα θα πετυχαίνουμε, αλλά θα πρέπει να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε.

«Γιατί εγώ, ο Κύριος, θα κρίνω όλους τους ανθρώπους, σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς τους».

Ο Κύριος είπε στην Εκκλησία:

" Όταν δίνω μια εντολή σε οποιουσδήποτε από τους γιους των ανθρώπων για να εκτελέσουν ένα έργο στο όνομά μου, και αυτοί οι γιοι των ανθρώπων πηγαίνουν με όλη τη δύναμή τους και με όλα όσα έχουν για να εκτελέσουν αυτό το έργο, και δεν παύουν την επίμονη προσπάθειά τους, και οι εχθροί τους πέφτουν επάνω τους και τους εμποδίζουν από το να εκτελέσουν αυτό το έργο, ιδέστε, κρίνω σωστό να μη ζητώ πια αυτό το έργο από τα χέρια εκείνων των γιων των ανθρώπων, αλλά να αποδέχομαι τις προσφορές τους…

Και αυτό το δίνω ως παράδειγμα για σας, για παρηγοριά σας σχετικά με εκείνους που προστάχτηκαν να εκτελέσουν ένα έργο και εμποδίστηκαν από τα χέρια των εχθρών τους, και από την καταπίεση, λέει ο Κύριος ο Θεός σας» (Δ&Δ 124:49, 53. Βλέπε επίσης Μωσία 4:27).

Οι λίγοι στο Κίρτλαντ είναι τώρα εκατομμύρια συνηθισμένοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών σε όλη τη γη. Μιλάνε πολλές γλώσσες αλλά είναι ενωμένοι στην πίστη και στην

κατανόηση μέσω της γλώσσας του Πνεύματος.

Αυτά τα πιστά μέλη συνάπτουν και τηρούν τις διαθήκες τους και πασχίζουν για να είναι άξιοι να εισέλθουν στο ναό. Πιστεύουν στις προφητείες και υποστηρίζουν τους ηγέτες τομέα και κλάδου.

Όπως ο Όλιβερ, υποστηρίζουν την Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα και δέχονται αυτό που είπε ο Κύριος: «Και να ο λαός μου υπακούσει στη φωνή μου, και στη φωνή των δούλων μου τους οποίους έχω ορίσει να ηγούνται του λαού μου, ιδέστε, αληθινά σας λέω, δε θα μετατοπιστούν από τη θέση τους» (Δ&Δ124:45).

Στην αποκάλυψη που δόθηκε ως πρόλογος για το Διδαχή και Διαθήκες, ο Κύριος εξήγησε ποιος θα έκανε το έργο Του. Ακούστε προσεκτικά καθώς διαβάζω αυτή την αποκάλυψη, και σκεφτείτε την εμπιστοσύνη που έχει σε μας ο Κύριος:

«Επομένως, εγώ ο Κύριος, ξέροντας τον όλεθρο που πρόκειται να έλθει επάνω στους κατοίκους της γης, κάλεσα το δούλο μου Τζόζεφ Σμιθ τον νεότερο, και του μίλησα από τους ουρανούς, και του έδωσα εντολές.

«Και έδωσα επίσης εντολές σε άλλους, ώστε να διακηρύξουν όλα αυτά τον κόσμο. Και όλα αυτά, για να εκπληρωθεί εκείνο το οποίο είχε γραφτεί από τους προφήτες ---

«Τα αδύναμα πράγματα του κόσμου θα προχωρήσουν και θα συντρίψουν τους σπουδαίους και ισχυρούς, ώστε ο άνθρωπος να μη συμβουλεύεται το συνάνθρωπό του, ούτε να στηρίζεται στο βραχίονα της σάρκας ---

Ο επόμενος στίχος αναφέρεται στο να δίνεται η ιεροσύνη σε συνηθισμένους, άξιους άνδρες και αγόρια:

«Αλλά ώστε κάθε άνθρωπος να μπορεί να μιλάει στο όνομα του Θεού του Κυρίου, του Σωτήρα του κόσμου.

Ώστε η πληρότητα του ευαγγελίου μου να μπορέσει να προκηρυχτεί, μέσω των αδύναμων και των απλών, στα πέρατα του κόσμου, και εμπρός σε βασιλιάδες και κυβερνήτες.

Ιδέστε, εγώ είμαι Θεός και τα είπα. Αυτές οι εντολές είναι από εμένα, και δόθηκαν προς τους δούλους μου στην αδυναμία τους, σύμφωνα με τη γλώσσα τους, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν.

Και εφόσον έσφαλαν, να μπορέσει να γίνει γνωστό.

Και εφόσον ζήτησαν σοφία, να μπορέσουν να καθοδηγηθούν.

Και εφόσον αμάρτησαν, να μπορέσουν να τιμωρηθούν, για να μπορέσουν να μετανοήσουν.

Και εφόσον υπήρξαν ταπεινόφρονες, να μπορέσουν να γίνουν δυνατοί, και να ευλογηθούν από τα ύψη, και να λάβουν γνώσεις από καιρό σε καιρό.

Τώρα μια άλλη γενιά νέων ξεπροβαίνει. Σ΄ αυτούς βλέπουμε μια δύναμη πέρα απ΄αυτή που έχουμε δει πριν. Το πιοτό και τα ναρκωτικά και η ηθική εξαπάτηση δεν αποτελούν μέρος της ζωής τους. Είναι ενωμένοι στην μελέτη του ευαγγελίου, στις κοινωνικές εκδηλώσεις και στην προσφορά υπηρεσίας.

Δεν είναι τέλειοι. Όχι ακόμη. Κάνουν ό,τι μπορούν και είναι ισχυρότεροι από τις προηγούμενες γενιές.

Όπως είπε ο Κύριος στον Όλιβερ Γκρέηντζερ: «Και όταν [πέφτουν] θα ξανασηκών[ονται], γιατί η θυσία [τους] θα είναι για μένα πιο ιερή από το κέρδος [τους]» (Δ&Δ 117:13).

Μερικοί ανησυχούν για ιεραποστολές στις οποίες δεν υπηρέτησαν ή για γάμους που δεν πέτυχαν ή για μωρά που δεν ήρθαν ή για παιδιά που χάθηκαν ή για ανεκπλήρωτα όνειρα ή επειδή η ηλικία περιορίζει το τι μπορούν να κάνουν. Δεν νομίζω ότι ευχαριστεί τον Κύριο όταν

ανησυχούμε επειδή νομίζουμε ότι ποτέ δεν κάνουμε αρκετά ή ότι αυτό που κάνουμε δεν είναι ποτέ αρκετά καλό.

Μερικοί, χωρίς να είναι ανάγκη, μεταφέρουν ένα βαρύ φορτίο ενοχής που θα μπορούσε να φύγει μέσω εξομολόγησης και μετάνοιας.

Ο Κύριος δεν είπε για τον Όλιβερ: «[Αν] πέσει», αλλά «Όταν πέσει θα ξανασηκωθεί» (Δ&Δ 117:13, προστέθηκε η έμφαση).

Πριν μερικά χρόνια στις Φιλιππίνες φθάσαμε νωρίς σε μια συνέλευση. Καθισμένοι εκεί ήταν ένα πατέρας και μια μητέρα και τέσσερα μικρά παιδιά ντυμένα με τα καλά Κυριακάτικα ρούχα τους. Είχαν ταξιδέψει αρκετές ώρες με λεωφορείο και έτρωγαν το πρώτο γεύμα εκείνης της ημέρας. Ο κάθε ένας απ΄αυτούς έτρωγε ένα κρύο, βραστό καλαμπόκι. Το κόστος του ταξιδιού με το λεωφορείο για τη Μανίλα πιθανώς βγήκε από τον προϋπολογισμό τους για το φαγητό.

Καθώς παρακολουθούσα εκείνη την οικογένεια, η καρδιά μου πλημμύρισε από συγκίνηση. Υπάρχει η Εκκλησία. Υπάρχει η δύναμη. Υπάρχει το μέλλον. Όπως και οικογένειες σε πολλές χώρες, πληρώνουν τα δέκατά τους, υποστηρίζουν τους ηγέτες τους, και κάνουν το καλύτερο που μπορούν για να υπηρετήσουν.

Για περισσότερα από 40 χρόνια, η γυναίκα μου και εγω έχουμε ταξιδέψει σε όλη τη γη. Γνωρίζουμε μέλη της Εκκλησίας σε πιθανώς εκατό χώρες. Έχουμε αισθανθεί τη δύναμη στην απλή τους πίστη. Έχουν αφήσει ένα βαθύ αντίκτυπο επάνω μου.

Δεν μου αρέσει να λαμβάνω τιμές. Οι φιλοφρονήσεις πάντα με ενοχλούν, επειδή το μεγάλο έργο της κίνησης του ευαγγελίου προς τα εμπρός και στο παρελθόν, και στο παρόν και στο μέλλον βασίζεται σε συνηθισμένα μέλη.

Η σύζυγός μου και εγώ δεν περιμένουμε μεγαλύτερη ανταμοιβή για μας απ΄αυτή που θα

έρθει στα δικά μας τα παιδιά ή στους γονείς μας. Δεν τα πιέζουμε και ούτε πραγματικά θέλουμε τα παιδιά μας να θέσουν ως στόχο τους στη ζωή το να διακριθούν πολύ και να είναι ξακουστά στον κόσμο ή ακόμα και στην Εκκλησία . Αυτό έχει τόση λίγη σχέση με την αξία της ψυχής. Θα εκπληρώσουν τα όνειρά μας αν ζήσουν το ευαγγέλιο και αναθρέψουν τα παιδιά τους με πίστη.

Όπως ο Ιωάννης: «Μεγαλύτερη χαρά απ΄αυτό δεν έχ[ουμε], από το να ακ[ούμε] ότι τα δικά [μας] παιδιά περπατούν μέσα στην αλήθεια».

Πριν χρόνια, ως Πρόεδρος της Ιεραποστολής της Νέας Αγγλίας, έφυγα από το Φρέντρικτον του Νιου Μπράνσγουικ. Είχαμε 40 βαθμούς Φαρενάιτ υπό το μηδέν. Καθώς το αεροπλάνο έφευγε από αυτό το μικρό τέρμιναλ, είδα δύο νέους Πρεσβύτερους να στέκονται έξω αποχαιρετώντας μας. Σκέφτηκα: «Ανόητοι νέοι. Γιατί δεν πάνε μέσα που είναι ζεστά;»

Ξαφνικά μου ήρθε μια δυνατή προτροπή, μια αποκάλυψη: Εκεί σε αυτούς τους δύο συνηθισμένους νέους ιεραπόστολους στέκεται η ιεροσύνη του Παντοδύναμου Θεού. Έγειρα προς τα πίσω, ευχαριστημένος που είχα αφήσει το ιεραποστολικό έργο για ολόκληρη εκείνη την επαρχία του Καναδά στα χέρια τους. Ήταν ένα μάθημα που δεν ξέχασα ποτέ.

Πριν οκτώ εβδομάδες ο Πρεσβύτερος Γουίλιαμ Γουόκερ των Εβδομήκοντα και εγώ κάναμε μια συνέλευση ζώνης στη Νάχα για 44 ιεραποστόλους στο νησί της Οκινάουα. Τον Πρόεδρο Μιλς της Ιεραποστολής Ιαπωνίας-Φουκουόκα τον εμπόδισε να παρευρεθεί ένας άγριος επερχόμενος τυφώνας. Οι νεαροί ηγέτες της ζώνης διηύθυναν εκείνη τη συγκέντρωση με τόση έμπνευση και αξιοπρέπεια όσο θα το είχε κάνει και ο πρόεδρος ιεραποστολής τους. Φύγαμε το επόμενο πρωί, ικανοποιημένοι που αφήναμε τους ιεραπόστολους στη φροντίδα τους.

Πρόσφατα στην Οσάκα της Ιαπωνίας, οι Πρεσβύτεροι Ράσελ Μπάλαρντ και Χένρυ Ίρινγκ των Δώδεκα και εγώ, μαζί με τον Πρόεδρο Ντέιβιντ Σόρενσεν και άλλους των Εβδομήκοντα, συναντήθηκαν με 21 προέδρους ιεραποστολών και με 26 Μέλη Εξουσίας

Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα. Υπήρχαν ανάμεσα στα Μέλη Εξουσίας Ευρύτερης Περιοχής-Μέλη των Εβδομήκοντα ο Πρεσβύτερος Σουμπαντρίγιο από την Τζακάρτα της Ινδονησίας, ο Πρεσβύτερος Τσου-Γιεν-Τσια από το Πεκίνο της Κίνας, ο Πρεσβύτερος Ρίμους Βιγιαρέτε από τις Φιλιπίνες, ο Πρεσβύτερος Γον Γιονγκ Κο από την Κορέα και άλλοι 22. Μόνο δύο ήταν Αμερικανοί. Ήταν μια ένωση εθνών, γλωσσών και ανθρώπων. Κανένας απ΄αυτούς δεν πληρώνεται. Όλοι υπηρετούν ανιδιοτελώς, με ευγνωμοσύνη που έχουν κληθεί για το έργο.

Αναδιοργανώσαμε πασσάλους στο Οκαζάκι, στη Σαπόρο και στην Οσάκα. Όλοι και οι τρεις από τους καινούργιους προέδρους πασσάλου και ένας απίστευτος αριθμός ηγετών είχαν γίνει μέλη της Εκκλησίας όταν ήταν έφηβοι. Οι πιο πολλοί απ΄αυτούς είχαν χάσει τους γονείς τους στον πόλεμο.

Ο Πρεσβύτερος Γιοσιχίκο Κικούτσι των Εβδομήκοντα είναι ένας απ΄αυτή τη γενιά.

Οι συμφορές που προέβλεψε ο Κύριος έρχονται τώρα σε ένα αμετανόητο κόσμο. Αμέσως, γενιές κατόπιν γενεών νέων ξεπροβάλλουν. Παντρεύονται. Τηρούν τις διαθήκες που σύναψαν στον Οίκο του Κυρίου. Αποκτούν παιδιά και δεν αφήνουν την κοινωνία και θέσει όρια στην οικογενειακή τους ζωή.

Σήμερα εκπληρώνουμε την προφητεία «ότι το όνομα του [Όλιβερ Γκρέηντζερ] θα διατηρηθεί σε ιερή ανάμνηση από γενεά σε γενεά, στον αιώνα του αιώνα» (Δ&Δ 117:12). Δεν ήταν ένδοξος όσον αφορά τον κόσμο. Παρ΄όλα αυτά, ο Κύριος είπε: «Κανένας άνθρωπος να μην περιφρονεί το δούλο μου Όλιβερ Γκρέηντζερ, αλλά οι ευλογίες…ας είναι επάνω του στον αιώνα του αιώνα» (Δ&Δ 117:15).

Ας μην υποτιμά κανένας τη δύναμη της πίστης των συνηθισμένων Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Να θυμάστε ότι ο Κύριος είπε: «Καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από

τούτους τους ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα» (Κατά Ματθαίον 25:40).

Υποσχέθηκε ότι: «Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής [τους] σύντροφος, και το σκήπτρο [τους], αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία [τους] θα είναι παντοτινήκυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς [αυτούς] στον αιώνα του αιώνα.» (Δ&Δ 121:46).

Τίποτα! Καμμιά δύναμη δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο του έργου του Κυρίου.

«Ως πότε μπορούν τα κινούμενα νερά να παραμένουν ακάθαρτα;» Ποια δύναμη μπορεί να εμποδίσει τους ουρανούς; Όσο θα μπορούσε ο άνθρωπος να απλώσει το αδύναμο χέρι του για να σταματήσει τον ποταμό Μισσούρι από τη θεσπισμένη του ροή ή να τη στρέψει προς τα επάνω, άλλο τόσο θα μπορούσε να εμποδίσει τον Παντοδύναμο από το ξεχύνει τη γνώση από τους ουρανούς επάνω στα κεφάλια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών» (Δ&Δ 121:33).

Μαρτυρία

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Το κάναμε αυτό για σας

Ηλέην Ντάλτον

Δεύτερη Σύμβουλος της Γενικής Προεδρίας των Νέων Γυναικών

Μόλις λίγο παραπάνω από ένα χρόνο, ο σύζυγός μου και εγώ επισκεφθήκαμε τη Ναβού. Καθώς περπατούσαμε στο Παλιό Νεκροταφείο των Πρωτοπόρων ψάχνοντας τον τάφο μιας προγονής μου, της Ζίνας Μπέικερ Χάντινγκτον, συγκινήθηκα από τη γεμάτη γαλήνη ερημιά και το πνεύμα που αισθάνθηκα. Περπάτησα ανάμεσα στα δέντρα και διάβασα το ονόματα στις ταφόπλακες, πολλά από τα οποία ανήκαν σε παιδιά και οικογένειες. Έκλαψα καθώς η καρδιά μου στράφηκε προς τους προγόνους μας, πολλοί απ΄αυτούς είχαν γίνει μέλη της Εκκλησίας και είχαν έρθει στη Ναβού. Στο μυαλό μου έκανα πολλές ερωτήσεις: Γιατί άφησαν τα άνετα σπιτικά τους και τις οικογένειές τους; Γιατί υπέφεραν καταδίωξη, αρρώστιες, ακόμα και θάνατο; Γιατί θυσίασαν όλα όσα είχαν για να έρθουν σε αυτό το μέρος και να χτίσουν ένα ναό; Μόλις και μετά βίας είχαν ένα κατάλυμμα, αλλά παρ΄όλα αυτά έχτιζαν ένα ναό! Γιατί το έκαναν αυτό; Και όταν ο ναός είχε σχεδόν αποπερατωθεί, πώς μπόρεσαν να τον αφήσουν πίσω; Καθώς ήμουν καθισμένη, σιωπηλά στοχαζόμενη αυτή τη σκηνή, η απάντηση ήρθε καθαρά αλλά, παρ΄όλα αυτά, απαλά, στο μυαλό μου και την καρδιά μου: «το κάναμε αυτό για σένα».

Εκείνα τα λόγια: «το κάναμε αυτό για σένα», μου θύμισε ότι οι πρόγονοί μας, μαζί με πολλούς άλλους πιστούς Αγίους, είχαν θυσιάσει τα πάντα εξαιτίας της μαρτυρίας τους και της πίστης τους στον Ιησού Χριστό. Ήξεραν ότι το ευαγγέλιο είχε αποκατασταθεί στη γη για άλλη μια φορά και ότι τους οδηγούσε ένας προφήτης του Θεού. Ήξεραν ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν αληθινό και καταλάβαιναν το μήνυμά του και τη μαρτυρία που έδινε. Ήξεραν ότι μέσω της αποκατάστασης των κλειδιών της ιεροσύνης, οι οικογένειες μπορούσαν να επισφραγιστούν

μαζί για την αιωνιότητα μέσω ιερών διατάξεων της ιεροσύνης που είναι διαθέσιμες μόνο σε ένα ναό. Ήξεραν ότι το έργο του ναού ήταν το κλειδί για τη σωτηρία και την εξύψωση της ανθρώπινης οικογένειας. Ήξεραν τη σπουδαιότητα αυτού του έργου, και ήταν πρόθυμοι να δώσουν όλα όσα είχαν για να προσφέρουν στον Κύριο ένα αποδεκτό οίκο μέσα στον οποίο θα μπορούσε να τελεστεί το άγιο έργο του. Θυσίασαν τα πάντα έτσι ώστε οι παρελθούσες αλλά και οι μελλοντικές γενιές να μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στις αιώνιες ευλογίες του ναού.

Πριν να έρθουν στη Ναβού, οι Άγιοι θυσίασαν πάρα πολλά για να χτίσουν τον πρώτο ναό αυτής της θεϊκής νομής στο Κέρτλαντ του Οχάιο. Ήταν εκεί όπου ο ίδιος ο Κύριος εμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ και στον Όλιβερ Κάουντερυ. Άλλοι τρεις ουράνιοι αγγελιοφόροι επίσης εμφανίστηκαν εκεί. Ένας απ΄αυτούς ήταν ο Ηλιού ο προφήτης που αποκατέστησε, μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, τα κλειδιά που έχουν σχέση με την αποκατάσταση της ιεροσύνης και το «μεγάλο έργο που θα γινόταν στους ναούς του Κυρίου». Αυτό συνέβη σύμφωνα με την υπόσχεση που έχει καταγραφεί στο βιβλίο «Διδαχή και Διαθήκες», όπου ο Κύριος είπε:

> Ιδέστε, θα σας αποκαλύψω την Ιεροσύνη, με το χέρι του Ηλιού του προφήτη… Και αυτός θα φυτέψει στις καρδιές των τέκνων τις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες, και οι καρδιές των τέκνων θα στραφούν προς τους πατέρες τους. Αν δεν ήταν έτσι, ολόκληρη η γη θα χανόταν εντελώς κατά τον ερχομό του».

Οι πρώτοι Άγιοι κατάλαβαν τι σήμαινε αυτή η γραφή, και εκείνο το υπέροχο πρωί στο Παλιό Νεκροταφείο στη Ναβού, το κατάλαβα κι εγώ.

Πώς μπορούν οι υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες να φυτευτούν στις καρδιές των παιδιών; Πώς μπορούν οι καρδιές των παιδιών να στραφούν προς τους πατέρες τους; Αυτό μπορεί να συμβεί μόνο όταν καταλάβουμε ποιοι είμαστε και ποιος είναι ο ρόλος μας σε αυτό το

έργο, και παραμείνουμε άξιοι και προετοιμασμένοι να εισέλθουμε στο ναό και να ενεργήσουμε για χάρη εκείνων που έχουν πεθάνει πριν από μας.

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είπε: «Έχουμε να κάνουμε ένα έργο τόσο σημαντικό στη δική του σφαίρα όσο και το έργο του Σωτήρα στη δική του… Τώρα έχουμε κληθεί να κάνουμε το δικό μας έργο, που είναι και το μεγαλύτερο έργο που ένας άνθρωπος έχει κάνει επάνω στη γη».

Στο όραμα της λύτρωσης των νεκρών που δόθηκε στον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ, είδε πολλούς από τους ευγενείς και μεγάλους προφήτες που είχαν υπάρξει στη γη πριν τον ερχομό του Σωτήρα. Επίσης είδε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, τον Χάιρουμ Σμιθ, τον πατέρα του, και άλλα «**εκλεκτά πνεύματα**» που είχαν φυλαχτεί για να ξεπροβάλλουν στην πληρότητα των καιρών για να συμμετάσχουν στο να τεθούν τα θεμέλια ενός μεγάλου έργου των τελευταίων ημερών». Ποια ήταν εκείνα τα άλλα εκλεκτά πνεύματα; Η γενιά μας ήταν κάπου εκεί ανάμεσα σε εκείνους τους «εξέχοντες και τους ανώτερους» ηγέτες, προετοιμασμένη στον κόσμο των πνευμάτων για να βρεθεί στη γη αυτό τον καιρό! Οι γραφές μάς λένε ότι: «Ακόμα και πριν να γεννηθούν, αυτοί, **μαζί με πολλούς άλλους**, πήραν τα πρώτα τους μαθήματα στον κόσμο των πνευμάτων και προετοιμάστηκαν να έλθουν τον καιρό που ο Κύριος θα έκρινε κατάλληλο για να εργαστούν στον αμπελώνα του για τη σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων». Το έργο που προετοιμαστήκαμε και φυλαχτήκαμε για να κάνουμε, συμπεριλαμβάνει την «οικοδόμηση ναών και την τέλεση διατάξεων για τη λύτρωση των νεκρών».

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είδε τον καιρό που εμείς τώρα ζούμε. Αυτός είπε:

> Για να κάνουμε αυτό το έργο θα πρέπει να υπάρξει όχι μόνο ένας ναός, αλλά χιλιάδες, και χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες άνδρες και γυναίκες θα πάνε σε αυτούς τους ναούς και θα τελέσουν διατάξεις για ανθρώπους που έζησαν σε τόσες περασμένες γενιές όσες ο Κύριος θα αποκαλύψει».

Όταν ήμουν μικρή, ο παππούς μου [σημείωση: ο πατέρας της μητέρας μου] ο Μάρτιν, με δίδαξε ότι κατά τις τελευταίες μέρες, η γη θα γέμιζε κυριολεκτικά με ναούς. Τον καιρό που μου εξέφρασε ο παππούς μου αυτή την σκέψη, ούτε καν μπορούσα να το φανταστώ. Μεγάλωσα με αυτή τη γνώση και το συναίσθημα στην καρδιά μου. Πρόσφατα κοίταξα στο σάιτ της Εκκλησίας στη λέξη ναοί και μπορούσα να δω καθαρά ότι οι ναοί, που ήταν σημειωμένοι με κόκκινες βούλες, αρχίζουν να απλώνονται σε ένα μεγάλο μέρος της γης.

Ο αγαπημένος μας προφήτης, Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, έχει πει: «Είμαστε αποφασισμένοι…να πάμε τους ναούς στους ανθρώπους και να τους δώσουμε κάθε ευκαιρία για τις πολύτιμες ευλογίες που έρχονται μέσω της λατρείας στο ναό». Ο προφήτης μας γνωρίζει ότι είναι δύσκολο να κάνουμε έργο του ναού αν δεν είμαστε κοντά σε ένα ναό. Αυτή είναι η εποχή μας, και το έργο του ναού είναι το έργο που έχουμε προετοιμαστεί να κάνουμε. Είναι ένα έργο για κάθε γενιά, συμπεριλαμβανομένων, και ειδικά αυτών, των νέων της Εκκλησίας.

Για να κάνουμε αυτό το έργο, πρέπει να είμαστε άξιοι. Δεν είναι να απορούμε που γύρω μας σε κάθε πλευρά υπάρχουν πράγματα σχεδιασμένα για να αποθαρρύνουν, να μας αποσπούν την προσοχή ή να μας κάνουν να μην είμαστε άξιοι. Πρέπει να διατηρήσουμε την προσοχή μας και πρέπει να θυμόμαστε ότι ο ναός είναι ο λόγος για όλα όσα κάνουμε στην Εκκλησία.

Τα προγράμματα για τους νέους, όπως η Προσωπική πρόοδος και το Καθήκον στο Θεό, ενθαρρύνουν τους νέους να είναι άξιοι να πάνε στο ναό. Αυτά τα προγράμματα είναι σχεδιασμένα για να βοηθούν τους νέους να κάνουν και να τηρούν δεσμεύσεις, προετοιμαζόμενοι κατά αυτό τον τρόπο για να συνάπτουν και να τηρούν διαθήκες. Επίσης ενθαρρύνουν τους νέους να γράφουν το ημερολόγιό τους, την οικογενειακή τους ιστορία και να κάνουν βαφτίσεις για τους προγόνους τους. Το φυλλάδιο *Για την ενδυνάμωση των νέων* διδάσκει τις διδαχές και τις αρχές που, αν οι νέοι τις καταλάβουν και τις ζήσουν, θα τους βοηθήσουν να είναι άξιοι να

πάνε στο ναό. Αυτά τα προγράμματα είναι ισχυρά εργαλεία για να χρησιμοποιηθούν από τους νέους, τους γονείς και τους ηγέτες. Βοηθούν τους νέους να προετοιμαστούν ώστε να είναι άξιοι να πάνε στο ναό. Και η νεολαία μας δεν χρειάζεται να περιμένει μέχρι να παντρευτεί ή να πάει ιεραποστολή για να επισκεφθεί το ναό. Μπορούν να έχουν εμπειρίες στο ναό αρχίζοντας από τα δώδεκα, κάνοντας βαφτίσεις και επικυρώσεις και αυτές οι εμπειρίες μπορούν να συνεχιστούν σε όλη τους την εφηβεία και όταν είναι ενήλικοι. Κυριολεκτικά, μεγάλες ευλογίες θα «ξεχυθούν επάνω στα κεφάλια» όσων έχουν λάβει το ενδάωμά τους στο ναό και ένα μέρος αυτών των ευλογιών θα έρθει στους νέους μας καθώς αυτοί θα ζουν άξια για να πάνε στον Οίκο του Κυρίου.

Στο Ναό της Σωλτ Λέηκ, το βαφτιστήριο είναι ένα καταπληκτικό μέρος για να πάει κάποιος το Σάββατο το πρωί! Ένα πρωί ήμουν εκεί νωρίς, γιατί θα βαφτιζόμουνα για ορισμένους από τους προγόνους μου. Καθώς κάθησα στον πάγκο στην περιοχή των βαφτίσεων, παρατήρησα ότι η νεαρή γυναίκα στα αριστερά μου διάβαζε την πατριαρχική της ευλογία. Το κορίτσι στα δεξιά μου διάβαζε τις γραφές της. Την ρώτησα αν είχε έρθει εδώ με κάποια ομάδα. Η απάντησή της ήταν: «Όχι, έρχομαι μαζί με τη φίλη μου κάθε Σάββατο. »Αυτό κάνει την εβδομάδα να πηγαίνει καλύτερα». Αυτά τα νεαρά κορίτσια, μαζί με πολλά άλλα νεαρά αγόρια και κορίτσια, γνωρίζουν ένα μεγάλο μυστικό---ο ναός ευλογεί όχι μόνο τις οικογένειές μας και τη ζωή των προγόνων μας αλλά επίσης και τη δική μας. Μας έχει δοθεί η υπόσχεση ότι όσοι έχουν λάβει το ενδάωμά τους στο ναό θα βγαίνουν από ετούτο τον ιερό οίκο «οπλισμένοι με τη δύναμή σου, και το όνομά σου να είναι επάνω τους, και η δόξα σου να τους περιτριγυρίζει, και οι άγγελοί σου να τους φροντίζουν». Αυτές είναι μεγάλες ευλογίες και υποσχέσεις. Ποιος νέος δεν επιθυμεί να προετοιμαστεί για να λάβει αυτές τις ευλογίες ώστε να διευθύνει τη ζωή του στο σημερινό κόσμο που καλύπτεται ολοένα και πιο πολύ από σκοτάδι;

Όταν ο Πρόεδρος Φάουστ μίλησε στους νεαρούς άνδρες στη συγκέντρωση της ιεροσύνης τον περασμένο Οκτώβριο, τους κάλεσε να είναι ηγέτες και να γίνουν μέρος του έργου του ναού και της οικογενειακής ιστορίας. Είπε: «Σας προτρέπω…να αρχίσετε να ξεκλειδώνετε τη γνώση του ποιοι είστε πραγματικά, μαθαίνοντας περισσότερα για τους προγόνους σας… Μπορείτε να έχετε εύκολη πρόσβαση σε μια τεράστια συλλογή εγγράφων οικογενειακής ιστορίας, χρησιμοποιώντας το Ίντερνετ στον προσωπικό σας ηλεκτρονικό υπολογιστή ή στο κέντρο οικογενειακής ιστορίας που βρίσκεται πιο κοντά σας… Το έργο του ναού είναι απαραίτητο… επειδή 'εμείς χωρίς αυτούς δεν μπορούμε να τελειοποιηθούμε, ούτε και αυτοί μπορούν να τελειοποιηθούν χωρίς εμάς'».

Οι νέοι έχουν προετοιμαστεί «για τέτοιους καιρούς». Είναι μορφωμένοι και έξυπνοι. Είναι δεξιοτέχνες στους υπολογιστές και στο Ίντερνετ. Είναι φανερό ότι αυτοί είναι μια καταπληκτική πηγή για καλό στον κόσμο! Έχουν διαφυλαχτεί για αυτές τις τελευταίες ημέρες και έχουν ένα μεγάλο έργο για να επιτελέσουν. Και όχι μόνο έχουν να κάνουν ένα μεγάλο έργο, αλλά ο ναός θα είναι ένα καταφύγιο για αυτούς, που θα τους προστατεύσει από τις επίγειες πιέσεις και επιρροές.

Καθώς στοχάζομαι τα λόγια του Προέδρου Φάουστ, μπορώ να δω σαν να ήταν όραμα ένα στρατό ενάρετων νέων προετοιμασμένων και άξιων για να πάνε στο ναό. Βλέπω οικογένειες επισφραγισμένες για την αιωνιότητα. Βλέπω νέους που καταλαβαίνουν τι σημαίνει να είναι «σωτήρες…στο βουνό της Σιών». Βλέπω νέους των οποίων οι καρδιές έχουν στραφεί στους πατέρες τους. Και μπορώ να οραματιστώ νέους που μεγαλώνουν με τέτοιο τρόπο ώστε θα βγουν από τους ναούς γεμάτοι με δύναμη για να αντισταθούν σε επίγειες πιέσεις. Βλέπω μια γενιά νέων που θα «σταθεί…σε άγιους τόπους, και δεν θα κινηθεί».

Η Ζίνα Μπέικερ Χάντινγκτον, μαζί με τόσους άλλους πιστούς Αγίους, θυσίασε τα πάντα

για να έχουμε εμείς τις ευλογίες του αποκατεστημένου ευαγγελίου. Προσεύχομαι ώστε να μπορέσουμε να καταλάβουμε το ρόλο μας σε αυτό το μεγάλο έργο και να παραμείνουμε άξιοι για να εισέλθουμε στους ιερούς ναούς Του. Ξέρω ότι αν το κάνουμε αυτό, θα έρθει η χαρούμενη μέρα που θα γνωρίσουμε τους προγόνους μας πάλι και θα μπορέσουμε να τους πούμε: «Το κάναμε αυτό για σας». Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Nores

1. See D&C 27:9, D&C 110:14-16, D&C 128:17, D&C 138:47-48.
2. D&C 2:1-3.
3. Howard W. Hunter, "We Have a Work to Do," *Ensign*, March 1995, 64; JD 18: 213, 304.
4. D&C 138:53, emphasis added.
5. D&C 138:56, emphasis added.
6. D&C 138:54.
7. LeGrand Richards, "What After Death?", *Ensign*, Nov. 1974, 52; JD 3:372.
8. See "Temples Throughout the World," *Friend*, July 2002, 36.
9. Gordon B. Hinckley, "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service," *Ensign,* Nov. 1997, 49.
10. D&C 110:9-10.
11. D&C 109:22.
12. James E. Faust, "The Phenomenon That Is You," *Ensign,* Nov. 2003, 53-54.
13. Esther 4:14.
14. Obadiah 1:21.
15. D&C 2:1-3.
16. See D&C 109:22.

17 D&C 87:8.

Sunday Afternoon Session, October 3, 2004

Τηρώντας τις διαθήκες μας

Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Μέινς

Των Εβδομήκοντα

Από τις παλιές ημέρες μέχρι τις σύγχρονες μέρες, οι αληθινοί μαθητές του Ιησού Χριστού έχουν καταλάβει τη σπουδαιότητα της σύναψης και της τήρησης διαθηκών με τον Κύριο.

Περίπου το 64 π.Χ., το έθνος του Νεφί; ζούσε σε εξαιρετικά επικίνδυνες στιγμές. Εξαιτίας της ανομίας, των διχονοιών και της δολοπλοκίας, βρέθηκαν στις πιο δύσκολες καταστάσεις (βλέπε Άλμα 53:9). Η κυβέρνηση ήταν έτοιμη να πέσει. Ο πόλεμος με το Λαμανιτικό έθνος διήρκεσε χρόνια. Νεφίτες αντικαθεστωτικοί έφευγαν για να ενωθούν με τις δυνάμεις του εχθρού. Πολλές πόλεις των Νεφιτών είχαν δεχτεί επίθεση και είχαν καταληφθεί.

Στο μέσω αυτής της επικίνδυνης κατάστασης χάους, αναζητούνταν δίκαιοι άνδρες για να οδηγήσουν τα Νεφιτικά στρατεύματα ---άνδρες όπως ο Μορόνι και ο Ήλαμαν. Αυτοί οι Νεφίτες ηγέτες καταλάβαιναν ότι η ικανότητα του έθνους τους να υπερασπιστεί το ίδιο, είχε άμεση σχέση με την υπακοή τους στον Κύριο. Συνεχώς προσπαθούσαν να παροτρύνουν τον πληθυσμό να θυμούνται τον Κύριο και να τηρούν τις εντολές Του.

Σε αυτό το πολύ κρίσιμο σημείο της εποχής, αφότου πολλές πόλεις των Νεφιτών είχαν χαθεί και η ζυγαριά της δύναμης φαινόταν να γέρνει προς τους Λαμανίτες, ένα θαυμάσιο πράγμα έγινε. Μια ομάδα ανθρώπων, που κάποτε ήταν Λαμανίτες, τώρα γνωστοί ως Αμμωνίτες επειδή μεταστράφηκαν στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μέσω της διδασκαλίας του Αμών, προθυμοποιήθηκαν να πάρουν τα όπλα για την υπεράσπιση της νέας χώρας τους και τρόπου ζωής (βλέπε Άλμα 53:13)

Οι πατέρες αυτών των οικογενειών των Αμμωνιτών είχαν πρωτύτερα κάνει έναν όρκο στον

Κύριο ποτέ να μην ξαναπάρουν όπλα στα χέρια τους. Ο Ήλαμαν, ο Νεφιτικός προφήτης, συμβούλεψε αυτούς τους άνδρες να τηρήσουν την υπόσχεσή τους προς τον Κύριο (βλέπε Άλμα 53:15). Ο Ήλαμαν εξιστορεί τι συνέβη αφότου έδωσε αυτή τη συμβουλή.

«Όμως ιδέστε, έγινε ώστε αυτοί είχαν πολλούς γιούς, οι οποίοι δεν είχαν συνάψει διαθήκη να μην πάρουν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους εναντίον των εχθρών τους. Οπότε αυτοί συγκεντρώθηκαν αυτή τη στιγμή, όσοι μπορούσαν να πάρουν όπλα, και αποκάλεσαν τον εαυτό τους Νεφίτες.

»Και έδωσαν ιερή υπόσχεση να πολεμίσουν για την ελευθερία των Νεφιτών, μάλιστα, να προστατέψουν τη χώρα μέχρι θυσίας της ζωής τους. Μάλιστα, έδωσαν ιερή υπόσχεση ότι ποτέ δεν θα εγκατέλειπαν την ελευθερία τους...

»Τώρα ιδέστε, ήταν δύο χιλιάδες από αυτούς τους νεαρούς άνδρες, που έδωσαν αυτήν την ιερή υπόσχεση και πήραν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν την πατρίδα τους.

»Και ήταν όλοι τους νεαροί άνδρες και ήταν εξαθρετικά ανδρείοι, με κουράγιο και με δύναμη και δραστηριότητα. Όμως ιδέστε, αυτό δεν ήταν όλο --- ήταν άνδρες που ήταν ειλικρινείς κάθε στιγμή σε οτιδήποτε τους εμπιστεύονταν.

»Μάλιστα, ήταν άνδρες με ειλικρίνεια και σωφροσύνη, γιατί είχαν διδαχτεί να τηρούν τις εντολές του Θεού και να βαδίζουν ορθά ενώπιόν του.

»Και τότε έγινε ώστε ο Ήλαμαν πορεύτηκε επικεφαλής των δύο χιλιάδων εφήβων στρατιωτών του, προς βοήθεια του λαού στα σύνορα της χώρας στα νότια, κοντά στη δυτική θάλασσα» (Άλμα 53:16-22).

Ο Ήλαμαν, μαζί με τους δύο χιλιάδες νεαρούς στρατιώτες, πολέμισαν γενναία για να προστατέψουν τις οικογένειές τους και την ελευθερία τους. Η εισαγωγή τους στο πεδίο της μάχης άλλαξε φυσικά την πορεία του πολέμου. Η φόρα γύρισε πίσω υπέρ των Νεφιτών.

Σε μια επιστολή που γράφτηκε προς τον Μορόνι, ο Ήλαμαν περιγράφει την πίστη και το κουράγιο που αυτοί οι νέοι άνδρες έδειξαν.

«Τώρα λοιπόν λέω σε σένα, αγαπημένε μου αδελφέ Μορόνι, ότι ποτέ δεν είδα τόσο μεγάλο κουράγιο, όχι, ποτέ ανάμεσα σε όλους τους Νεφίτες.

«Λοιπόν αυτοί δεν είχαν ποτέ πολεμήσει, κι όμως δε φοβόνταν το θάνατο. Και συλλογίζονταν περισσότερο την ελευθερία των πατέρων τους απ' ότι συλλογίζονταν τη ζωή τους. Μάλιστα είχαν διδαχτεί από τις μητέρες τους, ότι αν δεν αμφέβαλλαν, ο Θεός θα τους γλίτωνε» (Άλμα 56:45,47).

Αδελφοί και αδελφές, «Δεν αμφέβαλαν [και] ο Θεός τους γλίτωσε». Στην πρώτη μεγάλη τους μάχη, ούτε ένας από τους δύο χιλιάδες δεν είχε σκοτωθεί. Μετά τη μάχη, εξήντα περισσότεροι νέοι άνδρες Αμμωνίτες ενώθηκαν με το μικρό στρατό. Ο Ήλαμαν μας λέει «υπάκουαν και πρόσεχαν να εκτελούν κάθε λέξη

διαταγής με ακρίβεια. Μάλιστα, και σύμφωνα με την πίστη τους έτσι γινόταν σε αυτούς» (Άλμα 57:21).

Η δεύτερη μάχη στην οποία πήγε ο μικρός στρατός ήταν πιο σκληρή από την πρώτη. Στο επακόλουθό της ο Ήλαμαν γράφει:

«Και έγινε ώστε ήταν διακόσιοι από τους δύο χιλιάδες και εξήντα που είχαν λυποθυμήσει από απώλεια αίματος. Όμως, σύμφωνα με την καλοσύνη του Θεού,... δεν υπήρξε ούτε μια ψυχή από αυτούς που να χάθηκε...

«Και τώρα, η διατήρησή τους ήταν εκπληκτική προς όλο το στρατό μας, μάλιστα,... Και δίκαια το αποδίδουμε στη θαυματουργή δύναμη του Θεού, ένεκα της τόσο μεγάλης πίστης τους...» (Άλμα 57:25-26).

Ο Ήλαμαν και οι νέοι στρατιώτες του κατάλαβαν την σπουδαιότητα της σύναψης διαθηκών με

τον Κύριο. Ήταν επίσης αυτοί που έλαβαν τις ευλογίες που έρχονται σε αυτούς που πιστά τηρούν τις διαθήκες τους.

Ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχουμε πάρει επάνω μας ιερές υποχρεώσεις. Το έχουμε κάνει αυτό στα νερά του βαφτίσματος και στους ναούς του Κυρίου. Καλούμε αυτές τις υποχρεώσεις *διαθήκες*. Οι διαθήκες είναι υποσχέσεις που κάνουμε προς τον Κύριο.

Είναι εξαιρετικά άγιες στη φύση τους. Το πιο σημαντικό πράγμα που μπορούμε να κάνουμε σε αυτή τη ζωή είναι να τηρούμε τις υποσχέσεις ή διαθήκες που έχουμε κάνει με τον Κύριο. Όταν τηρούμε τις υποσχέσεις μας προς τον Κύριο, Εκείνος μας επιτρέπει να προοδεύσουμε πνευματικώς.

Κατά τη διάρκεια των δύο περασμένων χρόνων, είχε ανατεθεί στην αδελφή Μέινς και εμένα να υπηρετήσουμε στις Φιλιππίνες. Είδαμε πολλά παραδείγματα οικογενειών από τις Φιλιππίνες και άτομα που κατανοούν και τηρούν τις διαθήκες που έχουν κάνει με τον Κύριο. Επιτρέψτε μου να μοιραστώ μια εμπειρία που είχαμε με μια από αυτές τις οικογένειες.

Λίγους μήνες πριν, είχα ανατεθεί να προεδρεύω στη Συνέλευση του Πασσάλου Ταλισάι στις Φιλιππίνες. Κατά τη διάρκεια της γενικής συγκέντρωσης Κυριακής, άρχισα την ομιλία μου ευχαριστώντας το εκκλησίασμα για την ευλάβειά τους. Ενώ μιλούσα, κοίταξα κάτω στα αριστερά μου και είδα μια πολύ μεγάλη οικογένεια να κάθεται δύο σειρές πίσω από το μπροστινό μέρος της εκκλησίας. Είχα την παρότρυνση να τους δείξω και να τους χρησιμοποιήσω ως παράδειγμα οικογένειας που καταλάβαινε και ζούσε την αρχή της ευλάβειας. Οι γονείς κάθονταν εκεί περιτριγυρισμένοι από πολλά, πολλά ευλαβικά παιδιά.

Όταν τελείωσε η συγκέντρωση, είχαμε μια θαυμάσια ευκαιρία να γνωρίσουμε την οικογένεια Αμπασάντα. Όσο πιο πολλά μάθαινα για αυτούς, τόσο περισσότερο είχα την

εντύπωση ότι πραγματικά καταλάβαιναν τι σήμαινε να τηρούμε τις διαθήκες και να ζούμε το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Ο αδελφός Λάνι και η αδελφή Ιρενέα Αμπασάντα προσχώρησαν στην Εκκλησία 22 χρόνια πριν. Μαζί έχουν 17 παιδιά. Ανάμεσα στα 17 παιδιά υπάρχει ένα σύνολο, ομάδα τρίδυμων. Όλοι ξέρουμε ότι το να μεγαλώσουμε μια οικογένεια δεν είναι εύκολο έργο οπουδήποτε στον κόσμο και οι Φιλιππίνες δεν είναι εξαίρεση. Η οικογένεια Αμπασάντα είναι ένα ζωντανό παράδειγμα ότι μπορεί να γίνει και μπορεί να γίνει με το σωστό τρόπο.

Οι επιτυχίες που έχουν απολαύσει μεγαλώνοντας τα παιδιά τους στην Εκκλησία φαίνονται με πολλούς τρόπους. Μια οικογένεια 19 ατόμων να κάθεται ευλαβικά κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων της εκκλησίας είναι ένα παράδειγμα.

Ένα άλλο παράδειγμα φαίνεται από το πώς εργάζονται σκληρά και πώς εργάζονται μαζί για να καλύψουν της καθημερινές οικονομικές τους ανάγκες. Ο αδελφός Αμπασάντα εργάζεται ως ηλεκτρολογος. Η αδελφή Αμπασάντα, με την βοήθεια από τις κορες της, φτιάχνει και πουλάει κοσμήματα στο σπίτι τους. Μαζί, έχουν επιτύχει στο να παρέχουν τα προς το ζειν για την οικογένειά τους.

Ακόμα πιο σημαντικό από το παράδειγμά τους στο να υποστηρίζουν οικονομικά την οικογένειά τους, είναι το πώς μπορούν να διδάξουν στα παιδιά τους το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Η τακτική οικογενειακή βραδιά τους παίζει έναν απαραίτητο ρολο στην διδασκαλία της οικογένειάς τους. Σχετικά με τις εβδομαδιαίες οικογενειακές βραδιές, ο αδελφός Αμπασάντα εξήγησε, «Πρώτα συζητάμε όποιο πρόβλημα μπορεί να έχουμε στην οικογένεια και πώς μπορούμε να γίνουμε πιο ενωμένοι. Τότε έχουμε μια πνευματική σκέψη η μάθημα. Ύστερα παίζουμε παιχνίδια».

Σε μια πρόσφατη οικογενειακή βραδιά, ο αδελφός Αμπασάντα χρησιμοποίησε το

περιοδικό *Λιαχόνα* ως εργαλείο για να τον βοηθήσει να διδάξει την οικογένειά του να μην ξοδεύουν τόσο πολύ χρόνο βλέποντας τηλεόραση, αλλά αντί αυτού να χρησιμοποιούν αυτό τον χρόνο κάνοντας κάτι μεγαλύτερης αξίας, όπως τις ασκήσεις για το σπίτι ή να διαβάζουν τις γραφές. Με την πάροδο των χρόνων κατά τη διάρκεια των οικογενειακών βραδιών τα παιδιά έχουν μάθει να είναι ευλαβικά. Επειδή τα παιδιά τους έχουν διδαχτεί να είναι ευλαβικά στο σπίτι, είναι πιο εύκολο για αυτά να δείξουν ευλάβεια στην εκκλησία την Κυριακή.

Ένα άλλο παράδειγμα του να ζούν το ευαγγέλιο και να τηρούν τις διαθήκες τους είναι η προτεραιότητα που έχουν δώσει στο να διδάξουν τα παιδιά τους τη σημασία του να πληρώνουν τίμια δέκατα στο ακέραιο. Ο αδελφός Αμπασάντα δήλωσε, «Διδάσκουμε στα παιδιά μας ότι το φαγητό πόυ έχουμε είναι ένα άμεσο αποτέλεσμα του ότι πληρώνουμε τα δέκατα. Όταν τα παιδιά μας έχουν δική τους εργασία, φροντίζουμε να τους πούμε ότι και εκείνα πρέπει να πληρώνουν τα δέκατά τους. Είναι δύσκολο να παρέχει κανείς τα απαραίτητα για τόσα παιδιά, αλλά όταν πληρώνω τα δέκατά μου πιστά και τίμια δεν είναι καθόλου δύσκολο. Απλά εμπιστευόμαστε τον Κύριο εκατό τοις εκατό ότι αν πληρώνουμε δίκαια δέκατο, θα είμαστε ικανοί να τρώμε φαγητό καθημερινά».

Θυμηθείτε ότι ανέφερα ότι ο αδελφός και η αδελφή Αμπασάντα έχουν 17 παιδιά. Τώρα, επιτρέψτε μου να σας πω για τα τρίδυμα. Έτυχε να είναι όλα αγόρια. Έτυχε να είναι 19 χρονών. Τα ονόματά τους Αμών, Ομνί και Όμνερ. Ναι, το μαντέψατε. Και οι τρεις τους υπηρετούν τον Κύριο ως πιστοί και εργατικοί, ιεραπόστολοι πλήρους απασχόλησης. Ο Αμμών υπηρετεί στην Ιεραποστολή Μπαγκούιο στις Φιλιππίνες, ο Ομνί υπηρετεί στην Ιεραποστολή Νταβάο στις Φιλιππίνες και ο Όμνερ υπηρετεί στην Ιεραποστολή Μανίλα στις Φιλιππίνες.

Τώρα δεν θέλω να έχετε την εντύπωση ότι η οικογένεια Αμπασάντα είναι τέλεια. Κανένας από εμάς δεν είναι τέλειος. Παρ'όλα αυτά, προσπαθώντας το καλύτερο που μπορούν

να ζουν τις εντολές και να τηρούν τις διαθήκες τους, η οικογένεια Αμπασάντα είναι ικανή να απολαύσει τις ευλογίες του Κυρίου στη ζωή τους.

Αδελφοί και αδελφές, προσδοκούμε την ημέρα όπου θα μπορέσουμε να επιστρέψουμε σπίτι στον Επουράνιο Πατέρα μας. Για να γίνουμε άξιοι για υπερύψωση στο Σελέστιο Βασίλειο, πρέπει να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του Κυρίου εδώ στη γη. Αποκτούμε την εμπιστοσύνη του Κυρίου με το να την κερδίζουμε και αυτό κατορθώνεται μέσω της πραγματικής μας απόδοσης στο να ζούμε το ευαγγέλιό Του και να τηρούμε τις διαθήκες μας. Με άλλα λόγια, κερδίζουμε την εμπιστοσύνη του Κυρίου κάνοντας το θέλημά Του.

Θυμάστε όταν ο Κύριος προειδοποίησε τον Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με εκείνους που «με πλησιάζουν με τα χείλη τους, όμως η καρδιά τους απέχει μακριά από εμένα» (Τζόζεφ Σμιθ Ιστορία, 1:19).

Θυμάστε την παρότρυνση του Ιακώβου, «Γίνεστε δε εκτελεστές του νόμου, κι όχι μονάχα ακροατές» (Ιακώβου 1:22).

Οι πράξεις πραγματικά μιλούν πιο δυνατά από τα λόγια. Στην πραγματικότητα, οι πράξεις σημαίνουν περισσότερα προς τον Κύριο από ότι τα λόγια. Ο Κύριος δήλωσε στο Διδαχή & Διαθήκες, «Αν με αγαπάς να με υπηρετείς και να τηρείς όλε τις εντολές μου» (Δ&Δ42:29).

Ο Ήλαμαν και οι νέοι στρατιώτες του είναι μια αρχαία απεικόνιση των ευλογιών που έρχονται σε αυτούς που πραγματικά τηρούν τις υποσχέσεις τους προς τον Κύριο. Η οικογένεια Αμπασάντα είναι ένα σύγχρονο παράδειγμα της οικογένειας που κάνει το καλύτερο για να τηρεί τις διαθήκες της και να ζει τις αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Όλα τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχουν κάνει υποσχέσεις προς τον Κύριο. Έχουμε υποσχεθεί να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού, να Τον θυμούμαστε πάντα και να τηρούμε τις εντολές Του (βλεπε Δ&Δ 20:77).

Τα πιστά μέλη της Εκκλησίας τηρούν αυτές τις υποσχέσεις.

Είναι η προσευχή μου σήμερα ώστε όλοι να επαναδεσμευτούμε για να κάνουμε όσα έχουμε δύναμη να κάνουμε ώστε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του Κυρίου με το να κάνουμε το θέλημά Του, με το να ζουμε το ευαγγέλιο και με το να τηρούμε τις διαθήκες μας, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Sunday Afternoon Session, October 3, 2004

Να θυμάσαι τις διδαχές του πατέρα σου

Πρεσβύτερος Μπράιαν Ρίτσαρντς

Των Εβδομήκοντα

Στις 10 Ιανουαρίου του 1945, έλαβα την πατριαρχική μου ευλογία από τον πρόεδρο ιεραποστολής του πατέρα μου, τον Τζων Νάιτ. Ήταν η μοναδική φορά που τον συνάντησα. Αφού είπε σε ποια φυλή του Ισραήλ ανήκα, οι επόμενες λέξεις του ---οι πρώτες λέξεις συμβουλής στην ευλογία μου--- ήταν: «Να θυμάσαι τις διδαχές του πατέρα σου». Αυτή η συμβουλή πάντα ήταν, και εξακολουθεί να είναι, μια μεγάλη ευλογία στη ζωή μου.

Λίγο αφότου έλαβα την ευλογία μου, επέστρεψα σπίτι από το Σχολείο Κυριακής. Το μάθημά μας ήταν σχετικά με το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ και αναρωτιόμουν αν πραγματικά ήταν αληθινό. Ο πατέρας μου θα πήγαινε σε μια συγκέντρωση της Εκκλησίας. Τον σταμάτησα και τον ρώτησα: «Μπαμπά, πώς ξέρουμε πραγματικά ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είδε εκείνο το όραμα;» Ο πατέρας μου με αγκάλιασε με το ένα χέρι και καθήσαμε στον καναπέ στο καθιστικό μας. Εκεί μοιράστηκε μαζί μου την ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ και την προσωπική του μαρτυρία σχετικά με το ότι ήταν αληθινή.

Εκείνη η εμπειρία με τον πατέρα μου είναι σαν μια φλόγα στην καρδιά μου σήμερα. Από τότε, ποτέ δεν αμφέβαλλα για την ιστορία του Προφήτη Τζόζεφ, του Πρώτου του Οράματος.

Στα εφηβικά μου χρόνια, θυμάμαι πολύ καλά την καθημερινή μελέτη του Βιβλίου του Μόρμον από τον πατέρα μου. Η αγάπη του για το Βιβλίο του Μόρμον και η συμβουλή του σε μένα να το μελετάω και να το συλλογίζομαι, ήταν η αρχή ενός ταξιδιού με αυτό το ιερό χρονικό που είναι το θεμέλιο της προσωπικής μου μαρτυρίας σήμερα. Είναι ένα ταξίδι που ο καθένας από μας πρέπει να κάνει.

Άλλοι, στη διάρκεια της ζωής μου, με βοήθησαν στο προσωπικό μου ταξίδι με το Βιβλίο του Μόρμον. Η πρώτη μου δασκάλα του σεμιναρίου μοιράστηκε την εμπειρία της ως νεαρή ιεραπόστολος που ήθελε να μάθει αν το Βιβλίο του Μόρμον ήταν αληθινό. Μας είπε ότι διάβασε την ομιλία του βασιλιά Βενιαμίν και με τα μάτια του νου, είδε το βασιλιά Βενιαμίν να στέκεται στον πύργο του και να τον ακούει να δίνει αυτή την καταπληκτική ομιλία. Η μαρτυρία της, συνοδευόμενη από το Πνεύμα, άφησε μια βαθιά εντύπωση στο νου μου.

Θυμάμαι το καλοκαίρι πριν να πάω στο πανεπιστήμιο, είχα την ευκαιρία να πάω στο Μόνιουμεντ Βάλεϊ για να δουλέψω στο πρώτο γυμνάσιο που χτίστηκε εκεί για τους Νάβαχο. Καθώς ήμουν έτοιμος να φύγω από το σπίτι, ο πατέρας μου με ρώτησε αν θα έπαιρνα το Βιβλίο μου του Μόρμον. Δεν είχα σκεφτεί να το πάρω, αλλά έδωσα σημασία στην ερώτησή του. Θυμάμαι που καθόμουν στην κουκέτα μου αργά το βράδυ στο χώρο της οικοδομής και αισθανόμουν το πνεύμα και τη δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον.

Θυμάμαι πως, ως νεαρός ιεραπόστολος στην Ιεραποστολή των Μεγάλων Λιμνών, έφθασα σε αυτή τη μεγάλη γνώση και την απόλυτη μαρτυρία ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν άλλη μια μαρτυρία ενός άλλου έθνους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι αυτή η Εκκλησία είναι αληθινή. Από εκείνες τις εμπειρίες, είναι σαν μια φλόγα στην καρδιά μου σήμερα αυτή η θεϊκή μαρτυρία του μηνύματος του Βιβλίου του Μόρμον, του Χριστού ως Σωτήρα μας και Λυτρωτή μας και της Αποκατάστασης της Εκκλησίας Του σε αυτές τις τελευταίες ημέρες.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας μερικές από τις μεγάλες ευλογίες που μπορεί να μας φέρει το Βιβλίο του Μόρμον. Το Βιβλίο του Μόρμον μπορεί και όντως αλλάζει τη ζωή. Αφού ο γιος μας ο Τζων έλαβε την ιεραποστολική του κλήση για την Ιαπωνία, μου είπε: «Μπαμπά, πριν να πάω στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο, θα διαβάσω το Βιβλίο του Μόρμον δύο φορές». Είπα στον Τζων: «Αυτός είναι ένας αρκετά απαιτητικός στόχος». Αισθάνθηκα το πόσο σοβαρά

το έλεγε και πήρα την απόφαση να ακολουθήσω το παράδειγμά του. Άρχισα να διαβάζω νωρίς κάθε πρωί. Μερικές μέρες αργότερα, όταν επέστρεψα στο σπίτι από τη δουλειά, ο Τζων μου είπε: «Σήμερα σε έφθασα». Ρώτησα: «Τι εννοείς;» Απάντησε: « Έφθασα στο σημείο που είσαι εσύ στο Βιβλίο του Μόρμον. Το άφησες ανοιχτό στο τραπέζι σου». Το επόμενο πρωί μετά το διάβασμα, είχα την έμπνευση να γυρίσω πίσω 150 σελίδες από κει που ήμουν. Άφησα το Βιβλίο μου του Μόρμον ανοιχτό εκεί που θα ήταν αδύνατο να μην το δει και πήγα στη δουλειά. Μετά από μια συγκέντρωση εκείνο το πρωί, ακούσα τα μηνύματα που μου είχαν αφήσει στον αυτόματο τηλεφωνητή. Το πρώτο μήνυμα από όλα έλεγε: «Ναι, φυσικά, Μπαμπά!»

Γιατί αυτή η ιστορία; Καθώς παρακολουθούσα το γιο μου να διαβάζει το Βιβλίο του Μόρμον, άρχισα να αισθάνομαι μια ξεχωριστή αλλαγή στη ζωή του καθώς προετοιμαζόταν για να πάει στο Εκπαιδευτικό Ιεραποστολικό Κέντρο. Αυτή η εμπειρία έχει σταθεροποιήσει το γιο μου στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Θυμάμαι μια εμπειρία με έναν ηγέτη ζώνης στην Αγγλία που ήρθε σε μένα κατά τη διάρκεια ενός διαλείμματος για φαγητό σε μια συνέλευση ζώνης. Είπε: «Διδάσκουμε μια κυρία που είναι τυφλή και σχεδόν κουφή. Θέλει να ξέρει αν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό. Τι να κάνουμε;» Δεν είχα μια απάντηση εκείνη τη στιγμή, αλλά είπα: «Θα σας πω μετά τη συνέλευσή μας». Κατά τη διάρκεια της απογευματινής συνεδρίασης, μου ήρθε καθαρά η έμπνευση πώς να τη βοηθήσω. Μετά τη συγκέντρωση, είπα στον ηγέτη ζώνης: «Ζήτησε από αυτή την αδελφή να πιάσει το Βιβλίο της του Μόρμον και να γυρίσει τις σελίδες του πολύ αργά. Αφού το κάνει αυτό, ζήτησέ της να ρωτήσει αν είναι αληθινό». Αν και δεν μπορούσε να διαβάσει ή να ακούσει τα λόγια, αισθάνθηκε το πνεύμα και τη δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον και αυτό άλλαξε τη ζωή της.

Έχω φθάσει στο σημείο να αγαπώ το μήνυμα του Βιβλίου του Μόρμον. Για να σας

βοηθήσω να αισθανθείτε τη δύναμη και το πνεύμα του Βιβλίου του Μόρμον και, ελπίζω, για να σας βοηθήσω κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, μου επιτρέπετε να σας προσκαλέσω να κάνετε τρία πράγματα;

Πρώτα, θα ήθελα να αναφερθώ στην ιστορία του Ήλαμαν και των 2.060 εφήβων στρατιωτών. «Και καθώς το υπόλοιπο του στρατού μας ήταν έτοιμοι να ενδώσουν εμπρός στους Λαμανίτες, ιδές, αυτοί οι δύο χιλιάδες εξήντα, ήταν σταθεροί και ατρόμητοι. Μάλιστα, και υπάκουαν και πρόσεχαν να εκτελούν κάθε λέξη διαταγής με ακρίβεια. Μάλιστα, και σύμφωνα με την πίστη τους έτσι γινόταν σε αυτούς. Και θυμάμαι τα λόγια τα οποία μου είπαν που οι μητέρες τους τούς είχαν διδάξει. Και τώρα, η διατήρησή τους ήταν εκπληκτική προς όλο το στρατό μας,… Και δίκαια το αποδίδουμε στη θαυματουργική δύναμη του Θεού, ένεκα της τόσο μεγάλης πίστης τους σε αυτό το οποίο είχαν διδαχθεί να πιστεύουν». (Άλμα 57:20-21, 26.) Αν σας ρώταγα ποιος ήταν που δίδαξε αυτούς τους άριστους νέους στρατιώτες, όλοι σας θα ξέρατε την απάντηση ---οι μητέρες τους. Το πρώτο πράγμα για το οποίο σας προσκαλώ είναι να ανακαλύψετε τι τους δίδαξαν οι μητέρες τους.

Δεύτερο, γνωρίζουμε το τι δίδαξε ο Άλμα σχετικά με την πίστη, προσκαλώντας τους ανθρώπους: «Όμως, ιδέστε, αν θέλετε να ξυπνήσετε και να διεγείρετε τις δυνάμεις σας, έστω σαν ένα πείραμα προς τα λόγια μου, και να ασκήσετε ελάχιστη πίστη, μάλιστα, έστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο, αφήστε αυτή την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας… Τώρα θα παρομοιάσουμε το λόγο με ένα σπόρο. Λοιπόν, αν κάνετε χώρο ώστε ένας σπόρος να φυτευτεί στην καρδιά σας, ιδέστε, αν είναι αληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, αν δεν τον διώξετε με την απιστία σας ώστε να αντισταθείτε στο Πνεύμα του Κυρίου, ιδέστε, θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. --- Θα πρέπει να είναι καλός σπόρος… Επομένως, αν ένας σπόρος αυξάνει, είναι καλός, αλλά αν δεν αυξάνει, ιδέστε, δεν είναι καλός, επομένως

απορρίπτεται». (Άλμα 32:27-28, 32.) Το δεύτερο πράγμα που σας προσκαλώ να κάνετε είναι να ανακαλύψετε συγκεκριμένα ποιος είναι ο λόγος και ο σπόρος και να τον φυτέψετε στην καρδιά σας. Θα πρέπει να πάτε στο Άλμα, κεφάλαιο 33, για να το βρείτε. Όταν το βρείτε, η πίστη σας θα λάβει μια εντελώς καινούργια διάσταση.

Τρίτον, αν επρόκειτο να διδάξετε στα παιδιά σας τρεις μεγάλες αλήθειες που θα θέλατε να θυμούνται, ποιες θα ήταν αυτές; Ο Ήλαμαν ζήτησε από τους γιους του, Λεχί και Νεφί να θυμούνται αυτές τις τρεις μεγάλες αλήθειες, «να τα πράττετε αυτά για να εναποθέτετε για τον εαυτό σας θησαυρό στους ουρανούς, για να μπορείτε να έχετε αυτό το πολύτιμο δώρο ζωής αιώνιας» (Ήλαμαν 5:8). Το τρίτο πράγμα που σας προσκαλώ να κάνετε είναι να ανακαλύψετε τι ζήτησε ο Ήλαμαν να θυμούνται οι γιοι του και μετά να διδάξετε αυτά τα πράγματα στα παιδιά σας. Θα σας βοηθήσω λίγο. Διαβάστε και συλλογιστείτε το Ήλαμαν, κεφάλαιο 5.

Για ποιο λόγο υπήρξε τέτοια μεγάλη αντίδραση κατά του Βιβλίου του Μόρμον ακόμα και πριν τη μετάφρασή του, πράγμα που συνεχίζεται ακόμα μέχρι και σήμερα; Όσον αφορά αυτό το σημείο, ο Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι έγραψε: «Τι έχουν μερικά λόγια σε μια τυπωμένη σελίδα ---από τα οποία όλα είναι καθαρά και εξυψωτικά και αναφέρονται σε ιστορικά ζητήματα και ζητήματα διδαχών--- που δημιουργούν τέτοιο βίαιο ανταγωνισμό; …Γιατί οι άνθρωποι είναι κατά του Βιβλίου του Μόρμον; Για ακριβώς τον ίδιο λόγο για τον οποίο είναι κατά του Τζόζεφ Σμιθ». (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith,* [1985], 459, 461.)

Ο λόγος για τον οποίο ο Σατανάς πολεμάει με απελπισία το Βιβλίο του Μόρμον βρίσκεται στις τελευταίες δύο παραγράφους του προλόγου του Βιβλίου του Μόρμον.

«Προσκαλούμε όλους τους ανθρώπους, παντού, να διαβάσουν το Βιβλίο του Μόρμον, να συλλογιστούν μέσα στην καρδιά τους το μήνυμα που περιέχει, και κατόπιν να ρωτήσουν το Θεό,

τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αν το βιβλίο αυτό είναι αληθινό. Όσοι το επιδιώξουν αυτό και παρακαλέσουν με πίστη, θα αποκτήσουν, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, μαρτυρία ότι είναι αληθινό και ότι είναι θεϊκό (Βλέπε Μορόνι 10:3-5)».

Τώρα ακούστε προσεκτικά. «Όσοι αποκτήσουν αυτή τη θεία μαρτυρία από το ΄Αγιο Πνεύμα, θα μπορέσουν επίσης να γνωρίσουν με την ίδια αυτή δύναμη ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σώτηρας του κόσμου, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι αποκαλυπτής και προφήτης του σε τούτες τις τελευταίες ημέρες, και ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι η βασιλεία του Κυρίου που για μια ακόμη φορά εγκαταστάθηκε στη γη, προπαρασκευαστική της δευτέρας παρουσίας του Μεσσία». Ο λόγος για τον οποίο ο Σατανάς έχει πολεμήσει και εξακολουθεί να πολεμά κατά του Βιβλίου του Μόρμον είναι εξαιτίας εκείνων των τριών θεϊκών αληθειών. Δεν θέλει να φθάσουμε σε αυτή την ιερή γνώση.

«Να θυμάσαι τις διδαχές του πατέρα σου». Θα είμαι πάντα ευγνώμων για τον πατέρα μου. Αν και έφυγε απ΄αυτή τη ζωή σχεδόν πριν 30 χρόνια, οι διδαχές του συνεχίζουν να ζουν στην καρδιά μου.

Είμαι ευγνώμων που σε μια περίοδο της ζωής μου έχω το προνόμιο να είμαι ένας ξεχωριστός μάρτυρας του Χριστού. Λόγω του Βιβλίου του Μόρμον, του μηνύματός του και της θεϊκής μαρτυρίας που έχω λάβει, μπορώ να σας δώσω τη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο μονογενής Υιός του Θεού Πατέρα κατά τη σάρκα. Έφερε εις πέρας το έργο της άπειρης και αιώνιας Εξιλέωσης. Ο Χριστός θα έρθει ξανά και θα μας κυβερνήσει ως Κύριος των Κυρίων και Βασιλέας των Βασιλέων. Γι’ Αυτόν και για το έργο του σας δίνω επίσημα τη μαρτυρία μου στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Sunday Afternoon Session, October 3, 2004

«Περισσότερη αγιοσύνη δώσε μου»

Επίσκοπος Ντέιβιντ Μπέρτον

Προεδρεύων επίσκοπος

Στο τέλος κάθε γενικής συνέλευσης έχω μια λαχτάρα για περισσότερο ---περισσότερη από τη γαλήνη της περίστασης, περισσότερη συντροφιά από το Πνεύμα, περισσότερη από τη γαλούχηση που φώτισε και ευλόγησε την ψυχή μου.

Η γενική εντύπωση σήμερα είναι ότι το περισσότερο είναι καλύτερο και το λιγότερο είναι συνήθως ανεπιθύμητο. Για ορισμένους, η επιδίωξη απόκτησης περισσότερων αγαθών και υπηρεσιών αυτού του κόσμου έχει γίνει πάθος. Για άλλους, είναι απαραίτητος περισσότερος πλούτος αυτού του κόσμου, απλώς για τη διατήρηση της ζωής ή την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου πάνω από το κατώτατο όριο.

Η αχαλίνωτη επιθυμία για περισσότερα, έχει συχνά τραγικές συνέπειες. Για παράδειγμα, ο Πρόεδρος Μπόιντ Πάκερ μας θύμισε πως, «Θα μπορούσαμε να είμαστε σαν ένας πατέρας, αποφασισμένος να παρέχει τα πάντα για την οικογένειά του. Αφιερώνει ενέργεια για το σκοπό αυτό και πετυχαίνει· και μόνο τότε ανακαλύπτει πως αυτό που χρειάζονταν περισσότερο για να είναι μαζί ως οικογένεια, έχει παραμεληθεί. Και θερίζει θλίψη στη θέση της ικανοποίησης». (Γενική Συνέλευση, Οκτ. 1998)

Γονείς οι οποίοι πέτυχαν στο να αποκτήσουν περισσότερα, συχνά δυσκολεύονται να πουν όχι στις απαιτήσεις παιδιών που τους έχει δοθεί ό,τι επιθυμούν. Τα παιδιά τους διατρέχουν τον κίνδυνο να μη μάθουν σημαντικές αξίες, όπως η σκληρή δουλειά, η καθυστερημένη ικανοποίηση, η εντιμότητα και η συμπόνια. Οι εύποροι γονείς μπορούν και, πραγματικά, μεγαλώνουν καλοαναθρεμμένα, στοργικά και με σωστές αξίες παιδιά, όμως ο αγώνας να θέσουν

όρια, να αρκούνται στα λιγότερο και να αποφεύγουν τους κινδύνους για το περισσότερο, όλο και περισσότερο, είναι δυσκολότερος παρά ποτέ. Είναι δύσκολο να πουν όχι στο περισσότερο, όταν έχετε τη δυνατότητα να πείτε, ναι.

Οι γονείς είναι δικαίως ανήσυχοι για το μέλλον. Είναι δύσκολο να πουν όχι σε περισσότερο εξοπλισμό για σπορ, στα ηλεκρονικά, σε μαθήματα και σε ομαδικές συμμετοχές, όταν οι γονείς πιστεύουν ότι το περισσότερο θα βοηθήσει τα παιδιά να προοδεύσουν σε έναν ολοένα και πιο ανταγωνιστικό κόσμο. Οι νέοι δείχνουν να θέλουν περισσότερα, εν μέρει διότι υπάρχουν άπειρα περισσότερα για να αιχμαλωτίσουν τη ματιά τους. Η Αμερικανική Ακαδημία Παιδιατρικής εκτιμά πως τα Αμερικανόπουλα βλέπουν περισσότερες από 40000. διαφημίσεις το χρόνο.

Όλο και λιγότεροι γονείς ζητάνε από τα παιδιά τους να κάνουν κάποια δουλειά στο σπίτι, επειδή νομίζουν ότι είναι ήδη αφόρητα πιεσμένα από κοινωνικές και σχολικές υποχρεώσεις. Όμως τα παιδιά, στερημένα από ευθύνες, διατρέχουν τον κίνδυνο να μη μάθουν ποτέ ότι κάθε άτομο μπορεί να προσφέρει υπηρεσία και πως η ζωή έχει νόημα και πέρα από τη δική τους ευτυχία.

Στο βιβλίο της, *My Grandfather's Blessings* (Οι ευλογίες του παππού μου), η δρ. Ρέιτσελ Ρέιμεν μιλά για το πώς έγινε φίλη με ένα ζευγάρι και το μικρό γιο τους, Κένυ. Όταν τους επισκεπτόταν, κάθονταν στο πάτωμα με τον Κένυ και έπαιζαν με τα δύο μικρά αυτοκινητάκια του. Μερικές φορές εκείνη έπαιρνε εκείνο που δεν είχε προφυλακτήρα και ο μικρός το άλλο που έλειπε μια πόρτα και άλλοτε αντάλλαζαν. Εκείνος τα αγαπούσε αυτά τα αυτοκινητάκια Όταν μια αλυσίδα βενζινάδικων πρόσφερε ένα αυτοκινητάκι κάθε φορά που γέμιζες το τεπόζιτο του αυτοκινήτου, εκείνη ζήτησε από το προσωπικό στην κλινική της να πηγαίνει στο συγκεκριμένο βενζινάδικο και να να κάνουν συλλογή μικρών αυτοκινήτων. Όταν είχε αποκτήσει όλα τα

μοντέλα, τα έβαλε σε ένα κουτί για να τα πάει στον Κένυ. Ήλπιζε ότι δε θα πρόσβαλε τους γονείς του που ζούσαν αρκετά φτωχικά. Ενθουσιασμένος ο Κένυ άνοιξε το μεγάλο κουτί και έβγαλε ένα ένα τα αυτοκινητάκια. Γέμισαν το περβάζι και απλώθηκαν στο πάτωμα. Τι συλλογή ήταν κι αυτή! Αργότερα, όταν πήγε να επισκεφθεί την οικογένεια, η Ρέιτσελ πρόσεξε ότι ο Κένυ στεκόταν και χάζευε στο παράθυρο. Όταν ρώτησε τον Κένυ, «Τι συμβαίνει; Δε σου αρέσουν τα καινούρια αυτοκινητάκια σου;» εκείνος κοίταξε κάτω αμήχανος. «Με συγχωρείς, Ρέιτσελ, όμως νομίζω πως δεν ξέρω πώς να αγαπάω τόσα πολλά αυτοκινητάκια».

Όλοι μας έχουμε ακούσει τα παιδιά να λένε, αφού άνοιξαν πολλά χριστουγεννιάτικα δώρα ή δώρα γενεθλίων, «Δεν έχει άλλα;» Μέσα σε όλες τις προκλήσεις που παρουσιάζονται σ' αυτή τη «γενιά του περισσότερο», παραμένει πάντα η ουράνια συμβουλή για να διδάξουμε στα παιδιά μας, «να καταλάβουν το δόγμα της μετάνοιας, της πίστης στο Χριστό, τον Υιό του ζώντος Θεού και του βαφτίσματος και της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος. Να προσεύχονται και να βαδίζουν σωστά ενώπιον του Κυρίου, [και] να προσέχουν την Ημέρα του Κυρίου, να την αγιάζουν». (Δ&Δ 68:25, 28--29)

Η έννοια του *περισσότερο* και *λιγότερο* δεν είναι πάντα απόλυτα ξεκάθαρη. Υπάρχουν φορές όπου το λιγότερο είναι στην ουσία περισσότερο και το περισσότερο μπορεί να είναι λιγότερο. Για παράδειγμα, λιγότερη επιδίωξη για υλικά πράγματα, μπορεί να προσφέρει περισσότερη σύμπνοια στην οικογένεια. Το να δίνουμε περισσότερα υλικά αγαθά στα παιδιά μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα λιγότερη κατανόηση για τις σημαντικές αξίες της ζωής.

Μερικές πτυχές της ζωής μπορούν σημαντικά να εμπλουτιστούν από την άποψη ότι το περισσότερο είναι καλύτερο. Ο ιερός ύμνος, «Περισσότερη αγιοσύνη δώσε μου», μας θυμίζει αρετές που αξίζουν περισσότερο της προσοχής μας:

Ο Ίδιος ο Ιησούς περιέγραψε τι απαιτείται για να είμαστε «περισσότερο, Σωτήρα, σαν κι εσένα».

Είπε, «Θέλω λοιπόν να είστε τέλειοι, ακριβώς όπως είμαι εγώ ή όπως είναι τέλειος ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς» (Νεφί Γ' 12:48).

Η πραότητα είναι ζωτικής σημασίας για να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό. Χωρίς αυτή, δεν μπορούμε να αναπτύξουμε άλλες σπουδαίες αρετές, είπε ο Μόρμον, «Κανένας δε γίνεται δεκτός ενώπιον του Θεού, παρά μόνον οι πράοι και οι ταπεινοί στην καρδιά». (Μορόνι 7:44.) Η απόκτηση της πραότητας είναι μια διαδικασία. Μας ζητείται να «σηκώσου[με] το σταυρό [μας] καθημερινά». (Κατά Λουκάν 9:23). Το να σηκώνουμε το σταυρό μας δε θα πρέπει να είναι μια περιστασιακή εξάσκηση. Περισσότερη πραότητα δε μεταφράζεται σε αδυναμία, αλλά είναι «η παρουσίαση του εαυτού μας σε μια συμπεριφορά καλοσύνης και ευγένειας, να αντικατοπτρίζει δύναμη, γαλήνη και μια υγιή αυτοεκτίμηση και αυτοέλεγχο». (Πρεσβύτερος Νιλ Μάξγουελ: Fourteen stake fireside, 5 September 1982). Περισσότερη πραότητα θα μας επιτρέψει να διδαχθούμε από το Πνεύμα.

Οι αρετές που αναφέρονται στο «Περισσότερη αγιοσύνη δώσε μου», μπορούν να καταταχθούν σε διάφορες κατηγορίες. Ορισμένες είναι προσωπικοί στόχοι, όπως περισσότερη αγιοσύνη δώσε μου, περισσότερους αγώνες με τον εαυτό μου, περισσότερη πίστη, ευγνωμοσύνη και αγνότητα, περισσότερη αξιοσύνη για το βασίλειο, περισσότερο σκοπό στην προσευχή μου και περισσότερη εμπιστοσύνη στον Κύριο. Άλλες επικεντρώνονται στις αντιξοότητες. Περιλαμβάνουν περισσότερη υπομονή στα βάσανα, πραότητα στις δοκιμασίες, εγκώμιο για την ανακούφιση που μας δίνει, δύναμη για να υπερνικήσουμε, ελευθερία από την κακία και ανομία του κόσμου και λαχτάρα για το σπιτικό. Οι υπόλοιπες μας κρατούν σταθερά κοντά στο Σωτήρα μας: περισσότερη γνώση για τη φροντίδα Του· περισσότερη περηφάνια για τη δόξα Του· περισσότερη ελπίδα για το λόγο Του· περισσότερη χαρά για την υπηρεσία του σ' Εκείνον· περισσότερα δάκρυα για τις θλίψεις Του· περισσότερο πόνο για τον πόνο Του· περισσότερο

ευλογημένοι και άγιοι· και περισσότερο, Σωτήρα, σαν κι εσένα. Στις αρετές αυτές, το περισσότερο είναι καλύτερο. Το λιγότερο δεν είναι επιθυμητό.

Πολλοί γνωρίζουν την εμπειρία της χαράς στην υπηρεσία Του, διδάσκοντας το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και την Αποκατάστασή του και δίνοντας μαρτυρία για το Σωτήρα, τη ζωή Του, τη διακονία και τη για μας εξιλέωσή του.

Ένας ιεραπόστολος, ηγέτης περιφέρειας, αναρωτιόταν γιατί ο Πρεσβύτερος Πάρκερ που επρόκειτο να τελειώσει την ιεραποστολή του, είχε επιτυχία παρά τη δυσκολία του να απομνημονεύει τις συζητήσεις. Για να καταλάβει, συνόδευσε τον Πρεσβύτερο Πάρκερ για μια συζήτηση. Προς το τέλος του επίσημου μαθήματος, η παρουσίαση ήταν τόσο αποδιοργανωμενη, ώστε ο ηγέτης περιφέρειας ήταν μπερδεμένος και σκέφτηκε πως η οικογένεια που είχε διδαχθεί, να αισθανόταν το ίδιο.

Τότε ήταν που ο Πρεσβύτερος Πάρκερ έγειρε μπροστά και ακούμπησε το χέρι του στο μπράτσο του πατέρα. Τον κοίταξε κατάματα, του είπε πόσο αγαπούσε αυτόν και την οικογένειά του και έδωσε μια από τις πιο ταπεινές και ισχυρές μαρτυρίες που που είχε ακούσει ποτέ ο ηγέτης περιφέρειας. Όταν τελείωσε, δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια και των δύο πρεσβυτέρων και κάθε μέλους της οικογένειας. Στη συνέχεια ο Πρεσβύτερος Πάρκερ δίδαξε τον πατέρα πώς να πρσεύχεται. Όλοι μαζί γονάτισαν, ενώ ο πατέρας προσευχόταν ώστε να λάβουν δικές τους μαρτυρίες και ευχαρίστησε τον Επουράνιο Πατέρα για τη μεγάλη αγάπη που αισθάνθηκε. Δύο βδομάδες αργότερα βαφτίστηκε όλη η οικογένεια.

Αργότερα, ο Πρεσβύτερος Πάρκερ ζήτησε συγνώμη από τον ηγέτη περιφέρειας που δεν ήξερε τις συζητήσεις που έκαναν. Είπε ότι προσπαθούσε πολύ να τα καταφέρει με την απομνημόνευση, παρότι περνούσε ώρες κάθε μέρα για να τις μάθει. Είπε ότι γονάτιζε και προσευχόταν πριν από τη διδασκαλία κάθε οικογένειας και ζητούσε από τον Επουράνιο Πατέρα

να τον ευλογήσει όταν έδινε τη μαρτυρία του, ώστε να αισθάνονταν οι άνθρωποι την αγάπη του και το Πνεύμα και να γνωρίζουν ότι είχαν διδαχθεί την αλήθεια. (That Is the Worst Lesson I've Ever Heard: Burgess and Molgard: *Sunshine for the Latter-day Saint Soul*; page 181.

Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτή την απλή ιστορία; Πιστεύετε ότι ο Πρεσβύτερος Πάρκερ αισθάνθηκε την ανάγκη να προσπαθήσει περισσότερο να μάθει τις συζητήσεις; Είναι δυνατό να κατάλαβε ο Πρεσβύτερος Πάρκερ την ανάγκη να προσφέρει προσευχές με κάποιο σκοπό; Υποθέτετε ότι οι προσευχές του ήταν γεμάτες ικεσίες για να λάβει περισσότερη δύναμη ώστε να ανταπεξέλθει; Θα μπορούσε η αδυναμία να απομνημονεύσει, να έφερε υπομονή στα βάσανα και πραότητα στις δοκιμασίες; Έδειξε μεγαλύτερη πίστη στο Σωτήρα και εμπιστοσύνη στον Κύριο; Οπωσδήποτε, ναι!

Τις τελευταίες οκτώ εβδομάδες, τέσσερις δυνατοί τυφώνες έφθασαν στις ακτές της Φλόριντα και στον Κόλπο του Μεξικού Τα περισσότερα κράτη της Καραϊβικής γνώρισαν εκτεταμένες καταστροφές. Εξέλιπαν τρόφιμα, ρουχισμός και κατάλυμμα. Μεγάλοι όγκοι από συντρίμμια έφραξαν δρόμους και αυλές. Η τοπική υποδομή καταστράφηκε ή χρειάζεται μεγάλη επισκευή.

Την περασμένη βδομάδα ήμουν στο Ταλαχασί της Φλόριδας και είχα πολλές εκδηλώσεις εκτίμησης για τη βοήθεια που προσφέρθηκε από την Εκκλησία στη διάρκεια αυτών των περιστάσεων έκτακτης ανάγκης. Ο κυβερνήτης Μπους της Φλόριδας, η υποδιοικητής Τόνυ Τζένιγκς, ο Ερυθρός Σταυρός και ο Στρατός Σωτηρίας, μαζί με ομοσπονδιακό και προσωπικό της Πολιτείας για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όλοι εξέφρασαν την ειλικρινή ευγνωμοσύνη τους που μεταφέρω σε εσάς, οι οποίοι προσφέρατε εργασία για να ανακουφίσετε το βάρος του έργου για το καθάρισμα από τα ερείπια και σε σας που συνεισφέρατε στο Ταμείο Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Εκκλησίας. Σας ευχαριστώ. Πιστεύω ότι αισθανθήκατε

περισσότερη χαρά και περισσότερο χρήσιμοι στην υπηρεσία Του.

Σύμφωνα με το υπόδειγμα των προηγούμενων σαββατοκυριακων, σε διαφορετικές τοποθεσίες, περισσότεροι από 2000 εθελοντές από όλες τις νοτιοανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, συγκεντρώθηκαν στην Πενσακόλα της Φλόριδας το περιασμένο σαββατοκύριακο για να βοηθήσουν μετά την έλευση του τυφώνα Ιβάν. Άνοιξαν τα σλίπινμπαγκς τους στα πατώματα του οίκου συγκεντρώσεων, σε άλλες εκκλησίες και στα σπίτια μελών. Ανταποκρίθηκαν σε χιλιάδες διαταγές εργασίας, για να βοηθήσουν όπου χρειάζονταν. Οι ιεραπόστολοι συμμετείχαν σκεπάζοντας την οροφή της τοπικής εκκλησίας των Μεδοθιστών με μπλε καλύμματα. Από κατοίκους εκφράστηκε η εκτίμηση προς τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που τους είχε ανατεθεί να βοηθήσουν τις οικογένειές τους κατά την απουσία τους.

Όλα αυτά πραγματοποιήθηκαν τη στιγμή που ο τυφώνας Τζιν ερχόταν στην ακτή, αφού προκάλεσε πολλές καταστροφές στην Αϊτή και σε άλλα μέρη της Καραϊβικής. Ξανά ευχαριστώ εκείνους από εσάς που προσφέρατε από αυτά που είχατε και εκείνους που τα χέρια τους ελάφρυναν το φορτίο τόσων πολλών. Σας χαιρετίζω για την επιθυμία σας να είστε περισσότερο ευλογημένοι και άγιοι και περισσότερο σαν το Σωτήρα.

Συζητώντας περαιτέρω τις διάφορες μεγάλες επιθυμίες μας, δεν προτείνω να υιοθετήσουμε την περίπτωση του Σκρουτζ ως υπόδειγμα για να είμαστε καλοί γονείς. Θέλω να πω ότι είναι σημαντικό για τις οικογένειες και τα άτομα να επιζητούν έντονα περισσότερο τις αρετές, οι οποίες προχωρούν πέρα από τούτη τη θνητή ζωή. Μια συνετή, με προσευχή προσέγγιση είναι το κλειδί για να ανταποκριθούμε με επιτυχία στο να ζούμε σε μια κοινωνία που χαρακτηρίζεται από ευμάρεια και στο να έχουμε τα προσόντα που οικοδομούν το χαρακτήρα και που προέρχονται από το να περιμένουμε, να μοιραζόμαστε, να εξοικονομούμε, να εργαζόμαστε σκληρά και να είμαστε ευχαριστημένοι με τα όσα έχουμε. Είθε να ευλογούμαστε με την

επιθυμία και την ικανότητα να κατανοούμε πότε το περισσότερο είναι πραγματικά λιγότερο και πότε το περισσότερο είναι καλύτερο. Στο άγιο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Saturday Afternoon Session, October 2, 2004

Συνεχίστε

Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Στα τόσα χρόνια που έχω ζήσει μέχρι τώρα έχω αποκτήσει προσωπικές εμπειρίες για πολλές από τις δυσκολίες της ζωής. Έχω γνωρίσει εξαιρετικούς ανθρώπους που έχουν υπομείνει σοβαρές δοκιμασίες ενώ άλλοι, τουλάχιστον επιφανειακά, φαίνεται ότι έχουν ζήσει μια άνετη ζωή.

Συχνά, όσοι παλεύουν με τις αντιξοότητες κάνουν την ερώτηση: «Γιατί αυτό συνέβη σε μένα;» Περνάνε νύχτες χωρίς να κοιμηθούν, αναρωτούμενοι γιατί αισθάνονται τόση μοναξιά, γιατί είναι τόσο άρρωστοι, αποθαρρυμένοι, καταπιεσμένοι ή με ραγισμένη την καρδιά.

Η ερώτηση: «γιατί εγώ;» μπορεί να απαντάται δύσκολα και συχνά οδηγεί σε απόγνωση και απελπισία. Υπάρχει μια καλύτερη ερώτηση για να κάνουμε στον εαυτό μας: Η ερώτηση είναι: «Τι θα μπορούσα να μάθω από αυτή την εμπειρία;»

Ο τρόπος με τον οποίο απαντάμε αυτή την ερώτηση μπορεί όχι μόνο να καθορίσει την ποιότητα της ζωής μας επάνω σ΄αυτή τη γη αλλά επίσης και στην αιωνιότητα που θα έρθει. Αν και οι δοκιμασίες μας είναι σοβαρές, υπάρχει ένα πράγμα που περιμένει ο Κύριος από μας, όποιες και να είναι οι δυσκολίες και οι λύπες μας: Περιμένει από μας να συνεχίσουμε.

Η διδαχή του να υπομείνουμε μέχρι το τέλος

Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού συμπεριλαμβάνει το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος ως μια από τις πιο θεμελιώδεις διδαχές. Ο Ιησούς δίδαξε: «Εκείνος, όμως, που θα έχει υπομείνει μέχρι τέλους, θα σωθεί».1 «Αν εσείς μείνετε στον δικό μου το λόγο, είστε αληθινά μαθητές μου».2 Μερικοί νομίζουν ότι το να υπομείνει κάποιος μέχρι το τέλος είναι απλά να υποφέρει με

τις δυσκολίες. Είναι πολύ περισσότερο από αυτό --- είναι η διαδικασία του να έρθουμε προς τον Χριστό και να τελειοποιηθούμε σ΄Αυτόν. Ο Νεφί δίδαξε:

«Γι αυτό, εμπρός, βαδίστε με σταθερότητα προς το Χριστό, έχοντας απόλυτη λαμπρή ελπίδα, και αγάπη προς το Θεό και προς όλους τους ανθρώπους. Αν λοιπόν βαδίσετε εμπρός με εντατική προσπάθεια και χορτασθείτε με τα λόγια του Χριστού, και υπομείνετε μέχρι τέλους, ιδέστε, έτσι είπε ο Πατέρας: Θα έχετε ζωή αιώνια».3

Το να υπομείνει κάποιος μέχρι το τέλος είναι η διδαχή του να συνεχίσουμε στο μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή αφού κάποιος έχει εισέλθει σ΄αυτό το μονοπάτι μέσω της πίστης, της μετάνοιας, του βαφτίσματος και της λήψης του Αγίου Πνεύματος. Το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος απαιτεί όλη μας την καρδιά ή όπως διδάσκει ο προφήτης Αμαλήκι του Βιβλίου του Μόρμον, πρέπει να «[έλθουμε] σ΄αυτόν, και να [προσφέρουμε] όλη [μας] τη ψυχή σαν προσφορά προς αυτόν, και να [συνεχίσουμε] με νηστεία και προσευχή, και να [υπομείνουμε] μέχρι τέλους. Και όπως ο Κύριος ζει, θα [είμαστε] ευλογημένοι».4

Το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος σημαίνει ότι έχουμε φυτέψει τη ζωή μας σταθερά στο έδαφος του ευαγγελίου, παραμένοντας στις σωστές διδαχές της Εκκλησίας, υπηρετώντας με ταπεινοφροσύνη τους συνανθρώπους μας, ζώντας μια χριστιανική ζωή και τηρώντας τις διαθήκες μας. Όσοι υπομένουν είναι ισορροπημένοι, συνεπείς, ταπεινόφρονες, βελτιώνονται συνεχώς και δεν έχουν δόλο. Η μαρτυρία τους δεν βασίζεται σε κοινωνικούς λόγους --- βασίζεται στην αλήθεια, τη γνώση, την εμπειρία και στο Πνεύμα.

Η παραβολή του σπορέα

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός χρησιμοποιεί την απλή παραβολή του σπορέα για να διδάξει τη διδαχή του να υπομείνουμε μέχρι το τέλος.

«Εκείνος που σπέρνει το λόγο, σπέρνει.

Κι εκείνοι κοντά στο δρόμο είναι αυτοί προς τους οποίους σπέρνεται ο λόγος. Κι όταν ακούσουν, έρχεται αμέσως ο σατανάς, και αφαιρεί τον λόγο, που ήταν σπαρμένος μέσα στις καρδιές τους.

Και παρόμοια εκείνοι που σπέρνονται επάνω σε πετρώδη εδάφη, είναι αυτοί που, όταν ακούσουν τον λόγο, τον δέχονται αμέσως με χαρά.

Όμως δεν έχουν μέσα τους ρίζα, αλλά είναι πρόσκαιροι. έπειτα, όταν γίνει θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου, σκανδαλίζονται αμέσως.

Και εκείνοι που σπέρνονται στα αγκάθια είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο,

Αλλά, οι μέριμνες αυτού του αιώνα, και η απάτη του πλούτου, και οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων, αφού μπουν μέσα, συμπνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.

Κι εκείνοι που σπάρθηκαν στην καλή γη είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο, και παραδέχονται, και καρποφορούν ένα 30, ένα 60, και ένα 100».5

Αυτή η παραβολή περιγράφει τα είδη εδάφους στα οποία σπέρνονται και καλλιεργούνται οι σπόροι της αλήθειας. Κάθε είδος εδάφους αντιπροσωπεύει το βαθμό δέσμευσης και την ικανότητα να υπομένουμε. Το πρώτο είδος εδάφους, αυτό που ήταν «κοντά στο δρόμο», αντιπροσωπεύει όσους ακούν το ευαγγέλιο αλλά δεν δίνουν ποτέ μια ευκαιρία στην αλήθεια για να ριζώσει. Το δεύτερο είδος εδάφους, το «πετρώδες», αντιπροσωπεύει όσους είναι μέλη της Εκκλησίας που με το πρώτο σημάδι θυσίας ή δοκιμασίας, τρέχουν μακριά προσβεβλημένοι, χωρίς να θέλουν να πληρώσουν το τίμημα. Το τρίτο είδος εδάφους, «που σπάρθηκε ανάμεσα σε αγκάθια» αντιπροσωπεύει μερικά μέλη της Εκκλησίας που επικεντρώνουν την προσοχή τους και πνίγονται από τις φροντίδες, τα πλούτη και τις ηδονικές επιθυμίες του κόσμου Τελικά, αυτοί του «καλού εδάφους» είναι εκείνα τα μέλη της Εκκλησίας των οποίων η ζωή αντικαθρεπτίζει το πόσο καλοί μαθητές του Κυρίου είναι, των οποίων οι ρίζες πηγαίνουν βαθιά στο έδαφος του

ευαγγελίου και γι αυτό και παράγουν καλό καρπό.

Στην παραβολή του σπορέα, ο Σωτήρας επισημαίνει τρία εμπόδια απέναντι στην επιμονή που μπορούν να καταφάνε τη ψυχή μας και να σταματήσουν την αιώνια πρόοδο μας.

Το πρώτο εμπόδιο της επιμονής, «οι έγνοιες του κόσμου», είναι ουσιαστικά η υπερηφάνια. Το άσχημο κεφάλι της υπερηφάνιας μεγαλώνει με τόσο πολλούς τρόπους που είναι καταστρεπτικοί. Για παράδειγμα, η διανοητική υπερηφάνια κυριαρχεί στις μέρες μας. Μερικοί άνθρωποι εξυψώνουν τον εαυτό τους πάνω από το Θεό και τους χρισμένους υπηρέτες τους εξαιτίας των ακαδημαϊκών και των επιτευγμάτων της γνώσης τους. Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέπουμε στη διανόησή μας να έχει προτεραιότητα επί του Πνεύματός μας. Η διανόησή μας μπορεί να θρέψει το Πνεύμα μας, και το Πνεύμα μας μπορεί να θρέψει τη διανόησή μας, αλλά αν επιτρέψουμε στη διανόησή μας να έρθει πρώτα από το Πνεύμα μας, θα σκοντάψουμε, θα βρούμε λάθη και ίσως ακόμα και να χάσουμε τη μαρτυρία μας. Η γνώση είναι κάτι το πολύ σπουδαίο και ένα από τα λίγα πράγματα που μας συνοδεύουν στην επόμενη ζωή. Πάντα πρέπει να μαθαίνουμε. Όμως, πρέπει να προσέχουμε ώστε να μην παραμερίσουμε την πίστη μας κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, επειδή η πίστη, για την ακρίβεια, δυναμώνει την ικανότητα μάθησής μας.

Το δεύτερο εμπόδιο της επιμονής είναι «το πώς μας εξαπατούν τα πλούτη». Θα έπρεπε να σταματήσουμε να έχουμε έμμονη ιδέα τα πλούτη. Είναι μόνο τα μέσα προς το σκοπό, ο οποίος σκοπός πρέπει τελικά να είναι το να οικοδομήσουμε τη βασιλεία του Θεού. Αισθάνομαι ότι μερικοί άνθρωποι ανησυχούν τόσο για το τι αμάξι οδηγούν, για τα ακριβά ρούχα που φορούν ή το μέγεθος του σπιτιού τους σε σύγκριση με των άλλων, που σταματούν να βλέπουν πιο σημαντικά ζητήματα. Πρέπει να προσέχουμε στην καθημερινή μας ζωή έτσι ώστε να μην επιτρέψουμε στα πράγματα του κόσμου να έρθουν πρώτα από τα πνευματικά πράγματα.

Το τρίτο εμπόδιο της επιμονής που αναφέρθηκε από τον Κύριο είναι «οι ηδονικές επιθυμίες άλλων κακών». Η πληγή της πορνογραφίας σφυρίζει σαν άνεμος γύρω μας όπως ποτέ άλλοτε. Η πορνογραφία έχει ως αποτέλεσμα τους φαύλους καρπούς της ανηθικότητας, διαλυμένα σπίτια και κατεστραμμένες ζωές. Η πορνογραφία θα ξεράνει την πνευματική μας δύναμη για να υπομείνουμε. Η πορνογραφία μοιάζει πολύ με ένα έλος. Μπορείς να παγιδευτείς τόσο εύκολα και να σε νικήσει αμέσως μόλις μπεις σ΄αυτό, που δεν καταλαβαίνεις το σοβαρό κίνδυνο. Κατά πάσα πιθανότητα θα χρειαστείτε βοήθεια για να βγείτε από το έλος της πορνογραφίας. Αλλά είναι πολύ καλύτερα αν ποτέ δεν πέσετε σ΄αυτό. Σας παρακαλώ να είστε πολύ προσεκτικοί όταν χρησιμοποιείτε το Ίντερνετ.

Το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος είναι μια αρχή για όλους

Λίγες εβδομάδες πριν πεθάνει ο Πρόεδρος Χίμπερ Γκραντ, ένας από τους αδελφούς πήγε να τον επισκεφθεί στο σπίτι του. Πριν να φύγει, ο Πρόεδρος Γκραντ προσευχήθηκε: «Ω Θεέ, ευλόγησέ με για να μη χάσω τη μαρτυρία μου και να μείνω πιστός μέχρι το τέλος!»9 Μπορείτε να φανταστείτε τον Πρόεδρο Γκραντ, έναν από τους μεγάλους προφήτες της Αποκατάστασης, Πρόεδρο της Εκκλησίας για 27 χρόνια, να προσεύχεται για να μπορεί να μείνει πιστός μέχρι το τέλος;

Κανένας δεν είναι άτρωτος από την επιρροή του Σατανά και τους πειρασμούς. Μην είστε τόσο υπερήφανος ώστε να νομίζετε ότι είστε πέρα από την επιρροή του Σατανά. Να αγρυπνείτε για να μην πέσετε θύμα της εξαπάτησής του. Μείνετε κοντά στον Κύριο μέσω καθημερινής μελέτης των γραφών και καθημερινής προσευχής. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να καθήσει αναπαυτικά και να θεωρήσει ως δεδομένο τη σωτηρία μας. Πρέπει να απασχολούμαστε με ζήλο καθ΄όλη τη ζωή μας.10 Αυτά τα λόγια του Μπρίγκαμ Γιανγκ παροτρύνουν και μας θυμίζουν ότι ποτέ δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε τη μάχη για να

υπομείνουμε μέχρι το τέλος: «Οι άνδρες και οι γυναίκες που επιθυμούν μια θέση στο σελέστιο βασίλειο, θα ανακαλύψουν ότι πρέπει να πολεμούν κάθε μέρα για αυτό τον ιερό σκοπό».11

Δύναμη για να υπομείνουμε

Ξέρω ότι υπάρχουν πολλοί που υποφέρουν από ραγισμένη καρδιά, μοναξιά, πόνο και αποθάρρυνση. Αυτές οι εμπειρίες είναι ένα αναγκαίο μέρος της ανθρώπινης εμπειρίας. Όμως, σας παρακαλώ να μη χάσετε την ελπίδα σας στο Σωτήρα και στην αγάπη Του για σας. Αυτή είναι συνεχής και Αυτός υποσχέθηκε ότι δεν θα μας αφήσει χωρίς παρηγοριά.12

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κάτι ήξερε από βάσανα και καρτερία. Επισκέφθηκε το ξάδελφό του, τον Τζωρτζ Σμιθ, όταν ο Τζωρτζ αρρώστησε βαριά. Ο Τζωρτζ θυμήθηκε τα λόγια του Προφήτη: «Μου είπε ότι δεν θα έπρεπε ποτέ να χάσω το κουράγιο μου, οποιεσδήποτε και να ήταν οι δυσκολίες που μπορούσαν να με περιτριγυρίσουν. Αν επρόκειτο να βυθιστώ στο πιο βαθύ λάκκο της Νέας Σκωτίας και αν όλα τα Βραχώδη Όρη έπεφταν επάνω μου, δεν θα έπρεπε να χάσω το κουράγιο μου, αλλά να υπομείνω, να εξασκήσω πίστη, και να διατηρήσω το θάρρος μου και έτσι θα έβγαινα πάλι στην επιφάνεια.13

Όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες στη ζωή μας, μας παρηγορούν τα λόγια του Κυρίου στο τμήμα 58 του Διδαχή και Διαθήκες:

> «Δεν μπορείτε να δείτε με τα φυσικά σας μάτια, προς το παρόν, το σχέδιο του Θεού σας σχετικά με αυτά που πρόκειται να συμβούν στο μέλλον, και τη δόξα που θα επακολουθήσει μετά από τα πολλά βάσανα.
>
> Γιατί ύστερα από τα πολλά βάσανα έρχονται οι ευλογίες. Επομένως, έρχεται η μέρα που θα στεφθείτε με πολλή δόξα. Η ώρα δεν έφθασε ακόμη, αλλά πλησιάζει».14

Επομένως, συνεχίζουμε και τελικά γινόμαστε περισσότερο σαν τον Κύριο κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας. Όλοι μας ξέρουμε αυτούς που έχουν αντιμετωπίσει μεγάλες

δοκιμασίες στη ζωή και έχουν υπομείνει με πίστη. Ένα παράδειγμα που εμπνέει είναι από ένα από τους πρώτους Αγίους του δέκατου ένατου αιώνα, τον Γουόρεν Τζόνσον, ο οποίος, αφού του το ανάθεσαν οι ηγέτες της Εκκλησίας, στάλθηκε στην έρημο για να ανοίξει το Φέρυ του Λη, ένα σημαντικό πέρασμα από τον ποταμό Κολοράντο στην Βόρεια Αριζόνα. Ο αδελφός Τζόνσον υπέμεινε μεγάλες δυσκολίες, αλλά παρέμεινε πιστός σε όλη του τη ζωή. Ακούστε τον αδελφό Τζόνσον να εξηγεί την οικογενειακή του τραγωδία σε ένα γράμμα στον Πρόεδρο Γουίλφορντ Γούντροφ:

Το Μάϊο του 1891 μια οικογένεια…ήρθε εδώ [στο Φέρυ του Λη] από το Ρίτσφιλντ της Γιούτα, όπου και πέρασαν το χειμώνα κάνοντας επισκέψεις σε φίλους. Στο Πάνγκουιτς έθαψαν ένα παιδί…χωρίς να απολυμάνουν την άμαξα ή τους εαυτούς τους [και] χωρίς καν να σταματήσουν για να πλύνουν τα ρούχα του νεκρού παιδιού, ήρθαν στο σπίτι μας, και έμειναν για τη νύχτα, συναναστρεφόμενοι με τα μικρά μου παιδιά… Δεν ξέραμε τίποτα σχετικά με την φύση της αρρώστιας (διφθερίτιδα), αλλά είχαμε πίστη στο Θεό, καθώς υπηρετούσαμε μια πολύ δύσκολη ιεραποστολή και είχαμε προσπαθήσει όσο πιο πολύ ξέραμε να υπακούμε στις [εντολές]… έτσι ώστε να σώζονταν τα παιδιά μας. Αλλά δυστυχώς, σε τεσσερισήμισυ μέρες [το πιο μεγάλο παιδί πέθανε] στην αγκαλιά μου. Άλλα δύο αρρώστησαν από αυτή την αρρώστια και νηστέψαμε και προσευχηθήκαμε όπως το νομίζαμε σωστό καθώς είχαμε πολλά καθήκοντα για να κάνουμε εδώ. Νηστέψαμε για εικοσιτέσσερις ώρες και εγώ μια φορά νήστεψα για σαράντα ώρες, αλλά χωρίς αποτέλεσμα, επειδή και οι δύο μου κόρες επίσης πέθαναν. Περίπου μια εβδομάδα μετά το θάνατό τους η δεκαπεντάχρονη κόρη μου Μελίντα επίσης έπαθε διφθερίτιδα και κάναμε ό,τι μπορούσαμε γι' αυτή αλλά σύντομα ακολούθησε τους άλλους. Τρεις από τις αγαπημένες μου κόρες και ένα αγόρι πέθαναν αλλά δεν ήταν αυτό το τέλος. Η μεγαλύτερη μου κόρη που είναι δεκαεννιά χρονών τώρα είναι τσακισμένη από την αρρώστια και νηστεύουμε και

προσευχόμαστε για χάρη της σήμερα…Όμως, θα ήθελα να ζητήσω την πίστη σας και τις προσευχές σας εκ μέρους μας. Τι κάναμε ώστε να έχει φύγει ο Κύριος και τι μπορούμε να κάνουμε για να κερδίσουμε την εύνοιά του πάλι;»

Μετά από λίγο, ο αδελφός Τζόνσον έγραψε σε έναν τοπικό ηγέτη και φίλο εκφράζοντας την πίστη του να συνεχίσει:

Είναι ο πιο δύσκολη δοκιμασία της ζωής μου, αλλά έχω ξεκινήσει για να βρω τη σωτηρία και είμαι αποφασισμένος ότι…μέσω της βοήθειας του Επουράνιου Πατέρα ότι εγώ θα κρατήσω σφιχτά τη σιδερένια ράβδο, οποιαδήποτε και να είναι τα προβλήματα που θα έρθουν επάνω μου. Δεν έχω εξασθενήσει στην εκτέλεση των καθηκόντων μου, και ελπίζω και έχω εμπιστοσύνη ότι θα έχω την πίστη και τις προσευχές των αδελφών μου, ότι μπορώ να ζήσω για να λάβω τις ευλογίες…»15 Προσεύχομαι ώστε ο κάθε ένας από μας να ξεκινήσει για τη σωτηρία και να συνεχίσει, οποιεσδήποτε και να είναι οι δοκιμασίες που πρέπει να υπομείνουμε.

Κλειδιά για να υπομείνουμε μέχρι το τέλος

Μου επιτρέπετε να προτείνω τρία κλειδιά για να υπομείνουμε στις μέρες μας.

Πρώτα, μαρτυρία. Η μαρτυρία μάς δίνει την αιώνια προοπτική που είναι αναγκαία για να δούμε ότι αφήνουμε πίσω τις δοκιμασίες ή τις δυσκολίες που αναπόφευκτα θα αντιμετωπίσουμε. Να θυμάστε αυτό που προφήτευσε ο Χίμπερ Κίμπαλ:

> «Θα έρθει ο καιρός που κανένας άνθρωπος ή γυναίκα δεν θα είναι ικανός να υπομείνει με δανεικό φως. Ο καθένας μας θα πρέπει να καθοδηγείται από το φως μέσα του… Αν δεν το έχετε, δεν θα σταθείτε. Επομένως, αναζητήστε τη μαρτυρία του Ιησού και προσκολληθείτε σ΄αυτή, έτσι ώστε να μην σκοντάψετε και πέσετε όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας».16

Δεύτερο, ταπεινοφροσύνη. Η ταπεινοφροσύνη είναι η αναγνώριση και η στάση

συμπεριφοράς στο ότι οι άνθρωποι πρέπει να βασίζονται στη βοήθεια του Κυρίου για να πετύχουν σε αυτή τη ζωή. Δεν μπορούμε να υπομείνουμε μέχρι το τέλος με τη δική μας δύναμη. Χωρίς Αυτόν, δεν είμαστε τίποτα.17

Τρίτο, μετάνοια. Το ένδοξο δώρο της μετάνοιας μάς επιτρέπει να επιστρέψουμε στο μονοπάτι με καινούργια καρδιά, δίνοντάς μας τη δύναμη να υπομείνουμε στο μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Η μετάληψη γίνεται έτσι ένα συστατικό κλειδί της υπομονής μας σ΄αυτή τη ζωή. Η μετάληψη μας εφοδιάζει με μια πολύτιμη εβδομαδιαία ευκαιρία για να ανανεώσουμε τις διαθήκες του βαφτίσματός μας και να μετανοήσουμε και να αξιολογήσουμε την πρόοδό μας προς την εξύψωση.

Είμαστε γιοι και κόρες του Αιώνιου Θεού, με το δυναμικό να γίνουμε συμπολίτες με τον Χριστό.18 Ξέροντας ποιοι είμαστε, δεν θα έπρεπε να εγκαταλείψουμε ποτέ το στόχο να φθάσουμε στον αιώνιο προορισμό μας.

Δίνω μαρτυρία ότι στην αιωνιότητα, καθώς θα κοιτάμε πίσω σ΄αυτή τη μικρή χρονική περίοδο ύπαρξης εδώ σ΄αυτή τη γη, θα υψώσουμε τις φωνές μας και θα χαρούμε που, αν και περάσαμε δυσκολίες, είχαμε τη σοφία, την πίστη και το κουράγιο να υπομείνουμε και να συνεχίσουμε..

Προσεύχομαι για να μπορέσουμε όντως να συνεχίσουμε σήμερα και για πάντα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1.

2. John 8:31.

3. 2 Nephi 31:20.

4. Omni 1:26.

5. Mark 4:14-20.

6. See Ezra Taft Benson, "Beware of Pride," *Conference Report*, April 1989.

7. See Doctrine and Covenants 130:18-19.

8. See Matthew 23:23.

9. As in Elder John Longden, *Conference Report,* October 1958, Afternoon Meeting, 70.

10. See Doctrine and Covenants 58:27.

11. Brigham Young, *Discourses of Brigham Young,* selected and arranged by John A. Widtsoe [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1954], 392.

12. See John 14:18.

13. *Ancestry, Biography and Family of George A. Smith*, compiled by Zora Smith Jarvis, p. 54.

14. Doctrine and Covenants 58:3-4.

15. Warren M. Johnson, in P.T. Reilly, "Warren Marshall Johnson, Forgotten Saint," *Utah Historical Quarterly*, Winter 1971, 19; and "Autobiography of Warren Foote of Glendale, Kane County, Utah," LDS Church Archives.; as quoted in *Best Loved Stories of the LDS People*, volume 3, pp. 107-08.

16. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball,* Stevens & Wallace, 1945, p. 450.

17. See John 15:5.

18. Romans 8:17

Sunday Afternoon Session, October 3, 2004

ΣΧΟΛΙΑ ΤΕΛΟΥΣ

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Αγαπητοί μου φίλοι όπου κι αν είστε. Έχουμε βιώσει άλλη μια σπουδαία συνέλευση. Τι αξιοσημείωτες συγκεντρώσεις είναι αυτές. Τι σπουδαίο σκοπό υπηρετούν. Συγκεντρωνόμαστε μαζί με πνεύμα λατρείας και με επιθυμία να μάθουμε. Ανανεώνουμε τις σχέσεις μας ως μέλη αυτής της μεγάλης οικογένειας των Αγίων των Τελευταίων Ημερών που ζουν σε πολλές χώρες, που μιλούν ποικίλες γλώσσες, που προέρχονται από διαφορετικούς πολιτισμούς, που ακόμα μοιάζουν διαφορετικοί. Και αναγνωρίζουμε ότι όλοι είμαστε ένα, ο καθένας γιος ή κόρη του Ουράνιου Πατέρα μας.

Σε λίγα λεπτά αυτό το σπουδαίο Κέντρο Συνελεύσεων στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ θα αδειάσει. Τα φώτα θα σβήσουν και οι πόρτες θα κλειδωθούν. Το ίδιο θα γίνει και με χιλιάδες άλλα οικήματα σε αυτόν τον πλατύ κόσμο. Θα επιστρέψουμε σπίτι μας, σε μεγάλο βαθμό εμπλουτισμένοι πνευματικώς, ελπίζω. Η πίστη μας θα έχει ενδυναμωθεί. Η αποφασιστικότητά μας ενδυναμωμένη. Αν έχουμε αισθανθεί αποθαρρυμένοι ή απελπισμένοι, ελπίζω ότι ένα νέο κουράγιο έχει έλθει στη ζωή μας. Αν έχουμε παρεκκλίνει από το δρόμο και έχουμε αισθανθεί έλλειψη ενδιαφέροντος, ελπίζω ότι τώρα αισθανόμαστε το πνεύμα της μετάνοιας. Εκεί που ήμασταν αγενείς, ή κακοί και εγωιστές, ελπίζω ότι έχουμε αποφασίσει ότι θα αλλάξουμε. Όλοι όσοι βαδίζουν με πίστη θα έχουν αυτή την πίστη ενδυναμωμένη.

Αύριο είναι Δευτέρα. Είναι ο καιρός που έχουμε καθορίσει ως Οικογενειακή Βραδιά. Σε αυτή την περίσταση ελπίζω ότι οι πατέρες και οι μητέρες θα συγκεντρώσουν τα παιδιά τους γύρω τους και θα μιλήσουν για μερικά από τα πράγματα που άκουσαν σε αυτή τη συνέλευση. Θα ευχόμουν να έγραφαν ακόμα μερικά από αυτά τα πράγματα, να τα συλλογιστούν και να τα

θυμούνται.

Τώρα καθώς τελειώνουμε, επιθυμώ να σας υπενθυμίσω ένα άλλο ζήτημα. Κι αυτό είναι να μπορούμε να πηγαίνουμε στον οίκο του Κυρίου πιο συχνά. Όπως είπα στην εναρκτήρια συνεδρίαση της συνέλευσης, έχω κάνει όλα όσα ξέρω πώς να τα κάνω για να φέρω τους ναούς πιο κοντά στους ανθρώπους μας. Υπάρχουν ακόμα πολλοί που πρέπει να ταξιδέψουν μεγάλες αποστάσεις και ελπίζω ότι θα συνεχίσουν να κάνουν την προσπάθεια μέχρι να έλθει ο κατάλληλος χρόνος για να χτιστεί ένας ναός στην περιοχή τους.

Οι περισσότεροι από τους ναούς μας θα μπορούσαν να είναι πιο απασχολημένοι απ'ότι είναι. Σε αυτόν το θορυβώδη, πολυάσχολο, ανταγωνιστικό κόσμο, τι προνόμιο είναι να έχουμε έναν ιερό οίκο όπου μπορούμε να βιώσουμε την καθαγιαστική επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου. Συνέχεια επηρεαζόμαστε από εγωιστικά συναισθήματα. Χρειάζεται να τα υπερνικούμε και δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από το να πηγαίνουμε στον οίκο του Κυρίου και να υπηρετούμε εκεί με μια σχέση έμμεσης συμμετοχής για λογαριασμό εκείνων που είναι πέρα από το πέπλο του θανάτου. Τι αξιοσημείωτο πράγμα είναι αυτό. Στις περισσότερες περιπτώσεις, δεν γνωρίζουμε αυτούς για τους οποίους εργαζόμαστε. Δεν περιμένουμε ευχαριστώ. Δεν έχουμε καμία βεβαίωση ότι θα αποδεχτούν αυτό που προσφέρουμε. Αλλά πηγαίνουμε και σε εκείνη τη διαδικασία φτάνουμε σε ένα επίπεδο πνευματικότητας που δεν μπορούμε να αποκτήσουμε με κανέναν άλλο τρόπο. Κυριολεκτικά γινόμαστε σωτήρες στο Όρος Σιών. Τι σημαίνει αυτό; Όπως ο Λυτρωτής μας έδωσε την ζωή Του σαν έμμεση θυσία για όλους τους ανθρώπους και κάνοντάς το αυτό έγινε ο Σωτήρας μας, ακόμα κι εμείς σε ένα μικρό βαθμό, όταν ασχολούμαστε με το έργο πληρεξουσιότητας στο ναό, γινόμαστε σαν σωτήρες σε αυτούς στην άλλη πλευρά οι οποίοι δεν έχουν τα μέσα να εξελιχθούν εκτός κι αν κάτι γίνει για λογαριασμό τους από αυτούς στη γη.

Κι έτσι, σας προσκαλώ να εκμεταλλευτείτε περισσότερο αυτό το ευλογημένο προνόμιο.

Θα διϋλίσει τη φύση σας. Θα αφαιρέσει το εγωιστικό κέλυφος στο οποίο οι περισσότεροι από μας ζούμε. Θα φέρει στην κυριολεξία ένα καθαγιαστικό στοιχείο στην ζωή μας και θα μας κάνει καλύτερους άνδρες και καλύτερες γυναίκες.

Κάθε ναός, μεγάλος ή μικρός, έχει το όμορφό του σελέστιο δωμάτιο. Αυτό το δωμάτιο δημιουργήθηκε για να αντιπροσωπεύει το σελέστιο βασίλειο. Όταν ο Ναός στη Μέσα της Αριζόνα ανακαινίστηκε εκτεταμένα μερικά χρόνια πριν και ήταν ανοιχτός για δημόσιες επισκέψεις, ένας επισκέπτης περιέγραψε το σελέστιο βασίλειο σαν το σαλόνι του Θεού. Μπορούμε να σκεφτόμαστε για το σελέστιο δωμάτιο με αυτόν τον τρόπο. Είναι προνόμιό μας, μοναδικό και αποκλειστικό, όλοι ντυμένοι στα λευκά να καθόμαστε στο τέλος του έργου των διατάξεων στο όμορφο σελέστιο δωμάτιο και να συλλογιζόμαστε, να διαλογιζόμαστε και να προσευχόμαστε σιωπηλά.

Εδώ μπορούμε να σκεφτούμε τη μεγάλη καλοσύνη του Κυρίου για μας. Μπορούμε να σκεφτούμε για το μεγάλο σχέδιο της ευδαιμονίας που ο Πατέρας μας έχει σκιαγραφήσει για μας τα παιδιά Του. Μπορούμε να σκεφτούμε τις θαυμάσιες ευλογίες Του για λογαριασμό μας, για τα θαύματα της διαθήκης του αιώνιου γάμου με όλες τις ευλογίες συναφείς σ'αυτό. Μπορούμε να σκεφτούμε το βάθος της σημασίας των διαθηκών τις οποίες έχουμε συνάψει με τον Αιώνιο Πατέρα. Μπορούμε να σκεφτούμε τους σκοπούς της θνητής ζωής και τη βεβαιότητα της αθανασίας. Μπορούμε να αφήσουμε στην άκρη τη φρενήρη βιασύνη του αυτοκινητόδρομου και τις ατελείωτες πιέσεις των καθημερινών μας επαγγελμάτων. Μπορούμε να σκεφτούμε και να αλλάξουμε τη μουντή ρουτίνα της καθημερινής ζωής.

Η ίδια μας η φύση επιθυμεί ευκαιρίες απλά να σκεφτεί ήσυχα σε μια ατμόσφαιρα ειρήνης και ομορφιάς.

Δεν υπάρχει άλλο κτίριο απολύτως σαν το ναό. Και είναι αφιερωμένο ως ο οίκος του

Κυρίου. Φέρει στο γείσο του, «Αγιασμός στον Κύριο». Η είσοδος στην πύλη του απαιτεί ένα ανώτερο επίπεδο ζωής, μια δυνατότερη υπακοή στις εντολές του Θεού. Κι έτσι, αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, σας παρακινώ να δράττεσθε της ευκαιρίας να πηγαίνετε στο ναό πιο συχνά. Αν δεν έχετε εγκριτικό, πάρτε την απόφαση σήμερα ότι θα κάνετε οτιδήποτε είναι απαραίτητο για να είστε άξιοι να εξασφαλίσετε ένα εγκριτικό. Αν έχετε εγκριτικό, τότε να το χρησιμοποιείτε πιο συχνά. Σας υπόσχομαι ότι κάθε φορά που θα πηγαίνετε στο ναό, θα είστε καλύτερος άνδρας ή καλύτερη γυναίκα απ'ότι ήσασταν όταν εισήλθατε.

Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, σας εκφράζω την αγάπη μου πάλι. Είθε να λαβαίνετε ευλογίες από τα ουράνια. Αυτό το έργο είναι αληθινό. Μην αμφιβάλλετε ποτέ γι'αυτό. Ο Θεός ο Αιώνιος Πατέρας μας ζει. Ο Ιησούς είναι ο Λυτρωτής μας, ο Κύριός μας, ο Υιός του ζωντανού Θεού. Σας αφήνω τη μαρτυρία μου, την αγάπη μου, την ευλογία μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK 133